

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๘ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เรื่องแรก ด้วยประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่ประธานวุฒิสภาได้ส่งคำร้องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.
เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง นายชวน หลีกภัย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน
๑๓๒ คน เข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์
ศิริประภา ออกจากตำแหน่งนั้น บัดนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวน
ข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่าข้อกล่าวหาตามคำร้องไม่มีมูลจึงมีมติให้ข้อกล่าวหาเหล่านั้นตกไปตาม
มาตรา ๑๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 17
วันที่..... 6 พ.ค 2546
เวลา..... 10.00 น.

ปช.0006/ 0548

สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

29 เมษายน 2546

เรื่อง รายงานผลการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีส่งคำร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ออกจากตำแหน่ง

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว 0008/12 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2545

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ถอดถอน
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ออกจากตำแหน่ง

ตามหนังสือที่อ้างถึง ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องไปเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีนายชวน หลีกภัย และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน
132 คน เข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา
ออกจากตำแหน่ง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและพิจารณาในการประชุม
เพื่อพิจารณาไต่สวนกรณีถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา
ครั้งที่ 8/2546 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2546 ด้วยคะแนนเสียง 9 เสียง แล้วเห็นว่าข้อกล่าวหา
ตามคำร้องขอไม่มีมูล จึงมีมติให้ข้อกล่าวหาดกไปตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 รายละเอียดปรากฏตามรายงาน
การไต่สวนฯ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโอภาส อรุณินท์)

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สำนักคดี

โทร. 0 2207 0180, โทรสาร 0 2207 0179

รายงานผลการได้สวนข้อเท็จจริง

เรื่อง

ขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม

ออกจากตำแหน่ง

ตามมาตรา 304 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีคำร้องขอให้ถอดถอน
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
ออกจากตำแหน่ง

เมษายน 2546

1. ผู้ร้องขอให้ถอดถอน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 132 คน ปราบปรามรายชื่อตามเอกสารแนบท้าย

2. ผู้ถูกกล่าวหา

1. พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
2. พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม

3. บรรณที่ขอให้ถอดถอน

มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

4. พฤติการณ์

ในระหว่างวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 ถึงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2544 เวลากลางวัน
และกลางคืนต่อเนื่องกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2 ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีกำกับดูแลกระทรวงกลาโหม
อันเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้กระทำการอันเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด
เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 โดยร่วมกันกระทำความผิดกับ
พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ หัวหน้าส่วนราชการกองทัพอากาศที่มีอำนาจ
หน้าที่ในการจัดจ้าง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
พิจารณาคัดเลือกบริษัท ISRAEL AIRCRAFT INDUSTRIES LIMITED (IAI) ประเทศอิสราเอล
ให้เป็นคู่สัญญาซ่อมปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) โดยวิธีพิเศษ ซึ่งในการจัดจ้าง มีเงื่อนไขในการที่จะหา
ผู้มีฝีมือโดยเฉพาะหรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์
ผู้บัญชาการทหารอากาศ เคยออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุง ฮ.6 (UH - 1H)
ซึ่งผลการพิจารณา ...

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีคำร้องขอให้ถอดถอน
พลเอก ขวาลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
ออกจากตำแหน่ง

เมษายน 2546

1. ผู้ร้องขอให้ถอดถอน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 132 คน ปราบปรามรายชื่อตามเอกสารแนบท้าย

2. ผู้ถูกกล่าวหา

1. พลเอก ขวาลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
2. พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม

3. กรณีที่ขอให้ถอดถอน

มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย

4. พฤติการณ์

ในระหว่างวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 ถึงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2544 เวลากลางวัน
และกลางคืนต่อเนื่องกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2 ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีกำกับดูแลกระทรวงกลาโหม
อันเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้กระทำการอันเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด
เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 โดยร่วมกันกระทำความผิดกับ
พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ หัวหน้าส่วนราชการกองทัพอากาศที่มีอำนาจ
หน้าที่ในการจัดจ้าง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
พิจารณาคัดเลือกบริษัท ISRAEL AIRCRAFT INDUSTRIES LIMITED (IAI) ประเทศอิสราเอล
ให้เป็นคู่สัญญาซ่อมปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) โดยวิธีพิเศษ ซึ่งในการจัดจ้าง มีเงื่อนไขในการที่จะหา
ผู้มีฝีมือโดยเฉพาะหรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์
ผู้บัญชาการทหารอากาศ เคยออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H)
ซึ่งผลการพิจารณา ...

ซึ่งผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ปรากฏว่าบริษัท IAI ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ชุดนี้ ต่อมา พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการกองทัพอากาศ ได้ออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการจัดจ้างฯ ชุดก่อน และได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) ชุดใหม่ และผลจากการแต่งตั้งกรรมการชุดนี้ บริษัท IAI กลับได้รับการว่าจ้างจากกองทัพอากาศ ให้เป็นผู้สัญญากับกองทัพอากาศด้วยความเห็นชอบและสนับสนุนจากผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ที่มีอำนาจอนุมัติการจ้างเกินกว่า 100 ล้านบาท และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้อาศัยโอกาสที่เป็นรองนายกรัฐมนตรีรักษาการแทนนายกรัฐมนตรี อนุมัติโครงการฯ ดังกล่าว และผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ลงนามในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ทำการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ทั้ง ๆ ที่ไม่มีอำนาจลงนามแทนรัฐมนตรีว่าการฯ ในกรณีเช่นนี้ได้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2 ได้เสนอเรื่องดังกล่าวถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด้วยความเร่งรีบผิดปกติกว่าโครงการอื่น ๆ ที่ผ่านมาก่อนได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและได้มีการลงนามในเวลาต่อมาจนเป็นผลสำเร็จ

จากพฤติการณ์ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2 ได้ร่วมกันเป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนให้ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการกองทัพอากาศ หัวหน้าส่วนราชการของกองทัพอากาศ ลงนามในสัญญาว่าจ้างให้บริษัท IAI เป็นผู้รับจ้างดำเนินการตามโครงการฯ นี้ ให้มีผลตามกฎหมายจนเป็นผลสำเร็จสมดังเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง การกระทำดังกล่าวนอกจากจะเข้าข่ายความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2 ได้ร่วมกับ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการกองทัพอากาศ กระทำการทักท้วงและกระทำการโดยมุ่งหมายมิให้มีการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ตลอดจนเอื้อประโยชน์ให้บริษัท IAI เป็นผู้มิสิทธิทำสัญญากับกองทัพอากาศ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4, มาตรา 7, มาตรา 10, มาตรา 12 และ มาตรา 13 แล้ว

อนึ่ง การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2 ที่มีการอนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์แก่บริษัท IAI โดยมีขอบข่ายกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และยังเข้าข่ายความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99 ด้วย เนื่องจากวงเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ในกาหนดำเนินการจัดจ้าง ครั้งนี้สูงถึง 1,100 ล้านบาท

อาศัย ...

LIRT

อาศัยเหตุผลและพฤติการณ์ดังกล่าวเรียนมาข้างต้นทั้งหมดนี้ พวกข้าพเจ้าเห็นว่า
ควรปล่อยให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2 บริหารราชการแผ่นดินในตำแหน่งรัฐมนตรีต่อไป อาจทำให้
เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างมาก จึงจำเป็นต้องดำเนินการถอดถอนมิให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และที่ 2
ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540
มาตรา 304 ทั้งนี้ ข้าพเจ้าฯ จะได้นำหลักฐานและเอกสาร ตลอดจนรายละเอียดประกอบเพื่อใช้
ในการพิจารณามอบไว้ในชั้นใดส่วนต่อไป

5 การดำเนินการ

5.1 สำนักงาน ป.ป.ช. รับคำร้องขอจากประธานวุฒิสภา เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2545

5.2 คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมครั้งที่ 37/2545 เมื่อวันที่
14 พฤษภาคม 2545 แล้วเห็นว่า คำร้องขอให้ถอดถอนรัฐมนตรีทั้ง 9 คน ออกจากตำแหน่งนี้
สืบเนื่องมาจากการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีของพรรคฝ่ายค้าน แม้ว่ารัฐมนตรีบางคน
จะถูกร้องขอให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง โดยไม่มีการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจก็ตาม
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้
แต่สำหรับในกรณีนี้หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว คงจะต้อง
สรรหาบุคคลที่เหมาะสม ทั้งในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อจะแต่งตั้ง
เป็นอนุกรรมการไต่สวน ประมาณ 40 คน ซึ่งนอกจากจะเป็นการยากที่จะสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติ
ในจำนวนดังกล่าว แล้ว ในการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนแต่ละคณะ ย่อมจะกำหนด
ขั้นตอน วิธีการ และระยะเวลาในการไต่สวนแตกต่างกันออกไป เป็นผลให้อาจมีข้อครหาตามมา
ในภายหลังว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ดำเนินการไต่สวนเป็นไปในแนวทางและบรรทัดฐานเดียวกัน
ที่ประชุมจึงมีมติ ดังนี้

(1) ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามคำร้องขอให้ถอดถอนรัฐมนตรี ทั้ง 9 คน
ซึ่งรวมทั้งคำร้องขอให้ถอดถอน นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ออกจากตำแหน่งที่ประธานวุฒิสภาได้ส่งมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการก่อนหน้านี้
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นองค์คณะในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ตามนัยมาตรา 43(1)
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542
โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นผู้กำหนดขั้นตอน วิธีการ แนวทาง และระยะเวลาในการไต่สวน
ข้อเท็จจริง แต่ในส่วนของการสอบปากคำพยานบุคคล หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือการรวบรวม
พยานหลักฐาน หรือการดำเนินการปลักย่อยอื่น ๆ รวมทั้งงานด้านธุรการ จะมอบหมายให้

กรรมการ ...

กรรมการ ป.ป.ช. จำนวน 1 คน ร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะได้พิจารณาแต่งตั้งในโอกาสต่อไป
และผู้เกี่ยวข้องดำเนินการ ทั้งนี้มอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. แต่ละท่าน รับผิดชอบดำเนินการ
ในส่วนที่กล่าวมานี้ ดังนี้

(1.1) พันโท กมล ประจวบเหมาะ กรรมการ ป.ป.ช. รับผิดชอบ
ดำเนินการในส่วนของการร้องขอให้ถอดถอน ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง

(1.2) ศาสตราจารย์ เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม กรรมการ ป.ป.ช.
รับผิดชอบดำเนินการในส่วนของการร้องขอให้ถอดถอน นายสุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งสองกรณีข้อกล่าวหา

(1.3) นายณัฐ ศรีวิหก กรรมการ ป.ป.ช. รับผิดชอบดำเนินการ
ในส่วนของการร้องขอให้ถอดถอน นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(1.4) นายประสิทธิ์ ดำรงชัย กรรมการ ป.ป.ช. รับผิดชอบดำเนินการ
ในส่วนของการร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม

(1.5) นางฤดี จิवालักษณ์ กรรมการ ป.ป.ช. รับผิดชอบดำเนินการ
ในส่วนของการร้องขอให้ถอดถอน นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง

(1.6) นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม กรรมการ ป.ป.ช. รับผิดชอบ
ดำเนินการในส่วนของการร้องขอให้ถอดถอน นายพิทักษ์ อินทวิทยนันท์ รองนายกรัฐมนตรี
และนายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งนี้
ให้นำข้อมูลตามเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ 45421226 มาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในกรณีของ
นายพิทักษ์ อินทวิทยนันท์ ด้วย

(1.7) พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ กรรมการ ป.ป.ช. รับผิดชอบ
ดำเนินการในส่วนของการร้องขอให้ถอดถอน นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม

(2) มอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่รับผิดชอบการร้องขอให้ถอดถอนดังกล่าว
ตาม 1.1 - 1.7 ร่วมหารือกับเลขาธิการ เพื่อพิจารณาคัดเลือกพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
เพื่อแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานปฏิบัติการในเรื่องนี้ แล้วเสนอรายชื่อให้ที่ประชุมพิจารณาแต่งตั้งต่อไป

(3) มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ มีหนังสือส่งสำเนาร้องขอให้ถอดถอน
ให้รัฐมนตรีแต่ละรายที่ถูกร้องขอให้ถอดถอนทราบ และชี้แจงเกี่ยวกับข้อกล่าวหาตามคำร้อง

ภายใน ...

ภายในสิบห้าวัน และมีหนังสือถึง นายชวน หลีกภัย ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะ
ผู้นำในการยื่นคำร้องขอให้ถอดถอน ให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือส่งพยานหลักฐาน หรืออ้าง
พยานหลักฐาน ประกอบคำร้องขอเพิ่มเติม ภายในสิบห้าวัน เพื่อประกอบการพิจารณาของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป

(4) เมื่อมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีที่ถูกร้องขอให้ถอดถอน
ออกจากตำแหน่งแล้ว ให้มีหนังสือไปยังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อขอแถบบันทึกเสียง และสำเนารายงาน
การอภิปรายไม่ไว้วางใจดังกล่าว มาประกอบการพิจารณา

(5) ให้กำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาได้ส่วน
ตามคำร้องขอให้ถอดถอนรัฐมนตรี ทั้ง 9 คน ออกจากตำแหน่งนี้ เป็นประจำทุกวันอังคาร ภายหลังจาก
ที่ได้ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาเรื่องตามปกติ แล้ว ทั้งนี้ หากการประชุมในวันอังคาร
มีระยะเวลาไม่เพียงพอแก่การพิจารณาเรื่องดังกล่าว ให้กำหนดการประชุมในวันพุธ ช่วงเช้า เพิ่มเติม
อีกหนึ่งวัน

(6) สำหรับเรื่องกล่าวหาเลขดำที่ 45880904 กรณี นายสุวัชร พะลัง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวหา พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์
ผู้บัญชาการทหารอากาศ กับพวก ว่ากระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม
ในการซ่อมปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) โดยวิธีพิเศษ จำนวน 19 เครื่อง นั้น ที่ประชุมจะได้พิจารณาว่า
ควรจะนำมารวมดำเนินการกับคำร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม หรือไม่
ประการใด อีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการเสนอเรื่องนี้ให้ที่ประชุมได้พิจารณา

อนึ่ง โดยที่เรื่องนี้ได้มีการเสนอข่าวให้สื่อมวลชนทราบว่า ประธานวุฒิสภา
ได้ส่งคำร้องขอให้ถอดถอนรัฐมนตรี ทั้ง 9 คน ออกจากตำแหน่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว
ดังนั้น จึงมอบหมายให้ประธานฯ และเลขาธิการ ร่วมกันแถลงผลการประชุมในเรื่องนี้ให้สื่อมวลชน
ได้รับทราบต่อไปด้วย

5.3 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 38/2545 เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม
2545 พิจารณาเห็นว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 305 วรรคสี่
ที่บัญญัติว่า ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลนั้น
หมายความว่า มีมูลตามข้อกล่าวหา ดังนั้น หากข้อกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต
ต่อหน้าที่ฯ มติที่ว่า มีมูลตามข้อกล่าวหา ก็ย่อมหมายความว่า มีมูลว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต
ต่อหน้าที่ฯ นั้นเอง ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งรายงาน เอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็น
ไปยังประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการตามมาตรา 306 ส่วนจะต้องส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดี
ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาด้วยหรือไม่ นั้น เห็นว่าเป็นปัญหาข้อกฎหมายซึ่งจะต้องพิจารณา
โดยละเอียด ...

โดยละเอียดรอบคอบ ในขั้นนี้ จึงควรที่จะดำเนินการไต่สวนตามอำนาจหน้าที่โดยเร็วก่อน หากผลการไต่สวนมีกรณีที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นดังกล่าวแล้ว จะได้หยิบยกขึ้นพิจารณาวินิจฉัยเพื่อดำเนินการต่อไป

5.4 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 39/2545 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2545 มีมติเห็นชอบตามความเห็นที่นายประสิทธิ์ ดำรงชัย เสนอ ให้รับพิจารณาเรื่องกล่าวหาเลขที่ 45880904 โดยให้นำกลับไปพิจารณาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แล้วเสนอให้ที่ประชุมพิจารณามีมติแต่งตั้งต่อไป ทั้งนี้ให้นำข้อมูล ข้อเท็จจริง ความเรื่องกล่าวหาดังกล่าว เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาไต่สวนตามคำร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ด้วย

5.5 สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงนายชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นผู้นำยื่นคำร้องขอให้ถอดถอน ตามหนังสือ ที่ ปช.0016/0752 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2545 เพื่อให้ผู้ร้องชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งพยานหลักฐาน หรืออ้างพยานหลักฐานเพิ่มเติมภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้

5.6 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งสำเนาคำร้องขอให้ถอดถอนให้แก่ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตามหนังสือ ที่ ปช.0016/0747 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2545 เพื่อให้ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน 15 วัน

5.7 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งสำเนาคำร้องขอให้ถอดถอนให้แก่ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ตามหนังสือ ที่ ปช.0016/0754 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2545 เพื่อให้ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน 15 วัน

5.8 นายชวน หลีกภัย มีหนังสือ ที่ ปชบ.1659/2545 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 มอบอำนาจให้ นายสุวโรช พะลัง สส.จังหวัดชุมพร และนายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมคำร้องขอให้ถอดถอน

5.9 พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ส่งคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมเอกสารหลักฐานมาตามหนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนที่สุด ที่ กท 0100/93 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2545

5.10 พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ชี้แจงว่าไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา โดยได้ส่งคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมเอกสารหลักฐานมาตามหนังสือกระทรวงกลาโหม ลับ ที่ กท 0100/92 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 และ ลับ ที่ กท 0100/111 ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2545 ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2545

5.11 นายสุวโรช ...

5.11 นายสุวิโรช พะลัง สส.จังหวัดชุมพร ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมทั้ง
เอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาคำร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ตามหนังสือลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2545 ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช.
ได้รับเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2545

5.12 นายสุวิโรช พะลัง สส.จังหวัดชุมพร ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารเพิ่มเติม
ครั้งที่ 2 ตามหนังสือลงวันที่ 4 มิถุนายน 2545 ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2545

5.13 สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานไปยัง
หน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

(1) ขอเอกสารเกี่ยวกับการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ UH-1H
จากกองทัพอากาศ

(2) ขอทราบผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดจ้าง
ซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ UH-1H จากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

(3) ขอรายงานการประชุมเกี่ยวกับการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ข้าง

(3.1) คณะกรรมาธิการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร

(3.2) คณะกรรมาธิการทหาร วุฒิสภา

(3.3) คณะกรรมาธิการติดตามการบริหารงบประมาณ สภาผู้แทนราษฎร

(3.4) คณะกรรมาธิการทหาร สภาผู้แทนราษฎร

(3.5) คณะอนุกรรมาธิการกรณีศึกษาการซ่อมเฮลิคอปเตอร์
ในคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร

หน่วยงานต่าง ๆ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานมาให้สรุปได้ดังนี้

(1) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ที่ ดผ (คตพ.) 0002/2808
ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2545 แจ้งว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง
ยังไม่แล้วเสร็จ เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วจะแจ้งให้ทราบต่อไป

(2) กองทัพอากาศมีหนังสือ ลับมาก ที่ กท 06121/324 ลงวันที่
30 กรกฎาคม 2545 ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

กองทัพอากาศเป็นหน่วยที่ทำการซ่อมบำรุงระดับโรงงาน ฮ. UH-1H และอากาศยานต่าง ๆ ในลักษณะศูนย์ซ่อม ฮ. รวม โดยมี ฮ. UH-1H ใช้งานในกองทัพอากาศไทยจำนวน 1 ลำ และมีกองบัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้ตั้งงบประมาณให้เป็นส่วนรวม ต่อมาในปี 2540 กองบัญชาการทหารสูงสุดจึงให้เหล่าทัพต่าง ๆ เป็นผู้ขอตั้งงบประมาณ เพื่อใช้ในการซ่อมบำรุง ฮ. ของตนเอง โดยจ้างซ่อมหรือโอนงบประมาณให้กองทัพอากาศ เป็นศูนย์ซ่อมได้ สำหรับ ฮ.6 มีอายุการใช้งานมานานกว่า 30 ปี การปรับปรุงเพื่อยืดอายุ ฮ.6 จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของ ฮ.6 ที่อยู่ในสภาพใหม่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงจะถูกกว่าการจัดหา ฮ. ใหม่ทดแทน สอดคล้องกับสถานการณ์งบประมาณปัจจุบัน รวมทั้งบุคลากรในด้านต่าง ๆ ที่มีอยู่ในกองทัพอากาศมีพื้นฐานความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติงานอยู่แล้ว สามารถรับการฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อปฏิบัติงานกับ ฮ.6 ที่ได้รับการปรับปรุงได้ ดังนั้นจึงพิจารณากำหนดหนทางปฏิบัติ จำนวน 2 ทาง ได้แก่

1. หนทางปฏิบัติที่ 1 กองทัพอากาศดำเนินการปรับปรุงยืดอายุ ฮ.6 กองทั้งหมด
2. หนทางปฏิบัติที่ 2 จ้างเหมาบริษัทต่างประเทศปรับปรุงยืดอายุ ฮ.6 จำนวนหนึ่ง พร้อมการฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับเจ้าหน้าที่กองทัพอากาศเพื่อให้สามัคคีในการปรับปรุง ฮ.6 จำนวนที่เหลือได้เอง รวมทั้งจ้างเหมาซ่อมอุปกรณ์ที่กำหนดอายุใช้งานและเครื่องยนต์ทั้ง 19 เครื่อง

เมื่อเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติทั้ง 2 หนทางแล้ว การปรับปรุง ฮ.6 โดยกองทัพอากาศทั้งหมดจะประหยัดงบประมาณได้มากกว่า แต่อาจเกิดข้อบกพร่องในการปรับปรุง เนื่องจากไม่เคยทำการปรับปรุงยืดอายุมาก่อน อาจเกิดความสำเร็จช้าในการจัดดำเนินการ อาจทำให้โครงการไม่ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้น หนทางปฏิบัติที่กองทัพอากาศพิจารณาได้แก่ การจ้างเหมาบริษัทต่างประเทศปรับปรุง ฮ.6 จำนวนหนึ่ง พร้อมการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับเจ้าหน้าที่ของกองทัพอากาศเพื่อให้กองทัพอากาศสามารถดำเนินการปรับปรุงยืดอายุ ฮ.6 จำนวนที่เหลือได้เอง รวมทั้งจ้างเหมาซ่อมอุปกรณ์ที่กำหนดอายุใช้งานและเครื่องยนต์ทั้ง 19 เครื่อง

กองทัพอากาศเสนอขออนุมัติโครงการเมื่อเดือนสิงหาคม 2542 และกองทัพอากาศได้รับการจัดสรรงบประมาณโครงการปรับปรุง ฮ.6 ตามพระราชบัญญัติจ่ายงบประมาณปี 2544 วงเงินรวม 1,000 ล้านบาท โดยได้รับงบประมาณปี 2544 จำนวน 200 ล้านบาท ผูกพันงบประมาณปี 2545 และ 2546 ปีละ 400 ล้านบาท

(3) สำนักงาน ...

LIRT

(3) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือ ลับ-ด่วนที่สุด สผ 0002/30 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2545 ส่งบันทึกการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร คณะอนุกรรมการกรณีศึกษาโครงการปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ (ฮ.6 ก) ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการติดตามการบริหารงบประมาณสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

(3.1) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร สรุปได้ดังนี้

3.1.1 การประชุมครั้งที่ 14 วันที่ 20 กันยายน 2544 ที่ประชุมได้เชิญนายสุวัชร พะลัง มาชี้แจง แล้วที่ประชุมมีมติให้รับเรื่องนี้เพื่อพิจารณาและในการประชุมครั้งต่อไปกำหนดเชิญผู้บัญชาการทหารอากาศมาชี้แจงในรายละเอียดต่อไป

3.1.2 การประชุมครั้งที่ 15 วันที่ 27 กันยายน 2544 ที่ประชุมได้เชิญผู้บัญชาการทหารอากาศ (พล.อ.อ.ปอง มณีศิลป์) เมื่อผู้บัญชาการทหารอากาศชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดจ้างปรับปรุงซ่อมเฮลิคอปเตอร์เสร็จสิ้นแล้ว ที่ประชุมได้มีมติให้กองทัพอากาศจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้

- 1) เอกสารการปรับปรุงการซ่อมเฮลิคอปเตอร์ กองกองทัพบกและบริษัทอื่น ๆ
 - 2) ราคาชิ้นส่วนต่าง ๆ ของบริษัท Bell และบริษัทอื่น ๆ
 - 3) เอกสารการรับรองจากบริษัท Bell
 - 4) สัญญาจ้างที่ทำกับบริษัทอิสราเอล
 - 5) ขอเอกสาร TOR
 - 6) ขอเอกสารจากกระทรวงพาณิชย์ในเรื่องการค้า
- โต้ตอบแทนและขอให้กองทัพอากาศไปเจรจาต่อรอง ในกรณีของการชำระเงินล่วงหน้า 15% ของราคารวมตามสัญญาให้น้อยลง

3.1.3 การประชุมครั้งที่ 16 เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2545 ที่ประชุมได้แสดงความเห็นให้เชิญบุคคลจำนวน 7 ราย มาชี้แจงได้แก่

- 1) สำนักงานงบประมาณ (เรื่องงบประมาณ)
- 2) สำนักงานนายกรัฐมนตรี (เรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง)
- 3) คณะกรรมการชุดก่อน (คณะกรรมการจัดจ้างชุดแรก)

4) รัฐมนตรี ...

LIRT

- 4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
- 5) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 6) กระทรวงพาณิชย์
- 7) บริษัทผู้เช่าประมูล

3.1.4 การประชุมครั้งที่ 17 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2544

ประชุม ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่าได้รับหนังสือและเอกสารราคาค่าอะไหล่จากกองทัพอากาศ และที่ประชุมได้เชิญผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกับปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเข้าทำการชี้แจง คือประชุมเพื่อให้สำนักนายกรัฐมนตรีจัดส่งระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินล่วงหน้า 15% ให้กับ คณะกรรมการ

(3.2) คณะอนุกรรมการศึกษากรณีโครงการซ่อมปรับปรุง เฮลิคอปเตอร์ (ส.6 ก) ของกองทัพอากาศในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จะประพจน์มีชอบ สมาชิกแทนราษฎร สรุปได้ดังนี้

3.2.1 การประชุมครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2545

ประชุม ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า การประชุมครั้งที่ 1 เป็นการหารือกรอบเพราะมีองค์ประกอบ คณะกรรมการที่ประชุมได้พิจารณาตามวาระการประชุมแล้วมีมติดังนี้

- 1) ให้คณะอนุกรรมการนำเอกสารไปศึกษา เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลในการประเมินเหตุการณ์ และเตรียมตั้งคำถามในที่ประชุมครั้งต่อไป หลังจากนั้นจะได้ขอเอกสารสำคัญต่าง ๆ เพิ่มเติมตามลำดับ
- 2) ให้เจ้าหน้าที่ขอเอกสารจากกองทัพบกเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาและประสานงานกับบริษัทผู้ผลิตเฮลิคอปเตอร์เพื่อขอทราบข้อมูลเครื่องเฮลิคอปเตอร์
- 3) ให้เชิญบรรณาธิการหนังสือเฮลิคอปเตอร์ มาร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลเทคนิคและผู้แทนจากกองทัพบกด้วย
- 4) ให้ส่งหนังสือเชิญประชุมถึงนายสุวโรช พะลัง

ในทุกสัปดาห์

3.2.2 การประชุมครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2545

ที่ประชุมพิจารณาการศึกษาข้อมูลเฮลิคอปเตอร์เบื้องต้นแล้วมีมติดังนี้

- 1) เชิญบรรณาธิการนิตยสารอาวุธสงคราม

เข้าร่วมประชุม

2) ขอเอกสาร ...

LIRT

ร่วมชี้แจง

2) ขอเอกสารและเชิญบริษัทที่ได้รับการประมูล

3) เชิญกองทัพบก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มาขอทราบว่ามีเคยมีการพิจารณาโครงการลักษณะนี้หรือไม่
เพื่อให้เชิญคณะกรรมการกองทัพบก 4 คน และคณะกรรมการกองทัพอากาศที่มี พลอากาศโท วีระฯ
เป็นประธานฯ มาร่วมประชุมด้วย

3.2.3 การประชุมครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2545

การประชุมได้เชิญคุณธนันท์ สุวรรณากาศ ผู้แทนบริษัท Triple Star Co.,Ltd. (สวีเดน) ซึ่งเป็น
ใน 18 บริษัท ที่เข้าร่วมการประกวดราคาจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ
ที่ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการเข้าทำการชี้แจงและมีมติดังนี้

1. ให้นายธนันท์ฯ เข้าประชุมอีกครั้ง โดยให้นำเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

2. ให้เจ้าหน้าที่เตรียมสอบถามไปยังกรมการบินพาณิชย์
เพื่อขอเอกสารข้อบังคับการบินพาณิชย์ กองวิทยากร (กรมช่างอากาศ) เพื่อขอเอกสารการซ่อมบำรุง
เฮลิคอปเตอร์ที่ครบอายุการใช้งานในกองทัพอากาศตั้งแต่อดีตมีการแก้ไขอย่างไร และศูนย์ซ่อม
ตามบินอยู่ตะเภาก็ขอเอกสารการ PDM ของเฮลิคอปเตอร์เป็นอย่างไร

3.2.4 การประชุมครั้งที่ 5 เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2545

การประชุมได้เชิญคุณธนันท์ฯ เข้าร่วมประชุม และได้พิจารณารายละเอียดเอกสารประกอบการพิจารณา
แล้วมีมติ

ศึกษารายละเอียดอีกครั้ง

1. ให้อนุกรรมการนำเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณา

2. เชิญคุณอาวี รังกุพันธ์ มาร่วมประชุม

3. ให้ทำหนังสือขอเอกสารดังนี้

- ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการชุด 1 และ 2

- ทอ.2 หรือ (locked book) ของเฮลิคอปเตอร์

- Technical Proposal ของกองทัพบก

- ข้อมูลการติดต่อระหว่างบริษัท เพล กับ

19 ลำ

กองทัพอากาศ จากสถานทูตอิสราเอล

3.2.5 การประชุม ...

3.2.5 การประชุมครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2545
ที่ประชุมได้สอบถามผู้แทนจากบริษัท ACRO AIRO SPACE ซึ่งเป็น 1 ในบริษัทที่ได้ยื่นข้อเสน
ว่ากองทัพอากาศมีการดำเนินงานอย่างไร แล้วมีมติดังนี้

1. เชิญบริษัทที่ไม่ผ่านการประมูลราคาเข้าร่วมป
2. ให้คุณชนนัทย์ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่
ของกองทัพอากาศ เพื่อเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการและจัดทำเอกสารรายการซ่อมแ
ของกองทัพอากาศ 1 ชุด

3. ให้คุณอาวิษ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของ
กองทัพอากาศ เพื่อเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการและส่งเอกสารใบตรวจรับงานจาก
กองบินตำรวจ สัญญาการประมูลราคาของคณะกรรมการทั้ง 2 ชุด

3.2.6 การประชุมครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2545
ที่ประชุมมีประเด็นที่พิจารณาดังนี้

1. การประมูลราคาของคณะกรรมการชุดที่ 1
และชุดที่ 2 เป็นอย่างไร
2. การประมูลราคาจะไม่เท่ากัน เป็นค่าอะไหล่ประ
80% และค่าแรง 20% จริงหรือไม่
3. การซ่อมแซมของกองทัพบกแตกต่างจาก
กองทัพอากาศอย่างไรบ้าง
4. กองทัพอากาศมีขีดความสามารถในการตรวจล
เครื่องเฮลิคอปเตอร์หรือไม่

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติดังนี้

1. ให้อนุกรรมการศึกษารายละเอียดการประมูลราคาของ
คณะกรรมการชุดที่ 1 และ 2
2. ให้บริษัท AIR ASIA Co.,Ltd. จัดส่งเอกสารให้กับ
คณะกรรมการ

3.2.7 การประชุมครั้งที่ 8 เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2545
ที่ประชุมได้เชิญเจ้าหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานประมาณ เข้าทำการชี้แจง แล้วมีมติ
ให้จัดส่งเอกสารเพิ่มเติม และให้ กวพ. พิจารณาว่าการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอาก
ถูกต้องหรือไม่ แล้วให้รายงานคณะกรรมการทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

3.2.8 การประชุม ...

3.2.8 การประชุมครั้งที่ 9 เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2545
ประชุมได้ขอให้รองเจ้ากรรมการขนส่งทหารบก ผู้เป็น 1 ใน 4 ที่เคยเดินทางไปศึกษาดูงาน
ต่างประเทศซึ่งแจ้งใน 2 ประเด็น คือ

1. โครงการจัดซื้อจัดจ้าง ฮท.1 มีการดำเนินงาน
อย่างไรบ้าง
 2. รายการซ่อมแซม ฮท.1 ที่ใช้ในการประกวดราคา
มีอะไรบ้าง
- ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขอทราบเอกสารอย่างเป็นทางการจากกองทัพบกในเรื่อง
การประกวดราคาซ่อมแซม ฮท.1 ของกองทัพบก ในปี พ.ศ. 2542 และเอกสารการจัดซื้อ JIG
ของกองทัพบก

3.2.9 การประชุมครั้งที่ 10 เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2545
ที่ประชุมได้เชิญเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เข้าทำการชี้แจงเกี่ยวกับเฮลิคอปเตอร์
รุ่นแบบเดียวกับกองทัพอากาศที่มีประจำการอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติว่ามีความเป็นมาอย่างไร
รวมทั้งมีการบำรุงรักษาซ่อมบำรุงอย่างไร เมื่อพิจารณาแล้วที่ประชุมมีมติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ส่งเอกสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้คณะอนุกรรมการ

3.2.10 การประชุมครั้งที่ 11 เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2545
ที่ประชุมได้เชิญเจ้าหน้าที่ของ บมจ.การบินไทย เข้าทำการชี้แจง ในกรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ให้ข้อมูลว่า บมจ.การบินไทย เป็นผู้ซ่อมและบำรุงรักษาเครื่องบินทั้งหมด ในงบประมาณปีละ
267 ล้านบาท โดยมีเฮลิคอปเตอร์รุ่นเดียวกับกองทัพอากาศคือ แบบ UH-1H จำนวน 6 เครื่อง
โดยขอให้ชี้แจงว่าได้เข้าไปดูแล้วอย่างไร มีหลักการอย่างไรและค่าใช้จ่ายอย่างไร ที่ประชุมพิจารณาแล้ว
มีมติให้เจ้าหน้าที่การบินไทยส่งเอกสารประกอบคำชี้แจงให้กับคณะอนุกรรมการ

3.2.11 การประชุมครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2545
ที่ประชุมได้เชิญคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) ชุดที่ 1 เข้าทำการชี้แจงถึงความเป็นมา
ของโครงการ เหตุผลความจำเป็น การดำเนินการต่าง ๆ รวมทั้งผลของการดำเนินการ ที่ประชุม
พิจารณาแล้วมีมติให้คณะกรรมการฯ ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้กับคณะอนุกรรมการ

3.2.12 การประชุมครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2545
ที่ประชุมได้เชิญคณะกรรมการพิจารณากำหนดรายละเอียดการปรับปรุง ฮ.6 ของกองทัพอากาศ
และขอให้ชี้แจงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบว่าเป็นอย่างไรบ้าง ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติ
ให้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมการในการประชุมครั้งต่อไป

(3.3) คณะกรรมาธิการติดตามการบริหารงบประมาณ

สภาผู้แทนราษฎร สรุปได้ว่า ในการประชุมครั้งที่ 21 เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2544 ที่ประชุม ได้พิจารณาการใช้จ่ายงบประมาณของกองทัพอากาศกรณีจัดซื้อจัดจ้างเฮลิคอปเตอร์ โดยเชิญ ผู้บัญชาการทหารอากาศมาชี้แจง (ผู้บัญชาการทหารอากาศมอบหมายให้ พลอากาศเอก ระเด่น ฟังพัทธ์ มาชี้แจง) ถึงการดำเนินการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ดังกล่าว

อนึ่ง สำหรับคณะกรรมาธิการ วุฒิสภา และคณะกรรมาธิการท สภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้มีการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

(4) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สว 0010/347 ลงวันที่ 26 สิงหาคม 2545 แจ้งว่าคณะกรรมาธิการทหาร วุฒิสภา ได้เชิญผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงเกี่ยว กรณีขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง กลาโหม และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ออกจากตำแหน่ง ผลการตรวจสอบไม่อาจพิจารณาได้ว่าเป็นการทุจริต

(5) พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ มีหนังสือกระทรวงกลาโหม ลับมาก ที่ กท 0100/119 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2545 ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ยืนยันว่าขั้นตอนการปฏิบัติในฐานะรองนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นไปตามระเบียบ และขั้นตอนปกติของทางราชการ และได้จัดส่งเอกสารหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/36/(พิเศษ) ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2545 เรื่อง แนวทางปฏิบัติราชการกรณีกระทรวงกลาโหมขอทราบแนวทางปฏิบัติและกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบและคำสั่งที่ให้อำนาจในการปฏิบัติ กรณีกระทรวงกลาโหมทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีโดยเฉพาะกรณีการขออนุมัติจ้างปรับปรุง เฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศ

(6) มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและขอเอกสารหลักฐานจาก สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมมีหนังสือลงวันที่ 28 มกราคม 2546 ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานมาให้สรุปได้ดังนี้

1. มูลเหตุที่กระทรวงกลาโหมต้องมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณำเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กองทัพอากาศดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุง เฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) โดยวิธีพิเศษ เมื่อปี พ.ศ. 2544 เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2544 เห็นชอบตามข้อเสนอของรองนายกรัฐมนตรี (นายสุวิทย์ คุณกิตติ) ที่ห้ามมิให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และหากมีความจำเป็น

ต้องดำเนินการ ...

LIRT

... เรจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น รวบรวมรายการต่าง ๆ
วิธีพิเศษ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติยกเว้นเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น การจัดจ้าง
ปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ซึ่งกองทัพอากาศได้ดำเนินการกระบวนการจัดจ้าง
วิธีพิเศษ กรณีเป็นงานที่ต้องจ้างช่างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะหรือผู้มีความชำนาญเป็นพิเศษ และอยู่ใน
ใ้ขตามนัยมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น ที่ต้องขออนุมัติยกเว้นเป็นกรณีพิเศษก่อนทำสัญญาผูกพัน
รับจ้างต่อไป

2. อย่างไรก็ตาม ในขณะที่เรื่องตามข้อ 1. ยังอยู่ในระหว่างขั้นตอน
รวบรวมและจัดทำข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติ
เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2544
โดยให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณายกเว้นเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะการจัดซื้อ
จัดจ้างที่มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษ ด้วยเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วน เพราะ
ไม่สามารถทำสัญญาก่อนนี้ผูกพันได้ทันในงบประมาณ 2544 เท่านั้น ส่วนการจัดซื้อจัดจ้างที่จำเป็น
จะต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษด้วยเหตุผลต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการพัสดุ
ที่ใช้อยู่กับกับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น ให้ดำเนินการไปได้ตามปกติ

3. จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 ตามข้อ 2.
จึงมีผลให้กระทรวงกลาโหม โดยกองทัพอากาศสามารถดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์
แบบ 6 (UH-1H) ได้โดยวิธีพิเศษ ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ
พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยไม่ต้องรอการพิจารณาอนุมัติยกเว้นเป็นกรณีพิเศษของ
คณะรัฐมนตรี ตามนัยแห่งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2544 ซึ่งกระทรวงกลาโหม โดย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้อนุมัติให้กองทัพอากาศจ้างซ่อมปรับปรุงฯ จากบริษัท ISRAEL
AIRCRAFT INDUSTRIES LIMITED (IAI) ประเทศอิสราเอล ในวงเงินประมาณ 998,200,000.- บาท
โดยให้กองทัพอากาศทำสัญญาผูกพันกับผู้รับจ้างได้ต่อเมื่อคณะรัฐมนตรี้อนุมัติให้กองทัพอากาศ
ก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2544 ถึงปี 2546 แล้วเท่านั้น

5.14 มีหนังสือ NO.NCCC 0011/1804 ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2545 ขอทราบ
ข้อเท็จจริงจาก MR.MILES KUPA ดังนี้

1. ในช่วงปี พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2545 พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
และหรือ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา เคยเข้าพบกับท่านเพื่อหารือเกี่ยวกับเรื่องการจัดจ้างซ่อม
เฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศหรือไม่ และเมื่อใด มีบุคคลหนึ่งบุคคลใดตกลงให้
ผลประโยชน์กับ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และหรือ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา หรือไม่

2. ท่านทราบสาเหตุที่มีการยกเลิกไม่ไห้บริษัท BAE SYSTEMS (AUSTRALIA)
เข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศหรือไม่

3. หนังสือ ...

3. หนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วยเป็นหนังสือของท่านที่ส่งถึง พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ใช่หรือไม่ ถ้าใช่ ขอทราบว่าท่านมีความประสงค์อย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้
4. ขอสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตาม 1-4 (ถ้ามี)

5.2 การได้สวนพยานบุคคลและผู้เกี่ยวข้อง

(1) นายสุวโรช พะลัง ได้ให้ถ้อยคำเมื่อวันที่ 21 มกราคม 2546 ว่าได้มีหนังสือส่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน 4 ครั้ง คือ

- ตามหนังสือลงวันที่ 4 มิถุนายน 2545
- ตามหนังสือลงวันที่ 15 กรกฎาคม 2545
- ตามหนังสือลงวันที่ 10 มกราคม 2546
- ตามหนังสือลงวันที่ 21 มกราคม 2546

นอกจากตามหนังสือและเอกสารประกอบแนบหนังสือทั้ง 4 ฉบับ ดังกล่าว มีข้อเท็จจริงที่จะขอชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้

1. การจ้างโดยวิธีพิเศษและได้บริษัทผู้รับจ้างโดยวิธีพิเศษมาก่อนที่จะนัดคณะรัฐมนตรีเป็นการดำเนินการโดยไม่ถูกต้อง ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารดังนี้

1.1 หนังสือกระทรวงกลาโหม ลับมาก-ด่วนมาก ที่ กท 0606/16 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2544

1.2 มติคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 30/2544 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544

1.3 มติคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 38/2544 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2544

2. การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในวันที่ 25 กันยายน 2544 มีการพิจารณาเกี่ยวกับโครงการจ้างปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) และในวันเดียวกันได้มีการนำเรื่องโครงการจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) มาพิจารณาในวาระจรลำดับที่ 19 เพื่อขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ รายละเอียดปรากฏในเอกสารประกอบการประชุมวาระจรลำดับที่ 30 จ้างปรับปรุง ฮ.6 จำนวน 19 เครื่อง งบประมาณ 200,000,000 บาท

ผลการพิจารณาในวันดังกล่าวปรากฏว่า เรื่องที่ 1 คณะรัฐมนตรีมีมติให้กเงินเหลือปี ส่วนความเหมาะสมของโครงการให้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) รับไปตรวจให้มีความเหมาะสม แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ส่วนในเรื่องที่ 2 พิจารณาวาระจร คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการเรื่องนี้ตามแนวทางที่กำหนดตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2544 เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2544 และวันที่ 4 กันยายน 2544

เรื่อง การกำหนด ...

LIRT

การกำหนดมาตรการและแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ตามมติคณะกรรมการ
และประเมินผลการดำเนินการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ที่สุด ที่ นร 0205/ว.179 ลงวันที่ 21 กันยายน 2544 ซึ่งตามหนังสือลงวันที่ 21 กันยายน 2544 กำหนดให้
ราชการและรัฐวิสาหกิจมีระยะเวลาในการดำเนินการซื้อหรือการจ้างโดยวิธีสอบราคาหรือวิธีประกวดราคา
ไม่ต้องใช้วิธีพิเศษด้วยเหตุความจำเป็นเร่งด่วนเพราะไม่สามารถก่อนนี้ผูกพันได้ทันในงบประมาณ
ค.ศ. 2544 และเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง จึงให้กระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติให้
ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปีกรณีไม่มีหนี้ผูกพันโดยมีเงื่อนไขว่าส่วนราชการและ
รัฐวิสาหกิจต้องเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้สามารถก่อนนี้ผูกพันได้ภายในระยะเวลา 60 วัน นับแต่วันที่ 1 ตุลาคม
2544

3. ภายหลังจากคณะรัฐมนตรีอนุมัติดังกล่าวข้างต้นแล้ว ไม่ปรากฏว่า
มีการนำเรื่องการจัดจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติจัดจ้าง
โดยวิธีพิเศษอีกเลย

4. ผู้ที่ขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษคือ
พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
ปรากฏรายละเอียดตามหนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนที่สุด ที่ กห 0208/1464 ลงวันที่ 21 กันยายน 2544
และปรากฏว่า พลเอก ชาลิศ ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ได้เข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีในวันที่ 25 กันยายน 2544
ซึ่งมีการพิจารณาเรื่องนี้ด้วย และในวาระจรเพื่อพิจารณาการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ได้มีการนำหนังสือ
สำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร 0411/29698 ลงวันที่ 25 กันยายน 2544 จัดเข้าในแฟ้มของรัฐมนตรีทุกคน
รวมทั้งรัฐมนตรีทั้ง 2 ท่านนี้ด้วย

5. หลังจากนั้น สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนมาก
ที่ นร 0205/10975 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อยืนยันและแจ้งให้
ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0205/ว.179 ลงวันที่ 21 กันยายน
2544

สรุป ในการดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศ
โดยวิธีพิเศษที่ฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรีประสบผลสำเร็จจนถึงขั้นลงนามในสัญญาเป็นเพราะ พลเอก ยุทธศักดิ์
ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ลงนามขออนุมัติจัดซื้อ
จัดจ้างโดยวิธีพิเศษต่อคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือลงวันที่ 21 กันยายน 2544 ซึ่งขอใช้โดยวิธีพิเศษทั้งหมด
209 รายการ เฉพาะกองทัพอากาศมีจำนวน 114 รายการ และใน 114 รายการ มีเรื่องการจัดจ้างปรับปรุง ฮ.6
จำนวน 19 เครื่อง อยู่ในลำดับที่ 30 และรัฐมนตรีทั้ง 2 ท่าน ก็ได้เข้าร่วมในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีด้วย
จึงทราบดีว่าคณะรัฐมนตรีไม่อนุมัติให้ดำเนินการโดยวิธีพิเศษ ซึ่งขั้นตอนจะต้องใช้วิธีสอบราคาหรือประกวด

ราคาหรือหากคิดใจจะใช้วิธีพิเศษก็สามารถขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติดำเนินการโดยวิธีที่เป็นรายเรื่องไป แต่ไม่ปรากฏว่ารัฐมนตรีทั้ง 2 ท่าน ได้นำเรื่องเสนอขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการโดยวิธีพิเศษแต่อย่างใด พฤติการณ์ของรัฐมนตรีทั้ง 2 ท่าน จึงเป็นการร่วมกันเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สหรือร่วมกับ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ลงนามในสัญญาว่าจ้างให้บริษัท เป็นผู้รับจ้างเนื่องจากวงเงินจัดจ้างเกิน 100 ล้านบาท อำนาจในการอนุมัติเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งรัฐมนตรีทั้ง 2 ท่าน อาจใช้ความระมัดระวังในการดำเนินการให้ถูกต้องตามมติคณะรัฐมนตรี แต่ก็หาได้กระทำการใด ๆ ไม่ กลับเร่งรีบให้ความเห็นชอบในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2544 ในวาระรับทราบ ไม่ใช่ในวาระพิจารณาตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีหลักปฏิบัติไว้ในครั้ง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสามารถยับยั้งการลงนามในสัญญาได้ แต่ก็หาได้กระทำให้ไม่ แต่กลับให้ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ลงนามในสัญญาได้ ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติไปเพียง 8 วัน

ในวันนี้ ได้มอบสำเนาเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

1. รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 38/2544 วันอังคารที่ 20 พฤศจิกายน 2544 จำนวน 7 แผ่น
2. หนังสือของนายสุวัชร พะลัง ลงวันที่ 10 มกราคม 2546 พร้อมเอกจำนวน 9 แผ่น
3. รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 30/2544 วันอังคารที่ 25 กันยายน 2544 จำนวน 11 แผ่น
4. หนังสือกระทรวงกลาโหม ลับมาก-ด่วนมาก ที่ กท 0606/185 ลงวันที่ สิงหาคม 2544 จำนวน 3 แผ่น
5. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0205/ว.179 ลง 21 กันยายน 2544 จำนวน 2 แผ่น
6. รายงานการประชุมคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 38/2544 วันอังคารที่ 20 พฤศจิกายน 2544 จำนวน 80 แผ่น
7. หนังสือของนายสุวัชร พะลัง ลงวันที่ 21 มกราคม 2546 จำนวน 41
8. เอกสารเกี่ยวกับรายการที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม จำนวน 47 แผ่น

(2) นายพิระพันธุ์ สาลิรัฐวิภาค ได้ให้ถ้อยคำว่า ประสงค์จะชี้แจงเกี่ยวกับกรณี กองทัพอากาศดำเนินการจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) โดยสรุปดังนี้

1. เหตุการณ์ ...

LIRT

1. เหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้นภายหลังจากเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและรัฐมนตรี
การกระทรวงกลาโหม
 2. ทูตออสเตรเลียพยายามชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุการณ์ที่ไม่ถูกต้อง
ไม่ปรากฏข้อมูลว่ารัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) ได้ทราบข้อหาหรือของทูตออสเตรเลียตรงข้าม
กับข้อเท็จจริงนี้
 3. บริษัท IAI ขณะในการประมูลงาน แต่ยังไม่มีการทำสัญญา ปรากฏว่า
บริษัท IAI มีหนังสือไปถึงบริษัท AIR ASIA เพื่อให้รับช่วงงานต่อ ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2
เห็นว่า บริษัท AIR ASIA ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติทางด้านเทคนิค ทั้งนี้ ได้รับทราบกรณี
ดังกล่าวโดยมีเอกสารยืนยันว่า บริษัท AIR ASIA ได้รายงานให้ พลเอก ชวลิตฯ ทราบ กรณีบริษัท IAI ขอให้
บริษัท AIR ASIA รับช่วงงานต่อ
 4. การดำเนินการจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ดังกล่าว
จะดำเนินการไม่สำเร็จหาก พลเอก ชวลิตฯ มิได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี และในการพิจารณาได้มีการนำเสนอ
คณะรัฐมนตรีในช่วงที่นายกรัฐมนตรีไม่อยู่ และ พลเอก ชวลิตฯ เข้าประชุมแทน และในการประชุมของ
คณะรัฐมนตรี นั้น ได้มีการนำเรื่องการซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพบก และกองทัพอากาศ
เข้าพร้อมกัน ทั้งนี้มีเอกสารส่วนหนึ่งของกองทัพบกระบุว่า บริษัท IAI ไม่มีคุณสมบัติที่จะซ่อมปรับปรุง
แบบยืดอายุการใช้งานได้
 5. โครงการที่กองทัพอากาศและกองทัพบกเสนอขออนุมัติซ่อมปรับปรุง
เฮลิคอปเตอร์เป็นแบบ REFURBISHMENT แต่การเสนอราคาของบริษัท IAI และการทำสัญญาของบริษัท IAI
ระบุว่าเป็นการซ่อมแบบ REPAIR AND INSPEC
 6. พลเอก ชวลิตฯ ชี้แจงในคณะรัฐมนตรีว่า บริษัท IAI ให้เครื่องมือพิเศษ
แต่ในสัญญาชี้แจงว่าให้เจรจากันในภายหลัง
 7. ในสัญญามีข้อได้เปรียบเสียเปรียบหลายข้อโดยเฉพาะการจัดซื้ออะไหล่
อะไหล่บางชิ้นมีอายุการรับประกันสั้นกว่าระยะเวลาการซ่อม
- นอกจากที่ได้ตั้งข้อสังเกตดังกล่าวข้างต้นแล้ว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ต้องการทราบรายละเอียดในส่วนใดเพิ่มเติม ให้ไปตรวจสอบได้โดยยินดีให้ความร่วมมือ ในวันนี้ ได้มอบสำเนา
เอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้
1. หนังสือของ Mr.MILES KUPA ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2545
พร้อมซอง รวมจำนวน 2 แผ่น
 2. เอกสารแสดงการเปรียบเทียบการซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของ
กองทัพอากาศครั้งแรกและครั้งที่สอง จำนวน 1 แผ่น

3. เอกสาร ...

LIRT

3. เอกสารแสดงความแตกต่างระบบวิทยุสื่อสารและเครื่องช่วย

เดินอากาศ จำนวน 1 แผ่น

รายละเอียดที่เชื่อว่าฝ่ายการเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศ ตามที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันนั้น จะเรียบเรียงและจัดส่งมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกครั้ง

วันที่ 24 มกราคม 2546 นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อ

- ประเด็นที่ร้องขอให้ถอดถอนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมออกจากตำแหน่ง เป็น "ความผิดฐานร่วมกันกระทำการที่ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อหน้าที่ราชการในพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542" มิใช่ "ร่วมกันสังplotอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ลงนามในสัญญาจ้างให้บริษัท IAI เป็นผู้สัญญาการซ่อมบำรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H)

- ยังมีพยานเอกสารและพยานบุคคลอีกจำนวนหนึ่งที่สมควรจะได้รับการพิจารณาคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ยังมีได้มีการดำเนินการเรียกบุคคลหรือเอกสารเหล่านั้นมาอยู่ในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2546 นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค มีหนังสือส่งบันทึกเพิ่มเติมในการให้ถ้อยคำ บันทึกดังกล่าวนี้ส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลและข้อสังเกตที่ได้รับแจ้ง อีกส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2546 นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค มีหนังสือจัดส่งเอกสารภาคผนวกเพิ่มเติมบันทึกถ้อยคำเพิ่มเติม

(3) MYRIAM PRIEWER ตัวแทนบริษัท IAI ได้ให้ถ้อยคำว่า บริษัท IAI

เป็นรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลอิสราเอลถือหุ้น 100% เป็นบริษัทอิสราเอลบริษัทแรกที่สนับสนุนด้านอากาศยานให้กับรัฐบาลประเทศอิสราเอล มีเจ้าหน้าที่ประมาณ 14,000 คน เป็นรัฐวิสาหกิจที่ใหญ่ที่สุดในประเทศอิสราเอล และเป็นบริษัทแห่งเดียวที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอิสราเอล บริษัทมีสำนักงานผู้แทนในประเทศไทยมาเป็นเวลา 10 กว่าปีแล้ว ปัจจุบันมีนางสาวศุภรัตน์ ตรึงจิตวิลาส เป็นผู้จัดการสำนักงานในประเทศไทย เจ้าหน้าที่ 14,000 คน กระจายอยู่ตามโรงงานต่าง ๆ 14 แห่ง ทั่วประเทศอิสราเอล แต่ละแห่งก็มีความชำนาญต่างกันไป เช่น โรงงานที่มาดามีความชำนาญด้านซ่อมบำรุงเฮลิคอปเตอร์ทั้งอดีตจนถึงปัจจุบัน ทางมาดามีให้การสนับสนุนการซ่อมบำรุงทั้งระบบกับกองทัพอากาศอิสราเอล โดยให้บริการซ่อมยกเครื่อง และยืดอายุการใช้งาน

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

บริษัท IAI ทราบว่ากองทัพอากาศจะมีการดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ จาก 1. หนังสือพิมพ์ BANGKOK POST 2. INTERNET 3. เจ้าหน้าที่ของบริษัท IAI ที่เดินทางไปภารกิจด้านต่าง ๆ ในประเทศไทย และ 4. จากทูตทหารอิสราเอลประจำประเทศไทย นอกจากนั้น กองทัพอากาศได้ส่งใบเชิญชวนให้มาเสนอราคาให้แก่นางสาวศุภรัตน์ ซึ่งเป็นผู้จัดการสำนักงานตัวแทน ไทย

ก่อนหน้านี้บริษัท IAI เคยยื่นซองเสนอราคาการจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพบกมาก่อน การพิจารณาของกองทัพบก บริษัท IAI ได้ผ่านการพิจารณาทางด้านเทคนิคเป็นลำดับที่ 1 จากทั้งหมด บริษัท สำหรับการเสนอราคาของกองทัพอากาศของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 จะเปิดให้ยื่นซอง ด้านเทคนิคก่อน หากผ่านการพิจารณาก็จะให้ยื่นซองด้านราคาต่อไป แต่หลังจากที่ทางบริษัทได้ยื่นซอง ด้านเทคนิคแล้ว บริษัทก็ได้รับเชิญจากกองทัพอากาศให้มาชี้แจงรายละเอียดทางด้านเทคนิค โดยมีบริษัท ชี้แจงประมาณ 4-5 บริษัท ก่อนเริ่มทำการชี้แจงในรายละเอียดทางด้านเทคนิคทางประธานคณะกรรมการ ชี้แจงว่าการมาชี้แจงในครั้งนี้จะไม่มีผลใด ๆ ต่อการตัดสินใจในการคัดเลือกบริษัทรับจ้าง เนื่องจาก คณะกรรมการได้ตัดสินใจแล้วว่าบริษัทใดจะเป็นผู้ได้รับโครงการนี้ไป หลังจากนั้นบริษัทก็ไม่ได้รับ การติดต่อจากกองทัพอากาศให้ยื่นซองทางด้านราคาอีก โดยบริษัททราบภายหลังทางอินเตอร์เน็ตว่าผู้ที่ได้รับ การพิจารณาจากกองทัพอากาศ คือ บริษัท BAE SYSTEM ซึ่งบริษัทก็สงสัยว่าเมื่อบริษัทยังไม่ได้ยื่นซอง เสนอราคาแล้ว เพราะเหตุใดจึงมีการประกาศผู้ได้รับการพิจารณา และเพราะเหตุใดกองทัพอากาศจึงไม่แจ้ง ผลการพิจารณาให้บริษัททราบอย่างเป็นทางการว่าบริษัทไม่ได้รับการพิจารณาเพราะเหตุใด ดังนั้นบริษัท ไม่ได้ขอความร่วมมือให้ทูตทหารอิสราเอลประจำประเทศไทยประสานงาน จึงทราบว่าการดำเนินการดังกล่าว ของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 ดำเนินการไม่ถูกต้อง และต่อมาก็ได้ทราบว่ากองทัพอากาศได้ยกเลิก การดำเนินการจัดจ้างในครั้งนี้ และภายหลังกองทัพอากาศก็ได้มีเอกสารเชิญชวนให้บริษัทไปเสนอราคา เป็นครั้งที่ 2

ในการดำเนินการจัดจ้างในครั้งที่ 2 นี้ บริษัท IAI ได้รับหนังสือแจ้งจากกองทัพอากาศให้เข้าไป ในซองเสนอทางด้านเทคนิคและด้านราคา ซึ่งบริษัท IAI ก็ไปยื่นซองเสนอทางด้านเทคนิคและด้านราคา เกี่ยวกับเงื่อนไขทางด้านเทคนิคของกองทัพอากาศในครั้งแรกและครั้งที่ 2 นั้น ครั้งแรก ในการยื่นซองเสนอนั้น บริษัทต่าง ๆ จะมีข้อเสนอมากกว่าที่ทางกองทัพอากาศกำหนด แต่ในการยื่นข้อเสนอในครั้งที่ 2 นั้น กองทัพอากาศได้กำหนดให้บริษัทต่าง ๆ ยื่นข้อเสนอเฉพาะที่ทางกองทัพอากาศกำหนดเท่านั้น และมีการ เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่สำคัญคือ ในครั้งแรกกำหนดให้บริษัทที่ยื่นต้องได้รับการรับรองของประเทศตนเอง แต่ในครั้งที่ 2 มีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่าจะต้องได้รับการรับรองจากบริษัท BELL เฮลิคอปเตอร์ด้วย เนื่องจาก ทาง Bell Helicopter จะไม่จำหน่ายชิ้นส่วนอะไหล่แก่บริษัทใด ๆ ก็ตามที่มิได้รับการแต่งตั้งจากทางบริษัท Bell Helicopter

LIRT

ภายหลังจากที่มีการพิจารณาทางด้านเทคนิคแล้ว กองทัพอากาศได้พิจารณาข้อเสนอทางด้านราคา หลังจากนั้นประมาณ 15 วัน ทางกองทัพอากาศก็ได้เชิญบริษัท IAI มาเจรจาต่อรอง ซึ่งเมื่อบริษัท IAI มา กองทัพอากาศก็ได้แจ้งว่าบริษัทเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก แต่ราคาที่บริษัทเสนอสูงกว่าวงเงินงบประมาณที่ได้รับ และได้ขอต่อรองราคาให้บริษัท IAI ลดราคาเพื่อให้อยู่ในวงเงินงบประมาณ ซึ่งผลการเจรจาในที่สุดบริษัท IAI ก็ได้ลดราคาให้ต่ำกว่าวงเงินงบประมาณเล็กน้อย บริษัท IAI ไม่ได้จ่ายค่าคอมมิชชั่นหรือค่าตอบแทนอื่นใดให้กับบุคคลหนึ่งบุคคลใด เนื่องจากระเบียบของบริษัท IAI ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจห้ามมิให้มีการจ่ายค่าคอมมิชชั่นหรือค่าตอบแทนอื่นใดให้กับบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(4) นายกิตติวัชร วัฒนกิจ ตัวแทนบริษัท FAIRCHILD DONEIRE จำกัด ได้ให้ถ้อยคำว่ายานประกอบอาชีพรับจ้างที่ AVIA SATCOM CO.,LTD. โดยดำรงตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายการตลาด ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่พบปะลูกค้าเพื่อขายสินค้า หากมีการยื่นขอเสนอราคาจะได้รับมอบอำนาจบริษัทเป็นบางครั้งให้ไปยื่นขอเสนอราคา

บริษัท AVIA SATCOM CO.,LTD. เป็นตัวแทนจำหน่ายอุปกรณ์เกี่ยวกับการสื่อสาร เป็นตัวแทนบริษัท FAIRCHILD DONEIRE ในประเทศไทยในการประสานงานกับลูกค้า บริษัท FAIRCHILD DONEIRE เป็นบริษัทที่จำหน่ายอุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่องบิน

บริษัท FAIRCHILD DONEIRE เป็นบริษัทผู้ผลิตเครื่องบินที่มีผลงานในการปรับปรุงยืดอายุโครงสร้างของเฮลิคอปเตอร์ UH-1H ซึ่งเป็นแบบเดียวกับที่กองทัพอากาศไทยมีอยู่ เคยมีประสบการณ์ในการยืดอายุเฮลิคอปเตอร์ให้กับกองทัพอากาศของประเทศเยอรมัน บริษัท FAIRCHILD DONEIRE ทราบเรื่องการจ้างปรับปรุงซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ โดยบริษัท AVIA SATCOM CO.,LTD. ซึ่งเป็นตัวแทนในประเทศไทยเป็นผู้แจ้งไปให้ทราบ ซึ่งบริษัท FAIRCHILD DONEIRE สนใจในการประกวดราคาครั้งนี้ และมั่นใจว่าจะสามารถทำการซ่อมเพื่อยืดอายุเฮลิคอปเตอร์ให้กับกองทัพอากาศได้ดีเพราะเคยมีประสบการณ์มาแล้ว บริษัท FAIRCHILD DONEIRE จึงมอบอำนาจให้บริษัท AVIA SATCOM CO.,LTD. โดยพยานเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจให้ไปทำการยื่นขอเสนอราคา สำหรับบริษัท AVIA SATCOM CO.,LTD. ทราบเรื่องการจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของกองทัพอากาศได้โทรศัพท์แจ้งให้ทราบ โดยให้ไปรับเรื่องพร้อมรายละเอียดต่าง ๆ

พยานไม่ทราบว่ามีการกระทำใดที่เป็นการกีดกันบริษัทอื่นใดให้เข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศหรือไม่ แต่สำหรับบริษัท FAIRCHILD DONEIRE แล้ว พฤติการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขรายละเอียดต่าง ๆ ของคณะกรรมการจัดจ้างที่ไม่เหมือนกันของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 และชุดที่ 2 นี้ ไม่แน่ว่าจะถือเป็นการกีดกันบริษัท FAIRCHILD DONEIRE ไม่ให้เข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศหรือไม่ พยานไม่ทราบว่า ในการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ มีการกระทำในลักษณะใดที่เป็นการช่วยเหลือ

บริษัท IAI ให้เข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศหรือไม่ แต่ถ้าดูตาม TOR ตามความเข้าใจของพยาน กรรมการชุดแรกตัดบริษัท IAI ออกไป เนื่องจากไม่ผ่านการพิจารณาทางด้านเทคนิค ซึ่งพยานทราบจากการติดต่อทางโทรศัพท์ว่า มีบริษัทที่ผ่านการพิจารณาทางด้านเทคนิค จำนวน 4 บริษัท คือ บริษัท BAE บริษัท FAIRCHILD DONEIRE ส่วนอีก 2 บริษัท พยานจำไม่ได้ แต่บริษัท IAI ไม่มีรายชื่อในจำนวน 4 บริษัท จากการพิจารณาทางด้านเทคนิค คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 ได้ทำการเปลี่ยนแปลง TOR (ปรับเปลี่ยนเงื่อนไข) ซึ่งการเปลี่ยนแปลง TOR นั้น ตามความเข้าใจของพยานอาจจะเป็นการช่วยเหลือบริษัท IAI

เพื่อให้ได้งาน

บริษัท FAIRCHILD DONEIRE ไม่ได้เข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศเนื่องจากเสนอราคาสูงกว่าบริษัทอื่น พยานไม่ทราบว่าในการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์แบบ UH-1H ของกองทัพอากาศ นั้น พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และหรือ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องหรือสั่งการเพื่อให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดช่วยเหลือบริษัทใดบริษัทหนึ่งได้เป็นคู่สัญญากับกองทัพอากาศหรือไม่

(5) นางสาวอริศรา โอฬารศิริกุลธวัช ตัวแทนบริษัท BAE SYSTEM ให้ไปรับเอกสารจากกองทัพอากาศ ได้ให้ถ้อยคำว่าเป็นบริษัท AXIS TECHNOLOGY (THAILAND) CO.,LTD. ประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสินค้าและรับเป็นผู้ประสานงานติดต่อกับทางราชการในงานด้านต่าง ๆ ที่มีการได้รับการว่าจ้าง พยานเริ่มทำงานในบริษัทดังกล่าวเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2542 ในตำแหน่งเลขานุการมีหน้าที่ทำงานตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

การจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศในการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 นั้น พยานไม่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด แต่ในการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 2 นั้น พยานได้รับมอบหมายด้วยวาจาจากนายทวีศักดิ์ (จ๋านามสกุลไม่ได้) จากบริษัท สยามสตีลส์ กรุ๊ป ซึ่งเป็นตัวแทนของบริษัท BAE ในประเทศไทย ให้เป็นผู้รับเอกสารเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ เพื่อนำไปมอบให้นายทวีศักดิ์ นอกจากนั้นแล้ว พยานก็ไม่ได้มีการติดต่อกับนายทวีศักดิ์ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องอีกต่อไป บริษัท BAE มีสำนักงานตัวแทนในประเทศไทยได้แก่ บริษัท SIAM ACROSPACE ซึ่งมี Mr.Clied เป็นผู้ดำเนินงาน และ Mr.Clied ได้ให้นายทวีศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้ประสานงานแทนบริษัท SIAM ACROSPACE ในการดำเนินการติดต่อกับการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ ในการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 พยานได้รับมอบหมายด้วยวาจาจากนายทวีศักดิ์ ซึ่งเป็นประธานของ Mr.Clied ซึ่งเป็นตัวแทนบริษัท BAE ในประเทศไทย ให้เป็นผู้ไปรับเอกสารเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ ดังนั้น พยานจึงเข้าใจว่า บริษัท BAE ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการเสนอราคา พยานไม่ทราบว่า พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศหรือไม่

(6) นายทวีศักดิ์ ...

(6) นายทวีศักดิ์ ตรีจิตร์ ผู้ที่ถูกอ้างว่าเป็นตัวแทนบริษัท BAE SYSTEM ได้ให้ถ้อยคำว่า บริษัท SIAM STEEL INTERNATIONAL PUBLIC COMPANY LIMITED ประกอบกิจการเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าเครื่องใช้สำนักงาน พยานดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ช่วยรองผู้อำนวยการของบริษัทตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2531 จนถึงปัจจุบัน

พยานไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีกองทัพอากาศดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ พยานไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีบริษัท BAE SYSTEM จำกัด เข้าร่วมในการเสนอราคาจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ UH-1H ของกองทัพอากาศ แต่เกี่ยวกับกรณีการเสนอราคาดังนั้น บริษัท BAE SYSTEM ดำเนินการเองโดยตรง พยานไม่เคยได้รับมอบอำนาจจากผู้ใดให้ไปรับเอกสารการเสนอราคาจากกองทัพอากาศ และไม่เคยให้ผู้ใดให้ไปขอเอกสารจากกองทัพอากาศแต่อย่างใด แต่หากบริษัท BAE SYSTEM ใ้ทำงานจากกองทัพอากาศ พยานจะเข้าไปร่วมค้าร่วมผลิตหรือ JOINT VENTURE (กิจการร่วมค้า) กับบริษัท BAE SYSTEM เพื่อช่วยในการลดต้นทุน โดยดำเนินการซ่อมในเมืองไทย ในการดำเนินการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศดังกล่าว พยานไม่ทราบว่ามีการติดต่อตกลงให้ผลประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อช่วยเหลือให้บริษัทใดบริษัทหนึ่งได้งานหรือไม่

(7) พลเอก สัมพันธ์ บุญยานันต์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้ให้ถ้อยคำว่า เริ่มรับราชการเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2511 ในตำแหน่งผู้บังคับหมวดสื่อสาร กรมการทหารสื่อสาร มีการย้ายและเลื่อนตำแหน่งเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2543 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงกลาโหม ปี 2544 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นปลัดกระทรวงกลาโหม และดำรงตำแหน่งดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2531 หมวดข้อ 10 กำหนดให้ "รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกระทรวง ทบวง เป็นผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องไปเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเว้นแต่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และมอบหมายให้ผู้อื่นผู้ใดลงนามแทน หรือเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีให้รายงานเรื่องใด ๆ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบตามกำหนดระยะเวลาเป็นประจำและไม่ใช้เรื่องสำคัญ" ดังนั้น ในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง/ทบวง จึงต้องเป็นผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีด้วยตนเอง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการฯ ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ รัฐมนตรีช่วยว่าการที่รักษาราชการแทนจะเป็นผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดรายงานผลการปฏิบัติราชการต่อคณะรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะตัว ซึ่งกรณีดังกล่าวรัฐมนตรีผู้นั้นสามารถรายงานต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้โดยตรง ในกรณีผิดไปจากหลักเกณฑ์นี้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะไม่รับเรื่องไว้และส่งกลับคืนกระทรวง สำหรับการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีของกระทรวงกลาโหม นั้น มีวิธีปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษมาโดยตลอด เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528 และ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 มาตรา 6 บัญญัติให้

การสง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด ๆ หรือมติของสภากลาโหม
ของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ฯลฯ ทำการแทนในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็ได้"

กระทรวงกลาโหมมีพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 เป็นหลัก
บริหารราชการ ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้กล่าว ในมาตรา 6 บัญญัติว่า การสั่งหรือการปฏิบัติราชการ
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการ มอบหมาย กระทรวงกลาโหมได้มีคำสั่งที่ 19/44 ลงวันที่
ภาพันธุ์ 2544 เรื่อง มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ สั่งและปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ
โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม
2503 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และในคำสั่งดังกล่าว ข้อ 13 ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ สั่งและปฏิบัติ
ราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ ในเรื่องเกี่ยวกับการงบประมาณ (เฉพาะการลงชื่อในหนังสือประสานกับหน่วยงาน
อื่น) ดังนั้น รัฐมนตรีช่วยว่าการ (พลเอก ยุทธศักดิ์ฯ) จึงมีอำนาจลงนามในหนังสือเกี่ยวกับเรื่อง
ประมาณการจัดจ้างซ่อม ฮ. ถึงเลขาธิการรัฐมนตรีได้ พร้อมนี้ พยานได้มอบสำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการ
รัฐมนตรี ส่วนที่สุด ที่ นร 0205/7708 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2545 และสำเนาคำสั่งกระทรวงกลาโหม
ที่ 19/44 เรื่อง มอบหมายให้ รมช.กท. สั่งและปฏิบัติราชการแทน รมว.กท. เพื่อใช้ประกอบ
การต่อไป

(8) นายวิษณุ เครืองาม ได้ให้ถ้อยคำว่า พยานรับราชการในตำแหน่งเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
1 ตุลาคม 2536 จนถึงปัจจุบัน มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของคณะรัฐมนตรี และเป็นศูนย์กลาง
เสนอเรื่องของกระทรวงต่าง ๆ ต่อคณะรัฐมนตรี นับแต่เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2544 เป็นต้นมา การนำเรื่อง
เสนอมาจากกระทรวงกลาโหมเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา มีวิธีการปฏิบัติตามนัยคำสั่งนายกรัฐมนตรี
34/2544 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี รวม 5 คณะ ลงวันที่ 6 มีนาคม
2544 สำคัญของคำสั่งดังกล่าวคือให้มีคณะกลั่นกรอง 5 คณะ เพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองเรื่องซึ่งเสนอมาจาก
กระทรวงต่าง ๆ ก่อนที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบหรือพิจารณา เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่
ของคณะรัฐมนตรีในการพิจารณารายละเอียดหรือเทคนิคต่าง ๆ ของเรื่องที่เสนอมา สำหรับราชการของ
กระทรวงกลาโหมนั้น คำสั่งดังกล่าวระบุว่า ให้นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองคณะที่ 1 ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี
(พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) เป็นประธาน ในทางปฏิบัติเมื่อกระทรวงกลาโหมเสนอเรื่องเข้ามา สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีจะมีหนังสือสอบถามความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปวิเคราะห์เสนอรองนายกรัฐมนตรี
(พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) เพื่อขออนุมัติเสนอคณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ 1 ในฐานะที่เป็นผู้กำกับการ
บริหารราชการกระทรวงกลาโหมแทนนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 20/2544 เมื่อ
รองนายกรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะส่งบันทึก คำสั่งการ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ให้เลขาธิการ ...

ให้เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ 1 รับไปจัดทำระเบียบวาระและเสนอที่ประชุมคณะกรรมการต่อไป ซึ่งปกติแล้วจะประชุมในปลายวันอังคารทุกสัปดาห์ เมื่อคณะกรรมการพิจารณามีมติประการใดแล้ว ฝ่ายเลขานุการ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ) จะจับบันทึกเสนอประธานลงนามเพื่อกราบเรียนนายกรัฐมนตรีให้อนุมัติเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยมีมติของคณะกรรมการอาจเป็นการเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรีทราบหรือพิจารณาก็ได้ และไม่ว่ามติจะเป็นประการใด นายกรัฐมนตรีอาจจะสั่งเป็นประการอื่นก็ได้

กรณีการขออนุมัติจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงกลาโหมเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อขออนุมัติจ้าง โดยเสนอเข้ามาตั้งแต่เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2544 และเรื่องดังกล่าวได้นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ 1 พิจารณาเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2544 คณะกรรมการมีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรีได้ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2544 ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 มีมติให้กันเงินเหลือมปีได้ ส่วนความเหมาะสมของโครงการให้รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) รับไปตรวจสอบความเหมาะสม แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคำว่าพิจารณาอีกครั้งหนึ่งไม่ได้หมายความว่าต้องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจริง ๆ เพราะอาจผ่านกระบวนการของคณะกรรมการกลั่นกรองให้พิจารณาแทนหรือพิจารณาไปก็ได้ จากนั้นเมื่อรองนายกรัฐมนตรีรับเอาโครงการดังกล่าวไปทบทวนความเหมาะสมแล้ว กระทรวงกลาโหมได้มีหนังสือลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2544 รายงานผลการตรวจสอบเข้ามา ซึ่งอาจนำเสนอคณะรัฐมนตรีโดยตรงก็ได้ แต่รองนายกรัฐมนตรีเห็นควรให้คณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาในฐานะที่เคยพิจารณาเรื่องมาแต่เดิม คณะกรรมการกลั่นกรองได้พิจารณาเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2544 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นสมควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการพิจารณาตรวจสอบ เมื่อประธานฯ (รองนายกรัฐมนตรี) ลงนามในหนังสือลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2544 กราบเรียนนายกรัฐมนตรีให้สั่งการให้นำเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีต่อไป พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้สั่งการเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2544 ให้เสนอคณะรัฐมนตรีทราบ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2544 รับทราบ โดยการสั่งการของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี ที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบ ไม่ใช่ในฐานะประธานคณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ 1 และไม่ใช่ฐานะรองนายกรัฐมนตรีผู้กำกับราชการกระทรวงกลาโหม แต่เป็นการใช้อำนาจในฐานะนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 เพราะบังเอิญในขณะนั้นนายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปปฏิบัติราชการในต่างประเทศ เมื่อพิจารณาจากขั้นตอนต่าง ๆ ในการนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีแล้ว พยานเห็นว่าไม่มีพฤติการณ์ใดที่เป็นการเร่งรีบผิดปกติ หากแต่เป็นไปตามขั้นตอนปกติของทางราชการ

(9) พลอากาศเอก ระเด่น ฟิงพัทตร์ ได้ให้ถ้อยคำไว้ว่า เริ่มรับราชการเมื่อปี พ.ศ. 2512

ตำแหน่ง บก.ทอ. ปี พ.ศ. 2513 ดำรงตำแหน่งนักบิน มีการเลื่อนตำแหน่งเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อวันที่ ตุลาคม 2543 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองบัญชาการฝึกศึกษาอากาศ และวันที่ ตุลาคม 2545 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองบัญชาการยุทธทางอากาศ และดำรงตำแหน่งดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบัน พยานจบการศึกษาปริญญาตรีที่โรงเรียนนายเรืออากาศ เมื่อปี พ.ศ. 2512 และปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2540 พยานทราบและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ UH-1H ของกองทัพอากาศซึ่งมีการดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากกองทัพอากาศมีคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H แทนคณะกรรมการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H ชุดแรก ซึ่งมี พลอากาศโท วีระ กัณหะสิริ เป็นประธาน และกองทัพอากาศได้มีคำสั่งยกเลิกคณะกรรมการชุดแรก คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 ซึ่งมีพยานเป็นประธานกรรมการ นั้น ใช้วิธีพิเศษในการพิจารณาคัดเลือก โดยนำเงื่อนไขของคณะกรรมการชุดที่ 1 มาเป็นแนวทางและนำเงื่อนไขของคณะกรรมการชุดที่ 1 มาปรับปรุงเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดประโยชน์กับกองทัพอากาศ ในการดำเนินการคัดเลือกลักษณะคณะกรรมการชุดที่ 2 ได้เชิญบริษัทที่เกี่ยวข้องทางการซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์มารับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยได้เชิญบริษัทมาทั้งหมด 3 บริษัท มีบริษัทที่ยื่นข้อเสนอ จำนวน 9 บริษัท คณะกรรมการได้พิจารณาคูณสมบัติด้านธุรการและเทคนิคตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ปรากฏว่ามีบริษัทที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา จำนวน 4 บริษัท คณะกรรมการได้พิจารณาเปิดซองราคาโดยเลือกบริษัทที่เสนอราคาต่ำสุด และได้เชิญมาต่อรองราคาคัดเลือกให้มาเป็นคู่สัญญา ซึ่งบริษัทที่คณะกรรมการชุดที่ 2 เห็นว่ามีคุณสมบัติถูกต้องและเสนอราคาต่ำสุด คือ ISALAE AIRCRAFT INDUSTRY LMT. (IAI) ของประเทศอิสราเอล

สำหรับวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการชุดแรกและชุดที่ 2 จะแตกต่างกัน กล่าวคือ คณะกรรมการชุดแรกใช้วิธีการให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการชุดแรกกำหนด ส่วนคณะกรรมการชุดที่ 2 ใช้วิธีกำหนดเงื่อนไขเช่นเดียวกัน แต่การพิจารณาใช้หลักเกณฑ์ผ่านหรือไม่ผ่านคุณสมบัติทางด้านธุรการและด้านเทคนิคที่กำหนดไว้แล้วจึงพิจารณาทางด้านราคา ทั้งนี้ บริษัทที่ผ่านเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการชุดที่ 2 กำหนดนั้น สามารถที่จะทำงานซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ได้ รายละเอียดการพิจารณาของคณะกรรมการชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ปรากฏตามเอกสาร ที่กองทัพอากาศได้จัดส่งมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตามหนังสือกองทัพอากาศ ลับมาก ที่ กท 0612.1/324 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2545

บริษัท IAI มีคุณสมบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเหมาะสมที่จะเข้ารับงานเนื่องจากบริษัท IAI ผ่านคุณสมบัติทางด้านธุรการและทางด้านเทคนิคตามเงื่อนไขต่าง ๆ ในการยื่นข้อเสนอรับจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H ของกองทัพอากาศ ตามที่คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 กำหนดไว้ การที่คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 ซึ่งมี พลอากาศโท วีระ กัณหะสิริ เป็นประธานกรรมการ ไม่รับพิจารณาบริษัท IAI นั้น จะเป็นเพราะเหตุใดพยานไม่ทราบ และคณะกรรมการชุดที่ 1 จะมีวิธีการให้คะแนนบริษัท IAI อย่างไร

พยานไม่ทราบ ...

พยานไม่ทราบ แต่คณะกรรมการชุดที่ 2 ใช้วิธีการพิจารณาว่าผ่านหรือไม่ผ่านคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้

คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 ได้ติดต่อเชิญบริษัท BAE เข้าร่วมยื่นซองข้อเสนอด้านธุรกิจด้านเทคนิคและด้านราคาด้วย โดย นาวาอากาศเอก ชุมพร จันทวานิช กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ เป็นผู้โทรศัพท์ติดต่อไปยังบริษัท BAE และนางสาวอริศรา โอฬารศิริกุลธร ตัวแทนของบริษัท BAE (BAE SYSTEM AUSTRALIA) ได้มาลงลายมือชื่อรับเอกสารจาก นาวาอากาศเอก ชุมพร จันทวานิช เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2544 สำหรับรายละเอียดการเชิญบริษัท BAE ปรากฏตามเอกสารที่กองทัพอากาศจัดส่งมาให้ตามหนังสือกองทัพอากาศ ลับมาก ที่ กท 0612.1/324 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2545 ในหัวข้อการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) ชุดที่ 2 และการดำเนินการของคณะกรรมการในการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 พลเอก ขวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประมา ได้สั่งการให้คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 ช่วยเหลือบริษัท IAI เพื่อให้เป็นผู้ที่มีสิทธิเข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศหรือให้กระทำการกีดกันบริษัทใด แต่อย่างใด และไม่มีผู้ใดสั่งการให้คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 ใดๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นการช่วยเหลือบริษัทหนึ่งบริษัทใดให้เป็นผู้ที่มีสิทธิเข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ได้สั่งการให้คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 พิจารณาคัดเลือกบริษัทอย่างโปร่งใส

คณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 ได้รับเอกสารการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 ทั้งหมด และคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 ได้จัดทำตารางเปรียบเทียบเงื่อนไขการจ้างปรับปรุง ฮ.6 ของคณะกรรมการชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ปรากฏตามเอกสารที่กองทัพอากาศได้จัดส่งมาให้สำนักงาน ป.ป.ช.

(10) พลอากาศโท วีระ ภัณฑะสิริ ได้ให้ถ้อยคำไว้ว่า เริ่มรับราชการตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2513 ในตำแหน่งนักบิน กองบิน 3 กองทัพอากาศ มีการเลื่อนตำแหน่งเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อ พ.ศ. 2538 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ กองทัพอากาศ จนถึงปัจจุบัน พยานจบการศึกษาปริญญาจากโรงเรียนนายเรืออากาศ เมื่อปี พ.ศ. 2513 จบการศึกษาปริญญาโท สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จากประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2521 พยานมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H (กท SPEC) เนื่องจากกองทัพอากาศ โดย พลอากาศเอก สนั่น ทวีทิพย์ ผู้บัญชาการทหารอากาศได้แต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการออกข้อกำหนดทางเทคนิคเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H ของกองทัพอากาศ ต่อมา พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศต่อจาก พลอากาศเอก สนั่น ทวีทิพย์ ได้แต่งตั้งให้พยานเป็นประธานกรรมการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H โดยวิธีพิเศษ

คณะกรรมการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ได้ดำเนินการโดยศึกษาแนวทางปฏิบัติโดยวิธีพิเศษ กองทัพอากาศที่ใช้อยู่ ซึ่งมี 2 วิธี ที่ใช้ปฏิบัติเป็นประจำ คือ วิธีอิงหลักการประกวดราคา แต่ไม่ใช้ราคาเป็นตัวตัดสิน แต่ใช้ความเชื่อถือของผลงานและความสามารถในการทำงานเป็นหลัก และวิธีที่ 2 ปรึกษาบริษัทที่เชื่อได้ว่าสามารถทำงานนี้ได้มาเจรจาต่อรอง ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาและได้เลือกวิธีที่เหมาะสมดำเนินการคือวิธีพิเศษโดยอิงหลักการประกวดราคา เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่บริษัทที่เสนอราคาทุกราย

คณะกรรมการดำเนินการโดยวิธีอิงหลักการประกวดราคาโดยประกาศเชิญชวน บินเตอร์เน็ตว่ากองทัพอากาศจะดำเนินการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H ถ้าบริษัทใดสนใจ มาติดต่อขอรับเอกสารที่เลขานุการคณะกรรมการ ปรากฏว่ามีบริษัทสนใจมารับเอกสารทั้งสิ้นจำนวน 15 ราย และมายื่นเอกสารเสนอราคาจำนวน 15 ราย ซึ่งคณะกรรมการได้ตรวจสอบคุณสมบัติของ เสนอราคาว่ามีคุณสมบัติถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 เป็นอันดับแรก ปรากฏว่ามีบริษัทที่ผ่านการพิจารณาในขั้นตอนนี้ จำนวน 8 ราย หลังจากนั้นคณะกรรมการได้ตรวจสอบ เสนอทางด้านเทคนิคของบริษัทที่ผ่านคุณสมบัติทั้ง 8 ราย ปรากฏว่ามีบริษัทจำนวน 4 ราย ที่คณะกรรมการ ว่ามีคุณสมบัติที่ควรได้รับการพิจารณา ซึ่งผลการพิจารณาปรากฏดังนี้

1. บริษัท Air Asia Aero Technology (pte.) Co.Ltd. ของประเทศไต้หวัน มีคุณสมบัติถูกต้อง คณะกรรมการเกรงว่าจะมีปัญหาทางด้านการทูตและความสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศจีน จึงไม่รับพิจารณา
2. บริษัท Patria Ostermans Aero AB ของประเทศสวีเดน ไม่ยอมรับกฎหมายของ ประเทศไทย คณะกรรมการจึงไม่รับพิจารณา
3. บริษัท Fairchild Domier ของประเทศเยอรมัน ยอมรับเงื่อนไขและทำตามข้อกำหนดทุกประการ จึงรับพิจารณา
4. บริษัท BAE SYSTEMS ของประเทศออสเตรเลีย ยอมรับเงื่อนไขและทำตามข้อกำหนดทุกประการ จึงรับพิจารณา

สำหรับการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H ตั้งแต่เริ่มต้นออกสเปคจนกระทั่งถึงวันยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างซึ่งพยานเป็นประธานกรรมการ ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารซึ่งพยานได้มอบให้คณะทำงานจำนวน 1 เล่ม

บริษัท BAE SYSTEMS มีข้อเสนอตรงตามข้อกำหนดของกองทัพอากาศทุกประการ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่พยานได้มอบให้คณะทำงานในวันนี้ หน้า 18-63) สำหรับการพิจารณา คณะของ บริษัท BAE SYSTEMS ปรากฏตามเอกสารหน้า 18-61 ส่วนรายละเอียดการพิจารณาของ บริษัทต่าง ๆ ว่าบริษัทใดมีข้อดีข้อเสียอย่างไร ปรากฏตามเอกสารที่พยานได้มอบให้คณะทำงานในวันนี้ ตั้งแต่หน้า 18-49 ถึง 18-60

บริษัท ...

บริษัท Israel Aircraft Industries Ltd. ไม่ผ่านการพิจารณาเนื่องจากไม่เสนอรายละเอียดในการทำงานแต่ละขั้นตอนให้ทราบ และไม่เคยมีผลงานในการซ่อมเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H มาก่อน รายละเอียดการพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าว ปรากฏตามเอกสารที่พยานได้มอบให้คณะทำงานใน หน้า 18-57 และ 18-67 สำหรับคะแนนให้ดูที่หน้า 18-61

มีผู้สั่งการให้คณะกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 1 กระทำการลักษณะเป็นการช่วยเหลือบริษัท บริษัทใดให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศ เนื่องจากคณะกรรมการได้ลงคะแนนมติให้บริษัท Fairchild Dornier จากประเทศเยอรมัน เป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง แต่ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ในขณะนั้น สั่งพยานให้คณะกรรมการไปพิจารณาทบทวน การให้คะแนนของบริษัทต่าง ๆ ใหม่ ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารที่พยานได้มอบให้กับคณะทำงานใน หน้า 14-4

การยกเลิกคณะกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 1 เป็นไปเพื่อกีดกันบริษัท BAE SYSTEMS หรือเป็นการช่วยเหลือบริษัทใด หรือไม่ พยานไม่ทราบ แต่เมื่อคณะกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 1 ที่มีพยาน เป็นประธานฯ ได้ไปรายงานผลการดำเนินการด้วยวาจาจาก พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ในขณะนั้น ในชั้นแรก ปรากฏว่าบริษัท Fairchild Dornier จากประเทศเยอรมัน เป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุด มีคะแนนเป็นอันดับ 1 แต่ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ได้สั่งการด้วยวาจาจากพยานให้ คณะกรรมการจัดจ้างฯ พิจารณาให้คะแนนใหม่ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ให้คะแนนแล้วปรากฏว่าผู้ที่ได้คะแนน เป็นอันดับ 1 ได้แก่ บริษัท BAE SYSTEMS การให้คะแนนทั้งสองครั้งเป็นการให้คะแนนโดยพิจารณาบริษัท ที่ผ่านเกณฑ์เบื้องต้น จำนวน 8 บริษัท สำหรับการพิจารณาให้คะแนนของคณะกรรมการทั้งสองครั้ง ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารที่พยานได้มอบให้คณะทำงานในวันนี้ หน้า 10-12

ผู้บัญชาการทหารอากาศได้สั่งการด้วยวาจาให้นายบริษัท IAI เข้ามาพิจารณาใหม่ เนื่องจา การพิจารณาของคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่มีพยานเป็นประธาน บริษัท IAI ไม่ผ่านคุณสมบัติ แต่พยาน ไม่ได้กระทำตามความต้องการของผู้บัญชาการทหารอากาศ ดังนั้น ผู้บัญชาการทหารอากาศจึงได้มีคำสั่ง ยกเลิกคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 ที่มีพยานเป็นประธาน แต่เหตุผลที่แถลงต่อสาธารณชนคือหลักฐาน ที่ปรากฏตามคำสั่งของกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ 100 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2544 รายละเอียดปรากฏ ตามเอกสารที่พยานมอบให้กับคณะทำงาน หน้า 17-1 ถึง 17-3 สำหรับคำสั่งดังกล่าวจะชอบด้วยระเบียบ หรือไม่นั้น แล้วแต่ความเห็นของแต่ละบุคคล

ในการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างซ่อมเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H ครั้งที่ 1 ซึ่งมีพยานเป็นประธาน นั้น พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และหรือ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ไม่ได้สั่งการ ให้คณะกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 1 ช่วยเหลือบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือกีดกันบริษัทใดบริษัทหนึ่ง แต่อย่างใด

พยานไม่ทราบว่า ...

พยานไม่ทราบว่าการดำเนินการของคณะกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 2 พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ได้มีการสั่งการให้ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ลงนามในสัญญาจ้าง บริษัท IAI หรือสั่งการและกระทำการใด ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นการช่วยเหลือบริษัท IAI และเป็นการกีดกันผู้อื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร

(11) พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ได้ให้ถ้อยคำว่า เริ่มรับราชการเมื่อปี พ.ศ. 2510 ตำแหน่งนักบินประจำกองบิน 1 มีการเลื่อนตำแหน่งเรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2543 ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารอากาศ จนถึงปี พ.ศ. 2545 ได้เกษียณอายุราชการ พยานการศึกษาวุฒิปริญญาตรีจากโรงเรียนนายเรืออากาศ เมื่อปี พ.ศ. 2508

พยานทราบและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H กองทัพอากาศ ซึ่งมีการดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H ของกองทัพอากาศ ชุดที่ 1 ตามคำสั่งกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ 485 วันที่ 31 ตุลาคม 2543 และชุดที่ 2 ตามคำสั่งกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ 129 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 ที่มีการยกเลิกคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 เพราะในการดำเนินการคัดเลือกบริษัท ประธานคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 (พล.อ.ท.วีระ กัณหะสิริ) กระทำผิดขั้นตอนซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 58 วรรคท้าย โดยการนำประกาศแจ้งผลบริษัทที่ได้คัดเลือกและจัดลำดับไว้ 2 บริษัท ในขณะที่ยังมิได้มีการเสนอซองราคา การคัดเลือกเพียง 2 บริษัท อาจก่อให้เกิดการสมยอมในการเสนอราคาได้ง่ายขึ้น ซึ่งอาจเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ซึ่งหากพยานไม่สั่งระงับก็อาจจะเป็นการกระทำความผิดเสียเอง วิธีการดังกล่าวมีลักษณะเป็นการคัดเลือกที่ปรักษามากกว่าวิธีการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ นอกจากนั้น การที่ พล.อ.ท.วีระฯ ได้แจ้งให้ทั้ง 2 บริษัท ทราบ ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่จะผิดระเบียบ ดังนั้น ในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2544 พยานได้เรียก พล.อ.ท.วีระฯ มาแจ้งให้ทราบว่าควรคัดเลือกผู้เสนอราคาให้เหลือ 4 หรือ 5 บริษัทก่อน เพื่อจะได้เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่ พล.อ.ท.วีระฯ ก็ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนั้น ในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2544 เวลา 8 นาฬิกาเศษ พยานจึงได้เรียก พล.อ.ท.วีระฯ มาสอบถามว่าเหตุใดจึงแจ้งให้บริษัท 2 บริษัท ทราบว่าได้รับการคัดเลือก ทั้ง ๆ ที่ยังไม่จบกระบวนการคัดเลือก และยังไม่รายงานให้พยานทราบก่อน แต่ พล.อ.ท.วีระฯ กลับชี้แจงว่าได้เรียนให้พยานทราบแล้ว เมื่อวานนี้ (5 ก.พ. 44) พยานจึงได้นำเอกสารการแจ้งข่าวของ พล.อ.ท.วีระฯ ให้ดูว่า พล.อ.ท.วีระฯ ได้กล่าวเท็จ เพราะการแจ้งข่าวให้ทั้ง 2 บริษัท ทราบ นั้นได้มีการแจ้งไปแล้วตั้งแต่เมื่อตอนเช้าวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2544 เวลาประมาณ 8 นาฬิกาเศษ การกล่าวเท็จของ พล.อ.ท.วีระฯ ทำให้พยานหมดความเชื่อถืออีกต่อไป ทั้งนี้ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายหนังสือกองทัพอากาศ ที่ กท 0612.1/324 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2545

สำหรับ ...

สำหรับคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 มีการเปลี่ยนแปลงจากรายชื่อบุคลากร
จัดจ้างชุดที่ 1 โดยพยานเป็นผู้คัดเลือกประธานกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2 (พลอากาศเอก ระเด่น
ฟุ้งพัทธร) ตามรายงานของกรมส่งกำลังบำรุง ปรากฏรายละเอียดตามบันทึก กบ.ทอ. เลขรับ 61/44
ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2544 ทั้งนี้ พยานได้ให้ พลอากาศเอก ระเด่น ฟุ้งพัทธร เป็นผู้คัดเลือก
กรรมการตามความเหมาะสม โดยพยานมิได้ระบุว่าให้เลือกบุคคลใดแต่ให้ไปหาบุคคลที่มีความรู้
ทางด้านเทคนิค (ด้านช่าง) และการจัดหา โดยให้ปรึกษากับกรมส่งกำลังบำรุงและกรมช่างอากาศ
ทั้งนี้ก่อนที่จะมีการยกเลิกคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 1 และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างชุดที่ 2
พยานได้ปรึกษากับนายทหารระดับสูงของกองทัพอากาศตั้งแต่รองผู้บัญชาการทหารอากาศลงไปถึง
ระดับผู้ช่วยเสนาธิการ รวมทั้งมีนายทหารพระธรรมนูญร่วมอยู่ด้วย และการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ
จัดจ้างชุดที่ 1 ก็ได้ดำเนินการตามขั้นตอนทุกอย่าง รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่กองทัพอากาศ
ได้จัดส่งมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ในการดำเนินการ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และหรือ พลเอก ยุทธศักดิ์
ศิริประภา หรือบุคคลใดไม่ได้สั่งการให้กระทำการใด ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นการช่วยเหลือบริษัทหนึ่ง
บริษัทใดให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการกีดกันบริษัทใด
บริษัทหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

ทั้งนี้ หากมีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ UH-1H
ของกองทัพอากาศ นอกเหนือจากที่ปรากฏในคำให้การของพยาน ในชั้นนี้ พยานขอให้หาเอกสาร
ที่ปรากฏตามหนังสือกองทัพอากาศ ลับมาก ที่ กท 0612.1/324 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2545 มาใช้
ประกอบการพิจารณา

ผลการไต่สวนข้อเท็จจริง

1. กองทัพอากาศมีเฮลิคอปเตอร์ แบบ 6 (UH-1H) จำนวน 19 เครื่อง มีอายุการใช้งาน
กว่า 30 ปี จึงมีโครงการปรับปรุงเพื่อยืดอายุการใช้งาน ฮ.6 ให้อยู่ในสภาพใหม่ มีขีดความสามารถ
ในการปฏิบัติการกิจ โดยได้จัดทำโครงการปรับปรุง ฮ.6 มีระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี ระหว่าง
ปี พ.ศ. 2544-2546 วงเงิน 1,917,000,000 บาท และกองทัพอากาศได้รับจัดสรรงบประมาณจริง
ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2544 จำนวน 1,000,000,000 บาท ซึ่งนายชวน
หลีกภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในขณะนั้น ได้อนุมัติโครงการเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2543

2. ภายหลังจากที่มีการอนุมัติโครงการแล้ว กองทัพอากาศได้มีคำสั่งกองทัพอากาศ
เฉพาะ ที่ 485 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2543 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์
เพื่อดำเนินการจ้างโดยวิธีพิเศษ กรณีเป็นงานจ้างที่ต้องจ้างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะ โดยมี พลอากาศโท วี
กฤษหะศิริ เป็นประธานกรรมการ ปรากฏว่าคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้ดำเนินการไม่ถูกต้องดังนี้

(1) คณะกรรมการฯ ได้คัดเลือกบริษัทที่มีคะแนนทางเทคนิคสูง จำนวน 2 อันดับ โดยบริษัท BAE SYSTEM มีคะแนนเป็นอันดับ 1 และบริษัท FAIRCHILD DORNIER มีคะแนนเป็นอันดับ 2 และได้ให้บริษัททั้ง 2 ยื่นขอเสนอราคา จากนั้นคณะกรรมการจะดำเนินการเปิดซองราคาของบริษัทอันดับ 1 ถ้าราคาไม่เกินวงเงินงบประมาณ คณะกรรมการจะเดินทางไปดูงานที่โรงงาน หากพอใจจะเจรจาตกลงว่าจ้าง หากไม่พอใจจะไม่ว่าจ้าง การกระทำดังกล่าวไม่ตรงกับเงื่อนไขการยื่นขอเสนอราคาที่ประกาศเชิญชวนเป็นการขัดต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 เพราะการที่ผู้ผ่านการพิจารณาด้านเทคนิคได้เสนอขอข้อเสนอด้านราคาภายหลังจากเวลาที่กำหนด ทำให้ไม่มีการเปรียบเทียบราคา เนื่องจากบริษัทอันดับ 1 สามารถกำหนดราคาอย่างอิสระในกรอบวงเงินงบประมาณ

(2) ประธานกรรมการฯ ได้ออกประกาศทาง INTERNET แจ้งผลการพิจารณาคัดเลือกทางเทคนิค โดยยังมีได้ขอรับความเห็นชอบจากผู้บัญชาการทหารอากาศตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 58 (3) ซึ่งกำหนดให้คณะกรรมการรายงานผลและความเห็นพร้อมเอกสารที่ได้รับไว้ทั้งหมดต่อหัวหน้าส่วนราชการ การกระทำของประธานกรรมการจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่สอดคล้องกับระเบียบฯ ดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 กรมส่งกำลังบำรุงทหารอากาศจึงมีหนังสือ ลับมาก ต่วนมาก ที่ กท 0606.4/42 ถึงผู้บัญชาการทหารอากาศขออนุมัติยกเลิกการดำเนินการจัดจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ตามอนุมัติผู้บัญชาการทหารอากาศเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2543 และขออนุมัติยกเลิกคำสั่งกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ 485 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2543 ซึ่งผู้บัญชาการทหารอากาศได้อนุมัติตามที่กรมส่งกำลังบำรุงทหารอากาศเสนอเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2544 และลงนามในคำสั่งกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ 100 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2544 เรื่อง ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H)

ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2544 นี้ Miles Kupa เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย มีหนังสือถึง พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ สรุปได้ว่า มีความรู้สึกประทับใจกับการเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการยืดอายุของฝูงบินเฮลิคอปเตอร์ (UH-1H) ของกองทัพอากาศไทยในระหว่างงานเลี้ยงรับรองสมเด็จพระราชินีแห่งประเทศเดนมาร์กที่ ๗ พฤษภาคม ทานนายกรัฐมนตรี จัดขึ้นเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ การมีหนังสือฉบับนี้เพื่อติดตามเรื่องดังกล่าวต่อ และรู้สึกยินดีที่ BAE SYSTEMS (Australia) ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะในการดำเนินการยืดอายุให้แก่ฝูงบินเฮลิคอปเตอร์ (UH-1H) ของกองทัพอากาศไทย

(3) กองทัพอากาศ ...

LIRT

(3) กองทัพอากาศอยู่ระหว่างการรับโอน ฮ. UH-1H จากกองทัพอากาศอีกจำนวน 4 เครื่อง ซึ่ง ฮ.ดังกล่าว จะต้องดำเนินการตรวจสอบสภาพเพิ่มเติม จำเป็นต้องใช้เวลาดำเนินการอีกระยะหนึ่ง ทำให้มี ฮ. UH-1H ที่จะต้องดำเนินการซ่อมปรับปรุงรวมทั้งหมด 23 เครื่อง

3. วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 ผู้บัญชาการทหารอากาศได้ออกคำสั่งกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ 129 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยมี พลอากาศเอก ระเด่น ฟุ้งพัคตร์ เป็นประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้ออกหนังสือเชิญชวนผู้สนใจให้มาเสนอราคาทั้งสิ้น 18 บริษัท ระหว่าง 4-9 เมษายน 2544 โดยได้แจ้งให้บริษัททุกรายที่เคยสนใจเข้าร่วมเสนอราคากับคณะกรรมการตามคำสั่งกองทัพอากาศ (เฉพาะ) ที่ 485 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2543 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) ได้ทราบ รวมทั้งบริษัท BAE SYSTEM ปรากฏว่ามีผู้สนใจเสนอเข้าร่วมงานจำนวน 9 บริษัท โดยบริษัท BAE SYSTEM ซึ่งเคยผ่านการพิจารณาเป็นอันดับแรกไม่ได้เข้าร่วมในการเสนอราคาในครั้งนี้

วันที่ 18 เมษายน 2544 Mile Kupa เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย มีหนังสือถึง พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สรุปได้ว่า สืบเนื่องจากการประชุมระหว่างท่านกับข้าพเจ้าเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ นั้น รู้สึกดีใจที่ได้รับทราบว่าบริษัทของประเทศออสเตรเลียคือ BAE SYSTEMS AUSTRALIA ได้รับคัดเลือกในการประกวดราคาให้เป็นผู้ดำเนินการยืดอายุให้แก่ฝูงบินเฮลิคอปเตอร์ UH-1H ของกองทัพอากาศไทย แต่ขณะนี้รู้สึกเป็นกังวลเนื่องจากทราบว่าได้เกิดความล่าช้าขึ้นแก่โครงการ และยังมีรายงานอีกด้วยว่าอาจจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการชุดที่สองขึ้นเพื่อจะดำเนินการประกวดราคาใหม่ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจริงก็มั่นใจว่าท่านจะเข้าใจถึงความสับสนของพวกข้าพเจ้าว่าเหตุใดจึงพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องดำเนินการดังกล่าว และเหตุใด BAE SYSTEMS AUSTRALIA จึงไม่ได้รับเชิญให้เข้าประกวดราคาอีกครั้ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าการจัดทำสัญญาดำเนินการครั้งนี้จะดำเนินต่อไปอย่างมั่นคงเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของความโปร่งใสของการประกวดราคาตามที่ได้ประกาศไว้ใน INTERNET

วันที่ 22 มิถุนายน 2544 คณะกรรมการฯ ได้รายงานผลการพิจารณาจัดจ้างต่อผู้บัญชาการทหารอากาศ สรุปได้ว่า คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคูณสมบัติทางด้านธุรกิจและข้อเสนอทางด้านเทคนิคแล้ว มีบริษัทที่ไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาจำนวน 5 บริษัท ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้เรียกบริษัทดังกล่าวให้มารับทราบและส่งคืนซองด้านราคา สำหรับผู้ผ่านเกณฑ์การพิจารณาด้านเทคนิคจำนวน 4 บริษัท คณะกรรมการฯ ได้ทำการเปิดซองด้านราคา ปรากฏว่าบริษัท IAI เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน 25,572,505.28 ดอลลาร์สหรัฐ คณะกรรมการฯ ได้เจรจาต่อรองราคาแล้ว บริษัท IAI ยินดีลดราคาให้คงเหลือเป็นเงินทั้งสิ้น 21,700,000 ดอลลาร์สหรัฐ และยินดีเพิ่มจำนวนการจัดหา MAIN ROTOR BLADE และ TAIL ROTOR BLADE จากเดิม

อีกอย่างละ ...

จะ 4 คู โดยไม่คิดมูลค่าเพิ่ม และยินยอมให้คิดค่าปรับในอัตราร้อยละ 0.05 ของราคา
ปรับปรุงหรือราคาสิ่งของที่ยังไม่ได้ส่งมอบนับจากวันที่ครบกำหนดส่งมอบตามสัญญา คิดเป็น
ในอัตรายัตว รวมทั้งยอมรับเงื่อนไขการค้ำต่างตอบแทนในอัตราร้อยละ 50 ของมูลค่าทั้งสิ้น
สัญญา คณะกรรมการฯ จึงพิจารณาเห็นสมควรจ้างบริษัท IAI ดำเนินการปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์
UH-1H ของกองทัพอากาศต่อไป ซึ่ง พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ
อนุมัติตามเสนอ และได้ลงนามในบันทึกเสนอกองบัญชาการทหารสูงสุดเพื่อรายงาน พลเอก ชวลิต
โยงยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พิจารณานุมัติต่อไป

กองบัญชาการทหารสูงสุดได้พิจารณาเห็นว่าวิธีการดำเนินการจัดจ้างเป็นไปตาม
แบบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และงบประมาณในการ
จัดจ้างครั้งนี้ใช้งบประมาณปี 2544-2546 ซึ่งเป็นการก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ
กองทัพอากาศจะทำสัญญากับผู้รับจ้างได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบด้านราคาจ้างจากสำนักงบประมาณ
และคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ก่อหนี้ผูกพัน ประกอบกับวงเงินในการจัดจ้างครั้งนี้อยู่ในอำนาจอนุมัติ
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการทหารสูงสุดจึงเสนอให้สำนักงานปลัดกระทรวง
กลาโหม นำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาอนุมัติ และมีหนังสือเรียนเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี เพื่อนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ
ให้ พลเอก ชวลิต โยงยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้อนุมัติการจัดจ้างเมื่อวันที่ 8
สิงหาคม 2544 และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ลงนาม
หนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2544

4. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2544 ได้พิจารณาบททวนมติ
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2544 เรื่อง การกำหนดมาตรการและแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัด
การเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามมติคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินการของ
ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเห็นชอบมาตรการและแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ
ปีงบประมาณ 2544 ตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสุวิทย์ คุณกิตติ) รองประธานคณะกรรมการ
ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอ โดยการดำเนินการ
จัดซื้อจัดจ้างไม่ให้อำนาจพิเศษ และให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป นั้น
หากส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใดมีความจำเป็นต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยใช้อำนาจพิเศษ
ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ รวบรวมรายการต่าง ๆ ที่จะใช้อำนาจพิเศษ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณาอนุมัติยกเว้นเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ให้เสนอขออนุมัติก่อนสิ้นปีงบประมาณ 2544

5. วันที่ ...

LIRT

5. วันที่ 21 กันยายน 2544 กระทรวงกลาโหมมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กท 0208/146 ลงวันที่ 21 กันยายน 2544 ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง โดยใช้วิธีพิเศษตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2544 จำนวน 209 รายการ ซึ่งเป็นของ กองทัพอากาศ จำนวน 114 รายการ (รวมเรื่องการจัดซ่อมปรับปรุง ฮ.6 UH-1H จำนวน 19 เครื่อง ด้วย)

6. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 พิจารณาบททวนมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2544 และวันที่ 4 กันยายน 2544 เรื่อง การกำหนดมาตรการ และแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ตามมติคณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัด การเบิกจ่ายงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า ให้ส่วนราชการและ รัฐวิสาหกิจเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแยกแยะเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะการซื้อและการจ้างที่มีความ จำเป็นจะต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษ ด้วยเหตุความจำเป็นเร่งด่วน เพราะไม่สามารถทำสัญญา ก่อนนี้ได้ทันในปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 เท่านั้น ส่วนการซื้อและการจ้างที่ส่วนราชการและ รัฐวิสาหกิจจำเป็นจะต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษ ด้วยเหตุต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบ ขอบบังคับว่าด้วยการพัสดุที่ใช้บังคับกับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น ให้ดำเนินการไปได้ตามปกติ และให้กระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจกันเงินไว้เพื่อเลื่อนปีกรณีไม่มี หนี้ผูกพันโดยมีเงื่อนไขว่าส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต้องเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้สามารถก่อนนี้ ผูกพันได้ภายในระยะเวลา 60 วัน นับแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2544 นั้น ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้จัดซื้อและจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ หรือได้รับอนุมัติให้กันเงินไว้เบิกเลื่อนปี กรณีไม่มีหนี้ผูกพันภายในระยะเวลา 60 วัน เร่งรัดดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หากดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จในกำหนดระยะเวลา ให้ถือว่างบประมาณดังกล่าวเป็นอันพับไป

7. คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 1 (รองนายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) พิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่กองทัพอากาศเสนอขออนุมัติจ้างปรับปรุง ฮ. แบบ 6 (UH-1H) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 แล้วลงมติให้ กระทรวงการคลังพิจารณาอนุมัติให้กองทัพอากาศกันเงินไว้เบิกเลื่อนปีกรณีไม่มีหนี้ผูกพันได้ ส่วน ความเหมาะสมของโครงการนั้นให้รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) รับผิดชอบตรวจสอบ ให้มีความเหมาะสมแล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งต่อมา พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ได้ลงนามในหนังสือ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ กท 0208/261 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ผลการ ...

จึง ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของโครงการปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ 6 (UH-1H) กองทัพอากาศ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบผลการตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาอนุมัติให้กองทัพอากาศก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณตั้งแต่ปี 2544 ถึงปี 2546 เป็นเงิน 998,200,000 บาท

คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 1 ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) เป็นประธานกรรมการพิจารณาแล้ว เห็นสมควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบผลการพิจารณา และตรวจสอบความเหมาะสม และพิจารณาอนุมัติให้กองทัพอากาศก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณได้เป็นเงิน 998,200,000 บาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2544 อนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

สำหรับ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ได้รับโปรดเกล้าให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2544

ข้อพิจารณา

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

1. พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และพลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ได้ร่วมกันเป็นตัวการผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนให้ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการกองทัพอากาศ ลงนามในสัญญาว่าจ้างให้บริษัท IAI เป็นผู้รับจ้างดำเนินการตามโครงการนี้ ให้มีผลตามกฎหมายจนเป็นผลสำเร็จ สมดังเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสอง การกระทำดังกล่าวนอกจากจะเข้าข่ายความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 แล้ว ยังกระทำการกีดกันและกระทำการโดยมุ่งหมายมิให้มีการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ตลอดจนเอื้อประโยชน์ให้บริษัท IAI เป็นผู้ที่มีสิทธิทำสัญญากับกองทัพอากาศ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 4, มาตรา 7, มาตรา 10, มาตรา 12 และมาตรา 13 จริงหรือไม่ อย่างไร

จากการได้สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า การดำเนินการจัดจ้างเพื่อให้ได้บริษัทที่เป็นคู่สัญญาซ่อมปรับปรุง ฮ.6 (UH-1H) เป็นการดำเนินการของกองทัพอากาศ ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เข้ามาเกี่ยวข้อง ครอบคลุมกับคำให้การของ พลอากาศโท วีระ ถิ่นหะศิริ ประธานกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 1 พลอากาศเอก ระเด่น ฟุ้งพักตร์ ประธานกรรมการจัดจ้างครั้งที่ 2 และ พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์

ผู้บัญชาการ ...

ผู้บัญชาการทหารอากาศ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดหาผู้รับจ้างซ่อมปรับปรุง ฮ. ของกองทัพอากาศ ได้ให้การสอดคล้องต้องกันว่า ในการดำเนินการจัดหาผู้รับจ้างนั้น พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ไม่มีการสั่งการให้ช่วยเหลือบริษัท IAI หรือบริษัทอื่นใด ให้เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับกองทัพอากาศ รวมทั้งไม่มีการสั่งการให้กีดกันบริษัทอื่นใดด้วย ประกอบกับตัวแทนบริษัท IAI ก็ให้ถ้อยคำที่ว่า ไม่ได้ให้คำคอมมิชชั่นหรือค่าตอบแทนแก่บุคคลใด ๆ เนื่องจากบริษัท IAI เป็นรัฐวิสาหกิจ มีระเบียบการจ่ายเงินอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกร้องขอให้ถอดถอนชี้แจง "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นข้าราชการการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของ กระทรวงกลาโหมด้วยการกำกับดูแลโดยทั่วไปให้มีการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งได้แถลงไว้ที่ รัฐสภา และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการทั้งปวงของกระทรวงกลาโหมเป็นเครื่องมือในการควบคุม กำกับดูแลให้บรรลุตามนโยบาย นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอยู่ในขั้นตอนที่ 2 ของการจัด คือ การอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างตามโครงการจัดหาที่เป็นไปตามความต้องการของส่วนราชการที่ได้ ดำเนินการมาในฐานะของหน่วยปฏิบัติอันเป็นส่วนหนึ่งของข้าราชการประจำ เมื่อพิจารณาเห็นว่าสอดคล้อง กับนโยบายและชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจึงมิได้เข้าไป เกี่ยวข้องในระดับการปฏิบัติในการกำหนดความต้องการและดำเนินการจนได้คู่สัญญาเพื่อจัดซื้อหรือ จัดจ้างในขั้นตอนที่ 1 แต่ประการใด" คำชี้แจงดังกล่าวสามารถรับฟังได้ และการที่มีการยกเลิกคณะกรรมการ จัดจ้างซึ่งมี พลอากาศโท วีระ ถิ่นหะศิริ เป็นประธานกรรมการและแต่งตั้งชุดใหม่ที่มี พลอากาศเอก ระเด่น ฟุ้งพัทตร์ เป็นประธานกรรมการ นั้น เป็นการดำเนินการของกองทัพอากาศ ไม่ปรากฏ พยานหลักฐานว่า พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่อย่างใด

2. ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง 2 ราย ได้เสนอเรื่องกองทัพอากาศจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ 6 (UH-1H) จำนวน 19 เครื่อง ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด้วยความเร่งรีบผิดปกติกว่า โครงการอื่น ๆ ที่ผ่านมา จริงหรือไม่ อย่างไร

กรณีการนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีนี้ ปรากฏจากคำให้การของนายวิษณุ เครืองาม เลขาธิการคณะรัฐมนตรี และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/36 (พิเศษ) ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2545 ว่า การนำเรื่องที่เสนอมาจากกระทรวงกลาโหมเสนอคณะรัฐมนตรี นั้น นับแต่เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2544 เป็นต้นมา การนำเรื่องที่เสนอมาจากกระทรวงกลาโหมเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา มีวิธีการปฏิบัติตามนัยคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 34/2544 เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี รวม 5 คณะ ลงวันที่ 6 มีนาคม 2544 สำคัญ ของคำสั่งดังกล่าวคือให้มีคณะกลั่นกรอง 5 คณะ เพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองเรื่องซึ่งเสนอมาจาก

กระทรวงต่าง ๆ ...

กระทรวงต่าง ๆ ก่อนที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบหรือพิจารณา เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระ
หน้าที่ของคณะรัฐมนตรีในการพิจารณารายละเอียดหรือเทคนิคต่าง ๆ ของเรื่องที่เสนอมา สำหรับ
หลักการของกระทรวงกลาโหมนั้น คำสั่งดังกล่าวระบุว่าให้นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองคณะที่ 1
มีรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) เป็นประธาน ในทางปฏิบัติเมื่อกระทรวงกลาโหม
นำเรื่องเข้ามา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะมีหนังสือสอบถามความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
แล้วสรุปวิเคราะห์เสนอรองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ) เพื่อขออนุมัติเสนอคณะกรรมการ
กลั่นกรอง คณะที่ 1 ในฐานะที่เป็นผู้กำกับการบริหารราชการกระทรวงกลาโหมแทนนายกรัฐมนตรี
ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 20/2544 เมื่อรองนายกรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีจะส่งบันทึก คำสั่งการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ 1 รับไปจัดทำระเบียบวาระและเสนอที่ประชุม
คณะกรรมการต่อไป ซึ่งปกติแล้วจะประชุมในปลายวันอังคารทุกสัปดาห์ เมื่อคณะกรรมการพิจารณา
มติประการใดแล้ว ฝ่ายเลขานุการ (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ) จะจัดทำบันทึกเสนอ
ประธานลงนามเพื่อกราบเรียนนายกรัฐมนตรีให้อนุมัติเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยมีมติของ
คณะกรรมการอาจเป็นการเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรีทราบหรือพิจารณาก็ได้ และไม่ว่ามติ
เป็นประการใด นายกรัฐมนตรีอาจจะสั่งเป็นประการอื่นก็ได้

กรณีการขออนุมัติจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ นั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงกลาโหม
เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อขออนุมัติจ้าง โดยเสนอเข้ามาตั้งแต่เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2544
และเรื่องดังกล่าวนี้ได้นำเสนอคณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ 1 พิจารณาเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2544
คณะกรรมการมีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรีได้ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2544
ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาคณะรัฐมนตรีพิจารณาเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 มีมติให้กันเงิน
เหลือมปีได้ ส่วนความเหมาะสมของโครงการให้รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ)
รับไปตรวจสอบความเหมาะสม แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคำว่าพิจารณา
อีกครั้งหนึ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าต้องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจริง ๆ เพราะอาจผ่านกระบวนการ
ของคณะกรรมการกลั่นกรองให้พิจารณาแทนหรือพิจารณาไปก่อนก็ได้ จากนั้นเมื่อรองนายกรัฐมนตรี
รับเอาโครงการดังกล่าวไปทบทวนความเหมาะสมแล้ว กระทรวงกลาโหมได้มีหนังสือลงวันที่ 14
พฤศจิกายน 2544 รายงานผลการตรวจสอบเข้ามา ซึ่งอาจนำเสนอคณะรัฐมนตรีโดยตรงก็ได้
แต่รองนายกรัฐมนตรีเห็นควรให้คณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาในฐานะที่เคยพิจารณาเรื่องนี้
มาแต่เดิม คณะกรรมการกลั่นกรองได้พิจารณาเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2544 ซึ่งที่ประชุมมีมติ
เห็นสมควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการพิจารณาตรวจสอบ เมื่อประธานฯ (รองนายกรัฐมนตรี)
ลงนามในหนังสือลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2544 กราบเรียนนายกรัฐมนตรีให้สั่งการให้นำเข้าที่ประชุม

คณะรัฐมนตรี ...

คณะรัฐมนตรีต่อไป พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะรักษาราชการแทน นายกรัฐมนตรี ได้สั่งการเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2544 ให้เสนอคณะรัฐมนตรีทราบ ซึ่งคณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2544 รับทราบ โดยการสั่งการของ พลเอก ชวลิตฯ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรีที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบ ไม่ใช่ในฐานะประธาน คณะกรรมการกลั่นกรอง คณะที่ 1 และไม่ใช่ฐานะรองนายกรัฐมนตรีผู้กำกับราชการกระทรวงกลาโหม แต่เป็นการใช้อำนาจในฐานะนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 เพราะบังเอิญในขณะนั้นนายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปปฏิบัติราชการในต่างประเทศ เมื่อพิจารณาจากขั้นตอนต่าง ๆ ในการนำเสนอคณะรัฐมนตรีแล้ว พยานเห็นว่าไม่มีพฤติการณ์ใด ที่เป็นการเร่งรีบผิดปกติ หากแต่เป็นไปตามขั้นตอนปกติของทางราชการ

กรณีนี้จึงเห็นว่า การนำเสนอเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติให้ กองทัพอากาศก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ นั้น เป็นไปตามขั้นตอนปกติของทางราชการมิได้ มีพฤติการณ์ใดที่เป็นการเร่งรีบผิดปกติ

3. ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง 2 ฝ่ายมีมติคณะรัฐมนตรีที่ห้ามส่วนราชการจัดซื้อจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษ เป็นการละเว้นไม่นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ จริงหรือไม่ อย่างไร

กรณีตามประเด็นนี้ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ได้ให้ข้อสังเกตว่าคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2544 ห้ามมิให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง โดยวิธีพิเศษ และหากมีความจำเป็นต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษให้ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ รวบรวมรายการต่าง ๆ ที่จะใช้วิธีพิเศษ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ยกเว้นเป็นกรณีพิเศษ ดังนั้น การที่กระทรวงกลาโหมนำเรื่องการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ 6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศเสนอคณะรัฐมนตรีจึงเป็นการนำเสนอเพื่อพิจารณาอนุมัติ การจัดซื้อจัดจ้าง มิใช่การขออนุมัติก่อนนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ นั้น กระทรวงกลาโหมมีหนังสือ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณานำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กองทัพอากาศดำเนินการ จัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) โดยวิธีพิเศษ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2544 แต่ระหว่างขั้นตอนการรวบรวมและจัดทำข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัด การเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2544 โดยให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ยกเว้นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะการจัดซื้อจัดจ้างที่มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษ ด้วยเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วนเพราะไม่สามารถทำสัญญาก่อนนี้ผูกพันได้ทันในปีงบประมาณ 2544 เท่านั้น ส่วนการจัดซื้อจัดจ้างที่จำเป็นจะต้องดำเนินการโดยวิธีพิเศษด้วยเหตุผลต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ ของระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการพัสดุที่ใช้บังคับกับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น ให้ดำเนินการ

ไปได้ ...

ได้ตามปกติ และโดยที่การจ้างปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศ
การจ้างผู้มีฝีมือโดยเฉพาะตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 24 (1)
ที่จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2544 ดังกล่าว เป็นผลให้กระทรวงกลาโหม
กองทัพอากาศสามารถดำเนินการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ได้โดยวิธีพิเศษ
นอกหลักเกณฑ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
โดยไม่ต้องรอการพิจารณาอนุมัติยกเว้นเป็นกรณีพิเศษของคณะรัฐมนตรีตามนัยมติคณะรัฐมนตรี
วันที่ 4 กันยายน 2544 ซึ่งกระทรวงกลาโหมโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้อนุมัติให้
กองทัพอากาศจ้างซ่อมปรับปรุงจากบริษัท IAI ประเทศอิสราเอล โดยให้กองทัพอากาศทำสัญญาผูกพัน
ผู้รับจ้างได้ต่อเมื่อคณะรัฐมนตรี้อนุมัติให้กองทัพอากาศก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณตั้งแต่ปี 2544
] 2546

4. พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา ได้ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ว่านายรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ทำการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ทั้ง ๆ ที่ไม่มีอำนาจลงนาม
ว่ารัฐมนตรีว่าการฯ จริงหรือไม่ อย่างไร
กรณีนี้ปรากฏตามคำให้การของ พล.อ.สัมพันธ์ บุญญานันต์ ว่า การเสนอเรื่อง
ต่อคณะรัฐมนตรีของกระทรวงกลาโหม นั้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสนอเรื่อง
ต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2531 หมวด 2 ข้อ 10 กำหนดให้ "รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกระทรวง ทบวง
นั้นผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องไปเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเว้นแต่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่อยู่หรือไม่
ปฏิบัติราชการได้ และมอบหมายให้ผู้อื่นผู้ใดลงนามแทน หรือเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรี
หรือนายกรัฐมนตรีให้รายงานเรื่องใด ๆ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ ตามกำหนดระยะเวลาเป็นประจำ
และไม่ใช้เรื่องสำคัญ" ดังนั้น ในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง/ทบวง จึงต้อง
เป็นผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีด้วยตนเอง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการฯ ไม่อยู่หรือไม่
อาจปฏิบัติราชการได้ รัฐมนตรีช่วยว่าการที่รักษาราชการแทนจะเป็นผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องแทน
ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดรายงาน
ผลการปฏิบัติราชการต่อคณะรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะตัว ซึ่งกรณีดังกล่าวรัฐมนตรีผู้นั้นสามารถ
รายงานต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีได้โดยตรง ในกรณีผิดไปจากหลักเกณฑ์นี้
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะไม่รับเรื่องไว้และส่งกลับคืนกระทรวง

สำหรับการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีของกระทรวงกลาโหม นั้น มีวิธีปฏิบัติ
เป็นกรณีพิเศษมาโดยตลอด เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2528 และ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 มาตรา 6 บัญญัติให้ "อำนาจในการสั่ง

การอนุญาต ...

การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด ๆ หรือมติของสภากลาโหม หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ฯลฯ ทำการแทนในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ก็ได้”

ในกรณีของ พลเอก ยุทธศักดิ์ฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม นั้น ได้ลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จำนวน 2 ฉบับ คือ 1. หนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนที่สุด ลับมาก ที่ กท 0208/261 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2544 เรื่อง ผลการตรวจสอบ ความเหมาะสมของโครงการปรับปรุง ฮ. แบบ 6 (UH-1H) 2. หนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนมาก ลับมาก ที่ กท 0606/185 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2544 เรื่อง ขออนุมัติจ้างปรับปรุง ฮ. แบบ 6 (UH-1H) ซึ่งในกรณีนี้กระทรวงกลาโหมมีพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 เป็นหลักในการบริหารราชการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าวในมาตรา 6 บัญญัติว่า การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีช่วยว่าการให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการมอบหมาย กระทรวงกลาโหมได้มีคำสั่งที่ 19/44 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2544 เรื่อง มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ สั่งและปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2503 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และในคำสั่งดังกล่าว ข้อ 13 ได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ สั่งและปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ ในเรื่องเกี่ยวกับการงบประมาณ (เฉพาะการลงชื่อในหนังสือประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) ดังนั้น รัฐมนตรีช่วยว่าการ (พลเอก ยุทธศักดิ์ฯ) จึงมีอำนาจลงนามในหนังสือเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณ การจัดจ้างซ่อม ฮ. ถึงเลขาธิการรัฐมนตรีได้

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากระเบียบปฏิบัติของกลาโหมดังกล่าวแล้ว จึงเห็นว่า พลเอก ยุทธศักดิ์ฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมมีอำนาจลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี

นอกจากข้อกล่าวหาทั้ง 4 ข้อดังกล่าวแล้ว ในคำร้องขอให้ถอดถอนยังระบุ คำขอท้ายคำร้องอีก 1 ประการ คือ การอนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์แก่บริษัท IAI โดยมีขอบ ด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการเข้าข่ายความผิด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 99 ด้วย แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในการดำเนินการจ้างซ่อม ปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศ จำนวน 19 เครื่อง นั้น แยกการดำเนินการ และผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

(1) การดำเนินการจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งมีการพิจารณาคัดเลือกบริษัท IAI นั้น ในการดำเนินการของกองทัพอากาศ โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ละ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องแต่อย่างใด ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษชุดแรก รวมทั้งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษชุดที่สอง เป็นการดำเนินการของกองทัพอากาศ การพิจารณาคัดเลือกผู้รับจ้างก็เป็นการดำเนินการของกองทัพอากาศเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษดังกล่าวนี้ จะมีพฤติการณ์อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 หรือไม่ อย่างไรนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ในอีกส่วนหนึ่งแล้ว

(2) การอนุมัติให้บริษัท IAI เป็นผู้ดำเนินการจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ แบบ 6 (UH-1H) นั้น พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นผู้อนุมัติ เนื่องจากวงเงินในการจัดจ้างอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

(3) การดำเนินการนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ โดยมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นั้น พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา เป็นผู้ลงนามตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ที่ 19/2544 ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2544 เรื่อง มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการสั่งและปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ

อนึ่ง นายสุวโรช พะลัง ได้อ้างพยานบุคคลและพยานเอกสารของเรื่องร้องเรียน เลขดำที่ 45880904 กรณีกล่าวหา พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม พลอากาศเอก ปอง มณีศิลป์ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และเจ้าหน้าที่กองทัพอากาศ ว่าร่วมกันกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 โดยนายสุวโรช พะลัง ได้อ้างพยานบุคคลและพยานเอกสาร รวม 15 อันดับ ดังนี้

- (1) นายสุวโรช พะลัง อ้างตนเองเป็นพยานเพิ่มเติม
- (2) MR.MILES KUPA เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย
- (3) นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร

(4) เอกสาร ...

(4) เอกสาร ของ MR.MILES KUPA เอกอัครราชทูตออสเตรเลีย ประจำประเทศไทย ถึงนายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค วันที่ 16 พฤษภาคม 2545

(5) พลตรี พลาญกูร กล้าหาญ รองโฆษกกระทรวงกลาโหม

(6) สรรพเอกสารของนายสุวิทย์ พะลัง ที่มีถึงประธานกรรมการ ป.ป.ช. ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2545 เรื่อง ขอส่งเอกสารประกอบการพิจารณาคำร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา เลขที่รับ 6861 ทั้งสารบบและสรรพเอกสารเพิ่มเติมในเรื่องนี้ ลงวันที่ 4 มิถุนายน 2545 เลขที่รับ 7121 ทั้งหมดอยู่ที่ ป.ป.ช. เป็นพยาน

(7) เทปคำอภิปรายของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 ตอบคำอภิปรายไม่ไว้วางใจของพรรคฝ่ายค้าน อยู่ในความครอบครองของสภาผู้แทนราษฎร เป็นพยาน

(8) สารบบการได้สวนข้อเท็จจริง กรณีซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ของ กองทัพอากาศ (UH-1H) ที่นายสุวิทย์ พะลัง เป็นเจ้าของญาติ เก็บรักษาอยู่ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร ทั้งหมดเป็นพยาน

(9) นายวิชัย โพธิ์สัมฤทธิ์ ผู้อำนวยการตรวจงบประมาณความมั่นคง

(10) นายวรพันธุ์ เข็นทรัพย์ ผู้อำนวยการส่วนระเบียบพัสดุ

สำนักนายกรัฐมนตรี

(11) หนังสือโต้ตอบระหว่างเอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย ถึง พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม พร้อมหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง เรื่อง การซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ ฮ.6 (UH-1H) ของกองทัพอากาศ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีถึงเอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย (หากมี) ซึ่งทั้งหมดที่เก็บรักษาอยู่ที่กระทรวงกลาโหม โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือขอเอกสารไปเอง

(12) นายพลทรัพย์ ปิยะอนันต์ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

(13) สัญญาจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮ.6 (UH-1H)

เลขที่ 1/2545 เก็บรักษาอยู่ที่กองทัพอากาศ

(14) นายสุวิทย์ สุวิกะปกรณกุล ตัวแทนบริษัท แอร์เอเชีย จำกัด

(15) นางจรรุวรรณ เมณฑกา ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนพยานบุคคลและพยานเอกสาร กับที่นายสุวโรช พะลัง กล่าวอ้าง แต่มีพยานหลักฐานบางส่วนสามารถรับฟังข้อเท็จจริงได้โดยชัดเจน จากการไต่สวนพยานหลักฐานอื่น ๆ และพยานหลักฐานบางส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนเลขดำที่ 5880904 ซึ่งกำลังดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงดำเนินการไต่สวน พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ไต่สวนนายสุวโรช พะลัง เพิ่มเติม
2. ไต่สวนนายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
3. ขอเอกสารหลักฐานจากกองทัพอากาศ สมาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ส่วนพยานหลักฐานอื่นมีเหตุผลที่ไม่ได้ดำเนินการดังนี้

(1) พลตรี พลากร ภู่เกล้าหาญ รองโฆษกกระทรวงกลาโหม ไม่ได้ไต่สวน เนื่องจากผู้ร้องให้สอบในประเด็น MR.MILES KUPA พบกับ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่งตาม ประเด็นนี้มีข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ว่า MR. MILES KUPA เคยพบกับ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ แต่ MR.MILES KUPA อ้างเอกสิทธิ์ทางการทูต ไม่ชี้แจงข้อเท็จจริงเรื่องพบกัน ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการไต่สวน พลตรี พลากร ภู่เกล้าหาญ

(2) MR.MILES KUPA เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย ไม่สามารถไต่สวนหรือขอทราบข้อเท็จจริงได้เนื่องจาก MR.MILES KUPA อ้างเอกสิทธิ์ทางการทูต

(3) ไม่ได้ขอเทปคำอภิปรายของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2545 ตอบคำอภิปรายไม่ไว้วางใจของพรรคฝ่ายค้าน ซึ่งอยู่ในความครอบครองของ สมาผู้แทนราษฎร ซึ่งผู้ร้องกล่าวอ้าง เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. มีเทปคำอภิปรายดังกล่าวแล้ว

(4) นายวิชัย โพธิ์สัมฤทธิ์ ผู้อำนวยการตรวจงบประมาณ นายพลทรัพย์ ปิยะอนันต์ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และนายวรพันธ์ เย็นทรัพย์ ผู้อำนวยการส่วนระเบียบ พัสดุ สำนักนายกรัฐมนตรี ไม่ได้ไต่สวนเนื่องจากกรณีการอนุมัติการทำหนังสือเพื่อทำเรื่องเสนอ คณะรัฐมนตรี และการกันเงินเหลือมปีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา มีข้อเท็จจริงที่รับฟังได้แล้ว แต่จะมีการเชิญบุคคลทั้ง 3 ราย มาทำการ สอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนเลขดำที่ 45880904 กรณีกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542

(5) นางจรรวณ เมณฑกา ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่ได้ไต่สวนเนื่องจาก สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือขอทราบผลการดำเนินการไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแล้ว และได้รับแจ้งว่าขณะนี้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ

การดำเนินการ ...

การดำเนินการในการจัดจ้างซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์แบบ 6 (UH-1H) ดังกล่าวไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และ พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา กระทำการส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อหน้าที่ราชการในความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 พุทธิการณ์มิได้เป็นไปตามคำร้องขอให้ถอดถอน จึงเห็นควรให้คำร้องขอเป็นอันตกไป และประธานกรรมการส่งรายงานไปยังประธานวุฒิสภา ตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ต่อไป

(ลงชื่อ)

(นายไอลาส อรุณินท์)

ประธานกรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ) พันโท

กรรมการ ป.ป.ช.

(กมล ประจวบเหมาะ)

(ลงชื่อ)

(ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม)

กรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ)

(นายณัฐ สุวิหค)

กรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ)

(นายประสิทธิ์ ดำรงชัย)

กรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ)

(นายพนิต อารยะศิริ)

กรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ)

(นางฤดี จิวลักษณ์)

กรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ)

(นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม)

กรรมการ ป.ป.ช.

(ลงชื่อ) พลโท

(สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์)

กรรมการ ป.ป.ช.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คำวินิจฉัยในเรื่องนี้ พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ร่วมประชุมวินิจฉัยและมีมติร่วมกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังลงนามไว้แล้ว แต่ พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ ได้พ้นจากตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เนื่องจากมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ก่อนที่จะลงนามในหนังสือคำวินิจฉัยในเรื่องนี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายไอลาส อรุณินท์)

ประธานกรรมการ ป.ป.ช.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : รายละเอียดตามปรากฏรายงานเรื่องการไต่สวนที่ได้จัด
สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านทราบแล้ว

เรื่องที่ ๒ ตามที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และ
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นไปตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่งนั้น บัดนี้ประธานศาลรัฐธรรมนูญได้ส่งสำเนา
วินิจฉัยเรื่องดังกล่าวมาเพื่อทราบ

ด่วนที่สุด

ศร ๐๐๐๓.๒/ 416

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 3319
วันที่ 20 พ.ค. 2546
เวลา 11.30 น.

ส่ง สำนักการประชุม

ศาลรัฐธรรมนูญ

ถนนจักรเพชร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๔/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖

ด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๑๑๓ คน ได้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อขอให้ส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่

บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัยคำร้องดังกล่าวแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายกระมล ทองธรรมชาติ)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

กลุ่มงานคดี ๒

โทร. ๐ ๒๖๒๓ ๕๖๐๐ ต่อ ๓๑๑๔

โทรสาร ๐ ๒๖๒๓ ๕๖๔๗

กลุ่มงานคดี ๒
๒75/46 20/พ.ค./๔6
11.50 พ.ร.ม.

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๗/๕

วันที่ ๒๐ พ.ค. ๒๕๔๖

เวลา ๑๑.๕๐ น.

สำนักการประชุม

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

วินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๕๖

วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ กรณีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และพระราช
กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นไป
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน
๑๑๓ คน ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรา
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘
วรรคหนึ่ง หรือไม่

๑. ข้อเท็จจริงตามคำร้อง สรุปได้ว่า คณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เข้าชื่อเสนอ
ความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรา
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๕๖ คร่าขึ้นโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา
๒๑๘ วรรคหนึ่ง โดยมีเหตุผลดังนี้

สำเนาถูกต้อง

๙๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

ทวนวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๔๖

วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ กรณีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติพิทักษ์อัตรากาฬีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราช
กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกาฬีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไป
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน
๑๑๓ คน ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรากาฬีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติกาฬีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔
วรรคหนึ่ง หรือไม่

๑. ข้อเท็จจริงตามคำร้อง สรุปได้ว่า คณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เข้าชื่อเสนอ
ความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรากาฬีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติกาฬีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ คร่าขึ้นโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา
๒๑๔ วรรคหนึ่ง โดยมีเหตุผลดังนี้

สำเนาถูกต้อง

๑๕๕

- ๒ -

ตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาซึ่งอำนาจรัฐเป็นของ
ปวงชนและพระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนิตินิติบัญญัติทางรัฐสภา อำนาจบริหารทาง
รัฐบาล และอำนาจตุลาการทางศาล ดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ นั้น ย่อมต้องถือว่า องค์
ที่มีความชอบธรรมสูงที่สุดในการแสดงออกซึ่งอำนาจนิตินิติบัญญัติ ได้แก่ รัฐสภา ที่มาจากประชาชน
ผู้เป็นเจ้าของอำนาจรัฐโดยตรง ด้วยเหตุนี้ การตัดสินใจตรากฎหมาย ซึ่งหมายถึง การตัดสินใจว่า
จะกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นใช้บังคับในรัฐหรือไม่ และกฎเกณฑ์ดังกล่าวควรมีเนื้อหาอย่างไร จึงเป็น
อำนาจหน้าที่และภารกิจขั้นพื้นฐานของรัฐสภา รัฐบาลซึ่งเป็นองค์กรฝ่ายบริหารย่อมไม่มีอำนาจ
โดยตนเองในการตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับ เว้นแต่จะได้รับมอบอำนาจจากรัฐสภาหรือเป็นกรณีที่
รัฐธรรมนูญบัญญัติให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ ซึ่งได้แก่ กรณีที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจพระมหากษัตริย์
ในการตราพระราชกำหนดขึ้นใช้บังคับเป็นกฎหมาย ดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ และ
มาตรา ๒๒๐ อำนาจของรัฐบาลในการดำเนินการตราพระราชกำหนดให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย
จึงมีลักษณะเป็นข้อยกเว้น และเพื่อไม่ให้องค์กรฝ่ายบริหารดำเนินการตราพระราชกำหนดขึ้นใช้บังคับ
โดยไม่เคารพหลักการที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ จึงให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัยว่า การตร
พระราชกำหนดขึ้นใช้บังคับนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่
ดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่
จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ
หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราช
บัญญัติก็ได้” บทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเงื่อนไขในการตราพระราชกำหนดว่า จะกระทำได้ก็เฉพาะ
แต่เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

ตำแหน่งถูกต้อง

๖๐๓๖

- ๓ -

- ก. เพื่อรักษาความปลอดภัยของประเทศ
- ข. เพื่อรักษาความปลอดภัยสาธารณะ
- ค. เพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
- ง. เพื่อป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

ในการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ขึ้นใช้บังคับนั้น คณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังที่กล่าวมาหรือไม่ หากพิจารณาเหตุผลในตอนท้ายของพระราชกำหนดดังกล่าวแล้ว จะพบว่า คณะรัฐมนตรีเห็นว่า สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป การกำหนดประเภท การประกอบกิจการด้านบริการโดยพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบันไม่อาจตอบสนอง การบริหารด้านการคลังของรัฐในส่วนรายได้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสมควรกำหนดให้บริการ บางประเภทที่ไม่มีความจำเป็นต่อการครองชีพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต้องเสีย ภาษีสรรพสามิตด้วย จึงจำเป็นต้องขยายการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต และโดยเหตุที่เป็นกรณีฉุกเฉิน ที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ไม่จำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ มีปัญหาต้องพิจารณาว่า คำว่า “ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทาง เศรษฐกิจของประเทศ” ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง อันเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญ ห้าอำนาจศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบและเป็นเหตุที่คณะรัฐมนตรียกขึ้นกล่าวอ้างนั้นมีความหมาย อย่างไร ในการตีความถ้อยคำของบทบัญญัติดังกล่าวซึ่งเป็นถ้อยคำที่มีความหมายไม่เฉพาะเจาะจง นั้น นอกจากจะพิจารณาความหมายสามัญของถ้อยคำดังกล่าวแล้ว จะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของ บทบัญญัติ บริบทแวดล้อมถ้อยคำ ตลอดจนผลที่จะตามมาจากการตีความถ้อยคำดังกล่าวด้วย การที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจคณะรัฐมนตรีในการถวายคำแนะนำให้พระมหากษัตริย์ตราพระราช กำหนดเพื่อใช้บังคับเช่นพระราชบัญญัตินั้น เห็นได้ว่า จะต้องเป็นกรณีที่เกิดภาวะวิกฤติขึ้นใน

ตำนานถูกต้อง

๑/๔๓๔

- ๔ -

บ้านเมืองหรือมีภัยอันตรายที่จะเกิดแก่บ้านเมืองปรากฏอยู่เบื้องหน้าจนคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินไม่อาจรอให้มีการตรากฎหมายโดยกระบวนการนิติบัญญัติปกติ เพื่อแก้ปัญหาหรือระงับภัยอันตรายดังกล่าวได้ ความ “วิกฤติ” ของปัญหาจึงเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นเงื่อนไขสำคัญในการใช้อำนาจตราพระราชกำหนด สภาพแห่งความวิกฤติของปัญหาอาจจะเป็นเรื่องของความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยสาธารณะ หากสภาพวิกฤตินั้นเป็นเรื่องความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ก็หมายความว่า เศรษฐกิจของประเทศอยู่ในสภาวะที่ไม่มั่นคงอย่างรุนแรง เช่น ค่าเงินของประเทศลดลงอย่างมากจนเกิดความปั่นป่วนในการพาณิชย์หรืออัตราคนว่างงานพุ่งสูงขึ้นอย่างมากจนเครื่องมือทางกฎหมายเท่าที่มีอยู่ไม่เพียงพอในการแก้ปัญหาหรือแม้แต่จะบรรเทาปัญหาได้ เป็นต้น

สำหรับในกรณีของภาวการณ์ที่เกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจนั้น จะต้องเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ซึ่งหากมิได้ดำเนินการโดยทันทีจะมีผลกระทบต่อภาวะการเงิน การคลังอย่างรุนแรง หรือจะก่อให้เกิดความปั่นป่วนเสียหายในการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้อง หรือมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อรองรับเหตุการณ์หรือสถานการณ์เฉพาะหน้า เช่น มีการผลิตสินค้า

ส่วนการที่คณะรัฐมนตรีตัดสินใจกระทำการใด ๆ ในทางนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ซึ่งมีลักษณะเป็นการคาดคะเนว่า จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นหรือจำเป็นต้องแก้ปัญหาทั่วทั้งทางเศรษฐกิจซึ่งดำรงอยู่ และยังไม่ได้ดำเนินการแก้ไขโดยกระบวนการนิติบัญญัติปกติ จะถือว่าเป็นการกระทำ “เพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ” ไม่ได้ หากขยายกว้างออกไปถึงการกระทำใด ๆ ของรัฐบาลในงานทางนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจแล้ว ย่อมจะทำให้อำนาจของคณะรัฐมนตรีขยายออกไปอย่างกว้างขวาง และเท่ากับว่า คณะรัฐมนตรีสามารถดำเนินการตรากฎหมายได้เองในรูปของพระราชกำหนด และให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้ก่อนโดยไม่ต้องคำนึงถึงอำนาจของรัฐสภา การตีความในลักษณะเช่นนี้ไม่เพียงแต่ทำให้องค์กรฝ่ายบริหารมีอำนาจ

ตำนานถูกต้อง

วิกรม

(นายชวลิต ศรีโสม)

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๕ -

กฎหมายการทำลายคุณภาพแห่งอำนาจขององค์กรของรัฐตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น แต่ยังทำให้อำนาจ
บัญญัติของรัฐสภาเป็นอันไร้ความหมายลง และจะเป็นการวางทางให้รัฐบาลมีอำนาจเบ็ดเสร็จ
ที่สุด

ในการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ขึ้นใช้บังคับนั้น คณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวหรือไม่
หากพิจารณาเหตุผลในข้อเท็จจริงของพระราชกำหนดดังกล่าวแล้ว จะพบว่า คณะรัฐมนตรีเห็นว่า
การที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อกำหนดให้การประกอบกิจการ
บริการบางประเภทต้องเสียภาษีสรรพสามิตซึ่งลักษณะของการประกอบกิจการไม่อาจกำหนด
ตามบริการได้แน่นอน บทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย
ภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมถึงการประกอบกิจการดังกล่าว สมควรแก้ไข
เพิ่มเติมบทนิยามเพื่อใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว และโดยที่เป็นการวินิจฉัยเงินที่มีความจำเป็นรีบด่วน
ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชกำหนดนี้ มีปัญหาต้องพิจารณาว่า คำว่า “ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของ
ประเทศ” ที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับพระราชกำหนดฉบับนี้
เป็นผลสืบเนื่องโดยตรงจากการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า
เป็นการตราพระราชกำหนดโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว ดังจะได้แสดงเหตุผลประกอบ
ข้อเท็จจริงต่อไปอีกนั้น เมื่อพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นผลสืบเนื่องโดยตรง จึงเป็นการตราพระราช
กำหนดโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน

มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาคือว่า ข้อเท็จจริงอันเป็นเงื่อนไขในการตราพระราช
กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

สำเนาถูกต้อง

V. S. M.

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๖ -

๒๕๔๖ ให้บรรลุล่วงประสงค์ตามรัฐธรรมนูญ นั้น ดำรงอยู่หรือไม่ พิจารณานโยบายของพระราชกำหนดดังกล่าวประกอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้วเห็นว่า การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราภาษีสรรพสามิต เช่น กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ กิจการเลี้ยงโชค กิจการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐนั้น แม้คณะรัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการตราขึ้นในรูปของพระราชกำหนดก็ไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจของประเทศ ตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง แต่อย่างใดทั้งสิ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งข้อเท็จจริงอันเป็นเงื่อนไขในการใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรีเพื่อให้บรรลุล่วงประสงค์แห่งการตราพระราชกำหนดไม่มีอยู่ การดำเนินการตราพระราชกำหนดดังกล่าวขึ้นใช้บังคับมีลักษณะเป็นการผลักดันนโยบายของรัฐบาลให้ปรากฏเป็นจริงตามธรรมดาซึ่งคณะรัฐมนตรีจะต้องดำเนินการตามกระบวนการนิติบัญญัติปกติ ดังจะเห็นได้จากเหตุผลท้ายพระราชกำหนดที่กล่าวว่า การกำหนดให้ประเภทการประกอบกิจการด้านบริการในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบันไม่อาจตอบสนองการบริหารด้านการคลังของรัฐในส่วนรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั้น ไม่ได้มีความในตนบ่งชี้ว่า การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีลักษณะบั่นทอนสภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจจนกระทั่งจำเป็นต้องใช้พระราชกำหนดเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา เมื่อข้อเท็จจริงอันเป็นเงื่อนไขแห่งการใช้อำนาจ กล่าวคือ สภาพวิกฤติในทางเศรษฐกิจหรือแม้แต่แนวโน้มที่จะให้เศรษฐกิจเกิดภาวะวิกฤติขึ้นไม่ปรากฏอยู่เลย การที่คณะรัฐมนตรีดำเนินการตราพระราชกำหนดใช้บังคับจึงเป็นการบิดเบือนการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ ยิ่งกว่านั้น หากพิจารณาจากข้อเท็จจริงก่อนที่จะได้ดำเนินการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ได้มีบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ออกมาคัดค้านการดำเนินการตราพระราชกำหนดของคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต ในกิจการโทรคมนาคมก็ย่อมจะเห็นได้ว่า หากคณะรัฐมนตรีจะได้ดำเนินการให้มีการตรากฎหมายตาม

ตำนานถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสม)

กระบวนการนิติบัญญัติปกติ กรณีนี้ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศยิ่งกว่า และยังจะ
เป็นการธำรงรักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย เพราะหากคณะรัฐมนตรีเสนอกฎหมายดังกล่าว
ในรูปของร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ประเด็นต่าง ๆ ในกฎหมายจะกลายเป็นประเด็น
การถกเถียงที่บุคคลหลายฝ่ายทั้งในรัฐสภาและนอกรัฐสภาได้แสดงความเห็น อภิปราย วิพากษ์วิจารณ์
จนที่รัฐสภาจะได้ตัดสินใจตรากฎหมายดังกล่าวขึ้นใช้บังคับต่อไป

กรณีหากมีการกำหนดและมีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตทั้งในส่วนที่เป็นกิจการที่ไม่มี
ความจำเป็นต่อการครองชีพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมถึงกิจการด้านบริการ
โดยกำหนดประเภทบริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีสรรพสามิตในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้น
มีว่าจะเป็นกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ กิจการเสี่ยงโชค กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กิจการ
ที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ รวมถึงบริการอื่น ๆ ที่ตราไว้แล้ว นั้น จะเห็นได้ว่า ข้อพิจารณา
คือ การรักษาความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจดังกล่าวจะต้องมีผลในสองด้าน ในด้านหนึ่งการกำหนด
จัดเก็บภาษีดังกล่าวจะมีผลในทางด้านบวก คือ ทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น หรือในทางด้านลบ คือ
ถ้าหากไม่ตราพระราชกำหนดดังกล่าวก็จะกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อพิจารณา
ถึงเหตุผลในการตราประกอบข้อกฎหมายทั้งหมดแล้วเห็นว่า ไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในทาง
เศรษฐกิจที่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่จะต้องตราพระราชกำหนดฉบับดังกล่าว กล่าวคือ แม้รายได้รัฐ
จะเพิ่มขึ้น แต่การเพิ่มขึ้นนั้นก็มิได้หมายความว่า หากไม่เพิ่มขึ้นแล้วจะทำให้เศรษฐกิจของชาติ
เกิดสูญเสีย ล่มสลาย หรือกระทบต่อความมั่นคงในลักษณะที่จำเป็นจะต้องตราพระราชกำหนดออกมา
อย่างจำเป็นและฉุกเฉิน แม้ในทางลบหากไม่มีพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวก็ไม่มีผลกระทบต่อความ
มั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ถึงขนาดที่จะทำให้ประเทศสูญสลายในทางเศรษฐกิจได้ กล่าวคือ
ในแง่ของพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่เพิ่มขึ้นเป็นกิจการซึ่งจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้รัฐอยู่แล้ว

ตำนานถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

เจ้าหน้าที่สารสนเทศกฎหมาย

- ๘ -

การกำหนดจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นก็เป็นเรื่องที่ทำให้กิจการดังกล่าวจำเป็นต้องจ่ายภาษีเพิ่มตามที่พระราชกำหนดมีผลใช้บังคับ แต่ถึงไม่มีการจ่าย กิจการดังกล่าวก็ไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจจนถึงขั้นที่อาจทำให้สูญเสียความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ ประการสำคัญโดยลักษณะของภาษีสรรพสามิตเองเป็นภาษีซึ่งจัดเก็บเพื่อจูงใจให้ประชาชนบริโภคสินค้าและบริการนั้นน้อย ดังนั้น การตราพระราชกำหนดที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่เป็นรายได้ จึงน่าจะเป็นการตราพระราชกำหนดในกรณีที่ประเทศมีวิกฤติด้านรายได้ถึงขั้นร้ายแรง เช่น มีรายได้รั่วไหลไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายประเทศ ซึ่งกรณีดังกล่าวมิได้มีปัญหาร้ายแรงด้านรายได้แต่ประการใด และรัฐบาลมีการย้าถึงความมั่นคงด้านการคลังของประเทศมาโดยตลอด แม้กระทั่งการจัดเก็บภาษีก็สามารถจัดเก็บได้เกินกว่าเป้าหมายที่กำหนดด้วย

กล่าวเฉพาะกิจการในตอนที่ ๑๒ กิจการที่ได้รับอนุญาตโดยสัมปทานจากรัฐในกิจการโทรคมนาคมก็เช่นเดียวกัน การให้สัมปทานของบุคคลภายในรัฐบาลทั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี นายพรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช รองนายกรัฐมนตรี นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และนาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ต่างได้ยืนยันในต่างกรรมต่างวาระกันว่า กรณีกิจการโทรคมนาคมดังกล่าวเสมือนกับการจ่ายเช่าเดิม แต่แบ่งจ่ายสองส่วน คือ ส่วนหนึ่งเป็นภาษีสรรพสามิต และส่วนหนึ่งเป็นการส่งรายได้เข้ารัฐโดยผ่านองค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นคู่สัญญาสัมปทาน จะเห็นได้ว่า คำอธิบายเหตุผลและข้อชี้แจงดังกล่าวนี้ ไม่มีเหตุผลที่ทำให้มีความเปลี่ยนแปลงในเรื่องของรายได้ ซึ่งกิจการโทรคมนาคมจะต้องส่งให้รัฐตามสัญญาที่ทำไว้กับรัฐ ซึ่งหากจะอ้างการเปิดเสรีโทรคมนาคมก็ยังมีเงื่อนไขเวลาอีกหลายปี จึงมีผลใช้บังคับ ดังนั้น เมื่อพิจารณาแล้วจึงไม่สามารถอ้างเหตุผลการตราพระราชกำหนดว่า เพื่อรักษาความมั่นคง

สำเนาถูกต้อง

(นายชวติศ ศรีโถมงาม)

- ๕ -

ทางเศรษฐกิจของประเทศถึงขั้นจะเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้
มุ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง

ในอดีตการแก้ไขพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

โดยการตราเป็นพระราชกำหนดเคยมีการดำเนินการสามครั้ง คือ พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๒๙ และ
พ.ศ. ๒๕๓๓ แต่มีเหตุผลและความจำเป็นแตกต่างจากการตราเป็นพระราชกำหนดในครั้งนี้อย่างมาก
กล่าวคือ ทั้งสามกรณีเป็นเรื่องของการกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต แก้อัตรามาตราสำหรับใช้เป็น
เชื้อเพลิง และแก้อัตรามาตราเหลว ซึ่งเป็นสินค้าใหม่ในขณะนั้น ซึ่งโดยลักษณะสินค้ามีความจำเป็น
ของการกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตโดยทันทีฉบับหนึ่ง เป็นเรื่องของภาษีน้ำมันซึ่งจำเป็นจะต้อง
ปรับปรุงอัตราภาษีให้สอดคล้องกับการดำเนินการลอยตัวราคาน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันโดย
ทันทีฉบับหนึ่ง และเป็นเรื่องการป้องกันและการนำน้ำมันไปใช้ผิดประเภทอีกฉบับหนึ่ง จึงต้องตรา
เป็นพระราชกำหนด เพื่อให้โครงสร้างการใช้พลังงานเป็นไปอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีการแก้ไข
โดยการตราเป็นพระราชบัญญัติอีกสองครั้ง คือ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๓๔ เหตุผลและสาระในการแก้ไข ฉบับหนึ่งเป็นการแก้ไขชื่อเรียกหน่วยการจัดเก็บภาษีก๊าซ
ปิโตรเลียม (แอล.พี.จี.) และก๊าซที่คล้ายกันจากหน่วย “ลิตร” เป็น “กิโลกรัม” และอีกฉบับหนึ่ง
เป็นการปรับปรุงพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล
รัษฎากรที่แก้ไขใน พ.ศ. ๒๕๓๔ เมื่อพิจารณาการดำเนินการที่ผ่านมาจะมีเหตุผลความจำเป็น
ในการตราเป็นพระราชกำหนดที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจชัดเจนมากกว่าการตรา
เป็นพระราชกำหนดสองฉบับนี้ อย่างไรก็ตามจะอ้างอิงว่า การกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
จำเป็นจะต้องตราเป็นพระราชกำหนดเพราะหากไม่มีการประกาศโดยทันทีแล้ว เมื่อทอดระยะเวลา
ประกาศออกไปอาจทำให้มีการกักตุนสินค้าเกิดการเก็งกำไรจนกระทั่งอาจจะเกิดผลกระทบต่อความมั่นคง
ของประเทศได้ ดังเช่น กรณีของเชื้อเพลิง ก๊าซ น้ำมัน ดังกล่าวมาข้างต้น นั้น ในกรณีของพระราช
กำหนดฉบับนี้

ถ้าหากถูกต้อง

Vc ๕๓๓

(นายชวลิต ศรีโคมงาม)

- ๑๐ -

กำหนดฉบับนี้ มิได้มีลักษณะของสินค้าที่สามารถจะกักตุนได้ ไม่ว่าจะเป็นกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ กิจการเสี่ยงโชค กิจการสนามกอล์ฟที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กิจการโทรคมนาคม กิจการที่ได้รับอนุญาตสัมปทานจากรัฐ เมื่อไม่เป็นสินค้าที่สามารถกักตุนได้ จึงไม่มีเหตุผลและความจำเป็นที่จะตราโดยอ้างเหตุความจำเป็นฉุกเฉินเร่งด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้ หรือหากจะตราในรูปของกฎหมายลักษณะอื่น เช่น พระราชบัญญัติ แม้จะมีการทอดระยะเวลาออกสินค้าหรือบริการดังกล่าวก็ไม่สามารถกักตุนได้โดยลักษณะของสินค้านั้นเอง

การดำเนินการตราพระราชกำหนดในกรณีนี้ของคณะรัฐมนตรี นอกจากจะเป็นการบิดเบือนการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังขัดต่อหลักการพื้นฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งหลักการพื้นฐานดังกล่าวเป็นหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญทุกองค์กรที่จะต้องธำรงรักษาไว้

ด้วยเหตุผลทั้งหมดดังกล่าว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๑๓ คน จึงมีความเห็นว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฟิสิกส์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง และมีผลให้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่งเช่นเดียวกัน สมควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะได้วินิจฉัยชี้ขาดให้พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับมาตั้งแต่ต้นต่อไป

๒. ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๑๓ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีความเห็นพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฟิสิกส์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ ตราขึ้นโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง โดยเข้าชื่อเสนอความเห็น

สำเนาถูกต้อง

๗/๐๕/๖๑

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

- ๑๑ -

ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานสภาผู้แทนราษฎรแสดงความเห็นดังกล่าวมายังศาลรัฐธรรมนูญ
เพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจรับคำร้องไว้
พิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญให้โอกาสสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าชื่อเสนอความเห็นต่อ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวยื่นคำร้องเพิ่มเติมและให้โอกาสคณะรัฐมนตรีจัดส่งเอกสารเกี่ยวกับ
ความเป็นมาและเหตุผลในการเสนอพระราชกำหนดทั้งสองฉบับและชี้แจงหรือแสดงความเห็น
เป็นหนังสือต่อศาลรัฐธรรมนูญ

๓. นายวิชณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
หนังสือ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ และวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ส่งบันทึกคำชี้แจงและ
ความเห็นของคณะรัฐมนตรี เรื่อง พระราชกำหนดทั้งสองฉบับเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต พร้อมเอกสาร
ประกอบ สรุปได้ว่า

๓.๑ กระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นเรื่องด่วน
เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๖ คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องนี้ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ แล้วมีมติ
รับหลักการ แต่จากการสอบถามอธิบดีกรมสรรพสามิตและคณะ ที่มาชี้แจงต่อที่ประชุม ฯ คณะ
รัฐมนตรีมีความเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ และ
จำเป็นต้องตราเป็นกฎหมายเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ จึงสมควรตราเป็นพระราชกำหนดมากกว่าตราเป็นพระราชบัญญัติ
ตามที่กระทรวงการคลังเสนอมา จากนั้นได้สั่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปปรับปรุง
ถ้อยคำและแก้ไขลักษณะวิธีการยกเว้นในบางประเด็นเสียใหม่ แล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา
อีกครั้งหนึ่ง

๓.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเสนอความเห็นกลับมายัง
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๖ สรุปได้ว่า

ตำนานถูกต้อง

- ๑๒ -

๓.๒.๑ การตราพระราชกำหนดครั้งนี้ไม่อาจจะตราเพียงฉบับเดียว

ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ เพราะกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตกำหนดแต่เพียงพิกัด ส่วนข้อที่ว่าผู้ใดเป็นผู้ต้องชำระภาษี ชำระแก่ใคร เมื่อใด เป็นเรื่องที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายอีกฉบับ ที่ต่อเนื่องกัน คือ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงต้องปรับปรุงแก้ไขควบคู่กันให้สอดคล้องกันทั้งสองฉบับเพราะบทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” ที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตจะเปลี่ยนแปลงไป จึงเห็นควรให้ตราเป็นพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ

๓.๒.๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีเคยตั้งข้อสังเกตเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๐ ว่า การแบ่งหมวดหมู่ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตแต่เดิมมาก่อนให้เกิดความเคลือบแคลงในการบังคับใช้ เพราะแบ่งประเภทสิ่งที่จะใช้เป็นฐานเรียกเก็บภาษีเป็นตอน ๆ ลึกลั่นกันและไม่ตรงกับความเป็นจริง กล่าวคือ ตอนที่ ๑-๕ ในแต่ละตอนจะกล่าวถึงสินค้า บริการ หรือกิจการ แต่ตอนสุดท้าย คือ ตอนที่ ๕ กลับว่าด้วยสถานบริการซึ่งเป็นเรื่องของสถานที่ ทำให้เห็นได้ว่าไม่เข้าชุดกับการเรียกเก็บภาษีสรรพสามิตจากสถานบริการ จึงมักเกิดปัญหาโต้แย้งคัดค้านอยู่เสมอในข้อกฎหมาย โดยเฉพาะในแง่ความสมเหตุสมผลในการจัดเก็บ จึงเห็นควรแก้ไขจากที่เคยระบุประเภทว่า “สถานบริการ” เป็นการระบุประเภทของ “บริการ”

๓.๒.๓ ปรับปรุงแก้ไขเรื่องอื่น ๆ เช่น บทบัญญัติว่าด้วยผู้รักษาการ นอกจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังได้เสนอร่างพระราชกำหนดทั้งสองแบบเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาว่า จะตราโดยอาศัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ หรือมาตรา ๒๒๐

๓.๓ คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖ แล้ว เห็นว่า การตราพระราชกำหนดในกรณีนี้ เป็นการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อตอบสนองต่อกลไกการบริหารรายได้ภาครัฐ เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนทางการคลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ถ้าหากถูกต้อง

- ๑๓ -

เปิดแข่งขันเสรีกิจการโทรคมนาคม และการขยายฐานภาษีสรรพสามิตเพื่อควบคุมการบริโภค
การบางประเภทที่ไม่จำเป็นต่อการดำรงชีพและบริการบางประเภทที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความ
มั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ คณะรัฐมนตรีจึงลงมติเห็นชอบ
ให้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
๕๒๗ พ.ศ. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชกำหนดทั้งสองฉบับอีกครั้ง
ไว้จึงนำขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๖ ซึ่งได้ลงพระปรมาภิไธย
ให้พระราชทานกลับคืนมาเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๖ และได้นำพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
ที่ ๑๒๐ ตอนที่ ๘ ก ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ สำหรับเหตุผลตามที่ปรากฏท้ายพระราช
กำหนดทั้งสองฉบับมีดังนี้

ฉบับที่หนึ่ง (พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต) เหตุผลในการประกาศใช้พระราช
กำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป การกำหนดให้ประเภท
การประกอบกิจการด้านบริการในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ไม่อาจตอบสนอง
การบริหารด้านการคลังของรัฐในส่วนรายได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสมควรกำหนดให้บริการ
บางประเภทที่ไม่มีความจำเป็นต่อการครองชีพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต้องเสีย
ภาษีสรรพสามิตด้วย จึงจำเป็นต้องขยายการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับการประกอบกิจการด้าน
บริการโดยกำหนดประเภทบริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีสรรพสามิตในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
เพิ่มขึ้น และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษา
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สำเนาถูกต้อง

ว.ม.
(นายวรวิทย์ สิริโสมงาม)

- ๑๔ -

ฉบับที่สอง (ภาษีสรรพสามิต) เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิภคอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อกำหนดให้การประกอบกิจการด้านบริการบางประเภทต้องเสียภาษีสรรพสามิต ซึ่งลักษณะของการประกอบกิจการไม่อาจกำหนดสถานบริการได้แน่นอน แต่บทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมถึงการประกอบกิจการดังกล่าวสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามเพื่อใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

การพิจารณาว่าพระราชกำหนดที่ตราขึ้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศหรือไม่ นั้น คณะรัฐมนตรี เห็นว่า ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศจะเกิดขึ้นได้ก็เนื่องจากการที่ประเทศมีกฎเกณฑ์ทางการเงิน การคลัง การลงทุน การเกษตร การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การพาณิชย์ การคมนาคม การพลังงาน และอื่นๆ ที่ทันสมัย เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ และมีการบังคับการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวอย่างจริงจังและเสมอภาค ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้รัฐมีรายได้นำมาใช้ในการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม ในยามที่รัฐจำเป็นต้องจัดหารายได้เพิ่มเติมประการหนึ่ง ช่วยให้รัฐสามารถประหยัครายจ่าย ในยามที่รัฐมีการค่าใช้จ่ายสูงและไม่จำเป็นประการหนึ่ง ช่วยให้รัฐรักษาเสถียรภาพทางการเงินการคลัง ในยามที่รัฐจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นแก่ชาวต่างชาติ นักลงทุนและเจ้าหนี้ประการหนึ่ง หรือช่วยให้รัฐมีเครื่องมือและกลไกต่างๆ ในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ในยามที่รัฐประสบกับภาวะเศรษฐกิจถดถอยหรือชะลอตัวถึงขั้นวิกฤติอีกประการหนึ่ง

สำเนาถูกต้อง

9/๑๖๗
(นายชวลิต ศรีโสมงาม)
เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๑๕ -

๓.๓.๑ “ภาษีสรรพสามิต” เป็นภาษีที่เรียกเก็บเป็นการเฉพาะ จากสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งมีเหตุผลสมควรที่จะต้องรับภาระภาษีเพิ่มเติมจากการจัดเก็บภาษีการขายสินค้าและให้บริการทั่วไป เช่น สินค้าและบริการที่บริโภคแล้วอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อภาพและศีลธรรมอันดี สินค้าและบริการที่มีลักษณะเกินความจำเป็นในการดำรงชีพ สินค้าและการที่ได้รับผลประโยชน์เป็นพิเศษจากกิจการของรัฐบางประการ หรือสินค้าและบริการที่รัฐบาลนโยบายกำหนดให้จัดเก็บในรูปของภาษีสรรพสามิตเป็นกรณีพิเศษ เป็นต้น

๓.๓.๒ ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติกฎหมายฉบับ คือ

(๑) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต เช่น กำหนดผู้มีหน้าที่เสีย ี ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษี ฐานภาษี การลดอัตราและยกเว้นภาษี การยื่นแบบรายการ และการชำระภาษี การจดทะเบียน การจัดทำบัญชีและงบเดือนต่าง ๆ และสภาพบังคับทั้งทางแพ่งทางอาญา เป็นต้น

(๒) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นกฎหมายที่กำหนดลักษณะสินค้าและบริการ และอัตราภาษีสรรพสามิต โดยกำหนดลักษณะสินค้าและบริการที่จะต้องเสียภาษีสรรพสามิต แบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

(๒.๑) สินค้ากำหนดไว้ตั้งแต่ตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๘ คือ

ตอนที่ ๑ น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ได้กำหนดลักษณะสินค้า น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๑๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๑.๐๑ ถึง ๐๑.๑๑ และ ๐๑.๕๐ ซึ่งพิกัดประเภทที่ ๐๑.๕๐ นี้เป็นพิกัดอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๖. ตำเนาถูกต้อง

(นายวรวิทย์ ศรีโสมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจ้าพนักงานธุรการชั้น ๗/๑

- ๑๖ -

ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กำหนดไว้ ๓ ประเภท คือ น้ำมันเตา ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของผสมปิโตรเมเนียมซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง สารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน

ตอนที่ ๒ เครื่องดื่ม ได้กำหนดลักษณะสินค้าเครื่องดื่ม และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๔ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๒.๐๑ ถึง ๐๒.๐๓ และ ๐๒.๕๐

ตอนที่ ๓ เครื่องไฟฟ้า ได้กำหนดลักษณะสินค้าเครื่องไฟฟ้า และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๓ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๓.๐๑ ถึง ๐๓.๐๒ และ ๐๓.๕๐

ตอนที่ ๔ แก้วและเครื่องแก้ว ได้กำหนดลักษณะสินค้าแก้วและเครื่องแก้ว และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๔.๐๑ และ ๐๔.๕๐

ตอนที่ ๕ รถยนต์ ได้กำหนดลักษณะสินค้านั่งรถยนต์ และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๓ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๕.๐๑ ถึง ๐๕.๐๒ และ ๐๕.๕๐ ซึ่งพิกัดประเภทที่ ๐๕.๕๐ นี้เป็นพิกัดอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กำหนดไว้ ๑ ประเภท คือ รถยนต์กระบะที่มีน้ำหนักบรรทุกน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัม

ตอนที่ ๖ เรือ ได้กำหนดลักษณะสินค้าน้ำเรือ และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๖.๐๑ และ ๐๖.๕๐

ตอนที่ ๗ ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง ได้กำหนดลักษณะสินค้าน้ำมันเครื่องหอมและเครื่องสำอาง และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๗.๐๑ และ ๐๗.๕๐

ตอนที่ ๘ สินค้าอื่น ๆ ได้กำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๑ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๘.๕๐ สินค้าอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๗ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ปัจจุบันได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดสินค้านั้นๆ ให้เป็นสินค้าตามพิกัด

ตำนานถูกตัด

- ๑๗ -

ประเภทนี้แล้ว จำนวน ๕ ประเภท คือ พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ รถจักรยานยนต์ หินอ่อนและแกรนิต แบทเตอรี และสารทำลายชั้นบรรยากาศโอโซนประเภทอนุพันธ์ชนิดฮาโลเจนเต็ดของโครคาร์บอน

(๒.๒) บริการ กำหนดไว้ ๑ ตอน คือ

ตอนที่ ๕ สถานบริการ ได้กำหนดลักษณะสถานบริการไว้ ดังนี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบ

กิจการในด้านบริการบันเทิงหรือหย่อนใจต่าง ๆ เพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สถานมหรสพที่ฉายภาพยนตร์ สนามแข่งม้า ในที่คลับ คาบาเรต์ ดิสโกเธค สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด เป็นต้น
ตอนที่ ๕ ได้กำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๕.๑๐ สนามแข่งม้า และ ๐๕.๕๐ อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กำหนดสถานบริการตามพิกัดประเภทนี้ไว้ ๑ ประเภท คือ สนามกอล์ฟ

๓.๓.๓ สภาพปัญหา

(๑) การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ตามพระราชบัญญัติพิกัด

อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นการจัดเก็บภาษีจากสินค้าและบริการ โดยแบ่งการจัดเก็บสินค้าออกเป็น ๘ ตอน แต่จัดเก็บจากบริการเพียงตอนเดียว คือ สถานบริการ และเป็นการจัดเก็บภาษีจากสถานที่ มิได้กำหนดการจัดเก็บภาษีจากบริการ จึงไม่สะท้อนการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตที่ประสงค์จะเก็บจากบริการ ประกอบกับการกำหนดจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากสินค้าได้กำหนดไว้เป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบ จึงสมควรแก้ไขการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการให้เป็นหมวดหมู่อย่างเป็นระบบเช่นเดียวกัน

๒. ตำนานถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโฉมงาม)

- ๑๘ -

(๒) ปัจจุบัน การจัดเก็บภาษีสนามกอล์ฟ ได้จัดเก็บในพิกัดอัตราภาษีประเภทที่ ๐๕.๕๐ ซึ่งเป็นพิกัดสถานบริการประเภทอื่น ๆ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด ปัจจุบันมีปัญหาโต้แย้งเรื่องความชัดเจนของเหตุผลในการกำหนดสถานบริการประเภทนี้ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง

(๓) สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล มีแผนงานจะออกสลากกินแบ่งด้วยเครื่อง (ล็อตโต้) ซึ่งกระทรวงการคลัง มีนโยบายที่จะเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการประเภทนี้ จึงจำเป็นต้องเร่งออกกฎหมายเพื่อรองรับ

(๔) บริการโทรคมนาคมปัจจุบันเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาต และจ่ายส่วนแบ่งรายได้ให้องค์การของรัฐ คือ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ปัจจุบันเป็นบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย (กำลังจะเปลี่ยนเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)) ทั้งนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีนโยบายให้กิจการโทรคมนาคมมีความพร้อมในการแปรรูปโดยมีบริษัทเอกชนเข้าร่วม และยกเลิกบทบาทการเป็นผู้กำกับดูแลเป็นผู้ประกอบการอย่างแท้จริง จึงต้องมีการแบ่งส่วนรายได้ที่ต้องชำระให้บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และการสื่อสารแห่งประเทศไทยมาอยู่ในรูปภาษีสรรพสามิต เพื่อให้บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีรายได้จากการประกอบการของตนเองอย่างแท้จริง และส่วนแบ่งรายได้จะไม่ตกเป็นของเอกชนที่เข้าร่วมในการแปรรูปองค์กรทั้งสอง นอกจากนี้ส่วนแบ่งรายได้ที่เหลือจากการชำระภาษีสรรพสามิตมีจำนวนลดลงสามารถนำไปสู่การเจรจาตกลงในส่วนที่เหลือได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม หลังจากที่ได้พยายามมานานแต่ไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งหากมีข้อยุติในส่วนแบ่งรายได้ที่เหลือก็จะส่งผลให้เกิดความชัดเจนและเชื่อมั่นต่อนักลงทุนเมื่อมีการแปรรูปต่อไป

ตำนานถูกต้อง

๖๐๕๗

(นายชวลิต ศรีโถมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๑๕ -

๓.๓.๔ หลักการในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ คือ

(๑) หลักการในการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ คือ แก้ไขเพิ่มเติมตอนที่ ๕ สถานบริการของพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ โดยแบ่งใหม่เป็น ๕ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๕ กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ ได้กำหนดลักษณะบริการกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๓ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๕.๐๑ ถึง ๐๕.๐๒ และ ๐๕.๕๐

ตอนที่ ๑๐ กิจการเลี้ยงโชค ได้กำหนดลักษณะบริการกิจการเลี้ยงโชค และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๓ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๑๐.๐๑ ถึง ๑๐.๐๒ และ ๑๐.๕๐

ตอนที่ ๑๑ กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดลักษณะบริการกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๑๑.๐๑ และ ๑๑.๕๐

ตอนที่ ๑๒ กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ ได้กำหนดลักษณะบริการกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ และกำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๑๒.๐๑ และ ๑๒.๕๐

ตอนที่ ๑๓ บริการอื่นๆ ได้กำหนดพิกัดอัตราภาษีไว้ ๑ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๑๓.๕๐ บริการอื่นๆ นอกจากตอนที่ ๕ ถึงตอนที่ ๑๒ ตามที่หนดในพระราชกฤษฎีกา

ตำแหน่งที่ต้อง

(นายวิชาญ อภิวงษา)

- ๒๐ -

(๒) หลักการในการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ คือ เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมตอนที่ ๕ สถานบริการของพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ มีผลเกี่ยวข้องกับบทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” ในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อให้สอดคล้องกัน ดังนี้

“บริการ” หมายความว่า การให้บริการในทางธุรกิจสถานบริการ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการ และให้หมายความถึงสำนักงานใหญ่ที่จัดตั้งขึ้นในการประกอบกิจการในกรณีที่ไม่กำหนดสถานที่ให้บริการได้แน่นอน

๓.๔ ในเวลาที่ผ่านมา รัฐบาลนี้และรัฐบาลก่อน ๆ เคยประสบกับภาวะที่มีความจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดเพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ หลายครั้ง ในครั้งนี้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า มีความจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ด้วยเหตุผล ดังนี้

๓.๔.๑ คำนิยามและความหมายของกิจการบางอย่างที่ปรากฏในพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมยังไม่ชัดเจนพอ ก่อให้เกิดปัญหาโต้แย้งในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตว่าจะสามารถเก็บได้หรือไม่เพียงใด เช่น ข้อความในตอนท้าย ที่ว่า ให้จัดเก็บจาก “สถานบริการ” มีผู้เห็นว่า ย่อมหมายความว่าอาคารสถานที่เท่านั้น
ตำนานถูกต้อง

W.S.M.
(นายชวลิต ศรีโสมงาม)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

- ๒๑ -

ที่ไม่สามารถเรียกเก็บจากการประกอบกิจการได้ นอกจากนั้นเดิมที่ให้จัดเก็บจากสถานอาบน้ำหรืออบตัว ซึ่งมีผู้เห็นว่า มีความหมายเพียงอย่างเดียวหนึ่งไม่ว่าจะประกอบกิจการสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัวก็ดี ต้องชำระภาษีสรรพสามิตทั้งสิ้น ซึ่งไม่ตรงกับความประสงค์ของทางราชการ และนโยบายของรัฐบาลในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ด้วยการส่งเสริมกิจการสปาในรูปแบบไทย ตลอดจนการนวดฝ่าเท้าอันเป็นธุรกิจเพื่อสุขภาพ และชาวต่างชาตินิยมเข้ามาใช้บริการในประเทศไทย ทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็นอันมาก กิจการเหล่านี้เป็นเรื่องของการนวดตัวหรืออวัยวะใดส่วนหนึ่งไม่มีการให้บริการอาบน้ำหรืออบตัว แต่ถ้อยคำในกฎหมายที่ใช้อยู่เดิมบัญญัติว่า "สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว" เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่เกิดความไม่แน่ใจ ไม่กล้ากำหนดพิกัด ในเวลาผ่านมาจึงไม่เคยเรียกเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการประเภทนี้เลย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อรายได้ของประเทศไทย จึงสมควรกำหนดคำนิยามและพิกัดเสียใหม่โดยเร่งด่วนให้ชัดเจน

สำหรับกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ เดิมได้รวมอยู่ในความหมายของสถานบริการในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต แต่ได้กำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเป็นบริการประเภทกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ ในชั้นนี้ได้กำหนดพิกัดที่ต้องจัดเก็บภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ พิกัดประเภทที่ ๐๕.๐๑ ในที่ลับ และคิสโกเรก และพิกัดประเภทที่ ๐๕.๐๒ สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด ซึ่งเมื่อจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจะมีรายได้จากในที่ลับและคิสโกเรก ปีละประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด ปีละประมาณ ๘๐๐ ล้านบาท รวมทั้งสิ้นปีละประมาณ ๑,๑๐๐ ล้านบาท

๓.๔.๒ กิจการเลี้ยงโชค เดิมรวมอยู่ในความหมายของสถานบริการในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต แต่ได้กำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเป็นบริการประเภทกิจการเลี้ยงโชค ในชั้นนี้ได้กำหนดพิกัดที่ต้องจัดเก็บภาษีไว้ คือ พิกัดประเภทที่ ๑๐.๐๑ สนามแข่งม้า ซึ่งจัดเก็บภาษีได้ปีละประมาณ ๓๐ ล้านบาท นอกจากนี้กระทรวงการคลังมีนโยบายที่จะเก็บภาษีสรรพสามิตจากการออกสลากกินแบ่งด้วยเครื่อง (ล็อตโต้) จึงได้กำหนดพิกัดไว้ในประเภทที่ ๑๐.๐๒ การออกสลากกินแบ่ง

ตำนานถูกต้อง

Wong

Legislative Institute of Thailand

(นายชาติ ศรีโณงาม)
เจ้าหน้าที่สารบรรณ ๗/๖

- ๒๒ -

ในอนาคตหากจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจะมีรายได้ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับกิจการเสี่ยงโชติประเภทการออกสลากกินแบ่งซึ่งอาจใช้วิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เรียกว่า หวยออนไลน์ ล็อตโต้ ไม่เป็นการดำเนินการในประเทศไทยแต่ในปัจจุบันมีผู้สนใจขอเข้ามาลงทุนประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งกระทรวงการคลังกำลังพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการให้ทันกับความต้องการและความจำเป็นทางเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มรายได้ของประเทศและเพื่อประโยชน์แก่การท่องเที่ยว กิจการเหล่านี้เดิมไม่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต จึงจำเป็นต้องสร้างกฎเกณฑ์รองรับเป็นการเตรียมการและให้ผู้ลงทุนได้ทราบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจน

๓.๔.๑ กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เดิมรวมอยู่ในความหมายของสถานบริการในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต แต่ได้กำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเป็นบริการประเภทที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในขั้นนี้ได้กำหนดพิกัดที่ต้องจัดเก็บภาษีไว้ คือ พิกัดประเภทที่ ๑๑.๐๑ สนามกอล์ฟ ซึ่งจัดเก็บภาษีได้ปีละประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท เพราะสนามกอล์ฟใช้ทรัพยากรที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้น้ำ ปุ๋ย และยาฆ่าแมลง สนามกอล์ฟเดิมจัดอยู่ในพิกัดประเภทที่ ๐๕.๕๐ ซึ่งเกิดความไม่ชัดเจน ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟบางแห่งไม่ยอมชำระภาษีและมีคดีฟ้องร้องอยู่ในศาลปกครอง ในการตราพระราชกำหนดครั้งนี้ จึงได้ระบุถึงสนามกอล์ฟให้ชัดเจน ทั้งนี้หากศาลปกครองวินิจฉัยว่า ไม่สามารถจัดเก็บภาษีสรรพสามิตได้ก็จะสูญเสียรายได้ปีละประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้ในทศลับ คาบาร์ด ดิสโกเธค ในกฎหมายเดิมกล่าวถึงโดยไม่ปรากฏว่ามีพิกัดอัตราภาษีเท่าใด จึงไม่เคยมีการจัดเก็บภาษี ทำให้กระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศด้านภาษีอากร ในครั้งนี้ได้จัดประเภทใหม่และระบุให้ชัดเจนว่า สนามกอล์ฟ จัดอยู่ในประเภทกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในทศลับ คาบาร์ด ดิสโกเธค จัดอยู่ในประเภทกิจการบันเทิง หรือหย่อนใจ การออกสลากกินแบ่ง จัดอยู่ในประเภทกิจการเสี่ยงโชค และกิจการแต่ละอย่างมีพิกัดเท่าใด

สำเนาถูกต้อง

(นายชาติ ศรีโสมงา)
เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๒๓ -

๓.๔.๔ กิจกรรมที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ ได้กำหนดประเภทกิจการโทรคมนาคม ให้เป็นบริการที่จะต้องเสียภาษีสรรพสามิต เพื่อให้้องค์การเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมของรัฐ คือ ้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนเป็นบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งกำลังจะเปลี่ยนเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีฐานะเป็นผู้ประกอบการอย่างแท้จริง จึงต้องแปลงส่วนแบ่งรายได้ที่ภาคเอกชนต้องส่งให้บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย มาอยู่ในรูปภาษีสรรพสามิต ซึ่งเมื่อจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจะมีรายได้ ปีละประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท

เรื่องการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ โดยเฉพาะกิจการโทรคมนาคม พระราชกำหนดดังกล่าวไม่มีข้อความใดโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายที่แสดงว่า จะนำไปสู่การแปรสัญญาสัมปทาน และคณะรัฐมนตรีไม่มีเจตนาที่จะให้มีการแปรสัญญาสัมปทานโทรคมนาคมที่มีอยู่ในขณะนี้ เพราะตระหนักดีว่า การดำเนินการเช่นนั้น ในขณะที่ยังไม่มีคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) อาจขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ในครั้งนี้เป็นเรื่องของ “พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต” เท่านั้น ไม่มีทางที่จะบิดเบือนหลบเลี่ยงให้กลายเป็นการแปรสัญญาสัมปทานไปได้เป็นอันขาด

การตราพระราชกำหนดมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในข้อที่ว่า ปัจจุบันมีเอกชนหลายรายได้รับสัญญาสัมปทานให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน และโทรศัพท์มือถือจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และการสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยบริษัทเอกชนผู้รับสัมปทานจะต้องจ่ายค่าสัมปทานแก่รัฐวิสาหกิจทั้งสองแห่งเป็นค่าตอบแทนรายปี เมื่อพ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐบาลได้ดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสองแห่งนี้ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขณะนี้อยู่ระหว่างการจำหน่ายหุ้นบริษัททั้งสอง ในสถานการณ์ปัจจุบันการจะจำหน่ายหุ้นจำนวนมากให้แก่ผู้สนใจชาวไทยเป็นไปได้ยาก จึงมีโอกาสดูงที่นักลงทุนต่างชาติจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว เมื่อประกาศ

ตำนานถูกต้อง

V. Sirin

- ๒๔ -

ใช้พระราชกำหนดแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เดินทางไปบอกกล่าวเชิญชวนเรื่องนี้แก่นักลงทุนในต่างประเทศ โดยแจ้งเงื่อนไขเรื่องสิทธิประโยชน์และการเรียกเก็บภาษีสรรพสามิตให้ผู้สนใจทราบ

กระทรวงการคลังมีความวิตกว่า ในปัจจุบันค่าสัมปทานในกิจการโทรคมนาคมเป็นรายได้ที่บริษัทคู่สัญญาชำระแก่รัฐวิสาหกิจซึ่งในที่สุดย่อมเป็นของรัฐทั้งหมด แต่เมื่อมีการแปรเป็นบริษัทและจำหน่ายหุ้นแก่นักลงทุนต่างชาติ ค่อไปค่าสัมปทานก็จะตกเป็นรายได้ของบริษัทซึ่งเอกชนต่างชาติถือหุ้นมากกว่าร้อยละห้าสิบทำให้พ้นจากความเป็นรัฐวิสาหกิจ และไม่ว่าจะถือหุ้นเท่าใดรายได้ส่วนนี้จะมีได้เป็นของรัฐทั้งหมดอีกต่อไป แต่ต้องจัดสรรเป็นกำไรของบริษัท เป็นโบนัสของพนักงานและเป็นเงินปันผลของผู้ถือหุ้น วิธีที่จะทำให้ “ค่าสัมปทาน” ยังคงเป็นของรัฐเป็นส่วนใหญ่ คือ การแปลงค่าสัมปทาน (ไม่ใช่แปรสัญญาสัมปทาน) บางส่วนให้เป็นภาษีสรรพสามิต ซึ่งจะทำให้รัฐเรียกเก็บได้โดยตรง ที่เหลือจะจ่ายเป็นส่วนแบ่งแก่บริษัท พนักงานและผู้ถือหุ้น

ผลจากพระราชกำหนดนี้ ในแง่ของบริษัทคู่สัญญาสัมปทานก็มีได้มีเหตุที่ต้องชำระเงินแก่รัฐน้อยลงหรือมีการเพิ่มขึ้น เพราะยังคงต้องชำระเท่าเดิม ในแง่ผู้ถือหุ้นเมื่อทราบแล้วว่า รายได้ส่วนหนึ่งจะต้องชำระเป็นภาษีสรรพสามิตก็ไม่ถือว่าเสียเปรียบ ในแง่ของประชาชนผู้บริโภคก็ไม่มีเหตุต้องเสียค่าบริการเพิ่มขึ้น เพราะบริษัทผู้รับสัมปทานมิได้มีการใดเพิ่มขึ้นจนต้องผลักภาระภาษีสรรพสามิตไปสู่ผู้บริโภค เพราะภาษีสรรพสามิตเป็นเรื่องที่แบ่งเอาค่าสัมปทานที่จะต้องชำระแก่รัฐ มิใช่เก็บซ้อนบนฐานเดิม คือ ค่าสัมปทาน ส่วนที่ถูกกระทบ คือ รายได้ของ ทศท. เท่านั้น เพราะต้องหักส่งให้รัฐก่อน ทั้งนี้ไม่ว่าก่อนหรือหลังการตราพระราชกำหนด บริษัทยังคงมีรายได้จากสัมปทานเท่าเดิม ส่วนรัฐก็จะได้รายได้รวม ๗,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีเท่าเดิม ไม่ได้ลดน้อยลงแต่อย่างใด ถ้าไม่มีการตราพระราชกำหนด ทศท. จะเป็นฝ่ายได้ ๗,๐๐๐ ล้านบาทแทนรัฐ เดิมรายได้ส่วนนี้ตกให้แก่ ทศท. ก็ไม่มีปัญหาเพราะ ทศท. คือ รัฐ แต่นับจากนี้ไปไม่มีความแน่นอนว่า ทศท. จะเป็น

ตำนานถูกต้อง

- ๒๕ -

ทั้งหมดหรือไม่ เพราะ ทศท. ประกอบด้วย รัฐ ผู้ถือหุ้นชาวไทย และนักลงทุนจากต่างชาติ
การเรียกเก็บภาษีสรรพสามิต จึงทำให้รัฐ (กระทรวงการคลัง) มีรายได้ของรัฐเพิ่มขึ้นทันที
สามารถจัดเก็บได้ต่อเนื่องทุกเดือนและภาษีสรรพสามิตนั้น รัฐสามารถเรียกเก็บได้ตลอดไป
หมดอายุสัญญาสัมปทานแล้ว แต่ค่าสัมปทานนั้นจะมีการชำระเพียงเท่าอายุสัมปทานเท่านั้น
จัดเก็บภาษีสรรพสามิตจึงทำให้รัฐมีรายได้เข้าคลังเร็วขึ้นมากขึ้นกว่าเดิมและยาวนานกว่า
สัมปทาน ข้อนี้คือ สิ่งที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่า เป็นประโยชน์แก่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของ
ประเทศอย่างยิ่ง ถ้าไม่เร่งตรากฎหมาย กำหนดเรื่องพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตของกิจการโทรคมนาคม
หมดอายุสัญญาสัมปทานแล้ว รัฐจะขาดรายได้ประจำแต่ละเดือนเป็นอันมาก และหากออกกฎหมาย
เรื่องนี้ช้าไป จน ทศท. ขายหุ้นแก่นักลงทุนไปแล้ว รัฐจะถูกดำเนินจนหมดความเชื่อถือได้ว่า
ยังข้อเท็จจริงปล่อยให้คนซื้อหุ้นแล้วออกกฎหมายมาทำให้ผู้ถือหุ้นเสียประโยชน์

กรณีดังกล่าวคณะรัฐมนตรีเห็นว่ามีความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่สำคัญ
ที่รัฐจะขาดรายได้จำนวนมากโดยผลของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนด
เก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคมโดยเร่งด่วน อนึ่ง เมื่อพระราชกำหนดมีผลใช้บังคับ
วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ แล้ว บริษัทสัมปทานโทรคมนาคมได้นำเงินภาษีสรรพสามิตของ
ที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖ รวม ๔ วัน ส่งให้กรมสรรพสามิต เป็นเงิน ๔๕,๑๖๖,๖๗๗ บาท

๓.๕ เหตุที่ต้องมีการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับนี้ เนื่องจากเป็นกรณีฉุกเฉิน
ความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

๓.๕.๑ ภาษีสรรพสามิตเป็นกลไกสำคัญของความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
การเสริมฐานะความยั่งยืนทางการคลัง รายได้จากการปรับปรุงโครงสร้างภาษีสรรพสามิตมี
ความสำคัญต่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ คือ

สำเนาถูกต้อง

(นายชาลิท ศรีโถมงาม)

- ๒๖ -

(๑) ทำให้มีรายได้จากการเก็บภาษีกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ ประเภทในท์คลับ และคิสโกเรค ปีละประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท และประเภทสถานอาบน้ำหรือและนวด ปีละประมาณ ๘๐๐ ล้านบาท รวมเป็นรายได้ปีละประมาณ ๑,๑๐๐ ล้านบาท

(๒) ทำให้ยังคงมีรายได้จากการเก็บภาษีกิจการเสี่ยงโชค ประเภตสนามแข่งม้า ปีละประมาณ ๓๐ ล้านบาท ซึ่งกรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีอยู่แล้ว แต่อาจมีปัญหาได้แย้งในเรื่องความชัดเจนในการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับสนามกอล์ฟ และยังทำให้มีรายได้ประเภตสลากกินแบ่งด้วยเครื่อง (ล็อตโต้) ซึ่งหากจัดเก็บแล้วจะทำให้มีรายได้ปีละประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท

(๓) ทำให้มีรายได้จากการเก็บภาษีกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ประเภทสนามกอล์ฟ ปีละประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท ซึ่งกรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีอยู่แล้ว แต่การจัดเก็บภาษีสนามกอล์ฟในประเภทสถานบริการนี้มีปัญหาการโต้แย้งอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง

(๔) ทำให้มีรายได้จากการเก็บภาษีกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐประเภทกิจการโทรคมนาคมเป็นที่แน่นอนและรวดเร็วขึ้น ปีละประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท และป้องกันปัญหาการถ่ายเทส่วนแบ่งรายได้ของรัฐไปสู่เอกชนในกรณีที่มีการแปรรูปบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย

(๕) นอกจากรายได้ทางภาษีสรรพสามิตดังกล่าวแล้ว โครงสร้างสรรพสามิตเกี่ยวกับบริการที่ตราไว้เป็นพระราชกำหนดนี้ ยังเป็นกลไกสำคัญของรัฐบาลในการจัดภาษีบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบริการกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ กิจการเสี่ยงโชค กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ มีความสำคัญต่อฐานะทางการในอันที่จะรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

ตำนานลูกต๋อง

(นายชวลิต ศรีโสม)

- ๒๓ -

๓.๕.๒ การปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิต มีผลต่อการรักษาความมั่นคงเศรษฐกิจ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของรายได้ทางภาษีจะส่งผลให้มีงบประมาณในการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศได้มากขึ้นและเร็วขึ้น อันจะส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ การมีรายได้เข้าสู่งบประมาณเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี มีส่วนในการลดการขาดดุลทางการคลังของรัฐ ทำให้รัฐบาลสามารถจัดหางบประมาณได้เพิ่มขึ้น และจัดทำงบประมาณสมดุลได้เร็วขึ้น มีความจำเป็นในการกอบกู้หนี้้อยลงซึ่งมีผลให้ภาระหนี้สาธารณะลดลง อันสามารถรักษาไว้ความยั่งยืนทางการคลัง เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนอันจะส่งผลดีต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งส่งผลในทางบวกต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

๓.๕.๓ การตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ เพื่อปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิต จำเป็นต้องกระทำโดยรีบด่วน เนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตโดยเร็ว กล่าวคือ ภาษีของกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ สลากกินแบ่งด้วยเครื่อง (ล็อตโต้) แนวทางจะให้บริการเร็ว ๆ นี้ และความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาการโต้แย้งเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีมกอล์ฟ ซึ่งอาจรวมไปถึงภาษีสนามแข่งม้าอีกด้วย และมีความจำเป็นต้องแปลงรายได้จากกิจกรรมนันทนาการเป็นของรัฐในรูปภาษีสรรพสามิต เพื่อรัฐจะมีรายได้ทางภาษีที่แน่นอนและรวดเร็ว เป็นรายได้ของรัฐทั้งจำนวนก่อนที่จะมีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจทางด้านโทรคมนาคมซึ่งทำให้รายได้ของรัฐถูกโอนไปเป็นของเอกชน

๓.๖ การปรับปรุงฟักัดอัตราภาษีสรรพสามิตที่ผ่านมาในอดีตได้ดำเนินการโดยการตราเป็นพระราชกำหนดเช่นเดียวกัน คือ

๓.๖.๑ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฟักัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๒๗

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโถมงาม)

เจ้าหน้าที่สารบรรณ ๗/๖

- ๒๘ -

๓.๖.๒ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘

๓.๖.๓ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓

การตราพระราชกำหนดทั้งสามฉบับ อาศัยเหตุผลเดียวกัน คือ เป็นกรณี
ฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น
การตรากฎหมายเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตในครั้งนี้ จึงได้ตราเป็นพระราชกำหนดเช่นเดียวกัน
และจำเป็นต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนในการรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
เพื่อให้รัฐบาลมีรายได้มากขึ้นและเร็วขึ้น นำไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการจัดทำงบประมาณ
สมดุลได้โดยเร็ว ซึ่งมีผลสำคัญต่อความยั่งยืนทางด้านการคลังซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของรัฐบาล
และส่งผลให้นักลงทุนมั่นใจ มีผลทางบวกต่อเสถียรภาพในทางเศรษฐกิจ

๓.๗ สำหรับคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีความเห็นว่า พระราชกำหนด
ทั้งสองฉบับตราขึ้นโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีชี้แจง
ดังนี้

คณะรัฐมนตรีเห็นพ้องด้วยกับหลักการที่ว่า “ตามหลักการปกครองในระบบ
ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ซึ่งอำนาจรัฐเป็นของประชาชนและพระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรง
ใช้อำนาจนิติบัญญัติทางรัฐสภา อำนาจบริหารทางรัฐบาล และอำนาจตุลาการทางศาล ดังที่ปรากฏ
ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ นั้น ย่อมต้องถือว่า องค์การที่มีความชอบธรรมสูงสุดในการแสดงออก
ซึ่งอำนาจนิติบัญญัติได้แก่ รัฐสภา ซึ่งมีที่มาจากประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจรัฐโดยตรง....”

ตามคำร้องที่ระบุว่า ในเรื่องของภาษีอากรที่จะเกี่ยวข้องกับความมั่นคง
ทางเศรษฐกิจนั้น จะต้องเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ซึ่งหากมิได้ดำเนินการโดยทันทีจะมีผลกระทบ

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโถมงาม)

- ๒๕ -

ภาวะการเงินการคลังอย่างรุนแรงหรืออาจก่อให้เกิดความปั่นป่วนเสียหายในการประกอบกิจการ
เกี่ยวข้องหรือมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อรองรับเหตุการณ์หรือสถานการณ์เฉพาะหน้า เช่น
การผลิตสินค้าใหม่ คณะรัฐมนตรีเห็นด้วยกับหลักการนี้ แต่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาโดยรอบคอบ
แล้วว่า การออกพระราชกำหนดครั้งนี้เป็นไปตามหลักดังกล่าวทุกประการตามข้อมูลที่รัฐบาลได้รับ
ขงานมา กล่าวคือ รัฐบาลกำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ซึ่งควรจัดเก็บได้มากขึ้นกว่า
ขงานมา

คำร้องของผู้ร้องที่กล่าวว่า กิจการที่มีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตตามพระราช
กำหนดนั้น “แม้คณะรัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการตราขึ้นในรูปของพระราชกำหนดก็ไม่ส่งผลกระทบต่อ
ความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจของประเทศตามความหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง แต่อย่างใดทั้งสิ้น” คณะรัฐมนตรีในฐานะผู้ใช้อำนาจบริหารราชการแผ่นดิน
กับดูแลกระทรวงการคลังได้รับทราบข้อมูลในทางตรงกันข้ามกับคำร้องว่า หากคณะรัฐมนตรี
ไม่ดำเนินการตราพระราชกำหนดก็จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจของประเทศ
อย่างรุนแรง เพราะรัฐจะสูญเสียรายได้จากภาษีสรรพสามิตจำนวนมากจากกิจการสถานอาบอบนวด
ะไนท์คลับ ซึ่งเป็นบริการบันเทิงที่ฟุ่มเฟือย กิจการสนามกอล์ฟ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
ะกิจการโทรคมนาคมซึ่งรายได้จากค่าสัมปทานที่เคยเป็นของรัฐทั้งหมดจะไม่ใช่ของรัฐส่วนใหญ่
ือทั้งหมดอีกต่อไป ในภาวะเศรษฐกิจขณะนี้ รัฐมีความจำเป็นต้องจัดหารายได้จากทุกทาง สร้าง
มาเป็นธรรมแก่สังคมในด้านภาษีอากร และกำหนดฟัคต์อัตรภาษีสรรพสามิตที่ชัดเจนเพื่อรองรับ
การลงทุนจากต่างชาติที่จะเข้ามาจัดตั้งสถานบันเทิง ธุรกิจสุขภาพ สนามกอล์ฟ และการจำหน่ายหุ้น
เองบริษัท ทศท.ฯ และบริษัท กสท.ฯ อันจะเป็นการระดมทุนเข้าประเทศ ส่งเสริมการลงทุน
และการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดรายได้แก่ประเทศ จากการเก็บภาษีทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐอีกเป็น
จำนวนมาก ในการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปเชิญชวนชาวต่างชาติให้มาลงทุนในประเทศไทย

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

- ๓๐ -

เมื่อปลายเดือนมกราคมก็นำพระราชกำหนดนี้ไปชี้แจงต่อชาวต่างประเทศ และได้รับความสนใจมากโดยเห็นว่า เป็นเรื่องที่ชัดเจน โปร่งใส เป็นธรรม คณะรัฐมนตรีจึงถือว่า การตราพระราชกำหนดดังกล่าวมีผลสร้างรายได้แก่รัฐ และสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุน นับเป็นการสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจของประเทศ

การตราพระราชกำหนดในครั้งนี้เป็นไปเพื่อรักษาระบบภาษีสรรพสามิตประเทศ เพราะหากปล่อยให้ความไม่ชัดเจนของกฎหมายทำให้การเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการลับสน หรือไม่เป็นธรรม เป็นเหตุให้รัฐขาดรายได้อันพึงได้ ย่อมกระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบของประเทศ รายได้ที่รัฐได้มาจากพระราชกำหนดนี้มีจำนวนมาก เฉพาะภาษีสรรพสามิตจากโทรคมนาคมสัมปทานเพียงอย่างเดียวในช่วงเวลา ๔ วัน มีจำนวนถึง ๔๕ ล้านบาทเศษ ซึ่งรัฐจะรายได้ประเภทนี้อย่างสม่ำเสมอทุกเดือน หากคิดทั้งปีจะมีจำนวนมากพอที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศและอุดหนุนงบประมาณของประเทศได้อย่างดี การที่ผู้ร้องวิจารณ์ว่า การตราพระราชกำหนดไม่ก่อให้เกิดผลในด้านบวก เป็นการกล่าวโดยไม่ทราบข้อเท็จจริง ส่วนที่กล่าวในคำร้องเกี่ยวกับความฉุกเฉิน เร่งด่วนซึ่งมีการนำคำให้สัมภาษณ์ของบุคคลในรัฐบาลโดยคัดทอนเอาแต่เฉพาะข้อความที่ประโยชน์มาอ้างอิง คณะรัฐมนตรีเห็นว่า ประเด็นนี้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีจะพิจารณาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคสอง ผู้ร้องจึงไม่อาจเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาได้

การตราพระราชกำหนดในเรื่องนี้มีใช้การบิดเบือนการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ แต่เป็นการใช้อำนาจตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ บัญญัติไว้ทุกประการ การตราพระราชกำหนดที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องป้องกันการกักตุนสินค้า ดังที่ผู้ร้องอ้าง เพราะการกักตุนสินค้าบางกรณีอาจใช้กฎหมายที่มีอยู่จัดการได้ การจะพิจารณาว่าเรื่องใดเกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศหรือไม่ จึงควรพิจารณาจากผลกระทบทางเศรษฐกิจอันเกิดจากการไม่มีกฎหมายมาควบคุมหรือมีแต่ล่าช้า การที่กฎหมายไม่ครอบคลุมเพียงพอ หรือเกิดความเคลือบ

ตำนานถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมง)
เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๓๑ -

ชัดเจน ทาเหการบังคับใช้กฎหมายไม่ได้ผล เป็นเหตุให้รัฐขาดรายได้ หรือหากปล่อยทิ้งไว้
ทำให้ระบบภาษีของประเทศไม่ได้รับความเชื่อถือ เพราะมีช่องว่างจนอาจนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ
คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชกำหนดฉบับที่สองเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับฉบับแรก จึงจำเป็น
จึงมีเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจตามนัยที่กำหนดไว้ในฉบับแรก ส่วนพระราชกำหนดฉบับแรกได้ตรารักษา
รักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นกรณีเร่งด่วน

คณะรัฐมนตรีตระหนักในอำนาจนิติบัญญัติของรัฐสภา และระมัดระวังที่จะ
กระทบหรือล่วงล้ำอำนาจดังกล่าว แต่กรณีนี้เป็นความจำเป็นที่ไม่อาจก้าวล่วงได้ด้วยเหตุผลดังกล่าว
เห็น ในชั้นพิจารณาของคณะรัฐมนตรี มีผู้ยกประเด็นว่า กรณีนี้เกี่ยวข้องกับภาษีอากรซึ่งจะต้องได้รับ
พิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงควรตราโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๒๐ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นก็จะไม่อาจมีผู้ใดส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา
๘๖ ได้ แต่คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า การตราพระราชกำหนดในกรณีนี้เป็นเรื่องจำเป็นและ
มีสิ่งใดที่รัฐบาลควรหลบเลี่ยงหรือเกรงกลัวว่า ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย
สำคัญ คือ เป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่เห็นประจักษ์ หากปล่อยทิ้งไว้จะเกิดความเสียหายแก่
ประเทศชาติ ไม่อาจรอการตราพระราชบัญญัติตามกระบวนการนิติบัญญัติปกติ หรือแม้จะรอการ
สมัยประชุมในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ แล้วตราเป็นพระราชกำหนดตามมาตรา ๒๒๐ ก็อาจ
ไปและไม่สมควร คณะรัฐมนตรีจึงเห็นชอบให้ดำเนินการตราพระราชกำหนด โดยอาศัยอำนาจ
มาตรา ๒๑๘

๔. เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญได้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวส่งผู้แทนมาชี้แจงเพิ่มเติมประกอบคำร้อง
รวมทั้งให้คณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้เสนอพระราชกำหนดต่อรัฐสภาส่งผู้แทนมาชี้แจงประกอบบันทึก
ชี้แจงของคณะรัฐมนตรีต่อศาลรัฐธรรมนูญ

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

- ๓๒ -

๔.๑ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ และนายวิทยา แก้วภรา
สมชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนผู้ร้องได้ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า

การตรากฎหมายเป็นอำนาจที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ถือเป็นอำนาจของ
นิติบัญญัติ คือ รัฐสภา มาตรา ๙๔ ยังให้อำนาจรัฐสภาในการยื่นร่างพระราชบัญญัติที่พระมหากษัตริย์
ไม่ทรงเห็นชอบด้วยให้มีผลทางกฎหมายได้ ฉะนั้น การที่จะใช้อำนาจของฝ่ายบริหารในการตรากฎหมาย
ต้องถือเป็นข้อยกเว้น หมายความว่า ต้องมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ข้อแตกต่างสำคัญ
ในการตราพระราชกำหนดแทนที่จะเป็นพระราชบัญญัติคงเป็นในเรื่องของเงื่อนไข เนื่องจากพระ
ราชบัญญัติต้องผ่านการพิจารณาของสองสภาจะใช้เวลาหลายเดือน และอาจมีความจำเป็นบางอย่างเป็น
ลักษณะที่ไม่ให้กระบวนการของการพิจารณากฎหมายล่วงรู้ไปถึงฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วส่งผลกระทบต่อ
ความเสียหายได้ เมื่อพิจารณาถึงการตราพระราชกำหนด เพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
ย่อมหมายความว่า มาตรการที่จะดำเนินการตามกฎหมายนั้น เป็นเรื่องซึ่งมีอาจดำเนินการในกระบวนการ
นิติบัญญัติตามปกติ เพราะจะกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ไม่อาจตีความว่าเป็นเรื่องมาตรการใด
ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหรือเกี่ยวข้องกับนโยบายเศรษฐกิจในบางเรื่อง เช่น ภาษีอากร ถ้าขอบเขตข้อ
ว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หมายความว่า การตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจทั้งหมด ก็จะขัด
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการตราพระราชกำหนด กรณีพระราชกำหนดทั้งสองฉบับเป็นเรื่อง
แก้ไขเพิ่มเติมพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตในพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ
ที่ผ่านมามากครั้ง ส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยการตราเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม การจัดทำ
กฎหมายเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตมิได้มีความจำเป็นต้องทำเป็นพระราชกำหนด การอ้างความมั่นคง
ทางเศรษฐกิจในการตราพระราชกำหนด เท่าที่รวบรวมเหตุผลมีว่า

ประการที่หนึ่ง กรณีที่มีความจำเป็นต้องตรากฎหมายภาษีอากร เพื่อแก้ไข
สถานการณ์ทางการคลังของประเทศ ถือเป็นเรื่องการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เช่น เมื่อใดที่
เศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะวิกฤติมีความจำเป็นเร่งด่วนจะต้องจัดเก็บรายได้เพิ่มเติม เพื่อแก้ปัญหา

ท่านาออกต้อง

Visu

- ๓๓ -

วิฤตติทางด้านการคลัง กรณีของพระราชกำหนดสองฉบับไม่เข้าข่ายเงื่อนไขนี้แต่ประการใด เหตุที่ว่า ด้านหนึ่ง ปัจจุบันฐานะการคลังของประเทศไม่ได้อยู่ในภาวะวิฤตติ รัฐบาลแถลงว่า แผนการในการที่จะดำเนินการจัดงบประมาณเพื่อเข้าสู่ภาวะสมดุลภายในระยะเวลาอันข้างสั้น ไม่คำนึงถึงการจัดเก็บรายได้ที่มาจากพระราชกำหนดสองฉบับนี้ อีกด้านหนึ่งภาษีสรรพสามิต ขยายวงกว้าง ไม่ใช่ภาษีที่มุ่งในการจัดเก็บรายได้ แต่เป็นภาษีที่ไปเพิ่มต้นทุนการบริโภค เป็นภาษี รัฐบาลมักจะใช้โดยหวังว่า คนจะซื้อสินค้าเหล่านั้นน้อยลง จึงไม่ใช่ภาษีที่เป็นเครื่องมือในการ จัดเก็บรายได้

ประการที่สอง การตราพระราชกำหนดเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หากดำเนินการตามกระบวนการนิติบัญญัติปกติอาจก่อให้เกิดความไม่มีเสถียรภาพในสินค้าและ การ เช่น อาจส่งผลให้เกิดการกักตุนสินค้า เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบของผู้ประกอบการ การตรากฎหมายเกี่ยวกับภาษีอาจต้องใช้กระบวนการพิเศษ ไม่ใช่กระบวนการนิติบัญญัติตามปกติ ต่กรณีกฎหมายทั้งสองฉบับ สินค้าหรือบริการที่กำหนดให้เก็บภาษีสรรพสามิตมีการประกอบการ มาปกติอยู่แล้ว การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีของบริการเหล่านี้ไม่ส่งผลในเรื่องการกักตุน ความได้ เปรียบเสียเปรียบ หรือความปั่นป่วนในการประกอบกิจการ จึงไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องตรา เป็นพระราชกำหนด

ประการที่สาม เนื้อหาของพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ มีเรื่องกิจการ โทรคมนาคมที่รัฐบาลอ้างว่า มีความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากรัฐบาลไทยรับพันธะ ขององค์การการค้าโลกในการเปิดเสรีกิจการด้านนี้ เงื่อนไขของการเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคมนั้น รัฐบาลจะต้องปฏิบัติภายในปี ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นเวลาอีก ๓ ปี แม้ไม่มีการตรากฎหมายที่เกี่ยวกับภาษี กิจการโทรคมนาคม รัฐบาลก็ไม่ได้ละเมิดเงื่อนไขของการเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคมแต่ประการใด

สำเนาถูกต้อง

๗๐๔๗

- ๓๔ -

เพราะกฎหมายการประกอบกิจการโทรคมนาคมปัจจุบันก็สอดคล้องกับพันธะขององค์การการค้าโลกอยู่แล้ว รัฐบาลได้ยืนยันว่า การจัดเก็บภาษีกิจการโทรคมนาคมครั้งนี้ไม่เกี่ยวกับการระดมของเอกชนที่ต่อภาครัฐ เพียงแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิธีการจ่ายเงินโดยแบ่งเป็นภาษีส่วนหนึ่งและเป็นค่าสัมปทานอีกส่วนหนึ่ง

ผู้ชี้แจงมีความเห็นว่า กฎหมายทั้งสองฉบับไม่ได้มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจแต่ประการใด เป็นเพียงนโยบายและมาตรการทางเศรษฐกิจของรัฐบาลตามปกติ ซึ่งสามารถดำเนินการโดยอาศัยกระบวนการนิติบัญญัติปกติได้ เนื้อหาของพระราชกำหนดเป็นเรื่องการเก็บภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ให้รัฐ เหตุผลการตราพระราชกำหนดที่ว่า เพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ น่าจะหมายความว่า ถ้าไม่ได้ตราพระราชกำหนด รายได้จะไม่เพิ่มขึ้นและความมั่นคงทางเศรษฐกิจก็ไม่สามารถรักษาไว้ได้ ตามประกาศกระทรวงการคลัง ฯ ที่ออกมาภายหลังพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ โดยเฉพาะกิจการโทรคมนาคมที่กำหนดอัตราภาษีไว้ร้อยละ ๕๐ แต่ปรากฏว่า กิจการโทรศัพท์พื้นฐานเก็บเพียงร้อยละ ๒ ขณะที่กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่เก็บร้อยละ ๑๐ จากการเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลังชี้แจงต่อคณะกรรมการการคลังของสภาผู้แทนราษฎรระบุชัดเจนว่า ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประมาณการรายได้จะไม่ต่างกับรายจ่ายมากนัก หมายความว่า รัฐบาลสามารถบริหารการคลังเข้าสู่ภาวะสมดุลได้ รายได้ที่กระทรวงการคลังประมาณการไว้ ไม่รวมรายได้ที่เกิดจากพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อสถานะทางการคลังของประเทศ ดังนั้น พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงไม่ได้ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศแต่อย่างใด

การตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจอย่างไร สินค้าในพระราชกำหนดเป็นสินค้าประเภทบริการ ซึ่งรัฐบาลออกกฎหมายดังกล่าวซ้ำหรือก็ไม่ส่งผลกระทบให้เกิดการกักตุนสินค้านั้นเลย รัฐบาลมุ่งตราพระราชกำหนดในส่วนของโทรคมนาคมเป็นหลัก ไม่มีคำอธิบายจากรัฐบาลที่ชัดเจนว่า การตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับได้เสริมสร้างความมั่นคงประการใด ถ้าไม่ออกจะเกิดความเสียหายอย่างไร การจัดเก็บภาษีต้องผูกพันกับสิทธิในการใช้

ตำนานถูกต้อง

วอสน.

(เบญจวลิศ ศรีโสมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เว็บไซต์ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๓๕ -

ของประเทศของประชาชน ฉะนั้นผู้แทนของประชาชน คือ ฝ่ายนิติบัญญัติจะมีบทบาทสำคัญในการ
ในเรื่องที่เกี่ยวกับการเก็บเงินและการใช้จ่ายเงินของประชาชน การจะขึ้นภาษีจึงต้องตราเป็น
กฏโดยฝ่ายนิติบัญญัติไม่ใช่เป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร แต่การลดหย่อนหรือการเรียกเก็บภาษีไม่เกิน
ที่กำหนดในกฎหมายก็อนุญาตให้ฝ่ายบริหารกระทำได้ หลักสำคัญการเรียกเก็บภาษีเพิ่มต้องผ่านตัว
ของประชาชน คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ กรณีของกิจการโทรคมนาคมในพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ
พันกับคลื่นความถี่ซึ่งในมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติว่า เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ เพื่อ
ประโยชน์สาธารณะ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ให้สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการใช้ทรัพยากร
ประโยชน์ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร หลักการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต มักจะเป็นสินค้าและบริการ
มูลค่าไม่ประสงค์ที่จะให้มีการใช้มากจนเกินไปในลักษณะฟุ่มเฟือยหรืออาจส่งผลกระทบต่อความ
ศรัทธาได้

ในส่วนการแปรรูปรัฐวิสาหกิจสองแห่ง คือ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
การสื่อสารแห่งประเทศไทย ยังมีได้ดำเนินการให้เป็นรูปธรรมชัดเจน ซึ่งองค์กรทั้งสองรวมทั้ง
ะกอบการรายอื่น ๆ จะต้องประกอบการภายใต้กติกาซึ่งกำหนด โดยคณะกรรมการกิจการ
คมนาคม หรือ กทช. ปัจจุบันยังไม่สามารถตั้งขึ้นได้ การจะแปรรูปองค์กรทั้งสองไม่มีความ
แรงจูงใจถึงขั้นที่การจัดเก็บภาษีเพิ่มเติมไม่สามารถทำได้โดยการตราเป็นพระราชบัญญัติ
ระการหนึ่ง แม้ไม่มีการแปรสัญญากิจการโทรคมนาคมก็ไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อการที่ประเทศ
ไทยจะปฏิบัติตามพันธะองค์การการค้าโลกในปี ๒๕๔๘ ข้ออ้างที่ว่า ถ้าไม่มีการแปรรูปการเก็บค่า
นพานมานเป็นภาษีแล้ว ผลประโยชน์จะตกไปอยู่แก่ผู้ถือหุ้นหลังจากที่องค์กรรัฐวิสาหกิจทั้งสองแปร
ปนั้น ข้ออ้างนี้สวนทางโดยสิ้นเชิงกับเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ เพราะในการแปรรูป รัฐบาลจะต้องขาย
ให้แก่ภาคเอกชน เอกชนชำระค่าหุ้นรายได้ที่ตกเป็นของรัฐ กรณีที่องค์กรทั้งสองจะมีรายได้ในอนาคต
กน้อยเท่าใดจะสะท้อนอยู่ในราคาหุ้นที่มีการซื้อขายระหว่างภาครัฐกับเอกชนในวันที่มีการแปรรูป
ผลประโยชน์ที่รัฐได้นี้ไม่เปลี่ยนแปลง เพียงแต่รัฐจะได้ในรูปของราคาหุ้นที่สูงและไม่เก็บเงินในรูปภาษี

สำเนาถูกต้อง

วิรัตน์

(นายชวลิต ศรีโฉมงาม)

- ๓๖ -

หรือได้ราคาหุ้นในราคาที่ต่ำแต่ได้เป็นภาษีอากรในอนาคต กรณีภาษีสรรพสามิตนี้ถ้าตราเป็นพระราชบัญญัติก็น่าจะผ่านรัฐสภาได้ เหตุใดจึงตราเป็นพระราชกำหนด เหตุผลที่แท้จริงคือ กิจการโทรคมนาคมเป็นกิจการที่ทำรายได้ให้รัฐมหาศาล แต่รายได้ไม่เข้าไปที่รัฐโดยตรง แต่เข้าไปที่องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย รายได้จากสัญญาสัมปทาน ๑๒,๘๐๑ ล้านบาท ถ้าไม่มีรายได้ในส่วนนี้แล้ว องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยก็อยู่ไม่ได้ เมื่อรายได้ส่วนนี้แปลงมาเป็นภาษี หุ่นองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเกือบจะไม่มีค่าเลย ฉะนั้นในอนาคตองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยซึ่งจะเป็นคู่แข่งสำคัญของภาคเอกชน จะไม่มีความสามารถในการแข่งขัน ในอนาคตเมื่อมีการเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคมภาคเอกชนจะต้องแข่งขันกันตามกฎขององค์การการค้าโลก ในขณะที่เดียวกันภาคเอกชนก็ต้องแข่งขันกับองค์กรที่เคยเป็นรัฐวิสาหกิจเก่า คือ องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย การแปรสัญญาสัมปทานมีหลายวิธี การตราเป็นพระราชกำหนดโดยตัดรายได้ขององค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมาให้รัฐโดยตรง จะทำให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยอ่อนแอ การตราพระราชกำหนดแทนที่จะตราเป็นพระราชบัญญัติ เพราะรัฐบาลเกรงว่า ถ้าตราเป็นพระราชบัญญัติมีโอกาสที่จะถูกตรวจวิพากษ์วิจารณ์โดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา รวมทั้งสื่อมวลชนและสาธารณชน การตราเป็นพระราชกำหนด กระบวนการนิติบัญญัติค่อนข้างรวบรัด การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรก็ดี วุฒิสภาก็ดีไม่เปิดโอกาสให้สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติสามารถแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดได้

การตราพระราชกำหนดโดยอ้างเหตุผลเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเรื่องการบริหารการคลังของรัฐในส่วนรายได้ที่ผ่านมา พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งโดยทำเป็นพระราชบัญญัติ การเปลี่ยนการจ่ายค่าสัมปทานมาในรูปของภาษี ฝ่ายบริหารสามารถเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีในอนาคตได้ ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ และโดยธรรมชาติของภาษีสรรพสามิตผู้ประกอบการจะผลักภาระมาให้ผู้บริโภค ต่างจากค่าสัมปทานตรงที่เงื่อนไขการจ่ายค่าสัมปทานโยงอยู่กับเงื่อนไขการควบคุมราคาค้าขาย เป็นที่เข้าใจว่ารัฐบาลเปลี่ยนรูปแบบการจ่ายค่า

ถ้าหากถูกต้อง

วคส.

(นายชวลิต ศรีโณงาม)

- ๓๗ -

ไปแทนไปเบบภาษีจะเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถปรับราคาขึ้นลงได้ ถ้าสัมปทานเป็น
การขายที่ผู้ประกอบการให้แก่รัฐเพื่อตอบแทนสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากสัมปทาน กรณีกิจการโทร
คมนาคม คือ การมีสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ การสร้างเครือข่าย การประกอบการในลักษณะผูกขาด
ระยะเวลาหนึ่ง ผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ ที่เข้ามาแข่งขันตามเงื่อนไขการเปิดเสรีจะไม่ได้รับสิทธิ
ประโยชน์เหล่านี้เลย แต่ผู้ประกอบการรายใหม่จะต้องจ่ายภาษีเท่ากับผู้รับสัมปทาน ตรงนี้เป็นความได้
เปรียบเสียเปรียบ ทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่อยู่ในฐานะที่จะแข่งขันกับผู้ประกอบการรายเดิมได้ยาก
เนื่องจากจะต้องรับภาระภาษีทั้ง ๆ ที่ไม่เคยได้รับสิทธิประโยชน์ใด ๆ ในขณะที่ผู้ประกอบการรายเก่า
เปลี่ยนภาระค่าสัมปทานเป็นการจ่ายภาษีสรรพสามิต ส่วนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และ
เรดิสตาร์แห่งประเทศไทยเปลี่ยนฐานะจากที่เคยได้รับผลประโยชน์จากค่าสัมปทานมาเป็นผู้ที่ไม่มี
ประโยชน์เหล่านี้และจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตด้วย เห็นได้ว่า การเปลี่ยนกติกาเช่นนี้ผู้ที่เสีย
ประโยชน์ คือ รัฐวิสาหกิจและผู้ประกอบการรายใหม่ ส่วนผู้ที่จะมีความได้เปรียบ คือ ผู้ประกอบการ
เดิมที่เป็นเอกชน ภาษีสรรพสามิตจะไม่ลงไปเป็นรายจ่ายของการดำเนินธุรกิจ เพราะสามารถผลัก
ภาระให้กับผู้บริโภคได้ ฝ่ายเอกชนจึงได้รับประโยชน์ มูลค่าหุ้นจะขึ้นทันที เพราะรายจ่ายลดลง ใน
บัญชีสัมปทานของภาคเอกชนอัตราสูงสุดที่บริษัทต้องจ่ายค่าสัมปทานให้รัฐตกประมาณร้อยละ ๔๓
เป็นไปได้มากที่รัฐบาลอาจจะปรับภาษีจากร้อยละ ๒ ขึ้นไปถึงร้อยละ ๒๕ การตราพระราช
หนดควรจะทำเมื่อมีภาวะของความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจอยู่ก่อน จึงตราพระราชกำหนดเพื่อให้เกิด
ความมั่นคงทางเศรษฐกิจขึ้นมา

๔.๒ ผู้แทนคณะรัฐมนตรีซึ่งประกอบด้วย นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ อธิบดีกรม
สรรพสามิต นายอัษฎพร จารุจินดา กรรมการร่างกฎหมายประจำ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
นายสิทธิชัย ส่งพิริยะกิจ กรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และ
นายธีระพงศ์ สุทธีนนท์ ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๑. จำแนกถูกต้อง

Veru

(นายชวลิต ศรีโถมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ๗/๖

- ๓๘ -

๔.๒.๑ อธิบัตินกรมสรรพสามิตได้ชี้แจง สรุปได้ว่า

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในรูปของสินค้าและบริการเดิมได้แบ่งตอนของสินค้าออกเป็น ๘ ตอน และตอนที่ว่าด้วยบริการอีก ๑ ตอน สำหรับสินค้า นอกจากจะมีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ๔ ตอน แล้วก็ยังมีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตโดยพระราชบัญญัติอื่นอีก ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยสุรา ๔ พระราชบัญญัติว่าด้วยยาสูบ ๔ และพระราชบัญญัติว่าด้วยไฟ ๔ การจัดเก็บภาษีสินค้าและบริการอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต ๔ และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ๔ ประกอบด้วย ตอนที่ ๑ น้ำมัน และผลิตภัณฑ์น้ำมัน ตอนที่ ๒ เครื่องดื่ม ตอนที่ ๓ เครื่องไฟฟ้า ตอนที่ ๔ แก้วและเครื่องแก้ว ตอนที่ ๕ รถยนต์ ตอนที่ ๖ เรือ ตอนที่ ๗ ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง ตอนที่ ๘ สินค้าอื่น ๆ และตอนที่ ๙ สถานบริการ

สภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้มี ดังนี้

ประการที่หนึ่ง กฎหมายในตอนที่ว่าด้วยบริการ อยู่ในตอนที่ ๙ “สถานบริการ” ทั้ง ๆ ที่การจัดเก็บภาษีเก็บจาก “บริการ” มิได้เก็บจากสถานบริการ

ประการที่สอง ความหมายของคำว่า “สถานบริการ” หมายถึง สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการบันเทิง เช่น สถานมหรสพ สนามแข่งม้า ในท์คลับ คาบาร์ คิสโกเรกสถานอาบน้ำ การกำหนดไว้ไม่ชัดเจนว่า สิ่งที่จะจัดเก็บนั้นเป็นสถานที่หรือเป็นตัวบริการกันแน่ ความหมายที่กำหนดไว้ในสถานบริการ อาจจะไม่ครอบคลุม ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดโครงสร้างของภาษีสรรพสามิตที่เกี่ยวกับบริการนี้ใหม่

ประการที่สาม การจัดเก็บภาษีบางอย่างมีข้อพิพาทไปยังศาลปกครอง เช่น การจัดเก็บภาษีสนามกอล์ฟ มีการโต้แย้งว่า จัดเก็บได้หรือไม่ หากศาลปกครองไม่เห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีสนามกอล์ฟโดยอาศัยข้อความของสถานบริการแล้วจะทำให้ภาษีที่เคยได้จากการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากส่วนนี้หายไป ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการออกสลากกินแบ่งด้วยเครื่อง ในส่วนนี้กระทรวงการคลัง เห็นว่า เป็นกิจการที่ควรมีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตด้วย แต่กฎหมายเดิมครอบคลุมไปไม่ถึง

ตำนานถูกต้อง

๖๐๖๗

- ๓๕ -

นอกจากนี้ในเรื่องกิจการที่เกี่ยวกับบริการโทรคมนาคม ขณะนี้ดำเนินการโดย
องค์กรของรัฐสองแห่ง คือ องค์กรโทรศัพทแห่งประเทศไทย ปัจจุบันเป็นบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น
จำกัด (มหาชน) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย ปัจจุบันเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด
(มหาชน) หน่วยงานทั้งสองดำเนินการอยู่ในสองฐานะ คือ ในฐานะผู้กำกับดูแล กับในฐานะผู้ปฏิบัติการ
การดำเนินการในฐานะผู้กำกับดูแลคงไม่สามารถที่จะคงอยู่ต่อไปได้ เนื่องจากจะมีองค์กรกำกับดูแล
ตามกฎหมายซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว ในฐานะผู้กำกับดูแลจะได้รับส่วนแบ่งรายได้จากผู้ประกอบการ
เอกชนที่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานทั้งสอง เมื่อหน่วยงานทั้งสองไม่สามารถที่จะเป็นผู้กำกับดูแลและไม่
สามารถที่จะรับส่วนแบ่งรายได้จากผู้ประกอบการนั้นแล้ว ส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวจึงต้องมีที่ไป
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เห็นว่า ควรจะเป็นกระทรวงการคลัง โดยกระทรวง
การคลังได้เห็นชอบว่า ควรจัดเก็บส่วนแบ่งรายได้ในรูปภาษีสรรพสามิต เพราะการจัดเก็บภาษีต้องผ่าน
กระบวนการทางกฎหมายที่มีการตรวจสอบได้ ตั้งแต่การตรวจสอบโดยฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ แม้
กระทั่งเมื่อมีปัญหา ก็ตรวจสอบโดยศาลรัฐธรรมนูญ

ประกอบกับภาษีมีสภาพบังคับที่ชัดเจนและใช้บังคับโดยเท่าเทียมกันทุกฝ่าย
ศูที่รายได้เข้าสู่กระทรวงการคลังควรเป็นในรูปแบบของภาษีเนื่องจากเป็นเรื่องที่รัฐต้องการจะโอน
รายได้เดิมจากองค์กรของรัฐทั้งสองมาเป็นรายได้ในรูปภาษี เมื่อเป็นรายได้จากการบริการ ภาษีที่ควร
เป็นก็คือ ภาษีสรรพสามิต อีกประการหนึ่ง คือ การที่องค์กรทั้งสอง แปรรูปโดยมีเอกชนเข้ามาถือหุ้น
หากไม่ดำเนินการแปลงรายได้ส่วนที่องค์กรทั้งสองได้มาให้เป็นของกระทรวงการคลังในรูปของภาษี
สรรพสามิตเสียแต่บัดนี้แล้ว ก็จะทำให้รายได้ที่จะต้องจ่ายให้องค์กรทั้งสอง หากแปรรูปเป็นส่วนหนึ่ง
ของเอกชนแล้ว เอกชนก็จะมีรายได้ตามสัดส่วนของหุ้นที่ตนเองถือจากรายได้ส่วนที่ผู้ประกอบการ
โทรคมนาคมชำระให้กับองค์กรทั้งสอง ด้วยเหตุนี้เมื่อได้แปลงมาเป็นภาษีสรรพสามิตเสียแล้ว รายได้
ส่วนนั้นถึงแม้องค์กรจะแปรรูปไปเป็นของเอกชนก็จะได้ไม่ตกไปเป็นของเอกชนตามอัตราส่วนที่จะมา
ถือหุ้นแต่ประการใด

ถ้าเนาถูกต้อง

(นายชาติ ศรีโณงาม)

- ๔๐ -

พระราชกำหนดฉบับหลักที่แก้ไข คือ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระ
บัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต ฯ ที่จัดโครงสร้างของภาษีสรรพสามิตเกี่ยวกับบริการเสียใหม่
อีกฉบับหนึ่ง คือ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต ฯ ที่จำเป็นต้องแก้ไข
เพิ่มเติม โดยมีเหตุผลว่า

การจัดโครงสร้างของภาษีสรรพสามิต ว่าด้วยบริการอันเป็นพื้นฐานในการ
จัดเก็บภาษีสรรพสามิต ควรครอบคลุมและมีความสอดคล้องกันเป็นหมวดเป็นตอน โดยแบ่งการจัด
ภาษีบริการเดิมซึ่งมีอยู่ตอนเดียวที่ว่าด้วยสถานบริการ เป็นตอนที่ว่าด้วยกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ
ตอนที่ว่าด้วยกิจการเสี่ยงโชค ตอนที่ว่าด้วยกิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตอนที่ว่าด้วยกิจการที่
รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ และตอนที่ว่าด้วยบริการอื่น ๆ สำหรับตอนที่ว่าด้วยกิจการบันเทิงหรือ
หย่อนใจนั้น ได้กำหนดพิภพที่จัดเก็บภาษีไว้ ๒ ประเภท คือ ในที่คลับและดิสโกเธค และสถานอาบ
หรืออบตัว และนวด สำหรับกิจการเสี่ยงโชคได้กำหนดไว้ในส่วนที่ว่าด้วยสนามแข่งม้าและการออก
สลากกินแบ่ง กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้แก่ สนามกอล์ฟ ตอนที่ว่าด้วยกิจการที่ได้รับ
อนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐนั้น ได้มีการกำหนดพิภพในการจัดเก็บภาษีในส่วนที่เกี่ยวกับโทรศัพท์
พื้นฐานและโทรศัพท์เคลื่อนที่ การแบ่งโครงสร้างภาษีสรรพสามิตออกมาเช่นนี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญ
ในการที่จะทำให้รายได้ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับภาษีสรรพสามิตเกี่ยวกับบริการมีความชัดเจนและเป็น
พื้นฐานในการที่จะนำไปสู่การจัดเก็บรายได้ของรัฐซึ่งเป็นพื้นฐานของความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ
ในส่วนที่เกี่ยวกับการบันเทิงหรือหย่อนใจเดิมไม่ได้มีการจัดเก็บ ในขณะนี้เมื่อมีการจัดเก็บคาดว่า
จะมีรายได้ทั้งในส่วนของไนท์คลับ ดิสโกเธคและสถานอาบน้ำหรืออบตัวและนวดประมาณ ๑,๑๐๐
ล้านบาท สำหรับกิจการเสี่ยงโชคเดิมจัดเก็บอยู่แล้วก็จะได้จัดเก็บต่อไป การออกสลากกินแบ่งด้วยเครื่อง
จะเกี่ยวข้องกับรายได้ของภาษีสรรพสามิตอยู่ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของความ

สำเนาถูกต้อง

วิเศษ

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๔๑ -

ทางด้านเศรษฐกิจ สำหรับกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐนั้น บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย ขณะนี้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละสิบ สำหรับโทรศัพท์เคลื่อนที่ และร้อยละสองสำหรับโทรศัพท์พื้นฐาน โดยจะมีรายได้ในส่วนนี้ ๖๐๐ - ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท รายได้จากภาษีสรรพสามิตตามพระราชกำหนดฯ คือ กิจการบันเทิง ร้อยละหนึ่ง ประเมิน ๑,๑๐๐ ล้านบาท กิจการเลี้ยงโชคประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านบาท กิจการที่มี กระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๓๐๐ ล้านบาท กิจการที่ได้รับอนุญาตโดยสัมปทานจากรัฐ ถ้าใช้ฐานรายรับ ปี ๒๕๔๕ ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าฐานรายรับของปี ๒๕๔๖ ประมาณ ๑๒,๐๐๐ ล้านบาท

เมื่อเกิดภาวะวิกฤติด้านเศรษฐกิจมีปัญหาสำคัญ คือ ทุนสำรองระหว่างประเทศหายไปมากจำเป็นต้องสร้างเชื่อมั่นกลับคืนมา ในขณะเดียวกันความเสียหาย วิกฤติทำให้รายได้ทางการคลังหายไป ด้วยเหตุนี้จึงต้องจัดทำงบประมาณขาดดุลดลอดมาจน ทุกวันนี้ ประเด็นสำคัญ คือ ทำอย่างไรให้ระบบงบประมาณขาดดุลกลายเป็นงบประมาณสมดุล รัฐบาลวางเป้าหมายที่จะทำให้งบประมาณสมดุลโดยเร็ว ส่วนหนึ่ง คือ การหารายได้เพิ่มขึ้น เพื่อทำให้งบประมาณสมดุลขึ้นมาได้

พระราชกำหนดทั้งสองฉบับเป็นการเปลี่ยนระบบการเก็บภาษีสรรพสามิต เพื่อสร้างฐานรายได้ในการจัดเก็บภาษีให้เกิดความชัดเจนแน่นอนเป็นระบบ จึงเป็นการกระทำเพื่อผลประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ขณะเดียวกันก็จะทำให้ชาวต่างชาติ ที่จะเข้ามาติดต่อเข้าใจกฎหมายไทยได้ว่า มีรูปแบบในการจัดเก็บภาษีอย่างไร ความเชื่อมั่นต่อระบบ เศรษฐกิจของประเทศไทยจะมีมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศ ที่ต้องกระทำในหลายๆ ด้านพร้อมกัน การตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับนอกจากเป็นการแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าในการเร่งหารายได้เข้ารัฐแล้ว ยังเป็นการวางรากฐานของโครงสร้างพื้นฐานภาษี สรรพสามิตที่ชัดเจนเพื่อการจัดเก็บภาษีด้านพาณิชย์และบริการ ซึ่งจะเป็ฐานรายได้ที่สำคัญของรัฐ อันเป็นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโถมงาม)

- ๔๒ -

ภาวะเศรษฐกิจขณะนี้อยู่ในระยะฟื้นตัว เศรษฐกิจยังอยู่ในสถานะที่จะต้องทำให้ดีขึ้น ยังไม่ปกติ ต้องเร่งสร้างความมั่นคงทางด้านการเศรษฐกิจให้มากขึ้นทุก ๆ ด้าน ด้วยเหตุนี้จึงมีแนวทาง ในการที่จะทำงบประมาณสมดุลโดยเร็วที่สุด มีแนวทางการลดหนี้สาธารณะ ทำให้ความเชื่อมั่นมี ขึ้น เมื่อมีความเชื่อมั่นมากขึ้นจะมีการนำเงินเข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เป็นการเสริมสร้าง เสถียรภาพภายใน และเมื่อการลงทุนมากขึ้น จะทำให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น ส่งผลต่อเสถียรภาพ เศรษฐกิจภายในประเทศ ฉะนั้นยังมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนในเรื่องของการสร้าง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในประเด็นการหารายได้จากภาษีสรรพสามิต

๔.๒.๒ กรรมการร่างกฎหมายประจำ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ชี้แจง สรุปได้ว่า

ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีการ่วมกับผู้แทนกระทรวง การคลังเห็นว่า หลักการที่กระทรวงการคลังเสนอเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษี สรรพสามิต ฯ ซึ่งตามระบบการพิจารณากฎหมายอย่างเร่งด่วนต้องใช้ระยะเวลาประมาณ ๑ - ๒ เดือน ในกฎหมายแต่ละฉบับ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตราเป็นพระราชกำหนด กรณีการตราพระราชกำหนด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๐ จะต้องกระทำในสมัยประชุมรัฐสภา เนื่องจากเรื่องนี้ได้มีการแสดง ความคิดเห็นมาระยะหนึ่ง เจื่อนใจการตราพระราชกำหนด ตามมาตรา ๒๒๐ ซึ่งเป็นเรื่องภาษีที่ต้อง ได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อประโยชน์สำคัญของแผ่นดินอาจจะมีปัญหา คณะรัฐมนตรี พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ถ้าแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อจัดการระบบภาษีให้เรียบร้อยได้เร็วที่สุดก็สามารถ สร้างความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงตัดสินใจที่จะดำเนินการ ตราพระราชกำหนดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘

๔.๒.๓ กรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้ชี้แจง สรุปได้ว่า

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโฉมงาม)
เจ้าหน้าที่กฤษฎีกา

- ๔๓ -

ในส่วนขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้แปลงสภาพเป็นบริษัท

พ.ศ. ๒๕๔๕ ในอดีตเมื่อยังเป็นองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หลังจาก
การตรวจสอบเงินแผ่นดินรับรองบุคคลแล้ว กระทรวงการคลังจะเรียกให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน
ระหว่างร้อยละ ๕๕ ถึงร้อยละ ๖๐ ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจจะเพิ่มมากถึงร้อยละ ๘๐ ของกำไรสุทธิเมื่อ
แปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชน ต้องเสียภาษีนิติบุคคล และที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นจะกำหนดว่า จะจ่ายเงิน
ปันผลอย่างไร ตามพระราชกำหนดฯ บริษัทจะต้องนำส่วนแบ่งรายได้ส่งเป็นภาษีสรรพสามิตทุกสิ้นเดือน
ภายใน ๑๕ วัน แม้จะเป็นบริษัทที่จดทะเบียนเป็นบริษัทมหาชนแล้วก็ยังเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ เพราะ
บาลยังถือหุ้นร้อยละ ๑๐๐ ถ้ารัฐบาลถือหุ้นต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อใดก็จะพ้นสภาพจากการเป็น
วิสาหกิจ

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีสองฐานะ คือ (๑) เป็นผู้กำกับ
มีอำนาจที่กฎหมายให้ไว้ และ (๒) เป็นผู้ให้บริการ โดยเข้าไปร่วมกับเอกชนที่มีสัญญากับบริษัท
เคลคอมเอเชียฯ และบริษัท ทีที แอนด์ ทีฯ เป็นเรื่องโทรศัพท์พื้นฐาน และกับบริษัท เอไอเอสฯ
เป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ ต่อไปบทบาทจะเปลี่ยนเป็นผู้ให้บริการเพียงอย่างเดียว บริษัทต้องนำส่งรายได้
ทุกสัญญาณรวมการงานรวมการลงทุนส่งเป็นรายได้ของรัฐ หากเสียเป็นภาษีสรรพสามิต ซึ่งต้องจ่ายทุกเดือน
ตัวเลขจะใกล้เคียงกัน

๔.๒.๔ ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้ชี้แจง สรุปได้ว่า

สำหรับการสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) ปัจจุบันเป็นรัฐวิสาหกิจ
สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม สกนี้ ได้มีเรื่องนำเสนอ
คณะกรรมการทุนรัฐวิสาหกิจเพื่อดำเนินการแปลงสภาพของ กสท. ออกเป็น ๒ บริษัท คือ บริษัท
ไปรษณีย์ไทย จำกัด กับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในปัจจุบัน กสท. มีสัญญา
ร่วมการงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชกำหนดฯ อยู่ ๓ ฉบับ คือ (๑) สัญญาที่ทำอยู่กับบริษัท

สำเนาถูกต้อง

- ๔๔ -

โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ (๒) สัญญาที่ทำกับบริษัท คิจิตอลโฟน
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ และ(๓) สัญญาที่ทำกับ บริษัท ทีเอ ออเรนจ์ จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕

เดิม กสท. จะนำส่งรายได้เข้ารัฐเมื่อมีการปิดบัญชีงบดุลประจำปี
เรียบร้อยแล้ว กระทรวงการคลังจะพิจารณาว่า จะเรียกให้นำส่งเป็นร้อยละของกำไรสุทธิ ตามระบบ
กสท. จะต้องให้บริษัทที่ร่วมการงานกับ กสท. นำส่งภาษีสรรพสามิตและภาษีท้องถิ่นให้รัฐเป็นประจำ
ทุกเดือน บริษัทที่นำส่งภาษีจะมาหักจากผลประโยชน์ตอบแทนที่ให้แก่ กสท. ไม่ได้เป็นการแปรพัก
แต่อย่างใด เป็นการดำเนินการในเรื่องเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตเท่านั้น ส่วนเรื่องการแปรสัญญาเป็น
เรื่องที่จะต้องดำเนินการแยกต่างหากไม่เกี่ยวข้องกัน

การแปรสัญญา หมายความว่า การที่บริษัทจะคืนสัมปทานให้กับ
กสท. แล้วจะไปดำเนินการเอง ซึ่งจะดำเนินการได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจาก กทช. การแปรสั
คงเป็นไปตามกฎหมายโทรคมนาคมซึ่งต้องพิจารณาภายหลัง ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีฯ เป็นผู้ดำเนิน
และ กสท. จะร่วมพิจารณาด้วย ในแง่ภาคเอกชนที่มาร่วมการงาน ร่วมลงทุนกับ กสท. การเสีย
สรรพสามิตไม่ทำให้มีการเพิ่มขึ้นที่จะผลกระทบนั้นไปให้กับประชาชน

๕. ศาลรัฐธรรมนูญได้เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคจากคณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มาชี้แจงต่อศาล
รัฐธรรมนูญเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งสถาบันดังกล่าวได้ส่งผู้มาชี้แจง ดังนี้

๕.๑ รศ.ดร.ปราณี ทินกร และ ผศ.ดร. ปราการ อาภาศิลป์ อาจารย์ประจำ
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ชี้แจง สรุปได้ว่า

การพิจารณาถึงความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ นั้น จะพิจารณา
ถึงการเติบโตของประเทศ ศักยภาพในอนาคตของประเทศและรายได้ของรัฐบาล โดยรวมก็คือ
ต้องพิจารณาการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ การขยายตัวของการส่งออก
ภาวะเงินเฟ้อ เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ การขาดดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลการชำระเงิน
สถานะสุทธิต่างประเทศ

- ๔๕ -

การจ้างงานด้วย สำหรับภาพรวมของเศรษฐกิจ การเติบโตของการส่งออก การบริโภค รายได้
ได้ ตามข้อมูลที่ทางสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกับสำนักงาน
ธุรกิจการค้าได้แสดงให้เห็นว่า เศรษฐกิจไทยมีการเติบโตที่ค่อนข้างดีและรายได้จาก
ของรัฐเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปัจจุบันรัฐบาลได้แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลแก้ไขเศรษฐกิจ
ได้แล้ว และในอนาคตเศรษฐกิจจะโตมากกว่าร้อยละ ๖ ถ้าหน่วยงานของรัฐประเมินว่า ในอนาคต
มีปัญหา รัฐบาลควรจะต้องชี้แจงความจริงกับประชาชน แต่เห็นว่ายังมีปัญหา เพราะรัฐบาล
ก่อนการใช้จ่ายหลายอย่างไว้ในเงินนอกงบประมาณ เพราะฉะนั้น ไม่พบว่า รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะ
จัดเก็บภาษีเพิ่มเติมเพื่อที่จะทำให้รายได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเกี่ยวกับกิจการ
โทรคมนาคม ไม่ได้มีส่วนทำให้เศรษฐกิจมีความมั่นคงมากขึ้น เนื่องจากภาษีสรรพสามิตส่วนนี้ได้มา
ที่ส่วนแบ่งรายได้ที่ได้รับอยู่แล้วตามสัญญาสัมปทาน จึงไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบ แต่การเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคมจะมีส่วนทำให้
บริษัทรายใหม่ไม่สามารถเข้ามาแข่งได้ เพราะบริษัทรายเก่าได้เปรียบเนื่องจากมีฐานลูกค้าอยู่จำนวนมาก
ให้มีข้อได้เปรียบเหนือคู่แข่งรายใหม่ ตลาดนี้จะถูกรองรับโดยผู้ผลิตเพียงไม่กี่ราย และการสื่อสาร
ในประเทศไทยกับองค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่จะต้องแปรรูปก็มี
โอกาสที่จะถูกรองรับได้ ในระยะยาวประชาชนจะเสียประโยชน์

๕.๒ รศ.ดร. ชวนชัย อัจฉนันท์ อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ได้ชี้แจง สรุปได้ว่า

จากการที่ได้ศึกษาพระราชกำหนดฯ ตั้งแต่ ตอนที่ ๕ ถึง ตอนที่ ๑๒
ทั้งหมดแล้ว ไม่มีตอนใดเข้าข่ายที่จะทำให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพราะประเทศไม่อยู่ในภาวะของ
สงครามหรือในสถานการณ์ที่วุ่นวาย ถ้าไม่กระทำการตามพระราชกำหนดแล้ว จะทำให้เกิดภัยพิบัติทาง
เศรษฐกิจ เกิดการขาดแคลนหรือเกิดผลเสียต่อประชาชน การตราพระราชกำหนด ตามรัฐธรรมนูญ

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจ้าหน้าที่สารบรรณ ๗๖

- ๔๖ -

มาตรา ๒๑๘ ควรนำมาใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติม ประเด็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ในความหมายของนักเศรษฐศาสตร์ คงจะหมายความว่า

(๑) มีงบประมาณขาดดุลไม่เกินร้อยละ ๖ ถึง ๗ ของรายได้มวลรวมประชาชาติ

(๒) อัตราเงินเฟ้อไม่ควรจะเกินร้อยละ ๑๐

(๓) อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจจะต้องมากกว่าร้อยละ ๔.๕ โดยหักเงินเฟ้อเพื่อให้เป็นอัตราการเติบโตที่แท้จริง

(๔) การขาดดุลชำระเงินจะต้องไม่เกินร้อยละ ๕

(๕) หนี้ของรัฐบาลจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕

(๖) หนี้เปรียบเทียบกับการส่งออกต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ หรือ ๒๕

จึงเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดแต่ควรตราเป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้มีการตรวจสอบและพิจารณาพิจารณา อันจะเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือแก่รัฐบาลมากขึ้น

๕.๓ ดร.ธนวรรณ พลวิชัย อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้ชี้แจง สรุปได้ว่า

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจภายใต้เป้าหมายทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปจะมีสี่กรอบที่ผู้ดำเนินนโยบายจะพึงกระทำ คือ

เป้าหมายที่ ๑ เพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ ปกติประเทศกำลังพัฒนาต้องการให้เศรษฐกิจโตประมาณร้อยละ ๕ ขึ้นไป

เป้าหมายที่ ๒ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในทางเศรษฐกิจ เปิดโอกาสให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจตกอยู่กับคนทุกกลุ่มในประเทศ ให้ผู้อยู่ในระบบเศรษฐกิจทุนนิยมมีโอกาสเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้วยความเป็นธรรม

ตำนานฤกษ์

- ๔๗ -

เป้าหมายที่ ๓ เพื่อให้เกิดเสรีในทางเศรษฐกิจ คือ ทำให้เกิดการแข่งขัน

ได้อย่างเสรี สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร กฎ ระเบียบต่างๆ ได้โดยไม่มีข้อจำกัดมากนัก

เป้าหมายที่ ๔ เพื่อให้เศรษฐกิจมีเสถียรภาพ คือ เศรษฐกิจไม่ปรับตัว

เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงมากนักในเรื่องของเสถียรภาพภายในประเทศและเสถียรภาพภายนอกประเทศ

เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวแล้วแต่ความมั่นคงของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจภายใน

ประเทศ ยังไม่มีสัญญาณที่ชัดเจน กล่าวคือ รัฐบาลต้องใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

เพื่อประคับประคองภาวะเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๔๕ โดยใช้นโยบายกองทุนหมู่บ้าน การพักชำระหนี้

เกษตรกร ธนาคารประชาชน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และให้ธนาคารของรัฐปล่อยสินเชื่อ

ให้กับภาคธุรกิจ รัฐบาลใช้เงินในการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศโดยกระจายเงินไปสู่ประชาชน

ประชาชนมีเงินใช้จ่าย ประกอบกับรัฐบาลใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำ ภาคธุรกิจสามารถใช้อัตราดอกเบี้ย

กระตุ้นให้มีการซื้อสินค้า ประชาชนจึงมีการบริโภคมาก แต่ภาคธุรกิจไม่มีการลงทุนมาก ดังนั้นการ

ลงทุนของธนาคารแห่งประเทศไทย เดือนมกราคม ๒๕๔๖ อยู่ที่ร้อยละ ๕๒ ซึ่งถ้าภาวะเศรษฐกิจ

ปกติดัชนีการลงทุนของภาคเอกชนจะอยู่ที่ร้อยละ ๕๕ - ๑๐๐ ตัวเลขการใช้กำลังการผลิตของธนาคาร

แห่งประเทศไทย ปี ๒๕๔๓ ๒๕๔๔ ที่เศรษฐกิจไทยมีปัญหา กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ ๕๕ ของ

กำลังการผลิตเต็มร้อย เดือนมกราคม ๒๕๔๖ กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ ๖๓ ยังต่ำกว่าเกณฑ์ปกติคือ

ประมาณร้อยละ ๗๐ ภาคธนาคารยังไม่มั่นใจในการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจ ยังไม่ปล่อยสินเชื่อ

ด้วยความมั่นใจ ทำให้อัตราดอกเบี้ยต่ำ ภาพที่เกิดขึ้น คือ เศรษฐกิจฟื้นตัวแล้ว แต่เป็นการฟื้นตัวอยู่

ครั้งเดียว คือ ฟื้นตัวโดยภาครัฐบาลยังต้องกระตุ้นให้เศรษฐกิจฟื้นตัวโดยใช้อัตราดอกเบี้ยต่ำ เศรษฐกิจ

ไทยยังไม่มี ความมั่นคงของการฟื้นตัว รัฐบาลยังต้องใช้นโยบายขาดดุลงบประมาณเป็นตัวกระตุ้น

เศรษฐกิจต่อไป เมื่อรัฐบาลกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยนโยบายกองทุนหมู่บ้าน ธนาคารประชาชน

ตำนานถูกต้อง

๖๐๕๖

(นายชวลิต ศรีโณงาม)

- ๔๘ -

หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ความสำเร็จของมาตรการนั้นเห็นไม่ชัด ทำให้รัฐบาลจำเบงตองมาตรการเสริมเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจต่อ โดยรัฐบาลมีแนวนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุน บ้านเอื้ออาทรและการนำเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการมาเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ครึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ หากเศรษฐกิจไทยฟื้นตัวอย่างยั่งยืนแล้วเชื่อว่ารัฐบาลไม่จำเป็นต้องมากระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ขณะภาคเอกชนยังไม่พร้อมจะเข้ามาลงทุน รัฐบาลจึงต้องทำหน้าที่ในการกระตุ้นเศรษฐกิจต่อ ปัจจุบันธนาคารยังไม่มี ความมั่นใจในการปล่อยสินเชื่อเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ สภาพคล่องจึงล้นระบบประมาณ ๕ - ๖ แสนล้านบาทมาตั้งแต่เมื่อ ๒ - ๓ ปีที่แล้ว ฉะนั้นเศรษฐกิจไทยยังไม่มี ความมั่นคงในการฟื้น เศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัวทั้งระบบเศรษฐกิจในทุกภาคธุรกิจ มีการฟื้นตัวเพียงบางส่วน เศรษฐกิจโลกยังไม่ฟื้นตัวอย่างชัดเจน โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และประเทศญี่ปุ่น ความเสี่ยงของเศรษฐกิจไทยยังคงมีอยู่ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

เศรษฐกิจภายในประเทศ รัฐบาลยังต้องกระตุ้นเศรษฐกิจต่อไป เอกชนยังไม่กลับเข้ามาลงทุน ธนาคารยังมีปัญหาความเสี่ยง ส่วนเศรษฐกิจภายนอกประเทศ การส่งออกไม่แน่นอน การฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศภาคเอกชนจะค่อย ๆ ปรับตัวดีขึ้น สัญญาณที่เห็นได้ คือธนาคารเริ่มปล่อยสินเชื่อ เศรษฐกิจไทยภายในประเทศน่าจะลดความเสี่ยงลงได้ภายในปี ๒ ปี หรือ ๓ ปี โดยค่อย ๆ มีความมั่นคงในการฟื้นตัว สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะโต ร้อยละ ๕ ขึ้นไปหลังปี ๒๕๔๗ รัฐบาลก็มีความมั่นใจอย่างนั้น ตอนนี้ประเทศไทย ยังไม่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ แต่มีแนวโน้มจะปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้นในอนาคต ความเสี่ยงในต่างประเทศ คือ การส่งออก หลายฝ่ายเห็นว่า เศรษฐกิจสหรัฐ เศรษฐกิจยุโรป เศรษฐกิจญี่ปุ่น น่าจะทยอยปรับตัวดีขึ้น ในปี ๒๕๔๗ ๒๕๔๘ และการส่งออกของไทยน่าจะขยายตัวได้ร้อยละ ๕ - ๖ ภาควิชาการ ภาครัฐบาล ภาคราชการ คาดว่าเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๔๗ จะเริ่มปรับตัวดีขึ้น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจไทยจะเริ่มดีขึ้น เริ่มคลี่คลายปัญหาไปเรื่อย ๆ เป็นลำดับ โดยสรุป เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวแล้ว แต่ยังไม่แสดงถึงความมั่นคงในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

ตำนานอกข้อ

๗๐๘

- ๔๕ -

๖. ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน

๒๕๕๖ ส่งความเห็นเรื่องการเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคม ตามที่ศาลรัฐธรรมนูญ
มีหนังสือขอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พิจารณาส่งนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้าน
เศรษฐศาสตร์มหภาคไปชี้แจง ความเห็นเรื่อง พระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตสองฉบับ แต่สภา
ปรึกษาฯ ขอส่งความเห็นเรื่องดังกล่าวมาให้ศาลรัฐธรรมนูญทราบแทนการชี้แจง สรุปได้ว่า

๖.๑ การตราพระราชกำหนดภาษีสรรพสามิตกิจการโทรคมนาคมยังไม่ใช้ความ
เป็นเร่งด่วน สามารถดำเนินการในรูปของการเสนอร่างพระราชบัญญัติตามวิธีการปกติได้

๖.๒ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตกิจการโทรคมนาคม เป็นการขัดต่อลักษณะ
ทั่วไปของภาษีสรรพสามิต เนื่องจากโดยทั่วไปสินค้าที่จะจัดเก็บภาษีสรรพสามิต ได้แก่ สินค้าบริโภค
ที่อาจก่อผลเสียต่อสุขภาพและศีลธรรมอันดี สินค้าหรือบริการที่มีลักษณะฟุ่มเฟือย เป็นต้น แต่กิจการ
โทรคมนาคมเป็นสินค้าและบริการที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชน

๖.๓ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตถือเป็นการแปรสัญญากิจการโทรคมนาคม
โดยปริยาย เพราะมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญของสัญญา

๖.๔ การตราพระราชกำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตโดยกระทรวงการคลัง
แทนการจ่ายส่วนแบ่งรายได้ให้รัฐ เป็นการโอนอำนาจการกำกับดูแลที่สำคัญของคณะกรรมการกิจการ
โทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ให้ไปอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อาจไปรบกวน
อำนาจของ กทช. เกี่ยวกับการกำหนดค่าตอบแทนหรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตและกำกับดูแล
การประกอบกิจการโทรคมนาคม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม

๖.๕ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตกิจการโทรคมนาคมจะมีผลกระทบในวงกว้าง
แม้การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจะเป็นการทั่วไป แต่แท้จริงแล้วเป็นเพียงการจัดเก็บจากผู้ประกอบ
การรายใหม่เท่านั้น ในระยะต่อไป หากมีการขึ้นภาษีสรรพสามิตก็จะทำให้ผู้ประกอบการกิจการ

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

- ๕๐ -

โทรคมนาคมรายใหม่เทียบเปรียบ ทำให้ตลาดโทรคมนาคมขาดการแข่งขัน คุณภาพมีแนวโน้มจะลดค่าบริการโดยรวมจะเพิ่มสูงขึ้น และภาษีบางส่วนจะถูกผลักให้แก่ผู้บริโภค ผู้ใช้บริการจะเป็นผู้รับภาระในอนาคต ดังนั้น การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจึงไม่เหมาะที่จะใช้จัดเก็บกับบริการโทรคมนาคม

๖.๖ รัฐบาลพึงยึดหลักโปร่งใสและยึดถือผลประโยชน์ของรัฐในระยะยาวตามสัญญาความร่วมมืองาน และรักษาผลประโยชน์ของผู้บริโภคทั้งปัจจุบันและอนาคตควบคู่กับการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันของผู้ประกอบการทั้งรายเก่าและรายใหม่ การใช้มาตรการภาษีสรรพสามิตกิจการโทรคมนาคม ไม่น่าจะชดเชยผลประโยชน์ที่รัฐพึงจะได้รับตามสัญญาเดิม นอกจากนี้ ในการโอนผลประโยชน์ที่รัฐวิสาหกิจพึงได้รับจากเอกชนคู่สัญญาก่อนการแปรรูปไปยังกระทรวงการคลังโดยตรง รัฐบาลควรที่จะพิจารณาโอนส่วนแบ่งรายได้ไปพร้อมกับการโอนทรัพย์สินตามสัญญาความร่วมมืองานไปพร้อมกัน

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ และมาตรา ๒๒๐ บัญญัติว่า

มาตรา ๓ “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๒๑๘ “ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

การตราพระราชกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้

ตำนานถูกต้อง

(นายรวีต ศรีโสมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารนี้สงวนลิขสิทธิ์

- ๕๑ -

ในการประชุมรัฐสภาคราวต่อไป ให้คณะรัฐมนตรีเสนอพระราชกำหนดนั้นต่อสภาเพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า ถ้าอยู่นอกสมัยประชุมและการรอการเปิดสมัยประชุมสามัญจะเป็นรัชชการ คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการให้มีการเรียกประชุมรัฐสภาสามัญวิสามัญเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดโดยเร็ว ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่อนุมัติ หรือสภาผู้แทนราษฎรอนุมัติแต่วุฒิสภาไม่อนุมัติและสภาผู้แทนราษฎรยืนยันการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ให้พระราชกำหนดนั้นตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบต่อกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้พระราชกำหนดนั้น

หากพระราชกำหนดตามวรรคหนึ่งมีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติกฎหมายใด และพระราชกำหนดนั้นต้องตกไปตามวรรคสาม ให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีอยู่ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก มีผลใช้บังคับต่อไปนับแต่วันที่มีการไม่อนุมัติพระราชกำหนดนั้น มีผล

ถ้าสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาอนุมัติพระราชกำหนดนั้น หรือถ้าวุฒิสภาไม่อนุมัติและสภาผู้แทนราษฎรยืนยันการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ให้พระราชกำหนดนั้นมีผลใช้บังคับเป็นพระราชบัญญัติต่อไป

การอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด ให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีไม่อนุมัติ ให้มีผลตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การพิจารณาพระราชกำหนดของสภาผู้แทนราษฎรและของวุฒิสภาในกรณียืนยันการอนุมัติพระราชกำหนด จะต้องกระทำในโอกาสแรกที่มีการประชุมสภานั้น ๆ”

มาตรา ๒๑๕ “ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาจะได้อนุมัติพระราชกำหนดใดตามมาตรา ๒๑๔ วรรคสาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่า พระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๔ วรรคหนึ่ง และให้ประธาน

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจ้าหน้าที่การรัฐธรรมนูญ ๗๖

- ๕๒ -

แห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย เมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว ให้ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งคำวินิจฉัยนั้นไปยังประธานแห่งสภาที่ส่งความเห็นนั้นมา

เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาได้รับความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รอการพิจารณาพระราชกำหนดนั้นไว้ก่อน จนกว่าจะได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ให้พระราชกำหนดนั้นไม่มีผลบังคับมาแต่ต้น

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่าพระราชกำหนดใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมด”

มาตรา ๒๒๐ “ในระหว่างสมัยประชุม ถ้ามีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวด้วยอากรหรือเงินตราซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

พระราชกำหนดที่ได้ตราขึ้นตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญได้บัญญัติถึงการตราพระราชกำหนดไว้ตามมาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ และมาตรา ๒๒ ซึ่งอยู่ในหมวด ๓ คณะรัฐมนตรี แล้วเห็นว่า เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะถวายคำแนะนำให้พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชกำหนดเพื่อใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติได้ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนด โดยต้องเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า สำหรับการตรา

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

- ๕๓ -

พระราชกำหนดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชกำหนด
คำแนะนำของคณะรัฐมนตรีให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติได้ โดยกำหนดเงื่อนไขในการตรา
พระราชกำหนดของคณะรัฐมนตรีไว้สองประการประกอบกัน กล่าวคือ ประการแรก ตามมาตรา
๒๑๘ วรรคหนึ่ง คือ ต้องกระทำเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความ
ปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ
ประการที่สอง ตามมาตรา ๒๑๘ วรรคสอง คือ ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า
กรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีตราพระราชกำหนด
แล้ว รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีการตรวจสอบการตราพระราชกำหนดนั้น โดยศาลรัฐธรรมนูญและ
สภา เพื่อเป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจของคณะรัฐมนตรี ซึ่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติหลักเกณฑ์และ
วิธีการตรวจสอบไว้ต่างกันเป็นสองขั้นตอน คือ

การตรวจสอบโดยรัฐสภา รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคสาม บัญญัติให้
รัฐมนตรีเสนอพระราชกำหนดต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดโดย
ชักช้า ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่อนุมัติ หรือสภาผู้แทนราษฎรอนุมัติแต่วุฒิสภาไม่อนุมัติและสภา
ผู้แทนราษฎรยืนยันการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
ของสภาผู้แทนราษฎร ให้พระราชกำหนดนั้นตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ได้เป็นไป
ระหว่างที่ใช้พระราชกำหนดนั้น

การตรวจสอบโดยศาลรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด
ที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกเพื่อให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

เจ้าหน้าที่สมุหราชเลขา

- ๕๔ -

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ให้พระราชกำหนดนั้นไม่มีผลบังคับมาแต่ต้น ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมด จึงเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญมิได้มีเจตนารมณ์ที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบการตราพระราชกำหนดอย่างกว้างขวางเช่นเดียวกับรัฐสภา โดยไม่อาจตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๑๘ วรรคสอง ที่ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ด้วย กรณีเช่นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ว่า “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ได้ให้สิทธิสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาเข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่า พระราชกำหนดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง เท่านั้น” นอกจากนี้ การตรวจสอบโดยศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีนี้ต่างจากการวินิจฉัยเรื่องที่อยู่ในเขตอำนาจศาลรัฐธรรมนูญกรณีอื่น โดยจะต้องใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมดในการวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคสี่ ซึ่งเป็นข้อยกเว้นตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่จะมีบัญญัติเป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้

การตรวจสอบพระราชกำหนดที่เกี่ยวกับการดำเนินการในทางนโยบายของคณะรัฐมนตรี เช่น กรณีนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้ดุลพินิจของคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ โดยการตราพระราชกำหนดจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการประเภทต่าง ๆ รวมทั้งกิจการโทรคมนาคมจะมีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นเรื่องการดำเนินการทางนโยบายของ

สำเนาถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

- ๕๕ -

รัฐมนตรีที่คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อรัฐสภาในการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราช
กฤษฎีกาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคสาม และมาตรา ๑๘๒ ที่บัญญัติว่า “สภาผู้แทนราษฎร
มีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ซึ่งรัฐธรรมนูญ
นี้ให้มีวิธีการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีไว้หลายประการ การที่
รัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจตราพระราชกำหนดและให้รัฐสภาทำหน้าที่ตรวจสอบ
วิธีการดังกล่าวข้างต้น ย่อมเป็นไปตามหลักการคานและถ่วงดุลอำนาจระหว่างรัฐสภากับคณะ
มนตรีตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาและเป็นไปตามหลักการแบ่ง
อำนาจอธิปไตยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ บัญญัติไว้ ดังนั้น การที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยว่า
ตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง หรือไม่ มิได้
การยืนยันความถูกต้องเหมาะสมในการดำเนินการทางนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดยการตรา
พระราชกำหนดทั้งสองฉบับแต่อย่างใด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนด คือ โดยที่สถานการณ์ทาง
เศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป การกำหนดให้ประเภทการประกอบกิจการด้านบริการในพิกัด
ภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ไม่อาจตอบสนองการบริหารด้านการคลังของรัฐในส่วน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสมควรกำหนดให้บริการบางประเภทที่ไม่มีความจำเป็นต่อการ
อาชีพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต้องเสียภาษีสรรพสามิตด้วย จึงจำเป็นต้องขยาย
จัดเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับการประกอบกิจการด้านบริการโดยกำหนดประเภทบริการที่อยู่ใน
กับต้องเสียภาษีสรรพสามิตในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้น และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความ
เป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกำหนดนี้

ท่านาถูกต้อง

๖๐๓

(นายชวรัตน์ ชาญสงวณ)

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ๗/๖

- ๕๖ -

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ มีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนด คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อกำหนดให้การประกอบกิจการค้าและบริการบางประเภทต้องเสียภาษีสรรพสามิต ซึ่งลักษณะของการประกอบกิจการไม่อาจกำหนดสถานบริการได้แน่นอน แต่บทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตที่ใช้บังคับในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมถึงการประกอบกิจการดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามเพื่อใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้อันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ในการพิจารณาว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่งหรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญจึงต้องพิจารณาว่า พระราชกำหนดทั้งสองฉบับตราขึ้นเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือไม่

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ประเทศไทย ได้ประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงอันเป็นผลมาจากวิกฤตการณ์ทางการเงินเมื่อปี ๒๕๔๐ เป็นผลให้ประเทศไทยต้องดำเนินมาตรการหลายประการเพื่อแก้ไขปัญหาและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเรื่อยมา แม้ว่าในปัจจุบันเศรษฐกิจไทยฟื้นตัวแล้ว แต่ความมั่นคงของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจภายในประเทศยังไม่มีสัญญาณที่ชัดเจน กล่าวคือ รัฐบาลต้องใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อประคับประคองภาวะเศรษฐกิจ ในปี ๒๕๔๕ โดยใช้นโยบายหลายประการ เช่น นโยบายขาดดุลงบประมาณเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจ เป็นต้น ฉะนั้น เมื่อเศรษฐกิจไทยยังไม่มี ความมั่นคง

ท่านาถกต้อง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

เจ้าหน้าที่สภารัฐธรรมนูญ

- ๕๗ -

๒ การฟื้นตัวในทุกภาคธุรกิจ และโดยที่ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศมีอยู่หลายระดับ
ในยามที่ประเทศอยู่ในภาวะปกติหรือภาวะวิกฤติ อีกทั้งมาตรการทางเศรษฐกิจที่นำมาใช้เพื่อ
ประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจก็ทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล
ขณะนั้นว่าจะเลือกดำเนินการอย่างไร

เมื่อพิจารณาสาระสำคัญของพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตรา
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้ว ปรากฏว่า เป็นกฎหมายที่มีสาระ
สำคัญเพื่อการปรับปรุงโครงสร้างภาษีสรรพสามิตบางส่วน กล่าวคือ พระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดลักษณะสินค้าและบริการรวมถึง
อัตราภาษีสรรพสามิต โดยได้กำหนดลักษณะสินค้าและบริการ รวมถึงอัตราภาษีสรรพสามิต เป็น
๕ ตอน ประกอบด้วย สินค้า ๘ ตอน และบริการ ๑ ตอน การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเกี่ยวกับบริการ
เพิ่มเติมที่จัดเก็บรวมอยู่ในตอนเดียว คือ ตอนที่ ๕ สถานบริการ ซึ่งมีความเข้าใจไม่ตรงกันว่า จะเป็น
การจัดเก็บภาษีจากสถานที่ หรือจัดเก็บภาษีจากบริการ จึงไม่สะท้อนการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตที่
ประสงค์จะเก็บจากบริการ ประกอบกับการกำหนดจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจาก “สินค้า” ได้กำหนดไว้
อย่างเป็นหมวดหมู่สอดคล้องอย่างเป็นระบบ จึงสมควรแก้ไขการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจาก “บริการ”
ให้เป็นหมวดหมู่สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกัน คือ ตอนที่ ๕ กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ
ตอนที่ ๑๐ กิจการเลียงโซล ตอนที่ ๑๑ กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตอนที่ ๑๒ กิจการที่
ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ และตอนที่ ๑๓ บริการอื่นๆ นอกจากตอนที่ ๕ ถึง ตอนที่ ๑๒ ตามที่
กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

สำเนาถูกต้อง

V/S

(นายสวัสดิ์ ศรีโหมงาม)

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ๗๖

- ๕๘ -

เมื่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศยังไม่มี ความมั่นคงดังได้กล่าวข้างต้น และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งมีบทบัญญัติในการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตอันเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในกิจการบริการบางประเภท คือ กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ กิจการเสี่ยงโชค กิจการกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ ซึ่งการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการดังกล่าว ย่อมส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้ทางภาษีของรัฐอันจะส่งผลให้งบประมาณในการบริหารประเทศได้มากขึ้นและเร็วขึ้น อันจะส่งผลคือการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และการจัดเก็บรายได้เข้ารัฐเพิ่มขึ้น มีส่วนลดการขาดดุลทางการคลังของภาครัฐ ทำให้รัฐบาลสามารถจัดทำงบประมาณสมดุลได้เร็วขึ้น และมีผลให้ภาระหนี้สาธารณะลดลง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุน อันจะส่งผลคือการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศ และส่งผลในทางบวกต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงถือได้ว่า การตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง

สำหรับพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นกฎหมายที่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกันกับพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ในส่วนของบทนิยามคำว่า “บริการ” และ “สถานบริการ” จึงเป็นการตราขึ้นเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเช่นเดียวกัน

ท่านาฎต้อง

(นายวิชาญ ศรีโสมงาม)
ผู้อำนวยการศูนย์ฯ

- ๕๕ -

ดังนั้น ด้วยเหตุผลที่ได้พิจารณาข้างต้น ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ คน คือ

กรรมการ ทองธรรมชาติ นายปรีชา เถลิมวณิชย์ นายผัน จันทรปาน นายมานิต วิทยาเต็ม
อศักดิ์ เตชาชาญ นายสุธี สุทธิสมบุรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช และนายอุระ
งอ้อมกลาง เห็นว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง

ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๖ คน คือ นายจิระ บุญพจนสุนทร นายมงคล
ะฐาน นายสุจิต บุญบงการ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นางเสาวนีย์ อัสวโรจน์ และนายอมร รักษาสัตย์
เห็นว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
พ.ศ. ๒๕๔๖ มิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ
จึงไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง เพราะโดยหลักการแบ่งการใช้อำนาจอธิปไตย นั้น
ตรากฎหมายเป็นอำนาจของรัฐสภาโดยเฉพาะ การตราพระราชกำหนดโดยคณะรัฐมนตรีจึงเป็นการ
ใช้อำนาจนิติบัญญัติในกรณียกเว้น ซึ่งรัฐสภาไม่สามารถแก้ไขเนื้อหาความในพระราชกำหนดได้ ทำได้
แต่เพียงอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดเท่านั้น หากเปิดโอกาสให้คณะรัฐมนตรีใช้อำนาจในการ
ตราพระราชกำหนดได้มากเกินไป จะมีผลทำให้การดูแลและควบคุมอำนาจในการตรากฎหมายระหว่าง
คณะรัฐมนตรีกับรัฐสภาเสียไปและไม่สอดคล้องกับหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา
ประกอบกับสาระสำคัญของพระราชกำหนดทั้งสองฉบับที่กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจาก
กิจการต่าง ๆ เช่น กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ กิจการเสี่ยงโชค กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
ในกิจการที่ไม่มีความจำเป็นต่อการครองชีพของประชาชน แต่เป็นการจัดเก็บภาษีเพื่อบูชใจ
ให้ประชาชนบริโภคในบริการนั้นน้อยลง กิจการในพระราชกำหนดเกือบทั้งหมดเป็นกิจการ

สำเนาถูกต้อง

Vol. ๕๖

(นายชวลิต ศรีโฉมงาม)

Legislative Institutional Repository of Thailand

เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ๗๖

- ๖๐ -

ฟุ่มเฟือยไม่จำเป็นต่อการครองชีพของประชาชน เช่น สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด สนามกอล์ฟในทึบลับ สนามแข่งม้า เป็นต้น คนใช้บริการที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตจึงมีจำนวนน้อย รายได้จากการเก็บภาษีสรรพสามิตตามพระราชกำหนดจึงมีไม่มากนัก สำหรับกิจการโทรคมนาคมที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ แม้ไม่มีการตราพระราชกำหนดฯ รัฐก็มีรายได้จากสัญญาสัมปทานอยู่แล้ว การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากกิจการโทรคมนาคมไม่ทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด อีกทั้งกิจการโทรคมนาคมเป็นสาธารณูปโภคสำคัญที่มีผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดวิธีการจัดการไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และยังไม่ถึงกำหนดเวลาที่จะต้องเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคมตามที่ได้ทำข้อตกลงไว้กับองค์การการค้าโลก ในปี ๒๕๔๕ ดังนั้น ในกรณีนี้หากจะตราเป็นพระราชบัญญัติจะทำให้รัฐสภาพิจารณาเรื่องนี้ได้อย่างรอบคอบ และเปิดโอกาสให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในวงกว้างด้วย เมื่อพิจารณาสาระสำคัญและเหตุผลในการตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ และคำชี้แจงของคณะรัฐมนตรี ประกอบกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศตามรายงานจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคจากคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย แล้วเห็นว่าสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะที่ตราพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ ไม่ได้ประสบภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจหรือมีความจำเป็นที่จะต้องจัดเก็บรายได้โดยเร่งด่วนเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งอีกเพียง ๑ วัน ก็จะเปิดประชุมรัฐสภาสมัยสามัญทั่วไป ซึ่งรัฐสภาสามารถจะพิจารณาร่างกฎหมายตามปกติได้แล้ว จึงไม่เข้าเงื่อนไขในการที่จะตราพระราชกำหนดเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง แต่อย่างใด

ตำนานถูกต้อง

(นายชวลิต ศรีโณงาม)

- ๖๑ -

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๔ คน ได้ลงมติเพื่อวินิจฉัย
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ วรรคสี่ ว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตรา
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราช
บัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง
หรือไม่ ปรากฏว่า คะแนนเสียงของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดทั้งสองฉบับ
เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง มีจำนวน ๖ คน ซึ่งไม่ถึงสองในสามของจำนวน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมด ตามเงื่อนไขในมาตรา ๒๑๕ วรรคสี่ ดังนั้น จึงถือว่า พระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และ
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง แล้ว

ตำแหน่งตุลาการ

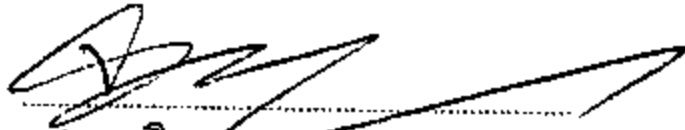
(นายชวลิต ศรีโสมงาม)

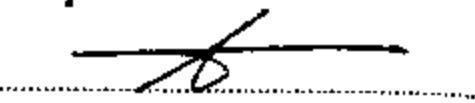
เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ ๗๖

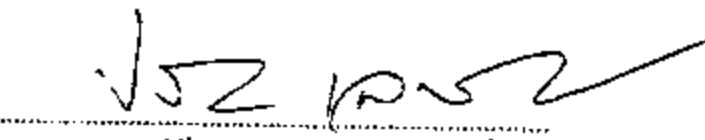

- ๖๒ -

(คำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๕๖)

(นายจิระ บุญพจนสุนทร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุธี สุทธิสมบูรณ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

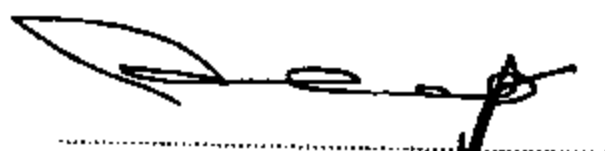

(นายปรีชา เหลื่อมวณิชย์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

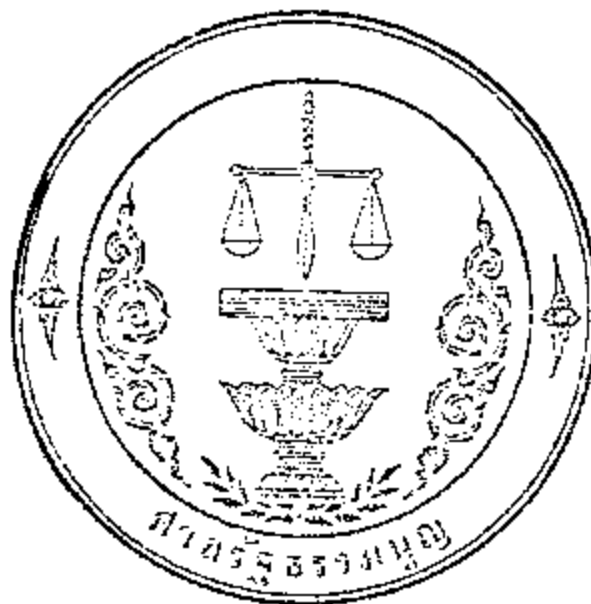
พลตำรวจเอก

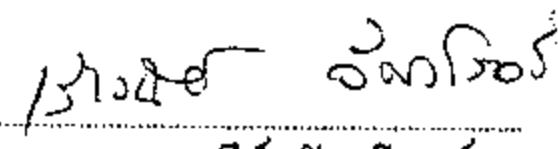

(สุวรรณ สุวรรณเวช)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

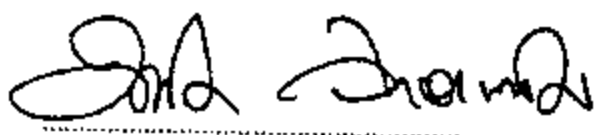

(นายพนัน จันทราบาน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

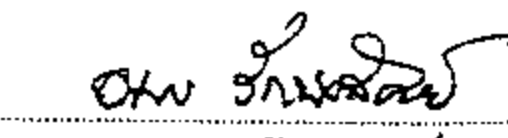

(นายสุวิทย์ ชีรพงษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายมงคล สรรค์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

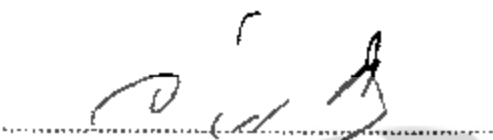

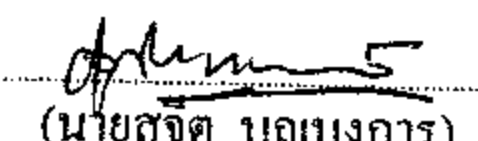

(นางเสาวนีย์ อัสวโรจน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายมานิต วิทยาเดียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอมร รักชาติ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายศักดิ์ เตชะราษฎร์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุไร นวน้อมการ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุจิต บุญบงการ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตำแหน่ง

(นายชวลิต ศรีโสมงาม)
เจ้าหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ

ประธานวุฒิสภา : รายละเอียดดังเอกสารที่ได้แจ้งให้ท่านทราบแล้ว
เรื่องที่ ๓ ท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ตามที่วุฒิสภาได้ส่งข้อสังเกต
ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และข้อสังเกตของกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการนั้น บัดนี้ คณะรัฐมนตรีรับทราบ
ข้อสังเกตดังกล่าวแล้วในคราวที่ประชุมวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๖ และได้ให้กระทรวง
ที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการแล้ว

เลขรับ.....	2010
วันที่.....	28 เม.ย. 2546
เวลา.....	11.00 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๓๗๖

ส่ง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ เมษายน ๒๕๔๖

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ . .)
พ.ศ.

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

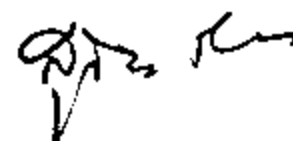
อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๐๘๒๓
ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๖ รับทราบข้อสังเกตของ
คณะกรรมการดังกล่าว และมอบให้กระทรวงการคลังและกระทรวงคมนาคม รับไปพิจารณา
ดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(R060/C/ส)

กลุ่มงานทะเบียนและการประชุมวุฒิสภา

รับที่ ๑๓๗/๒๕๔๖

วันที่ ๑๓ เม.ย. ๒๕๔๖

เวลา ๑๕.๐๐ น.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๓๑๗/๒๕๔๖ วันที่ ๒๓/เม.ย. ๒๕๔๖

เวลา 11.25 น. ส่ง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๐/๒๕๔๖

วันที่ ๒๕/๔/๒๕๔๖

เวลา ๑๕.๐๐ น.

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
เลขรับ.....	2817
วันที่.....	28 มี.ค. 2546
เวลา.....	11-00 น.

ส่ง สำนักงานการประมุข

น. ๐๕๐๓/๕๓๓๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ เมษายน ๒๕๔๖

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

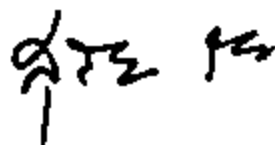
ทั้งนี้ หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๕๓๓๑ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๖ รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าว และมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงบประมาณ รับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกนิติธรรม

ท.ร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

ท.ร.สาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

1036/C/8)

กลุ่มงานบริหารการประสานงานวุฒิสภา

๒๕๔๖

๑๕๔๐

๑๕๔๐

สำนักงานการประมุข

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

๒๘/๕๕๔๖ วันที่ ๒๘/๔/๕๕๔๖

11.๕5 น. ส่ง กลุ่มงาน พ.ร.ว.

ประธานวุฒิสภา : จึงเรียนมาเพื่อทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ต่อไปเป็นเรื่องที่ผมจะกราบเรียนปรึกษานะครับ

เรื่องแรกที่ผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาปัญหาการก่อเกิดสารพิษและกากของเสียอันตราย มาตรการการควบคุม แนวทาง
แก้ไขฟื้นฟูการให้ความรู้แก่ประชาชน การศึกษาทางสาธารณสุขในด้านสารพิษ ของ
แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ แจ้งว่า กำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษารื่องดังกล่าว
ตามวุฒิสภามอบหมายนั้นจะสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่เนื่องจากการ
พิจารณาศึกษาของคณะกรรมการจำเป็นต้องรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ซึ่งต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่งพอสมควร จึงขอขยายเวลาไปอีก
๑๘๐ วันครับ

เรื่องที่ ๒ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหา
การถือครองที่ดินทำกินของประชาชนที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ของท่านประยุทธ์
ศรีมิตชัย มีหนังสือแจ้งว่ากำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษารื่องดังกล่าวตามที่ที่ประชุม
วุฒิสภามอบหมายนั้นจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ แต่คณะกรรมการ
ยังไม่สามารถพิจารณาศึกษารื่องดังกล่าวให้เสร็จแล้วในเวลากำหนดเพราะเหตุจำเป็นต้อง
รับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริงซึ่งยังมีอีกเป็นจำนวนมาก ต้องใช้ระยะเวลาอีกพอสมควร
ดังนั้นคณะกรรมการชุดนี้ขอขยายเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๑ ปี ตั้งแต่
วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖

๒๕๒๐/๒๕๒๖

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 2949
วันที่ ๕2 พ.ค. 2546
เวลา 08.35 น.

ส่ง สำนักงานการประชุม

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒

พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอย้ายเวลาพิจารณาศึกษา

ทราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติเรื่อง ขอให้วุฒิสภาดำเนินการมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการก่อเกิดสารพิษและกากของเสียอันตราย มาตรการ การควบคุมป้องกัน แนวทางการแก้ไข พื้นฟู การให้คามรู้แก่ประชาชน และการศึกษาทางสาธารณสุขในด้านสารพิษ (นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ และคณะผู้เสนอ) แล้วได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษาญัตติเรื่องดังกล่าว

ญัตติเรื่องนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาเดือน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย โดยครบกำหนดในวันที่ 2 ธันวาคม ๒๕๔๕ และต่อมาคณะกรรมการวิสามัญฯได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาออกไป ๑๘๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ 31 มกราคม ๒๕๔๖ แต่เนื่องจากการพิจารณาเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการวิสามัญฯ ต้องรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องใช้เวลาในการพิจารณาศึกษาพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้พิจารณาศึกษาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ตามนัยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ 344/2546 วันที่ 2 พ.ค. 2546

เวลา 08.45 น. ส่ง กลุ่มบริหารทั่วไป

สำนักงานการประชุม

.....น.

เลขาธิการวุฒิสภา

๒๕๔๕ ๑๕๗๓ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๖๗๑

๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกเลขที่ 3224
ฉบับที่ 16 พ.ร. 2545
เวลา 14.00 น.

สำนักงานเลขาธิการสภา

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗๐๕/๒๕๔๖

๑๖

พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอย้ายเวลาการศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดินทำกินของประชาชน ที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ โดยมีกำหนดระยะเวลาการศึกษา ๑ ปี ความละเอียดทราบแล้วนั้น

เนื่องจากระยะเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว จะสิ้นสุดลงในวันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุที่ คณะกรรมการวิสามัญมีความจำเป็นต้องรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลา อีกพอสมควร ดังนั้น จึงขอย้ายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี ตามนัยแห่งข้อบังคับ การประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายประยุทธ์ ศรีชัย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๑๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๑๑

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ 407/546 วันที่ 16 พ.ค. 46

เวลา 14.20 น. ส่ง กลุ่มงานนิติคดี

สำนักงานการประชุม

Legislative Institutional Repository of Thailand

กลุ่มงานนิติคดี

รับที่ 407/546 วันที่ 16 พ.ค. 46

เวลา 14.20 น. ส่ง กลุ่มงานนิติคดี

สำนักงานการประชุม

เรื่องที่ ๓ ประธานคณะกรรมการการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
ของท่านท่านวณ ชโลปถัมภ์ มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภามอบหมายให้
คณะกรรมการการการยุติธรรมฯ พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน โดยมี
กำหนดระยะเวลาศึกษาภายใน ๖ เดือนนั้น บัดนี้ระยะเวลาดังกล่าวจะสิ้นสุดลง
ในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ แต่คณะกรรมการยังศึกษาไม่เสร็จ และเพื่อการพิจารณา
อย่างรอบคอบและถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วน จึงขอขยายเวลาอีก ๖ เดือน นับแต่วันที่
๓ มิถุนายน ๒๕๔๖

ประธานวุฒิสภา : ทั้ง ๓ เรื่อง ท่านสมาชิกฯ ครับ ท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ผมถือว่าที่ประชุมอนุมัตินะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมมีเรื่องด่วนที่สภาผู้แทนฯ ได้ลงมติไปแล้วเมื่อวานนี้เกี่ยวกับวันประชาธิปไตยของสังคมไทย ผมจะขอปรึกษานำเรื่องนี้เข้ามาชี้แจงก่อนนะครับ เชิญท่านสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพยิ่ง กระผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ตามที่ท่านประธานรัฐสภา ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ได้ดำริว่า ในวาระครบรอบ ๓๐ ปี เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคนั้น เห็นควรให้รัฐสภาได้เป็นเจ้าภาพจัดงานในวาระอันสำคัญยิ่งนี้ ในโอกาสเดียวกันนี้ ท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะประธานคณะกรรมการจัดงานครบรอบ ๓๐ ปี เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ได้พิจารณาเห็นควรว่าจะเสนอให้รัฐสภาอันเป็นสถาบันประชาธิปไตย ได้เป็นผู้ริเริ่มดำเนินการ และพิจารณาเชิญให้วันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นวันประชาธิปไตยและเป็นวันสำคัญของชาติ ดังนั้น สภาผู้แทนราษฎร โดยทุก ๆ ฝ่าย จึงได้เสนอเรื่องดังกล่าวเข้าพิจารณาและได้ผ่านมติเป็นเอกฉันท์ไปเมื่อวันนั้นดังที่ทราบแล้ว สำหรับวุฒิสภาเราในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของรัฐสภา กระผมได้ทำญัตติเสนอต่อท่านประธานฯ และได้บรรจุไว้ในเรื่องที่ ๖.๑ เรื่องญัตติให้วันที่ ๑๔ ตุลา เป็นวันประชาธิปไตย กระผมจึงใคร่ขอความกรุณาต่อท่านประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้กรุณาขอรบกว่นเวลาไม่เกินครึ่งชั่วโมงหรือประมาณสัก ๒๐ นาทีนะครับ ไม่รบกวนเวลาของเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรตินะครับ ได้พิจารณาเรื่องนี้ กระผมจึงขออนุญาตเลื่อนญัตติ ข้อ ๖.๑ ขึ้นมาพิจารณาเป็นวาระแรกเริ่ม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
เลขรับ	44
วันที่	๖ พ.ค. ๒๕๔๖
เวลา	๑๐.๐๐ น.

วุฒิสภา ส่ง สำนัการประชุม
ถนนอุทองใน ดุสิต กท ๑๐๓๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอลาอนุญาตติดวัน เรื่อง ให้วันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นวันประชาธิปไตย

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยวันที่ ๑๔ ตุลาคมที่จะมาถึงนี้จะเป็นวันครบรอบ ๓๐ ปี ของเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ อันยิ่งใหญ่ เหตุการณ์อันนำไปสู่การพังทลายของอำนาจเผด็จการที่ครอบงำประเทศไทยอย่างยาวนานทำให้ระบบรัฐสภาได้ฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

และในเหตุการณ์สำคัญยิ่งนั้นบรรดานักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนทั่วประเทศ ได้เดินขบวนและชุมนุมอย่างกล้าหาญ เพื่อเรียกร้องรัฐธรรมนูญ และประชาธิปไตย จะต้องเผชิญกับการปราบปรามอย่างรุนแรงส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายและหายสาบสูญไปมิใช่น้อย

จึงกล่าวได้ว่า หากไม่มีวีรกรรมในครั้งนั้น ก็อาจไม่มีพรรคการเมือง การเลือกตั้ง และรัฐสภาที่ต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้

โดยที่รัฐสภาของเราเป็นประหนึ่งผลิตผล หรือประติมากรรมอันเกิดจากการเสียสละหลังเลือด และพลีชีพของวีรชนในเหตุการณ์นั้น พวกเราผู้มีนามข้างท้ายนี้ จึงขอลาอนุญาตติดวัน ให้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ มีมติให้วันที่ ๑๔ ตุลาคมของทุกปี เป็นวันประชาธิปไตยและเป็นวันสำคัญแห่งชาติวันหนึ่งนับแต่บัดนี้เป็นต้นไป เพื่อให้ปวงชนชาวไทยได้รำลึกถึงคุณค่าแห่งสิทธิเสรีภาพ และร่วมกันรักษาให้ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขคงอยู่คู่แผ่นดินไทยไปชั่วกาลนาน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ผู้เสนอญัตติ

(นายสมพงษ์ สรรกิติ)

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๔๐๔/๒๕๔๖ วันที่ ๑๖/๓๐/๔๖
เวลา ๑๕.๑๖ น. ส่ง กลุ่มงานนิติการ
สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑๖/๒๕๔๖
วันที่ ๑๖/๓๐/๔๖
เวลา ๑๖.๓๐ น.
สำนักการประชุม

ผู้รับรองนิติเรื่อง ให้วันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นวันประชาธิปไตย

(๑)
(นางสาว 171) ✓

(๓) (174)
(นางสาว) ✓

(๕)
(นางสาว) ✓

(๗)
(นางสาว 58) ✓

(๙) 20.
(นางสาว) ✓

(๒) 176.
(นางสาว) ✓

(๔)
(นางสาว) ✓

(๖)
(นางสาว) ✓

(๘) 190
(นางสาว) ✓

(๑๐) 175.
(นางสาว) ✓

Whitney

(นางสาว)

ผู้ดำเนินการออกใบรับรองนิติเรื่อง

๑๖ ม.ค. ๕๖

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เชิญครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงข.) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องด้วย วันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นวันเหตุการณ์ประชาธิปไตยได้เวียนมาบรรจบครบรอบ ๓๐ ปี ในปีนี้ ซึ่งเหตุการณ์ในครั้งนั้นได้ประจักษ์ชัดในประวัติศาสตร์การเมืองไทยว่า เป็นการต่อสู้เรียกร้องประชาธิปไตยโดยบริสุทธิ์ เพื่อหวังสถาปนาอำนาจอธิปไตยที่เป็นของปวงชนชาวไทยให้เกิดขึ้นในประเทศไทย และเป็นเหตุการณ์อันเป็นที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับหนึ่งซึ่งให้อำนาจไว้กับประชาชน ดังนั้น โดยที่รัฐสภาเราและวุฒิสภานับได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งและเป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ประชาธิปไตยบริสุทธิ์ของประชาชนที่ได้ร่วมเรียกร้องประชาธิปไตยในวันที่ ๑๔ ตุลาคม และได้สืบทอดมาจนบัดนี้ -----

- ๓/๑

เพื่อเป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ประชาธิปไตยของประชาชนอันบริสุทธิ์ในครั้งนั้น และเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้สืบสานตำนานการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย อันจะเป็นการลงหลักปักฐานเป็นการเชิดชูเหตุการณ์สำคัญของระบอบประชาธิปไตยในสังคมไทย ให้สืบเนื่องวัฒนาถาวรต่อไป กระผมผู้มีนามข้างท้ายนี้จึงใคร่ขอเสนอญัตติควานให้วุฒิสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้มีมติให้วันที่ ๑๔ ตุลาคม ของทุกปีเป็นวันประชาธิปไตย และเป็นวันสำคัญแห่งชาติวันหนึ่งนับแต่บัดนี้เป็นต้นไป เพื่อให้ปวงชนชาวไทยได้รำลึกถึงคุณค่าแห่งสิทธิเสรีภาพ และร่วมกันรักษาให้ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขคงอยู่มั่นคงสถาพรคู่แผ่นดินไทยไปชั่วกาลนาน ขอประทานเสนอครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพิเชฐ พัฒนโชติ ครับ

นายพิเชฐ พัฒนโชติ (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม พิเชฐ พัฒนโชติ สมาชิกวุฒิสภาจากนกรราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านสมพงษ์ สระกวี และคณะ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ เมื่อวานนี้เองผมได้ฟังการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้ยื่นญัตติจากทุกพรรคการเมือง แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ และผมได้ฟังคำอภิปรายคำหนึ่งครับว่า เป็นญัตติในสภาผู้แทนราษฎรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมา ผมเองฟังก็มีความรู้สึกที่เห็นคล้อยน่ะครับ และวันนี้ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาเราก็ได้พยายามที่จะทำประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่ว่านี้ท่านประธานฯ ครับ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มาถึงวันนี้เป็นเวลา ๓๐ ปี รัฐสภาได้แสดงเจตนาที่จะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานรำลึก ๓๐ ปี ๑๔ ตุลาคม นอกเหนือจากนั้นครับ สมาชิกรัฐสภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีจำนวนหนึ่งได้ใช้ความพยายามที่จะเห็นวันนี้เป็นวันสำคัญของชาติ เป็นวันที่เราจะได้บอกกับชนรุ่นหลังว่าการเปลี่ยนแปลงการปกครองในบ้านเมืองของเรามีมาหลายครั้งหลายหน เราเปลี่ยนแปลงจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย เราเปลี่ยนแปลงการปกครองในลักษณะที่เป็นเผด็จการมาสู่ความเป็นประชาธิปไตย เราได้ต่อสู้กับอำนาจที่ไม่ชอบธรรมหลายครั้งในบ้านเมือง แล้วแต่ละครั้งท่านประธานฯ ครับ มีการเสียเลือดเสียเนื้อมากมาย มาถึงวันนี้ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าผลพวงจาก ๑๔ ตุลา ได้เกิดคุณูปการในบ้านเมืองมากมาย เราต้องไม่ปฏิเสธครับว่าวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง

นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียงข้างมากที่จะไปจัดตั้ง
รัฐบาล สิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิชุมชน สิทธิของสื่อมวลชน มากมายท่านประธานฯ
ครับ แต่ว่าถ้ารัฐสภานี้ได้มีมติร่วมกันระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ที่เห็น
ความสำคัญว่าน่าจะเป็นวันสำคัญของชาติ พยายามผลักดันที่รัฐบาลแต่ละยุค แต่ละสมัยที่จะ
บรรจุให้เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา เป็นเหตุการณ์ที่ได้รับการบรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอน
ของนักเรียน นักศึกษา ผมคิดว่าวันนี้ครับเป็นวันที่พวกเราโชคดีในวุฒิสภานี้ที่จะร่วมกัน
ครับ ที่จะบอกกับคนไทยทั่วประเทศ ที่จะบอกกับชาวโลกว่าเรามีวันที่เป็นประชาธิปไตย
คือวันที่ ๑๔ ตุลา เพราะฉะนั้นผมเองต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกฯ และขอขอบพระคุณ
พี่น้องประชาชน ขอขอบคุณทุกคนครับที่คิดว่า ๑๔ ตุลาคม จะเป็นวันประชาธิปไตย
ผมเห็นด้วย และผมสนับสนุนครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหมอประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ ท่านประธานฯ
ครับ ยึดถือเรื่องขอให้วันที่ ๑๔ ตุลา นี้เป็นวันประชาธิปไตย แน่แน่นอนครับ มีวีรบุรุษเกิดขึ้น
มากมายในวันที่ ๑๔ ตุลา ที่จะครบ ๓๐ ปีในวันนั้นมากมายครับ ผมนี้ก็อยู่ในเหตุการณ์นั้น
ด้วยคนหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ผมนี้ไม่ได้ไปต่อสู้รณรงค์เขานะครับ แต่ผมจบเป็นแพทย์พอดีครับ
ประจำโรงพยาบาลราชวิถี ที่เรียกว่าโรงพยาบาลหญิงในสมัยนั้น เขามีคำสั่งด่วนว่าให้ไป
ช่วยเหลือนิสิต นักศึกษา ที่ถูกยิง ที่ถูกอันตรายในบริเวณที่สะพานผ่านฟ้า มัฆวาน นะครับ
พวกผมนี้จะต้องไปรับผู้ป่วย หรือว่ารับผู้บาดเจ็บที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นครับ -----

เป็นนักศึกษา เป็นนิสิต เป็นประชาชนที่ร่วมกันที่จะกอบกู้อิสรภาพเพื่อที่จะรักษาสิทธิและเสรีภาพ และก็ร่วมกันรักษาประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เมื่อไปอยู่ในเหตุการณ์ท่านครั้นนำสงสาร บรรดานิสิต นักศึกษาทั้งหลายพยายามที่จะต่อสู้เพื่อจะเอาอิสรภาพกลับคืนมา เพราะว่ามี การปราบปรามกันอย่างรุนแรงครับ มีผู้บาดเจ็บล้มตาย แล้วก็หายสาบสูญไปมิใช่น้อยนะครับ ถ้าไม่มีเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นผมไม่ทราบว่า จะมีพรรคการเมือง จะมีรัฐสภาของเราเกิดขึ้นในวันนี้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นวันนี้เป็นวันที่สำคัญแห่งประวัติศาสตร์ ผมทราบว่าทุกท่านในที่นี้รู้รายละเอียดยิ่งครับ แต่บังเอิญที่ผมเรียนนี้ เพราะว่าผมได้ไปช่วยเหลือผู้บาดเจ็บแล้วก็ล้มตายหลายร้อยคนเหมือนกันครับ เพราะว่าทุกโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะต้องดูแลรักษาผู้บาดเจ็บ ไม่ว่าโรงพยาบาลไหนก็ตามแน่นไปหมดครับ แล้วเราก็ได้ช่วยเหลือกันอย่างดีเลย ผมได้เข้าไปรับบรรดาผู้บาดเจ็บกลับมาส่งโรงพยาบาล ระหว่างทางต้องหลบถูกกระสุนปืนเหมือนกันนะครับ เพราะว่าเหมือนในหนังการต่อสู้ การชุมนุมในวันนี้ผมก็ต้องไปร่วมกับเขาที่ชุมนุมที่ศาลาเฉลิมไทย ในโรงหนังนะครับ ตอนนั้นยังไม่ยุบ บริเวณนั้นก็สว่าง มีหลอดไฟที่หน้าวัดสระเกษ พวกเราใช้ไม้ขี้เรียงเพื่อจะให้หลอดไฟดับ เพื่อที่จะทำงานประชุมกันว่าจะหาทางช่วยเหลือร่วมกันอย่างไร แล้วผลที่กระทำไปก็ปรากฏว่าประสบความสำเร็จ ทำให้การเผชิญกันกับวิธีการปราบปรามอย่างรุนแรงลดน้อยลง แล้วก็ทำให้มีวันประชาธิปไตยเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการที่เรามาอยู่ในรัฐสภาในวันนี้ก็ถือว่าเป็นบุญของแผ่นดินในวันที่ ๑๔ ตุลา ๒๕๑๖ ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้น่าจะต้องเป็นวันสำคัญแห่งชาติวันหนึ่ง เพราะว่า เป็นวันที่มีสิทธิและเสรีภาพ และก็วันที่ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เพราะฉะนั้นคงจะต้องเป็นวันที่เราจะต้องร่วมเฉลิมฉลอง ผมเห็นด้วยครับที่ท่านประธานรัฐสภา ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน จะมีมติว่าให้วันที่ ๑๔ ตุลา เป็นวันประชาธิปไตย ผมขอสนับสนุนด้วยคนหนึ่งครับ ขอให้วันนั้นเป็นสำคัญแห่งชาติ เป็นที่รำลึกถึงวีรชนวีรบุรุษของแผ่นดินที่ทำให้มีวันประชาธิปไตยเกิดขึ้นในวันนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ทั้ง ๓ ท่านที่อภิปรายมาเมื่อสักครู่นี้ อยู่ในส่วนที่เห็นด้วยสนับสนุน มีท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยไหมครับ เชิญท่านสราวุธก่อนครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม ความจริงผมจะไม่ค้านมากนักครับ แต่อยากจะให้เหตุผล เพราะว่าวันที่เป็นประชาธิปไตยของเรานี้เราเคยมีมาแล้ว ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกฯ ในนี้คงจะจำวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๕ ได้ วันนั้นเป็นวันเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบกษัตริย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมาย วันนั้นเป็นวันประชาธิปไตยซึ่งเรารู้จักกันทั้งบ้านทั้งเมือง จนเป็นเพลงที่ร้องกันในสมัยนั้น แล้วอยู่ๆ ก็มาวันที่ ๑๔ ตุลาคม ผมก็ยังสงสัยแล้ววันที่ ๒๔ มิถุนายน จะไปไหนล่ะครับ มีการประกาศยกเลิกไหมวันนี้ว่าไม่ใช่วันที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นวันที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบหนึ่งมาสู่อีกระบบหนึ่ง-----

- ๕/๑

๑๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

อรณิตย์ ๕/๑

ฉะนั้นผมจึงอยากให้เพื่อนสมาชิกที่อยู่ในสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาด้วย หลายท่านคงจะจำได้วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๕ เป็นวันที่พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานรัฐธรรมนูญ วันนั้นเราก็มีวันรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องของประวัติศาสตร์แล้วอยู่ดี ๆ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ซึ่งมีการเดินขบวน มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบางส่วนในช่วงที่ผ่านมาเป็นวันประชาธิปไตย อีก จะขัดกันไหมก็ไม่ทราบครับ ก็อยากจะให้เพื่อนที่อยู่ในสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาด้วย ก็เพียงแค่นี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ก็คล้ายกับท่านสมาชิกวุฒิสภาที่กล่าวไป คือผมเป็นห่วงอย่างนี้ ผมเรียนหนังสือมาตั้งแต่เด็กวันประชาธิปไตยของเราก็คือ ๒๔ มิถุนายน ออกข้อสอบเมื่อไรเด็กตอบไปถูกหมด เป็นห่วงว่าถ้าท่านจะเปลี่ยนและจะมาเชิดชูเอาวันที่ ๑๔ นี่ผมก็ไม่ขัด เพียงแต่ว่าพยายามไปชี้แจงให้กับเด็กให้เขาเข้าใจ ให้กับนักเรียน ให้กับสังคมเข้าใจ ๒ วันนี้อะไรสำคัญกว่ากัน จะเชิดชูวันไหนก็เอาให้แน่ ๆ ไม่ใช่ว่าอดีตนี้เราลืมไปแล้วเพราะเราไม่มีส่วนร่วม แต่วันนี้ต้องเชิดชูเพราะผมอยู่ในนั้นหรือผมมีส่วนร่วม อันนี้ไม่ใช่ ไปชี้แจงให้เด็กเขาเข้าใจเสียเพราะเด็กรุ่นหลังเกิดมาไม่ทัน ขอบขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เมื่อก็มีฝ่ายเห็นด้วย ๓ ท่านนะครับ ขอฝ่ายไม่เห็นด้วยอีกท่านหนึ่งครับ ใครไม่เห็นด้วยยกมือครับ ท่านนิคม เชิญครับ

นายนิคม เชาวักิตติโสภณ (ลำปาง) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นิคม เชาวักิตติโสภณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง ผมก็เห็นด้วยกับท่านนิรัตน์กับท่านสราวุธ วันประชาธิปไตยทำไมต้องเป็น ๑๔ ตุลาคมครับ วันประวัติศาสตร์ในการเรียกร้องต่อสู้เพื่อจะเอาประชาธิปไตยมาให้ประชาชนมีเฉพาะ ๑๔ ตุลาหรือครับ ๖ ตุลาก็มีครับ ๖ ตุลา ประเมินการสูญเสียของผู้ที่ต่อต้านทราชในการกลับสู่ประเทศและการเรียกร้องประชาธิปไตย ไม่ได้น้อยกว่า ๑๔ ตุลาคมเลย ญาติพี่น้องของผู้เสียชีวิตกับผู้สูญเสียมีมากมายในธรรมศาสตร์ฆ่ากันตายเป็นเบือเลย และเอาไปไว้ไหนครับ ทำไมต้อง ๑๔ ตุลาคม
อย่างเดียว

๑๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

อรนิตย์ ๕/๒

เพราะฉะนั้นผมว่ามีหลายวัน การที่จะไปเห็นว่าจะต้องเป็น ๑๔ ตุลาคม ผมก็คิดว่าจะไม่เป็น
ตรงกับผู้เรียกร้องในวันอื่น ๆ ผมให้ข้อคิดตรงนี้เพื่อท่านประธานฯ ที่เคารพจะได้ไป
ประสานกับทางรัฐสภาอีกทีว่า ข้อคิดตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะเอาไปพิจารณาด้วย ขอบคุณมาก
ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบุรณ์ ทองบุราณ ครับ ผมจะขอเวลาสั้น ๆ
และผมจะขอมติเพราะว่าจะได้เข้าเรื่องกฎหมายครับ เชิญสั้น ๆ นะครับ ขอความกรุณา
เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยและเหตุผลสั้น ๆ ขอบคุณครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ๒๔ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๖๕ อันนั้นเป็นวันเปลี่ยนแปลงการปกครอง อันนั้นถูกต้องเห็นด้วยท่านประธานฯ
ครับ แต่คนอื่นทำแทนราษฎรท่านประธานฯ ถามว่าสำคัญก็สำคัญ แต่ว่า ๑๔ ตุลา
ท่านประธานฯ ครับ เป็นวันที่ราษฎรลุกขึ้นมาเอง นักเรียน นิสิต นักศึกษา พ่อค้า ประชาชน
เพราะฉะนั้นผมเองท่านประธานฯ ตอนนั้นผมเป็นนักเรียนอยู่แต่ผมไม่ทันหรอกครับ ผมอยู่
บ้านนอก แต่ผมมาทันเอาตอน ๖ ตุลา ๑๕ แต่อย่างไรก็แล้วแต่นายสมบุรณ์ ทองบุราณ คนนี้
ก็ถือว่าเป็นผลพวงของ ๑๔ ตุลานั้นแหละครับ จริงอยู่สมัยก่อนเราอาจจะอยู่คนละข้างกัน
ผู้หลักผู้ใหญ่อยู่ตรงนี้นะครับ ฝ่ายที่เป็นผู้ว่าฯ เก่าก็อยู่คนละข้างกับผม ท่านประธานฯ ก็อยู่
ตรงข้ามกระผมอีกเหมือนกัน แต่มาบัดนี้ท่านประธานฯ ประวัติศาสตร์ก็ทำให้เราหล่อหลอม
สุดท้ายเรามาอยู่สภาแห่งนี้เหมือนกัน ท่านประธานฯ ครับที่ผ่านมานี้รัฐสภาแห่งนี้ไม่เคยกำหนด
วันสำคัญของตัวเองเลย มีแต่รัฐบาลกำหนดเท่านั้น เพราะฉะนั้นเรื่องนี้รัฐสภา ๗๐๐ คน
๗๐๐ ท่านได้กำหนดวันประวัติศาสตร์ ผมว่าขอให้ในวันแรกและสำคัญด้วย ก็เห็นด้วยกับ
ญัตติของท่านสมทบครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พันเอก สมคิด ศรีสังคม ครับ

- ๖/๑

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี เรื่องเกี่ยวกับวันสำคัญคือ
 วันที่ ๑๔ ตุลาคม ซึ่งเมื่อวันก่อนสภาผู้แทนราษฎรก็มีมติให้ถือว่าเป็นวันสำคัญวันหนึ่ง
 ของประเทศชาติ แล้วก็ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ขอประทานโทษที่ขอเอ่ยชื่อ ท่านสมาชิกฯ
 สมพงษ์ ได้กรุณานำญัตติอันนี้ขึ้นมาให้วุฒิสภาของเราพิจารณาว่า จะสมควรประการใด
 แล้วก็ให้มีท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้แสดงความคิดเห็นทั้งเห็นชอบด้วย ความเข้าใจของ
 กระผมก็ไม่คัดค้านเสียทีเดียว ยังสงสัยว่าวันนี้จะไปซ้ำซ้อนกับวันสำคัญ คือวันที่ ๒๔
 มิถุนายน แล้วก็วันที่ ๑๐ ธันวาคม วันที่ ๒๔ มิถุนายนนั้นเราก็คงทราบแล้วว่าเป็นวันสำคัญ
 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบ
 ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แล้วก็วันที่ ๑๐ ธันวาคมนั้นเป็นวัน
 พระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก่ปวงชนชาวไทย อันนี้ก็มีความสำคัญ
 ทุกประการ แต่ที่นี้เหตุการณ์บ้านเมืองของประเทศไทยของเรา หลังจากวันที่ ๒๔ มิถุนายน
 มาไม่ได้เป็นไปด้วยความราบรื่น ระบอบประชาธิปไตยของเราล้มลุกคลุกคลานมาตลอด
 ก็โดยที่มีฝ่ายเผด็จการเข้ามายุ่งอำนาจฉีกรัฐธรรมนูญทิ้ง แล้วก็มาเขียนรัฐธรรมนูญขึ้น
 เพื่อที่จะครองอำนาจเผด็จการ คือไม่มีใครจะไปต่อสู้เผด็จการได้ ก็มีประชาชน
 นิสิต นักศึกษา นักเรียน พยายามที่จะต่อสู้ เพราะว่าฝ่ายอื่นนั้นแทบจะไม่ได้ทำอะไรเลย
 เมื่อเป็นเช่นนี้ระบอบประชาธิปไตยของเราซึ่งหลักสำคัญก็คือ อำนาจอธิปไตยเป็น
 ของปวงชนชาวไทย ก็ตกไปอยู่ในกำมือของคนกลุ่มน้อย แล้วก็ทำการปกครองบ้านเมือง
 โดยตามอำเภอใจ ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ประชาชนไม่มีสิทธิมีส่วนในการ
 ปกครองบ้านเมือง นี่เป็นประเด็นที่สำคัญ แล้วรัฐธรรมนูญของเรามีถึง ๑๖ ฉบับ รวมทั้ง
 ฉบับปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของโลกกระมังครับ ประเทศที่มีรัฐธรรมนูญมากที่สุด
 อย่างสหรัฐอเมริกาเขามีฉบับเดียว แล้วเขาก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาเรื่อย ๆ ช่วงระยะเวลา
 ๒๐๐ กว่าปี ขณะนี้ละครับเป็นสำคัญ ที่นี้วันที่ ๑๔ ตุลาคมนี้อาจมีความสำคัญอย่างไร ก็คือว่า
 เมื่อไม่มีผู้ใดทำการต่อสู้เพื่อจะเอาอำนาจอธิปไตยคืนให้แก่ปวงชนชาวไทย ก็ประชาชน
 และนิสิต นักศึกษา ก็ร่วมกันทำการต่อสู้ ต่อสู้โดยวิธีสงบไม่ได้ ในที่สุดเขาก็เกิดความ
 รุนแรงขึ้น แล้วฝ่ายนิสิต นักศึกษา ประชาชนในระหว่างนั้นถูกทำร้ายล้มตายกันไป

๑๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ทิพรัตน์ ๖/๒

อย่างที่เป็นที่ทราบกันอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อเขายอมเสียสละชีวิตและเลือดเนื้อเพื่อจะเอา
อำนาจอธิปไตยกลับมาให้พี่น้องประชาชนชาวไทย ซึ่งเราได้อยู่ขณะนี้ มีรัฐธรรมนูญ
มาอยู่ขณะนี้ แล้วประชุมอยู่ในขณะนี้ ถ้าหากว่าบุคคลเหล่านั้นไม่ยอมเสียสละเลือดเนื้อ
ชีวิตของเขา แล้วผมไม่แน่ใจว่า เราจะมีโอกาสมานั่งอยู่ที่นี่หรือไม่ -----

- ๗/๑

เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยที่จะให้วันนี้ วันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นวันสำคัญของชาติ ส่วนว่า จะให้ชื่ออะไรนั้นก็แล้วแต่ นี่เป็นประเด็นสำคัญต้องเป็นวันสำคัญวันแห่งชาติวันหนึ่ง ที่เราจะต้องมีการเฉลิมฉลองรำลึกถึงผู้ที่ได้เสียสละเลือดเนื้อเพื่อที่จะตั้งเอาอำนาจอธิปไตย มาคืนให้แก่ปวงชนชาวไทย อันนี้ในประวัติศาสตร์ระยะเวลาตั้งเป็นเวลาพันปี ๒๐๐ ปี ๑๐๐ ปี ที่ผ่านมานี้ทั่วทุกประเทศในโลกได้ทำการต่อสู้เผด็จการเพื่อที่จะเอาอำนาจอธิปไตย มาคืนให้ปวงชนชาวไทยได้เสียเลือดเนื้อกันไปมากมาย ของเรานี้ก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าเราน่าจะรับวันนี้ไว้เป็นวันสำคัญของชาติบ้านเมืองต่อไป ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญออกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา กระผมอยากจะ อภิปรายสักเล็กน้อย เรามีรัฐสภาในปัจจุบันนี้และเรามีวันนี้ วันที่นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง เราคงจะเป็นหนี้บุญคุณของ ๑๔ ตุลาคม เป็นอย่างยิ่ง บทเรียนที่สำคัญก็คือ บทเรียนของการต่อสู้เพื่อที่ได้มาซึ่งระบอบการปกครองโดยประชาชนเพื่อประชาชนที่เรา เรียกว่าเป็นประชาธิปไตย ถ้าไม่มีวันประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้ที่ได้มาซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดในมนุษยชาติคือ เสรีภาพ สิทธิในการได้รับการคุ้มครองจากศาลสูงสุดยุติธรรมเท่าเทียมกัน ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดและเหนือสิ่งอื่นใดการได้มาซึ่งระบอบการปกครองแบบ ประชาธิปไตยนั้น ไม่มีครั้งใดในประวัติศาสตร์ชาติไทยที่มีรากหญ้าประชาชน นักศึกษา ทุกหมู่เหล่าได้ออกมาต่อสู้เรียกร้องเพื่อให้ได้มาซึ่งการปกครองแบบประชาธิปไตย อย่างกว้างขวางเท่ากับวันที่ ๑๔ ตุลาที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นประวัติศาสตร์การต่อสู้จะต้อง จารึกไว้ในประวัติศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ของนักต่อสู้เพื่อรักษาไว้ซึ่งประชาธิปไตยทั้งหลาย อันเป็นจิตปัจจัย คือจิตใจทางความคิดปิดจิตใจทางจิตที่จะรักษาไว้ซึ่งระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตยให้ยั่งยืนต่อไป เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะให้วันที่ ๑๔ ตุลานี้เป็นวันสำคัญและเป็นวันประชาธิปไตยแห่งชาติ เรียนมาด้วยความเคารพ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เรามีกฎหมายเหลืออีกหลายฉบับ อย่างน้อย ๔ ฉบับในวันนี้ ผมจะขอให้ยุติการอภิปรายได้ไหมครับ ผมขอเถอะครับ ถ้าอย่างนั้นขอเชิญท่านปรึกษาก่อน

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม ส.ว. ปรีชา ปิตานนท์ จันทบุรีครับ ขอเปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญอาจารย์
 เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผมเห็นเป็นอย่างอื่นครับ เนื่องจากมีผู้ที่ยังสงสัยว่าทำไมไม่ ๒๔ มิถุนายน ทำไม
 ๑๔ ตุลาคม ผมในฐานะที่ได้ศึกษาเรื่องนี้จะขออนุญาตสั้น ๆ เพราะฉะนั้นจึงขอเปิด เพราะว่า
 จะให้มีโอกาสพูดสัก ๓ นาทีเท่านั้นครับ ขอผู้รับรองครับ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองพอ ๆ กัน ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใด
 จะเห็นด้วยกับการให้เปิดอภิปรายในเรื่อง ๑๔ ตุลาคมเป็นวันสำคัญวันประชาธิปไตย ขอให้กด
 ปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการอภิปรายต่อขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใด
 ไม่เห็นด้วยกับการอภิปรายต่อในญัตติขอให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เห็นด้วย
 กับการเปิดอภิปรายให้กดปุ่ม เห็นด้วย ให้ปิดครับ ให้เปิด ครับ ประธานโทษให้เปิดต่อ
 คืออย่างนี้ประธานโทษ คือผู้เสนอปิดคือท่านปรีชาเสนอปิดถูกไหมครับ ผมก็เอาคนปิด
 เป็นหลัก ให้กดปุ่มเห็นด้วยกับคนปิด

นายก้านวน ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ขออนุญาตนิดเถอะครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ขอกรุณาท่านประธานฯ
ถามใหม่เถอะครับ พวกเราสับสนกันหมดแล้วครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอโทษครับ ผมขอโทษที่ประชุม คือผมขอลงมติใหม่
เพราะท่านปรีชาเสนอปิดอภิปรายและก็เสนอก่อน ผมขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย กับ การปิด
อภิปราย ขอยกเลิกมติเมื่อไหร่ ขอประทานโทษครับ ปรับใหม่ ล้างใหม่เลย เจ้าหน้าที่ล้าง
ใหม่ครับ คือปิด เห็นด้วย และก็เปิด ไม่เห็นด้วย ขอโทษท่านสมาชิกฯ ครับ ทุกท่าน
ลงคะแนนเรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับ
การปิดอภิปราย ๖๐ ไม่เห็นด้วยคือเปิดอภิปราย ๔๘ ไม่ลงคะแนน ๕ นะครับ เป็นอันว่า
ปิดอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติว่าท่านจะเห็นด้วยกับ ๑๔ ตุลาคมเป็นวันประชาธิปไตยหรือ
วันสำคัญนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ครับ ถ้าเห็นด้วยกับญัตตินี้ให้กดปุ่ม เห็นด้วย
อาจารย์สมเกียรติ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผม
สมเกียรติ อ่อนวิมล ขออนุญาตถามหน่อย ที่จริงจะอภิปรายกันแล้วปิดไปเสียก่อน
ขอถามว่าแล้วอย่างไรครับ ๑๔ ตุลา สมมติเป็นวันประชาธิปไตยแล้วอย่างไร จะทำอะไรกัน
จะหยุด จะมีคอนเสิร์ตหรือว่าจะสวนมนต์ไหว้พระ หรือว่าจะสืมอดีต หรือว่าจะเลิกต่อสู้
เพื่อประชาธิปไตยนี้ก็ได้แล้ว ยังไม่ได้ะครับ ทุกวันนี้ก็ยังไม่มีการประชาธิปไตย โลกนี้ไม่มี
วันไหนที่มนุษย์ได้ประชาธิปไตยสมบูรณ์แบบ เป็นวิวัฒนาการ ก็อยากจะถามว่าโหวตได้
แล้วทำอะไร และพวกที่ค้านนี้จะไปอยู่ที่ไหน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านอาจารย์ที่ตั้งข้อสังเกต ผมต้องถามเจ้าของ
ญัตติ คือถ้าเราขอให้เจ้าของญัตติชี้แจงก่อนลงมติ เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวครับท่านสมพงษ์ ท่านอาจารย์วัลลภประห้วง

(นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

๑๕

๒๕ (ส. ทัวไป)

สมบูรณ์ ๘/๒

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออนุญาตประท้วง
ท่านประธานฯ ครับ มติลงเรียบร้อยต้องขอมติอย่างเดียว อภิปรายไม่ได้เลยครับ ถามก็ไม่ได้
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ ที่ให้คำแนะนำ ถูกต้องครับ คือผม
คิดว่าเชิญ ท่านประท้วงใครครับ เชิญท่านศิลปชัยครับ

(นายศิลปชัย เชนฐศิลป์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายศิลปชัย เชนฐศิลป์ (อุทัยธานี) : กระผมประท้วงท่านประธานฯ
ท่านประธานฯ วินิจฉัย

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวท่านประท้วงผมข้อไหนครับ

นายศิลปชัย เชนฐศิลป์ (อุทัยธานี) : ในข้อที่ว่าท่านประธานฯ วินิจฉัย
ถูกต้องแล้วจะต้องให้เจ้าของญัตตินี้เป็นผู้สรุปหลังจากปิดอภิปรายแล้วนี้ ท่านวินิจฉัย
ถูกต้องแล้ว ท่านต้องให้ท่านสมพงษ์นี้สรุป ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ตามข้อบังคับ ผู้เสนอญัตติมีสิทธิอภิปรายสรุปได้
เมื่อถึงผมเห็นว่าจะให้เวลาเร็วก็เลยพิจารณาไปอย่างนั้น ฉะนั้นผมขออาศัยข้อบังคับ
อภิปรายและลงมติสรุป ขอเชิญท่านสมพงษ์สรุปว่าข้อที่ ๑ ท่านต้องการวันนี้เป็นวันสำคัญ
โดยมติของสภาเหมือนกับสภาผู้แทนฯ หรือไม่ และก็จะทำอะไรเอาไว้ที่หลังก็ได้
เชิญสั้น ๆ ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจากสงขลา ผู้เสนอญัตติ ซึ่งจะไม่ขอรบกวนเวลาของสภา
อันทรงเกียรติแห่งนี้มากเกินไป กระผมขอสรุปญัตติเพื่อความกระชับชัดเจนต่อเพื่อนสมาชิก
เพียงเล็กน้อยว่า เนื่องจากในวาระครบรอบ ๓๐ ปี ๑๔ ตุลาในปีนี้นั้นทางรัฐสภาซึ่งเป็นองค์
กรประชาธิปไตยหนึ่งของสังคมไทย เป็นความคาดหวังในฐานะที่จะเป็นส่วนหนึ่งใน
การที่จะลงหลักปักฐาน พัฒนาสืบต่อประชาธิปไตยของชาติบ้านเมืองก็ได้ดำริเห็นว่า
การสร้างประชาธิปไตยนั้นไม่เพียงแต่สร้างด้วยตัวบทกฎหมาย แต่หากจะต้องสร้างด้วย
จิตสำนึก วัฒนธรรมและจารีตประเพณี ดังนั้นในฐานะที่วันที่ ๑๔ ตุลาคมเป็นวันสำคัญ
วันหนึ่งที่ประชาชน นิสิตนักศึกษาได้ร่วมกันเรียกร้องประชาธิปไตยอันบริสุทธิ์เพื่อสืบต่อ

๒๐

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

สมบูรณ์ ๘/๓

อำนาจอธิปไตยของปวงชน สืบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน หรือจะกล่าวอย่างถึงที่สุด
เป็นการแย่งชิงเอาอำนาจอธิปไตยจากอำนาจเผด็จการมาสู่มือของประชาชน -----

- ๕/๑

๒๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

สรุบท ๕/๑

ดังนั้นเพื่อได้สร้างจิตสำนึกประชาธิปไตย สร้างวัฒนธรรม จารีตประเพณีประชาธิปไตย ไปสู่ชนรุ่นหลัง จึงเห็นควรจะได้ยกย่องเชิดชูวันที่ ๑๔ ตุลาคมซึ่งเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของการต่อสู้เรียกร้องสิทธิเสรีภาพและประชาธิปไตยของปวงชนชาวไทยให้เป็นวันประชาธิปไตยและวันสำคัญของชาติวันหนึ่ง ท่านประธานฯ ครับ จริงอยู่ว่าสังคมไทยเราได้ผ่านพัฒนาการการต่อสู้เพื่อระบอบประชาธิปไตยมาหลายครั้งหลายครา และย่อมเป็นการชอบและสมควรยิ่งที่ปวงชนชาวไทยเราจะได้รำลึกถึงวันต่าง ๆ เหล่านั้นตามเหตุอันสมควร ไม่ว่าจะเป็นวันการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ๒๔ มิถุนายน ไม่ว่าจะเป็นวันที่ ๑๗ พฤษภาคมหรือวันอื่น ๆ กระผมเห็นว่าด้วยจิตสำนึกอันดีงามในการที่จะสร้างระบบประชาธิปไตยขึ้นในประเทศ ผมก็คิดว่าวันสำคัญต่าง ๆ เหล่านั้นก็จะเป็นภารกิจทั้งของรัฐบาลและของรัฐสภาเราจะได้รื้อฟื้นปลุกฝังขึ้นในโอกาสอันเหมาะสมต่อไป ท่านประธานฯ ครับ ดังนั้นในวาระปีนี้เป็นวาระครบรอบ ๓๐ ปีของเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ด้วยจิตสำนึกประชาธิปไตยอันดีงามของรัฐสภาโดยคำริขของท่านประธานรัฐสภา อุทัย พิมพ์ใจชน จึงได้ถือเป็นภารกิจของรัฐสภาเราทั้งสภานและสภาล่าง ที่จะได้มีมติยกย่องเชิดชูให้วันที่ ๑๔ ตุลาคมของทุกปีเป็นวันประชาธิปไตยและเป็นวันสำคัญแห่งชาติ ส่วนรัฐบาลจะได้มีคำริขดำเนินการสืบต่อหรือยึดถือวันนี้เช่นเดียวกับรัฐสภาหรือไม่ เพราะเป็นเรื่องซึ่งจะได้ดำเนินการกันต่อไป แต่ไม่อาจก้าวล่วงไปถึงว่ารัฐบาลจะได้ถือวันนี้เป็นวันประชาธิปไตยหรือไม่ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมในฐานะผู้เสนอญัตติจึงใคร่ขอแรงใจและก็ขอสมาชิกฯ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านได้พิจารณาญัตติอันนี้เพื่อสืบต่อประเพณี จารีตและจิตใจของผู้รักประชาธิปไตยได้ลงหลักปักฐานเจริญงอกงามในสังคมไทยตลอดไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เป็นอันว่าจบการอภิปราย ผมจะขอมติ เพื่อว่าจะเห็นชอบด้วยกับเรื่องญัตติให้ ๑๔ ตุลาคมเป็นวันประชาธิปไตย ถ้าเห็นชอบจะได้ขออนุมัติวุฒิสภาส่งให้คณะรัฐมนตรีทราบ ขอมติครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบกับญัตติขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบกับญัตติก็ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย

๒๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

สรุบท ๕/๒

เชิญลงคะแนน พร้อมแล้ว เรียบร้อยนะครับ เชิญครับ ท่านเสรีพร้อมไหมครับ เรียบร้อย
นะครับ ขอบคุณครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๓ คะแนน)

- ๑๐/๑

๒๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

อัจฉริยา ๑๐/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผลการลงคะแนนเห็นด้วย กับญัตติ ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๓ งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ๒ เป็นอันว่า เห็นด้วยกับญัตติ แล้วก็จะได้ส่งให้ทางคณะรัฐบาลทราบต่อไปครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปเป็นเรื่องด่วน เนื่องจากพระราชบัญญัติที่จะ หมดเวลาในวันที่ ๒๖ คือวันจันทร์ แต่เราก็ไม่สามารถจะทำงานได้ เราจะไปทำงานกัน ในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ฉะนั้นในการพิจารณาวันนี้ ๔ ฉบับ ฉบับแรกคือคุ้มครอง เด็ก ฉบับที่ ๒ คือสวัสดิการสังคม ฉบับที่ ๓ โรงรับจำนำ ฉบับที่ ๔ สถาบันอุดมศึกษา เอกชน เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก
พ.ศ.
วุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

สว ๐๐๑๐/(ร๕๖)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. คุณหญิงเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายชงค์ วงษ์จันทร์	๔. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๕. นายถาวร เกียรติไชยากร	๖. นางสาวบุษรินทร์ ดิยะไพรัช
๗. นางประทีป อึ้งทรงธรรม	๘. นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ
๙. นางสาวพวงเพชร สารคุณ	๑๐. นายพา อักษรเลื้อ
๑๑. นายพีครุดดีน บอดอ	๑๒. นายมนตรี สันทวิชัย
๑๓. พลเอก มนัส อร่ามศรี	๑๔. นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
๑๕. นายวรวิทย์ เชื้อเพชร	๑๖. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
๑๗. นายวิกรม อัยศิริ	๑๘. นายวิเชียร เปาอินทร์
๑๙. นายวิญญู อู่ฟ้ากุล	๒๐. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์
๒๑. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล	๒๒. นายสงวน นันทชาติ
๒๓. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง	๒๔. นายสมบุญ ทองบุราณ
๒๕. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	๒๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ฝิ่นวอล
๒๗. นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช	

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

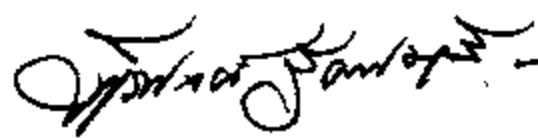
(ลงชื่อ) วัลลภ ตังคณานุรักษ์

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.

สำเนาถูกต้อง

(นายพีระพจน์ รัตนมาลี)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการต่างประเทศ

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๒๙ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๑๙

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๒๙

สุภาวดี พิมพ์

จำเป็น/เฉลิมชัย/นวนันท์ ทาน

**รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.**

.....

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๖ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันใน สมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายชงศ์ วงษ์จันทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นางเตือนใจ ดีเทศน์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นายสงวน นันทชาติ	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้ง นายพีระพจน์ รัตนมาลี ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการต่างประเทศ สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้ช่วย เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานประธาน

- นายมนตรี เจริญอักษรชัย
- นางวีณา จิระไชยเชื้อนจันทร์

นิติกร ๗ ว. กองกฎหมายและระเบียบ

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ ๗ ว.

สำนักจัดทำงบประมาณด้านพัฒนาสังคม

อาชีพและสุขภาพ

๓.๒ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- นายประทีป สนธิรัตน์	ผู้อำนวยการกองนิติการ
- นายสมชาย อำนวยเจริญสุข	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก
- นายชูพงษ์ เนตรประไพ	นิติกร ๗ ว.
- นายพงษ์เทพ พนากุลวิจิต	นิติกร ๗ ว.
- นายกิตติ อินทรกุล	นิติกร ๖

๓.๓ สำนักงานอัยการสูงสุด

- นายไอลาภ วโรภาส	อัยการจังหวัดประจำกรม สำนักต่างประเทศ

๓.๔ กระทรวงมหาดไทย

- นายธวัชชัย เทอดเผ่าไทย	ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย
- นายสมคิด ใจอึ้ง	หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติกร กรมการปกครอง

๓.๕ กระทรวงศึกษาธิการ

- นายอำนาจ เวทย์ประสิทธิ์	นักวิชาการ ๘ ว. กองสารวัตรนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- นายอภัยบุญ พวงคำ	นักวิชาการ ๘ ว. กองนิติการ
- นางรจนา สิ้นที	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ ๖ สำนักงานกิจการพิเศษ

๓.๖ กระทรวงการคลัง

- นายสมสกุล ชัยกาญจนาศักดิ์	นิติกร ๗ ว. กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ ด้านการเบิกจ่าย สำนักกฎหมาย และระเบียบการคลัง

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ นายเจริญ ภักดีธนากุล	เลขาธิการสำนักงานประธานศาลฎีกา
๔.๒ พลตำรวจตรี สุรศักดิ์ สุทธารมณ	รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

ดังนี้

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๕ คน

๕.๑ ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์

๕.๒ นายเชิดพงษ์ อุทัยสง

๕.๓ นายสุนทร จินดาอินทร์

๕.๔ นายจำเริญ จิตรธร

๕.๕ นายทองใบ ทองเปาต์

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

“การเลี้ยงดูโดยมิชอบ”

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

นางเดือนใจ ดีเทศน์

และนายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ในคำนิยาม “การเลี้ยงดูโดยมิชอบ”
ของมาตรา ๔ เป็นดังนี้

“การเลี้ยงดูโดยมิชอบ” หมายความว่า การไม่ให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม
สั่งสอน หรือพัฒนาเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวง จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกาย
หรือจิตใจของเด็ก”

LIRT

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัตติแก้ความ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงมหาดไทย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๑คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรขอแปรญัตติแก้ความ ในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมสุขภาพจิต อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ ไม่น้อยกว่าเจ็ดปีวิชาชีพละสองคน โดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชนอย่างน้อยวิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านสวัสดิการเด็ก ไม่น้อยกว่าเจ็ดปีอีกสองคน โดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็น *ประธานคณะกรรมการ*”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

นายสุนทร จินดาอินทร์

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติเพิ่มความในวรรคสอง

ของมาตรา ๙ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐

นายสุนทร จินดาอินทร์

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติเพิ่มความใน (๓)

ของมาตรา ๑๐ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๔)

ของมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

(กรรมการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ

ในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันตามมาตรา ๙ เป็นกรรมการแทนภายในสองเดือน นับจากวันที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๙) ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทองใบ ทองเป๋าะด

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๑) และ (๘)
เป็นดังนี้

"(๑) เพื่อขอความร่วมมือเห็นชอบหรือรับรองมติที่เกี่ยวกับกำหนดนโยบาย แผนงาน งบประมาณและ
มาตรการในการส่งเสริมและคุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

..... ๗๘๗

(๘) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่
ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวินัย ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก"

คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปลบทติขอสถวน

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

ມາຕຣາ ໑໒

นายเชิดพงษ์ อุทัยสา
คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว

ពិភាក្សាអំពីប្រធាន

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๖ ให้
ผู้แปรญัตติพอใจ

ਮਾਤਰਾ ੧੭

นายเชิดพงษ์ อภัยสง

มีการบุกไป

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๗
เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด พัฒนาการจังหวัด แรงงานจังหวัด ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ~~นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด~~ ~~ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด~~ ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือผู้แทนศาลจังหวัด ในกรณีที่จังหวัดนั้นไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัว ผู้แทนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด หรือผู้แทนกระทรวงยุติธรรมซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการในจังหวัดในกรณีที่จังหวัดนั้นไม่มีสถานพินิจ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด ~~โดยคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ~~ ~~คัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ~~ แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ครูจิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ วิชาชีพละสองคน โดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชนอย่างน้อยวิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ด้านสวัสดิการเด็กอีกสองคน โดยมีพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ”

คณะกรรมการสิทธิฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๓) (๔) (๗)

และ (๘) ของมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“(๓) กำหนดแนวทางการส่งเสริมช่วยเหลือ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริม
ความประพฤติเด็ก ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๔) จัดหาทุนเพื่อการส่งเสริมช่วยเหลือ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริม
ความประพฤติเด็ก ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี และรายงานผลการดำเนินการ
เกี่ยวกับการจัดหาทุน และการจัดการทุนต่อคณะกรรมการ

.....ฯลฯ.....

(๗) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมช่วยเหลือ
คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กในกรุงเทพมหานครและระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี แล้วรายงานผล
ต่อคณะกรรมการ

(๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมาธิการเห็นสมควรเพื่อให้เด็กเติบโตเป็น
ผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวินัย

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๒๑

เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการส่งเสริมช่วยเหลือ
คุ้มครองสวัสดิภาพและคณะทำงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๒

การปฏิบัติต่อเด็ก

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๒๒

นายเชิดพงษ์ อุทัยสา
คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติให้ตัดออกทั้งมาตรา
ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นวรรคสาม
ดังนี้

“การปฏิบัติหรือการกระทำใดตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ต้องฟังความคิดเห็น
และความต้องการของเด็กด้วย”

คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๓

นางประทีป อึ้งทรงธรรม
นางเดือนใจ ดีเทศน์
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็ก
ที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนตามสมควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น
และศาสนาของเด็ก แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครอง
สวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ”

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๒๓
เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็ก
ที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ จริยธรรมและวินัยตามสมควรแก่
ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะ
เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ”

คณะกรรมการสิทธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

มาตรา ๒๙

นายทองใบ ทองเปาด์

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในวรรคหนึ่ง และวรรคสองไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๐

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

นางเตือนใจ ดีเทศน์

และนายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นให้แก้ความ

ในวรรคหนึ่งและวรรคสาม

ของมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการทารุณกรรมต่อเด็ก หรือมีการกักขัง หรือจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ และหมวด ๔ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

..... ฯลฯ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) และ (๕) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อน และให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง อำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือตามสมควร”

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓

การสงเคราะห์เด็ก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

นายจำเริญ จิตรธ

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๒)

เป็นดังนี้

“(๒) เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือพลัดหลง ณ ที่ใดที่หนึ่ง”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

วรรคสองนางประทีป อึ้งทรงธรรมนางเตือนใจ ดีเทศน์และนายมนตรี สินทวิชัย(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก่วรรค

ในวรรคสองของมาตรา ๓๔ เป็นดังนี้

“กรณีมีการนำเด็กมาขอรับการสงเคราะห์ที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ถ้าเป็นเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ให้พนักงาน

เจ้าหน้าที่พิจารณาให้การสงเคราะห์ที่เหมาะสมตามมาตรา ๓๓ แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่มี

สามารถหาวิธีสงเคราะห์ที่เหมาะสมระดับเบื้องต้นมาตรา ๓๓ ได้ ข้าราชการไปยังสถานแรกรับก่อนก็ได้”

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง

ของมาตรา ๓๙ ให้

คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด ๔การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

มีการแก้ไข

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง

และวรรคสองของมาตรา ๔๑ ให้

คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

มีการแก้ไข

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง

ของมาตรา ๔๔ ไว้

คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕

ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสอง

ของมาตรา ๔๘ เป็นดังนี้

“กรณีที่เด็กพ้นจากความปกครองดูแลของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูแล้ว ถ้ามีเหตุผลสมควรก็ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพ ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่สมัครใจและมีความเหมาะสมเป็นผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

หมวด ๖

สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ

สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

และสถานพัฒนาและฟื้นฟู

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

มีการแก้ไข

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

นางเตือนใจ ดีเทศน์

และนายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ

ในวรรคสองของมาตรา ๕๒ เป็นดังนี้

"การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การออกใบแทนใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาต โดยการดำเนินการระหว่างขอรับใบอนุญาต การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อขอรับใบอนุญาต คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด หรือคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อให้เด็กที่สมควรรับใบแทนใบคุ้มครองที่คุ้มครองคุ้มครองโดยคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความจำเป็นของท้องถิ่น"

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัติเพิ่มเติมความเป็นวรรคสอง

ของมาตรา ๕๒ ดังนี้

"มาตรา ๕๒ ภายใต้บังคับของมาตรา ๕๑ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ต้องขอรับใบอนุญาต ต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

เมื่อมีผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในสามสิบวัน ถ้ามีคำสั่งไม่อนุญาตให้แสดงเหตุผลอย่างชัดเจนในคำสั่งนั้นด้วย

.....ฯลฯ....."

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวน

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗

การส่งเสริมความประพฤติ

นักเรียนและนักศึกษา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความ ในมาตรา ๖๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๔ นักเรียนและนักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ปลดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์ต่อการป้องกันการแข่งขันแย่งแย่งความสามัคคี การทะเลาะวิวาทของนักเรียนหรือนักศึกษาต่างสถาบัน อาจมีคำสั่งยกเว้นระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนหรือนักศึกษาเป็นการชั่วคราว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖๕

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นพรรคสามได้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๖

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
นางเดือนใจ ดีเทศน์
นางประทีป อึ้งทรงธรรม
นายพีครุดดิน บอดอ
นายวรวิทย์ เชื้อเพชร
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความ
ในมาตรา ๖๖ ออกทั้งหมด

มาตรา ๖๗

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
นางเดือนใจ ดีเทศน์
นางประทีป อึ้งทรงธรรม
นายพีครุดดิน บอดอ
นายวรวิทย์ เชื้อเพชร
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความ
ในมาตรา ๖๗ ออกทั้งหมด

มาตรา ๖๘

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
นางเดือนใจ ดีเทศน์
นางประทีป อึ้งทรงธรรม
นายพีครุดดิน บอดอ
นายวรวิทย์ เชื้อเพชร
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความ
ในมาตรา ๖๘ ออกทั้งหมด

มาตรา ๖๙

นางประทีป อึ้งทรงธรรม
และนางเตือนใจ ดีเทศน์
(กรรมาธิการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ใน (๓) ของมาตรา ๖๙ เป็นดังนี้

“(๓) ให้คำแนะนำหรือจัดให้มีการอบรมแก่ผู้ปกครองในเรื่องการอบรมและสั่งสอน
นักเรียนหรือนักศึกษา”

มาตรา ๗๐

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
นางเตือนใจ ดีเทศน์
นางประทีป อึ้งทรงธรรม
นายพีครุดติน บอดอ
นายวรวิทย์ เชื้อเพชร
และนายมนตรี สันทวิชช์
(กรรมาธิการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความ
ในมาตรา ๗๐ ออกทั้งหมด

มาตรา ๗๑

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
นางเตือนใจ ดีเทศน์
นางประทีป อึ้งทรงธรรม
นายพีครุดติน บอดอ
นายวรวิทย์ เชื้อเพชร
และนายมนตรี สันทวิชช์
(กรรมาธิการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความ
ในมาตรา ๗๑ ออกทั้งหมด

LIRT

มาตรา ๗๒

ไม่มีการแก้ไข

วรรคหนึ่ง

นายมนตรี สันทวิชัย

(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๒ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายหรือระเบียบที่
ที่ความประพฤติของนักเรียนหรือนักศึกษามีลักษณะเป็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถาน สถานหรือยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง
พระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อทำการตรวจสอบการฝ่าฝืนดังกล่าวได้”

วรรคสอง

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

นางเดือนใจ ดีเทศน์

และนายมนตรี สันทวิชัย

(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ในวรรคสองของมาตรา ๗๒ เป็นดังนี้

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อน
และให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง อำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือตามสมควร”

หมวด ๘

กองทุนคุ้มครองเด็ก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์

คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว

นายสุนทร จินดาอินทร์

คณะกรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติตัดความใน (๒)

ออกทั้งหมด

ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๔/๑) ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายจำเริญ จิตรกร

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๖)

ของมาตรา ๗๔ ให้

คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

ਮਾਤਰਾ ੧੬

มีการแก้ไข

นายสุนทร จินดาอินทร์

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๗๕ ให้

คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรภูติพิพอใจ

มาตรา ๗๖

มีการแก้ไข

นายจำเเนน จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๗๖

เป็นดังนี้

“มาตรา ๗๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง ศสวท ศสทศ ศสคส และ ศสวชน ซึ่ง ศสทศ ศสคส และ ศสวชน เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินสามคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งเกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการเด็กอย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการ และให้รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็น *ศสวท ศสทศ* และเลขาธิการ”

คณะกรรมการสิทธิฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรพฤติติของสงวน

ਮਾਤਰਾ ੭੭

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๘

ไม่มีการแก้ไข

માત્રા ૭૯

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๐

ไม่มีการแก้ไข

មាត្រា ៤១

ไม่มีการแก้ไข

មាត្រា ៨២

มีการแก้ไข

นายสุนทร จินดาอินทร์

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสาม

ของมาตรา ๘๒ ไว้

คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปล: ดิถีพจ

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๓

นายจำเริญ จิตรธร

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๘๓
เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๓ ผู้ปกครองฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายทองใบ ทองเปาด์

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๘๓
เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๘๔

นายทองใบ ทองเปาด์

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๘๔
เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ มาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๘๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๘๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๗

ไม่มีการแก้ไข

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

นางเตือนใจ ดีเทศน์

และนายมนตรี สันทวิชัย

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๗ ผู้ใดจัดตั้งหรือดำเนินกิจการสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ
สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูตามมาตรา ๕๒ โดยมีได้ชอุรับ
ใบอนุญาตหรือใบอนุญาตถูกเพิกถอนหรือหมดอายุ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๙

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเอน จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความ ในมาตรา ๘๙
เป็นดังนี้

“มาตรา ๘๙ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับ
สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ ~~หรือ~~สถานพัฒนาและฟื้นฟูโดยมิได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๕๕
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๙๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๑

ไม่มีการแก้ไข

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

นางเดือนใจ ดีเทศน์

และนายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ในมาตรา ๙๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลให้ความร่วมมือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ที่ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๗๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๓

ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาวิจัย

๑. ควรส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการคุ้มครองเด็ก ทั้งในสัดส่วนคณะกรรมการระดับชาติ ระดับจังหวัด จากตัวแทนของเยาวชน สนับสนุนให้เยาวชนรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งในโรงเรียน ชุมชน และการทำกิจกรรมระดับเครือข่าย อันนำไปสู่กระบวนการคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยเด็กและเยาวชน พร้อมกับสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ครู ชุมชน มีส่วนร่วมในการคุ้มครองเด็ก

๒. การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเด็กนั้น ควรดำเนินการและปฏิบัติต่อเด็กบนพื้นฐานความต้องการและจิตใจของเด็กด้วย

๓. กรณีการออกกฎกระทรวง และกฎระเบียบของโรงเรียน ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ เพื่อให้เด็กได้รับทราบโดยทั่วกัน

๔. ในกรณีที่เด็กกระทำความผิด ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา ควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อความผิดนั้น ๆ

๕. วางนโยบายเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม เพื่ออบรมประชาชนให้ตระหนักถึงภัยอันตราย มีบุตร จำนวนบุตร และวิธีการอบรมเลี้ยงดู

๘. คณะกรรมการการศึกษาวิจัยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

วิมล วัฒน

(นางเดือนใจ ดีเทศน์)

เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาวิจัย

W. A. . . .

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึง

ผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

“เด็กเร่ร่อน” หมายความว่า เด็กที่ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดูหรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อนจนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน

“เด็กกำพร้า” หมายความว่า เด็กที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต เด็กที่ไม่ปรากฏบิดามารดาหรือไม่สามารถสืบหาบิดามารดาได้

“เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก” หมายความว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนหรือบิดามารดาหย่าร้าง ทั้งร้าง ถูกคุมขัง หรือแยกกันอยู่และได้รับความลำบาก หรือเด็กที่ต้องรับภาระหน้าที่ในครอบครัวเกินวัยหรือกำลังความสามารถและสติปัญญา หรือเด็กที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

“เด็กพิการ” หมายความว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สมอง สติปัญญา หรือจิตใจ ไม่ว่าความบกพร่องนั้นจะมีมาแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลัง

“เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด” หมายความว่า เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นักเรียน” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“บิดามารดา” หมายความว่า บิดามารดาของเด็กไม่ว่าจะสมรสกันหรือไม่

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดามารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายความรวมถึงพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่นซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดูหรือซึ่งเด็กอาศัยอยู่ด้วย

“ครอบครัวอุปถัมภ์” หมายความว่า บุคคลที่รับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดูอย่างบุตร

“การเลี้ยงดูโดยมิชอบ” หมายความว่า การไม่ให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน หรือพัฒนาเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวง จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกาย หรือจิตใจของเด็ก

“ทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด ๆ จนเป็นเหตุให้เด็กเสื่อมเสียเสรีภาพหรือเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ การกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก การใช้เด็กให้กระทำหรือประพฤตินิสัยในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือขัดต่อกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

“สืบเสาะและพินิจ” หมายความว่า การค้นหาและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล และนำมาวิเคราะห์วินิจฉัยตามหลักวิชาการทางสังคมสงเคราะห์ แพทย์ จิตวิทยา กฎหมาย และหลักวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและครอบครัวของบุคคลนั้น

“สถานรับเลี้ยงเด็ก” หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงและพัฒนาเด็กที่มีอายุไม่เกินหกปี บริบูรณ์ และมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป ซึ่งเด็กไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ สถานรับเลี้ยงเด็กดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานพยาบาลหรือโรงเรียนทั้งของรัฐและเอกชน

“สถานแรกรับ” หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้อุปการะเป็นการชั่วคราวเพื่อสืบเสาะ และพินิจเด็กและครอบครัว เพื่อกำหนดแนวทางในการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสม แก่เด็กแต่ละราย

“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กที่จำเป็นต้อง ได้รับการสงเคราะห์ ซึ่งมีจำนวนตั้งแต่หกคนขึ้นไป

“สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ” หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษา อบรม ฝึกอาชีพ เพื่อแก้ไขความประพฤติ บำบัด รักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ

“สถานพัฒนาและฟื้นฟู” หมายความว่า สถานที่ โรงเรียน สถาบัน หรือศูนย์ที่จัดขึ้น เพื่อให้การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการศึกษา แขนง และการฝึกอบรมอาชีพแก่เด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเป็นกรณีพิเศษ

LIRT

“สถานพินิจ” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ^{หรือ} สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองเด็ก

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในจังหวัดใดยังมิได้เปิดทำการศาลเยาวชนและครอบครัวหรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวขึ้นในศาลจังหวัด ให้ศาลจังหวัดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงหรือระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

LIRT

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมสุขภาพจิต อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ ไม่น้อยกว่าเจ็ดปีวิชาชีพละสองคน โดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชนอย่างน้อยวิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านสวัสดิการเด็กมาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีอีกสองคน โดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในจำนวน

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๘ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ
- (๒) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก
- (๓) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการ ตลอดจนให้บริการด้านสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤติเด็ก

LIRT

(๔) รวบรวมผลการวิเคราะห์ วิจัย ดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งแผนงานในการส่งเสริมค่านิยมที่ดี และส่งเสริมความประพฤติดีของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

(๕) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพราะครบวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันตามมาตรา ๙ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

LIRT

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน งบประมาณและมาตรการในการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการค้ำครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๔๗

(๕) วางหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕/๑) แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนและคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามมาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๐

(๖) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านการศึกษา การสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานค้ำครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนา และฟื้นฟู สถานพินิจ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กทั้งของรัฐและเอกชน

(๗) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด รวมทั้งให้คำแนะนำและเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กในกรุงเทพมหานครและระดับจังหวัด

(๘) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน โดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้แทนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร คสท. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ผู้อำนวยการ สำนักพัฒนาชุมชน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักอนามัย และ ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้ขอพบเห็นชอบของปลัดกระทรวง แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ วิชาชีพสองคนโดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชนอย่างน้อยวิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ ด้านสวัสดิการเด็กอีกสองคน โดยมีผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ในคสท.

คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักสวัสดิการสังคม ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธาน กรรมการ อัยการจังหวัด พัฒนาการจังหวัด แรงงานจังหวัด ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา นายแพทย์ สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือ ผู้แทน ศาลจังหวัด ในกรณีที่จังหวัดนั้นไม่มีศาลเยาวชนและครอบครัว ผู้แทนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัด หรือ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการในจังหวัดในกรณีที่จังหวัดนั้นไม่มีสถานพินิจ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ขอพบเห็นชอบของปลัดกระทรวง แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพ สังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ วิชาชีพสองคน โดยจะต้องมีผู้แทนจากภาคเอกชน อย่างน้อยวิชาชีพละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้มีประสบการณ์ด้านสวัสดิการเด็กอีกสองคน โดยมีพัฒนา สังคมและสวัสดิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในสห
คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในจังหวัดนั้นไม่เกินสองคน
เป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒
มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทน และการปฏิบัติหน้าที่
ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๑๐ (๓) และมาตรา ๑๑ ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด
โดยชอบด้วยเห็นชอบของปลัดกระทรวงแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการประชุม
และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร
และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก
จังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน งบประมาณ
และมาตรการในการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็กตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงาน
ด้านการศึกษา การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งมีอำนาจเข้าไป
ตรวจสอบในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนา
และฟื้นฟู สถานพินิจ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความ
ประพฤติเด็กของรัฐและเอกชนภายในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี
- (๓) กำหนดแนวทางการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก
ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี
- (๔) จัดหาทุนเพื่อการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก
ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี และรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาทุน
และการจัดการทุนต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารกองทุน
- (๕) ตรวจสอบหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงกรณีมีการปฏิบัติต่อเด็กโดยมิชอบ

(๖) เรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือขอคำชี้แจงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบกั
วินิจฉัยในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์ และส่งเสริม
ความประพฤติเด็กในกรุงเทพมหานครและระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการ

(๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการและอนุกรรมการ
เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

การปฏิบัติต่อเด็ก

มาตรา ๒๒ การปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใด ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ
และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

การกระทำใดเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก หรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
ต่อเด็กหรือไม่ ให้พิจารณาตามแนวทางที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ใน
ความปกครองดูแลของตนตามสมควรแก่ชนบทธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้
ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ใน
ความปกครองดูแลของตนมิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

มาตรา ๒๔ ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอ
ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ใน
เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ไม่ว่าเด็กจะมีผู้ปกครองหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งมีอำนาจและหน้าที่ดูแลและตรวจสอบ
สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู
และสถานพินิจที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจ แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการ
คุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ และให้มี
อำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ผู้ปกครองต้องไม่กระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานพยาบาลหรือไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็กหรือที่สาธารณะหรือสถานที่ใด โดยเจตนาที่จะไม่รับเด็กกลับคืน
- (๒) ละทิ้งเด็กไว้ ณ สถานที่ใด ๆ โดยไม่จัดให้มีการป้องกันดูแลสวัสดิภาพหรือให้การเลี้ยงดูที่เหมาะสม
- (๓) จงใจหรือละเลยไม่ให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือสุขภาพอนามัยจนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก
- (๔) ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการขัดขวางการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก
- (๕) ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการเลี้ยงดูโดยมิชอบ

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก
- (๒) จงใจหรือละเลยไม่ให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือการรักษาพยาบาลแก่เด็กที่อยู่ในความดูแลของตน จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก
- (๓) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด
- (๔) โฆษณาทางสื่อมวลชนหรือเผยแพร่ด้วยประการใด เพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้แก่บุคคลอื่นที่มีโชติญาติของเด็ก เว้นแต่เป็นการกระทำของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากทางราชการแล้ว
- (๕) บังคับ ชูเชิญ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอม หรือกระทำด้วยประการใดให้เด็กไปเป็นขอทาน เด็กเร่ร่อน หรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทานหรือการกระทำผิด หรือกระทำด้วยประการใดอันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก
- (๖) ใช้ จ้าง หรือวานเด็กให้ทำงานหรือกระทำการอันอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโต หรือขัดขวางต่อพัฒนาการของเด็ก
- (๗) บังคับ ชูเชิญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กเล่นกีฬาหรือให้กระทำการใด เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้าอันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็กหรือมีลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก
- (๘) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานค้าประเวณี หรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า

(๙) บังคับ ชูเชิญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กแสดงหรือกระทำการอันมีลักษณะลามกอนาจาร ไม่ว่าจะไปเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด

(๑๐) จำหน่าย แลกเปลี่ยน หรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์ ถ้าการกระทำมีความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กหรือผู้ปกครอง โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของเด็ก หรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

มาตรา ๒๘ ในกรณีผู้ปกครองตกอยู่ในสภาพไม่อาจให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือผู้ปกครองกระทำการใดอันน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพ หรือขัดขวางต่อความเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็กหรือให้การเลี้ยงดูโดยมิชอบ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก หรือป้องกันมิให้เด็กได้รับอันตราย หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ ผู้ใดพบเห็นเด็กตกอยู่ในสภาพจำต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามหมวด ๓ และหมวด ๔ จะต้องให้การช่วยเหลือเบื้องต้นและแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ โดยมีชักช้า

แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ที่รับตัวเด็กไว้รักษาพยาบาล ครู อาจารย์ หรือนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ดูแลเด็กที่เป็นศิษย์หรือลูกจ้าง จะต้องรายงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ทราบโดยมิชักช้า หากเป็นที่ปรากฏชัดหรือน่าสงสัยว่าเด็กถูกทารุณกรรมหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการเลี้ยงดูโดยมิชอบ

การแจ้งหรือการรายงานตามมาตรานี้ เมื่อได้กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครอง และไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางปกครอง

LIRT

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ และหมวด ๔ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาที่พระราชบัญญัติขึ้นถึงพระราชพิธีเพื่อตรวจค้น ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดอาชญากรรมเด็ก หรือมีการกักขังหรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ แต่ในกรณีประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนินช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้หากไม่ดำเนินการในทันทีเด็กอาจได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือถูกนำไปสถานที่อื่นซึ่งยากแก่การติดตามช่วยเหลือ ก็ให้มิใช่ข้อห้ามสำหรับในเวลาที่เด็กอาจได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือถูกนำไปสถานที่อื่น

(๒) ชักถามเด็กเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กอาจนำตัวเด็กไปยังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและครอบครัว รวมทั้งบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ ทั้งนี้ จะต้องกระทำโดยมิชักช้า แต่ไม่ว่ากรณีใดจะกักตัวเด็กไว้ยาวนานเกินกว่าสิบสองชั่วโมงไม่ได้ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวให้ปฏิบัติตาม (๖) ระหว่างที่เด็กอยู่ในความดูแลจะต้องให้การอุปการะเลี้ยงดูและหากเจ็บป่วยจะต้องให้การรักษาพยาบาล

(๓) มีหนังสือเรียกผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่นใดมาให้ถ้อยคำหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ ความประพฤติ สุขภาพ และความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็ก

(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ปกครองของเด็ก นายจ้างหรือผู้ประกอบการ เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่เด็กทำงานหรือเคยทำงาน อาศัยหรือเคยอาศัยอยู่ เจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือผู้ดูแลสถานศึกษาที่เด็กกำลังศึกษาหรือเคยศึกษา หรือผู้ปกครองสวัสดิภาพ ส่งเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ การศึกษา การทำงาน หรือความประพฤติของเด็กมาให้

(๕) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของผู้ปกครอง สถานที่ประกอบการของนายจ้างของเด็ก สถานศึกษาของเด็ก หรือสถานที่ที่เด็กมีความเกี่ยวข้องด้วย ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อสอบถามบุคคลที่อยู่ในที่นั้น ๆ และรวบรวมข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การเลี้ยงดู อุปนิสัย และความประพฤติของเด็ก

(๖) มอบตัวเด็กให้แก่ผู้ปกครองพร้อมกับแนะนำหรือชักชวนผู้ปกครองให้ดูแลและอุปการะเลี้ยงดูเด็กในทางที่ถูกต้อง เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาในทางที่เหมาะสม

(๗) ทำรายงานเกี่ยวกับตัวเด็กเพื่อมอบให้แก่สถานแรกรับในกรณีมีการส่งเด็กไปยังสถานแรกรับหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการร้องขอ

LIRT

เด็กที่อยู่ในความดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องได้รับการอุปการะเลี้ยงดู และได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสม และก่อนที่จะจัดให้เด็กเข้าอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู จะต้องปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และการแพทย์ก่อนเท่าที่สามารถกระทำได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) และ (๕) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการค้นตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลมและในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวก่อน และให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การสงเคราะห์เด็ก

มาตรา ๓๒ เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ได้แก่

- (๑) เด็กเร่ร่อน หรือเด็กกำพร้า
- (๒) เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือพลัดหลง ณ ที่ใดที่หนึ่ง
- (๓) เด็กที่ผู้ปกครองไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูได้ด้วยเหตุใด ๆ เช่น ถูกจำคุก กักขัง พิกการ ทูพพลภาพ เจ็บป่วยเรื้อรัง ยากจน เป็นผู้เยาว์ หย่า ถูกทิ้งร้าง เป็นโรคจิตหรือโรคประสาท
- (๔) เด็กที่ผู้ปกครองมีพฤติกรรมหรือประกอบอาชีพไม่เหมาะสมอันอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางร่างกายหรือจิตใจของเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล
- (๕) เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยมิชอบ ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำหรือแสวงหา ประโยชน์โดยมิชอบ ถูกทารุณกรรม หรือตกอยู่ในภาวะอื่นใดอันอาจเป็นเหตุให้เด็กมีความประพฤติ เลื่อมเสียในทางศีลธรรมอันดีหรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

LIRT

(๖) เด็กพิการ

(๗) เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก

(๘) เด็กที่อยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามมาตรา ๒๕ ได้รับแจ้งจากบุคคลตามมาตรา ๒๙ หรือพบเห็นเด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ ตามมาตรา ๓๒ ให้พิจารณาให้การสงเคราะห์ตามวิธีการที่เหมาะสม ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่เด็กและครอบครัวหรือบุคคลที่อุปการะเลี้ยงดูเด็ก เพื่อให้สามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามมาตรา ๒๓

(๒) มอบเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลที่เหมาะสมและยินยอมรับเด็กไว้ อุปการะเลี้ยงดูตามระยะเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งเดือน ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการตาม (๑) ได้

(๓) ดำเนินการเพื่อให้เด็กได้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๔) ส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในครอบครัวอุปถัมภ์หรือสถานรับเลี้ยงเด็กที่เหมาะสม และยินยอมรับเด็กไว้อุปการะ

(๕) ส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในสถานแรกรับ

(๖) ส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในสถานสงเคราะห์

(๗) ส่งเด็กเข้าศึกษาหรือฝึกหัดอาชีพ หรือส่งเด็กเข้าบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ศึกษา หรือฝึกหัดอาชีพในสถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือส่งเด็กเข้าศึกษาใกล้สถานที่โดยให้หลักศาสนาในวัด หรือสถานที่ทางศาสนาอื่นที่ยินยอมรับเด็กไว้

วิธีการให้การสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงกำหนด และไม่ว่ากรณีใด ๆ การดำเนินการให้การสงเคราะห์ตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง ความยินยอมดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด หรือยินยอมด้วยวาจาต่อหน้าพยานอย่างน้อยสองคน ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่ให้ความยินยอมโดยไม่มีเหตุอันควร หรือไม่อาจให้ความยินยอมได้ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจส่งเด็กเข้ารับการสงเคราะห์ตามวิธีการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องฟังรายงานและความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และการแพทย์ก่อน

LIRT

ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับการลงเคราะห์มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์แต่ยังอยู่ในสภาพที่จำเป็นจะต้องได้รับการลงเคราะห์ต่อไป ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี อาจสั่งให้บุคคลนั้นได้รับการลงเคราะห์ต่อไปจนกว่าผู้นั้นจะบรรลุนิติภาวะได้ แต่ถ้ามีเหตุอันจำเป็นต้องให้บุตรส่งเสริมหาศรีต่อไปอีกบุตรบุคคลนั้นมิได้คัดค้านปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี หรือสั่งให้ส่งเสริมหาศรีบุตรต่อไปต่อไปตามสมควรอันเป็นเหตุสมควร แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเวลาที่บุตรคนนั้นมิใช่บุตรของบิดา

กรณีมีการนำเด็กมาขอรับการสงเคราะห์ที่สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูเด็กของเอกชน ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

Legislative Institutional Repository of Thailand

ก็ให้พิจารณาให้การลงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ และไม่ว่ากรณีใดให้พยายามดำเนินการเพื่อให้เด็กสามารถกลับไปอยู่กับครอบครัวโดยเร็ว แต่หากปรากฏว่าสภาพครอบครัวหรือสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมที่จะให้เด็กกลับไปอยู่กับครอบครัว และมีเหตุจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามหมวด ๔ ก็ได้

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่เด็กได้รับการลงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ (๒) (๔) หรือ (๖) หากปรากฏว่าเป็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดและพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งให้ใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก ตามหมวด ๔ ได้

มาตรา ๓๗ เมื่อสถานแรกรับ สถานลงเคราะห์ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูได้รับตัวเด็กไว้ตามมาตรา ๓๓ (๕) (๖) หรือ (๗) ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพรีบสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว และเสนอความเห็นเกี่ยวกับวิธีการลงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กแต่ละคน พร้อมด้วยประวัติไปยังปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยมีชักช้า และให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้เด็กเข้ารับการลงเคราะห์โดยผู้ปกครองไม่ยินยอมตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง กรณีที่ผู้ปกครองของเด็กไม่เห็นด้วยกับกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๓๓ วรรคสาม หรือกรณีที่ผู้ปกครองยื่นคำร้องขอรับเด็กไปปกครองดูแลเองแต่ได้รับการปฏิเสธจากปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๓๓ วรรคสี่ ผู้ปกครองย่อมมีสิทธินำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕ ในเขตท้องที่นั้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ปกครองซึ่งได้รับเด็กกลับไปพักอยู่ในความดูแล มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะให้การเลี้ยงดูโดยมิชอบแก่เด็กอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ให้คำแนะนำตักเตือนแก่ผู้ปกครอง หากผู้ปกครองไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำตักเตือนก็ให้ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้อำนวยการหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี เพื่อเรียกผู้ปกครองมาทำทัณฑ์บนว่าจะไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการให้การเลี้ยงดูโดยมิชอบแก่เด็กอีกและสั่งให้วางประกันไว้เป็นจำนวนเงินตามสมควรแก่ฐานานุรูป แต่จะสั่งให้วางวิธีตักเตือนไว้ได้ไม่เกินระยะเวลาสองปี ถ้ากระทำผิดทัณฑ์บนให้มีอำนาจริบเงินประกันเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามมาตรา ๗๔ ๗๕ ๗๖

การให้คำแนะนำตักเตือนหรือการเรียกประกันให้คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
และประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

หมวด ๔

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

มาตรา ๔๐ เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้แก่

- (๑) เด็กที่ถูกทารุณกรรม
- (๒) เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด
- (๓) เด็กที่อยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ผู้ใดพบเห็นหรือประสบเหตุการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำทารุณกรรม
ต่อเด็กให้รีบแจ้งหรือรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือผู้มีหน้าที่
คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือผู้มีหน้าที่คุ้มครอง
สวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ได้รับแจ้งเหตุตามวรรคหนึ่ง หรือเป็นผู้พบเห็น หรือประสบเหตุการณ์
ที่น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำทารุณกรรมต่อเด็กในสถานที่ใด ให้มีอำนาจเข้าตรวจค้นและมีอำนาจแยกตัวเด็ก
จากครอบครัวของเด็กเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กโดยเร็วที่สุด

การแจ้งหรือการรายงานตามมาตรา ๔๑ เมื่อได้กระทำโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครอง
และไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางปกครอง

มาตรา ๔๒ การดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องรีบ
จัดให้มีการตรวจรักษาทางร่างกายและจิตใจทันที ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรต้องสืบเสาะและพินิจ
เกี่ยวกับเด็กและครอบครัวเพื่อหาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก ก็อาจส่งตัวเด็กไปสถานแรก
รับก่อนได้หรือถ้าจำเป็นต้องให้การสงเคราะห์ก็ให้พิจารณาให้การสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ และถ้าจำเป็น
ต้องให้การฟื้นฟูสภาพจิตใจก็ให้รับส่งเด็กไปยังสถานพัฒนาและฟื้นฟู

LIRT

การส่งเด็กไปสถานแรกรับ สถานพัฒนาและฟื้นฟู หรือสถานที่อื่นใดตามวรรคหนึ่ง ระหว่างการสืบเสาะและพินิจเพื่อหาวิธีการการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสม ให้กระทำได้ไม่เกินเจ็ดวัน แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ของเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานอัยการ จะยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๕ เพื่อมีคำสั่งขยายระยะเวลาออกไปรวมแล้วไม่เกินสามสิบวันก็ได้

มาตรา ๔๓ กรณีที่ผู้ปกครองหรือญาติของเด็กเป็นผู้กระทำทารุณกรรมต่อเด็ก ถ้ามีการฟ้องคดีอาญาแก่ผู้กระทำผิดและมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกฟ้องนั้นจะกระทำทารุณกรรมแก่เด็กอีก ก็ให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นมีอำนาจกำหนดมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยผู้ถูกฟ้อง ห้ามเข้าเขตกำหนด หรือห้ามเข้าใกล้ ตัวเด็กในระยะที่ศาลกำหนด เพื่อป้องกันมิให้กระทำการดังกล่าวและจะสั่งให้ผู้ถูกฟ้องทำทัณฑ์บนตามวิธีการที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาด้วยก็ได้

หากยังไม่มี การฟ้องคดีอาญาหรือไม่ฟ้องคดีอาญาแต่มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการกระทำทารุณกรรมแก่เด็กอีก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ผู้มีหน้าที่ คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ หรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๕ เพื่อออกคำสั่ง มิให้กระทำการดังกล่าวโดยกำหนดมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยและเรียกประกันด้วยก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง หากศาลเห็นว่ามีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อคุ้มครองเด็ก มิให้ถูกกระทำทารุณกรรมอีก ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้ตำรวจจับกุมผู้ที่เชื่อว่าจะกระทำทารุณกรรม แก่เด็กมากักขังไว้มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

การพิจารณาออกคำสั่งหรือการเรียกประกันตามมาตรานี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุด ของเด็กเป็นสำคัญ

มาตรา ๔๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ พบเห็นหรือได้รับแจ้งจากผู้พบเห็นเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดให้สอบถามเด็กและดำเนินการหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับตัวเด็ก รวมทั้งสภาพความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความเป็นอยู่ การเลี้ยงดู อุปนิสัย และความ ประพฤติของเด็เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก และถ้าเห็นว่าจำเป็นต้องคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กโดย วิธีส่งเข้าสถานคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูก็ให้เสนอประวัติพร้อมความเห็นไปยัง ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่งให้ใช้วิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพ ที่เหมาะสมแก่เด็ก

LIRT

ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ เห็นว่าเด็กจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์ก็ให้พิจารณาให้การสงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ แต่ถ้าเห็นว่ายังไม่สมควรส่งตัวเด็กไปยังสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนา และฟื้นฟู ก็ให้มอบตัวเด็กแก่ผู้ปกครองหรือบุคคลที่ยินยอมรับเด็กไปปกครองดูแล โดยอาจแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามมาตรา ๔๘ หรือไม่ก็ได้ และเมื่อได้ปรึกษาหารือร่วมกับผู้ปกครองหรือบุคคลที่จะรับเด็กไปปกครองดูแลแล้วอาจจะวางข้อกำหนดเพื่อป้องกันมิให้เด็กมีความประพฤติเสียหาย หรือเสี่ยงต่อการกระทำผิด โดยให้ผู้ปกครองหรือบุคคลที่รับเด็กไปปกครองดูแลต้องปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

- (๑) ระมัดระวังมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่หรือท้องที่ใดอันจะก่อให้เกิดเด็กประพฤติดน
ไม่สมควร
- (๒) ระมัดระวังมิให้เด็กออกนอกสถานที่อยู่อาศัยในเวลากลางคืน เว้นแต่มีเหตุจำเป็น
หรือไปกับผู้ปกครอง
- (๓) ระมัดระวังมิให้เด็กคบหาสมาคมกับบุคคลหรือคณะบุคคลที่จะชักนำไปในทาง
เสื่อมเสีย
- (๔) ระมัดระวังมิให้เด็กกระทำการใดอันเป็นเหตุให้เกิดเด็กประพฤติดีเสียหาย
- (๕) จัดให้เด็กได้รับการศึกษาอบรมตามสมควรแก่อายุ สติปัญญา และความสนใจ
ของเด็ก
- (๖) จัดให้เด็กได้ประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของเด็ก
- (๗) จัดให้เด็กกระทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองทางด้านคุณธรรม จริยธรรม
และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

หากปรากฏชัดว่าผู้ปกครองหรือผู้ที่รับเด็กไว้ปกครองดูแลละเลยไม่ปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ก็ให้
บทบัญญัติมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับ โดยอนุโลมพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
รับเด็กกลับไปดูแล

LIRT

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือเสพสุราหรือบุหรี่ หากฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามเด็กเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและมีหนังสือเรียกผู้ปกครองมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือ ว่ากล่าวตักเตือน ให้ทำทัณฑ์บน หรือผู้ใดมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการและระยะเวลาในการจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์และอาจวางข้อกำหนดให้ผู้ปกครองต้องปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อตามมาตรา ๔๔ บรรดาสองหรือวางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อแก้ไข หรือป้องกันมิให้เด็กกระทำความผิดขึ้นอีกก็ได้

หากปรากฏว่าผู้ปกครองของเด็กฝ่าฝืนบทบัญญัติใน ไม่สั่งให้เด็กทำงานบริการสังคม หรือ ทำทัณฑ์บน หรือ ประณาม หรือ ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของบรรดาหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หรือ คำสั่งให้เด็กทำงานบริการสังคม ๕๕ บรรดาหนึ่ง

การว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน และจัดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ส่งเด็กเข้ารับการคุ้มครองสวัสดิภาพหรือในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ออกข้อกำหนดให้เด็กทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๔๕ หากผู้ปกครองไม่เห็นด้วยให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง

มาตรา ๔๗ วิธีการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก นอกจากที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

มาตรา ๔๘ ในการดำเนินการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติแก่เด็กตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีเหตุสมควรแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเพื่อกำกับดูแลเด็กคนใด ก็ให้ยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่สมควรใจและมีความเหมาะสมเป็นผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก โดยจะกำหนดสถานที่อยู่อาศัยของเด็กที่อยูในการกำกับดูแลของผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กด้วยก็ได้

กรณีที่ได้ก่อกวนจากความปกครองดูแลของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟูแล้ว ถ้ามีเหตุผลสมควรก็ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพยื่นคำขอต่อ ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ หรือบุคคลที่สมควรใจและมีความเหมาะสมเป็นผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

การแต่งตั้งผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้มีระยะเวลาคราวละไม่เกินสองปี

มาตรา ๔๙ ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เยี่ยมเยียน ให้คำปรึกษา แนะนำ และตักเตือนเกี่ยวกับเรื่องความประพฤติ การศึกษา และการประกอบอาชีพแก่เด็กที่อยู่ในการกำกับดูแล
- (๒) เยี่ยมเยียน ให้คำปรึกษา และแนะนำแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการอบรมสั่งสอน และเลี้ยงดูเด็กที่อยู่ในการกำกับดูแล
- (๓) จัดทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของเด็กและของผู้ปกครอง เสนอต่อปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ปกครองสวัสดิภาพ คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพหรือผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ภาพหรือข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก ผู้ปกครอง ในลักษณะที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงเกียรติคุณ หรือสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งของเด็กหรือผู้ปกครอง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ ซึ่งได้ล่วงรู้ข้อมูลดังกล่าวเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วย โดยอนุโลม

ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใดซึ่งข้อมูล ที่เปิดเผยโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

หมวด ๒

สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู

มาตรา ๕๑ ปลัดกระทรวงมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ได้ทั่วราชอาณาจักร และผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟูภายในเขตจังหวัดนั้น

หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อาจจัดตั้งและดำเนินการได้เฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยแจ้งให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีทราบ และให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแนะนำหรือสนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๕๒ ภายใต้บังคับของมาตรา ๕๑ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ต้องขอรับใบอนุญาตต่อ ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การออกใบแทนใบอนุญาต ผู้ประกอบการเพิกถอนใบอนุญาต การดำเนินการระหว่างขอรับใบอนุญาต การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อขอรับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ใช้ศัพท์กรรมวิธีของศัพท์ที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความจำเป็นของท้องถิ่น

มาตรา ๕๓ ให้ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะกรรมการ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด กำกับดูแลและส่งเสริมสนับสนุน การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟูที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

มาตรา ๕๔ ในสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนา และฟื้นฟูจะต้องไม่ดำเนินกิจการในลักษณะแสวงหากำไรในทางธุรกิจ และต้องมีผู้ปกครองสวัสดิภาพ เป็นผู้ปกครองดูแลและบังคับบัญชา

การดำเนินงานของสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้ปลัดกระทรวงและผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอน ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนา และฟื้นฟู ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับตัวเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพไว้เพื่อสืบเสาะ และพินิจเด็กและครอบครัว วินิจฉัยกำหนดวิธีการที่เหมาะสมในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ แก่เด็กแต่ละคน ถ้าจำเป็นอาจรับตัวเด็กไว้ปกครองดูแลชั่วคราวได้ไม่เกินสามเดือน
- (๒) สืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ รวมทั้งของผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับเด็ก และมูลเหตุ ที่ทำให้เด็กตกอยู่ในสภาวะจำต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ เพื่อรายงานไปยังหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) จัดให้มีการตรวจสุขภาพกายและสุขภาพจิต พร้อมทั้งดำเนินการรักษาเยียวยาแก่เด็ก ที่อยู่ในความปกครองดูแล
- (๔) จัดที่พักอาศัย ที่หลับนอน เครื่องนุ่งห่ม ให้เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ และจัดอาหาร ให้ถูกอนามัยและเพียงพอแก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล
- (๕) จัดการศึกษา การกีฬา และนันทนาการให้แก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล ให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็กแต่ละคน
- (๖) จัดส่งเด็กที่ได้ดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ไปยังสถานสงเคราะห์ สถานพัฒนา และฟื้นฟู โรงเรียน หรือสถานที่อื่นใดที่มีวัตถุประสงค์ในการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็กแต่ละคน
- (๗) มอบตัวเด็กแก่ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เหมาะสมและยินยอมรับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดู และถ้าเห็นสมควรอาจยื่นคำขอให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้คุ้มครอง สวัสดิภาพแก่เด็กตามมาตรา ๕๘

(๘) ให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือแก่ผู้ปกครอง ในกรณีที่เด็กจำเป็นต้องได้รับการ
สงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ

ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับต้องดำเนินการให้เด็กสามารถกลับไปอยู่กับ
ผู้ปกครองก่อน ส่วนการจัดให้เด็กไปอยู่ในสถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนา
และฟื้นฟู ให้ดำเนินการเป็นวิธีสุดท้าย

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตและผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานสงเคราะห์ และสถาน
คุ้มครองสวัสดิภาพที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นต้องควบคุมดูแลให้มีการรับเด็ก
ที่จำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพทุกคนไว้อุปการะเลี้ยงดู

มาตรา ๕๘ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานสงเคราะห์มีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๕๖
(๑) (๒) (๓) และ (๔) และให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการศึกษาอบรม สั่งสอน และฝึกหัดอาชีพแก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล
ของสถานสงเคราะห์ให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน

(๒) จัดบริการแนะแนว ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือแก่ผู้ปกครอง

(๓) สอดส่องและติดตามให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือแก่เด็กที่ออกจาก
สถานสงเคราะห์ไปแล้ว เพื่อเป็นการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กที่เคยอยู่ในสถานสงเคราะห์
มิให้กลับไปสู่สภาพเดิม

การสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๕๖ (๒) ถ้าเป็นกรณีที่เด็กถูกส่งมาจากสถานแรกรับ
ซึ่งมีรายงานการสืบเสาะและพินิจแล้ว อาจงดการสืบเสาะและพินิจก็ได้

มาตรา ๕๙ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานคุ้มครองสวัสดิภาพมีอำนาจและหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) ปกครองดูแลและอุปการะเลี้ยงดูเด็กที่อยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

(๒) จัดการศึกษา อบรม และฝึกอาชีพแก่เด็กที่อยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

(๓) แก้ไขความประพฤติ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางร่างกายจิตใจแก่เด็ก
ที่อยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

(๔) สอดส่องและติดตามให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยเหลือแก่เด็กที่ออกจาก
สถานคุ้มครองสวัสดิภาพไปแล้ว

LIRT

มาตรา ๖๐ ผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานพัฒนาและฟื้นฟูมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับเด็กที่จำต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพด้านร่างกายหรือจิตใจไว้ปกครองดูแล
- (๒) ทำการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับเด็กและครอบครัวเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและฟื้นฟูเด็กแต่ละคน
- (๓) จัดการศึกษา ฝึกอบรม สั่งสอน บำบัดรักษา แนะนำ และฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้เหมาะสมแก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ระหว่างการปกครองดูแล

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้เจ้าของ ผู้ปกครองสวัสดิภาพ และผู้ปฏิบัติงานในสถานรับเลี้ยงเด็กสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ กักขัง ทอดทิ้ง หรือลงโทษเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลโดยวิธีการรุนแรงประการอื่น เว้นแต่กระทำเท่าที่สมควรเพื่ออบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

มาตรา ๖๓ โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมทั้งจัดให้มีระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนหรือนักศึกษาแล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๖๔ นักเรียนและนักศึกษาต้องแต่งกายสะอาดเรียบร้อยของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบถามและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้

เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนเด็กอีกชั้นหนึ่ง การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๖ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ เป็นครั้งที่สอง ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาสั่งลงโทษตามระเบียบ และแจ้งให้ผู้ปกครองมาร่วมปรึกษาหารือและให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษานั้นมิให้ฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก

มาตรา ๖๗ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ เป็นครั้งที่สาม หรือถ้าผู้ปกครองไม่มาหรือไม่ให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอนและควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาตามมาตรา ๖๔ โรงเรียนหรือสถานศึกษาอาจส่งตัวนักเรียนหรือนักศึกษาพร้อมทั้งรายงานการลงโทษที่แล้วยังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ เพื่อพิจารณาให้การลงเคราะห์ตามมาตรา ๓๓ หรือเรียกผู้ปกครองมาว่ากล่าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์บนว่าจะปกครองดูแลมิให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนเช่นนั้นอีก

มาตรา ๖๘ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ เป็นครั้งที่สี่ หรือผู้ปกครองไม่ยอมทำทัณฑ์บนหรือผิดทัณฑ์บนที่ให้ไว้ตามมาตรา ๖๗ โรงเรียนหรือสถานศึกษาอาจส่งตัวไปยังผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์แห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อทำการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับนักเรียนหรือนักศึกษานั้นและครอบครัว และให้การลงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมต่อไป

มาตรา ๖๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวดนี้มีอำนาจดำเนินการเพื่อส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สอบถามครู อาจารย์ หรือหัวหน้าสถานศึกษา เกี่ยวกับความประพฤติ การศึกษานิสัยและสติปัญญาของนักเรียนหรือนักศึกษาที่ฝ่าฝืนมาตรา ๖๔

มาตรา ๗๗ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน และการแต่งตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยอนุโลม

มาตรา ๗๘ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) พิจารณานอญุมัติการจ่ายเงินเพื่อการสงเคราะห์ ค้ำครองสวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งครอบครัวและครอบครัวอุปถัมภ์ของเด็กตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือตามคำสั่งศาล
- (๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๙ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘๐ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน จำนวนห้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการเงิน การสวัสดิการเด็ก และการประเมินผล และให้รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๘๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามมาตรา ๘๐ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๒) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ

(๓) มีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผล

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบและรับรองบัญชีและการเงินของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

รายงานผลการสอบบัญชีตามวรรคสองให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอต่อรัฐสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ มาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดขัดขวางไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) หรือ (๕) หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือส่งเอกสารโดยรู้ว่าเป็นเอกสารเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตามมาตรา ๓๐ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำ ไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้ให้ถ้อยคำกลับให้ข้อความจริงในขณะที่การให้ถ้อยคำยังไม่เสร็จสิ้น การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

LIRT

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของศาลในการคุมความประพฤติ ห้ามเข้าเขตกำหนด หรือห้ามเข้าใกล้ตัวเด็กตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ผู้ใดจัดตั้งหรือดำเนินกิจการสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูตามมาตรา ๕๒ โดยมีได้รับใบอนุญาตหรือใบอนุญาตถูกเพิกถอนหรือหมดอายุ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งได้ยื่นคำขออนุญาตหรือยื่นคำขอต่อใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๘๘ เจ้าของหรือผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือสถานพัฒนาและฟื้นฟูผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่งได้ดำเนินการแก้ไขหรือปฏิบัติตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ แล้ว การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้นให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๘๙ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ปกครองสวัสดิภาพของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟูโดยมิได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๐ ผู้ใดกระทำการอันเป็นการยุยง ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนให้นักเรียน หรือนักศึกษาฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๒ ให้สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กของหน่วยราชการ หรือของเอกชนที่ได้รับอนุญาต ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่ดำเนินกิจการอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๓ บรรดากฎหมายกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้คงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการออกกฎหมายกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๕, เล่ม ๒

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันศุกร์ที่ ๒๓ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑. ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ ได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่ประธานวุฒิสภาได้ส่งคำร้อง
ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง
กรณี นายชวน หลีกภัย และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จำนวน ๑๓๒ คน เข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
และพลเอก บุทธศักดิ์ ศศิประภา ออกจากตำแหน่ง นั้น
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อกล่าวหาตามคำร้องไม่มีมูล จึงมีมติให้ข้อกล่าวหา
นั้นตกไป ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

๑

๒. คำร้องวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฟักัดอัตราภาษีสรรพสามิต ๒๕๒๗
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นไปตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง

๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๖
 รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง
 พระราชบัญญัติรณนตรี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
 สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา และมอบให้
 ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๔

เรื่องที่ประธานฯ ขอปรึกษา

ขอนำเรื่อง คณะกรรมการฯ ๓ คณะ ขอยกเวลาการศึกษา

๑. คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการก่อเกิดสารพิษ
 และกากของเสียอันตราย มาตรการ การควบคุมป้องกัน แนวทางการแก้ไข
 ฟื้นฟู การให้ความรู้แก่ประชาชน และการศึกษาทางสาธารณสุขในด้าน
 สารพิษ ขอยกเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว ออกไปอีก ๑๘๐ วัน
 นับแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๒

๔

๒. คณะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน
 ทำกินของประชาชนที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ ขอยกเวลา
 การพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๓ มิถุนายน
 ๒๕๔๖ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๒

๔

๓. คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนขอยกเวลา
 การพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ออกไปอีก ๖ เดือน นับแต่
 วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๒

๕

LIRT

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา

ขอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๖.๑ ขึ้นมาพิจารณาก่อน

ผู้อภิปราย

- นายสมพงษ์ สระกวี

๖

๖.๑ ยุติติ เรื่อง ให้วันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นวันประชาธิปไตย

นายสมพงษ์ สระกวี เป็นผู้เสนอ

๖

ผู้อภิปราย

- นายสมพงษ์ สระกวี

๗,๑๕

- นายพีเชฐ พัฒนโชติ

๘

- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ

๙

- นายสราวุธ นิยมทรัพย์

๑๑

- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี

๑๒

- นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ

๑๒

- นายสมบูรณ์ ทองบุราณ

๑๓

- พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๑๔

- นายบุญทัน ดอกไธสง

๑๖

- นายปรีชา ปิตานนท์

๑๗

- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๑๗

- นายคำนวณ ชโลปัทม์

๑๘

- นายสมเกียรติ อ่อนวิมล

๑๘

- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

๑๙

- นายศิลป์ชัย เชษฐศิลป์

๑๙

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๒๕

เรื่องด่วน

หน้า

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

അനു

ผู้อภิปราย

- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

[illegible]

- นายมนตรี สันทวิชัย

ພຣັດ, ພຣັດ, ພຣັດ, ພຣັດ,
 ພຣັດ, ພຣັດ, ພຣັດ,
 ພຣັດ, ພຣັດ, ພຣັດ
 ພຣັດ, ພຣັດ, ພຣັດ,
 ພຣັດ, ພຣັດ, ພຣັດ,
 ພຣັດ, ພຣັດ, ພຣັດ

- นางประทีป อิงทรงธรรม

ಅರ್ಜಿ, ಉಪ, ಸಂ,

- นางเตือนใจ ดีเทศน์

[illegible]

- นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ

- นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ

- นายทองใบ ทองเป๋าค์

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๒๕

หน้า

- นายประเกียรติ นาสินมา

๓๔, ๕๒, ๑๓๒

- นายถวิล ไพรสณฑ์

๓๖, ๔๓, ๔๕

- นายสมพร คำชื่น

๓๖, ๑๖๗, ๑๗๖

- นายสมบูรณ์ ทองบุราณ

๓๖, ๖๕

- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี

๓๕, ๔๔, ๕๔, ๑๘๑

- นายจำเอน จิตรธร

๓๕, ๔๓, ๖๐, ๖๑,

๑๐๕, ๑๑๔, ๑๑๕,

๑๒๑, ๑๔๕, ๑๘๓, ๑๘๔

- นายแก้วสรร อติโพธิ

๔๑, ๕๒, ๗๔, ๑๒๗,

๑๔๒, ๑๔๖, ๑๕๕,

๑๗๒, ๑๗๕

- นายวิเชียร เปาอินทร์

๔๖, ๔๕, ๕๘,

- นายเสรี สุวรรณภานนท์

๔๘, ๔๕, ๕๑, ๕๒,

๕๔, ๕๖, ๕๗, ๕๘,

๖๐, ๘๕, ๙๓, ๙๔,

๙๗, ๙๘, ๑๐๖, ๑๑๒,

๑๑๔, ๑๑๖, ๑๒๕, ๑๔๐,

๑๔๑, ๑๔๓, ๑๕๖, ๑๖๕,

๑๗๔, ๑๘๓

- นายเชิดพงษ์ อุทัยสาร

๕๕, ๖๓

- นายสมสิทธิ์ สิริเจริญไชย

๖๑

- นายณรงค์ นุ่นทอง

๗๘, ๑๕๑, ๑๖๐, ๑๖๑,

๑๗๘, ๑๘๑

LIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๒๕

- พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ใญ่นวล

- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์

- นายโสภณ สุภาพงษ์

- นายไสว พราหมณี

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

- นายสมเกียรติ อ่อนวิมล

- นายดำรง พุฒตาล

- นายสนิท กุลเจริญ

- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า

- พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง

- นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์

- นายเกษม รุ่งชนเกียรติ

- นายบุญญา หลีเหลด

- นายวิชัย ครอบยุติ

- นายจอน อึ้งภากรณ์

หน้า

๘๐,๑๐๘,๑๒๐,

๑๓๕,๑๘๔

๘๒,๕๓,๑๐๒,

๑๐๖,๑๑๑,๑๒๕,

๑๕๐

๕๐,๕๑,๕๒

๕๖,๕๕,๑๐๒,

๑๓๓,๑๔๔,๑๔๘

๑๑๓

๑๑๓,๑๕๕

๑๑๖

๑๑๗

๑๓๕

๑๓๖,๑๘๓

๑๔๓,๑๗๗

๑๔๔,๑๖๐,๑๖๑

๑๔๕

๑๕๒

๑๖๘

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา

ผู้อภิปราย

- นายไสว พราหมณี

๑๘๘

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเงิน สภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน วุฒิสภาต้องลงมติขยายเวลาไป ๓๐ วัน ซึ่งครบกำหนดในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการได้พิจารณากันจนถึงเมื่อคืน จึงทำงานกันหนักมาก ฉะนั้นก็ขอความกรุณาท่านพิจารณาให้เสร็จ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากวันศุกร์ที่ ๓๐ ซึ่งเป็นวันประชุมของเรา ทางสภาผู้แทนราษฎรมีภารกิจเรื่องการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ซึ่งเราอาจจะไม่ได้ประชุม เราจะไปประชุมเพื่อให้กฎหมายที่หมดตามระยะเวลา ในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ยังมีอีก ๑ ฉบับครับ เพราะฉะนั้นวันนี้วันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ผมกราบเรียนที่ประชุมไว้แน่ครับ ขอประชุมนัดพิเศษก่อนปิดสมัยประชุมครับ ประธานคณะกรรมการพร้อมแล้วเชิญท่านแถลงครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบใช้เวลามาก่อนข้างนานทีเดียว แม้กระทั่งเมื่อคืนก็แก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ร่างพระราชบัญญัตินี้มีทั้งหมด ๕๓ มาตรา มีสมาชิกฯ ขอแปรญัตติจำนวน ๕ ท่าน คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบได้แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมรวมทั้งสิ้น ๒๖ มาตรา รวมทั้งได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ๕ ข้อด้วยกัน จึงเรียนมาเพื่อทราบ แล้วก็ท่านประธานฯ นำสู่การพิจารณาของวุฒิสภาต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านประธานครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวน
ความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรีกรรมการครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม มนตรี สันทวิชย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ผมในฐานะกรรมการ
เสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็นเกี่ยวกับคำนิยามที่จะใช้ใน พ.ร.บ. นี้ คำนิยามก็คือที่ผม
สงวนไว้เกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงดูโดยมิชอบ ในมาตรา ๔ ซึ่งเดิมเขียนไว้ว่า “การเลี้ยงดู
โดยมิชอบ” หมายความว่า การไม่ให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน หรือพัฒนาเด็ก
ตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวงจนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายและ
จิตใจของเด็ก” ผมสงวนไว้ให้ตัดคำว่า “มาตรฐานขั้นต่ำ” ออก ด้วยเหตุผลอย่างนี้ครับ
ผมพยายามจะถามว่ามาตรฐานขั้นต่ำหมายถึงอะไรจากผู้มาชี้แจง ตาม พ.ร.บ. นี้
เขาตอบผมไม่ชัด ตอบกว้างมากว่าเป็นเรื่องของการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคม
สติปัญญา-----

ที่นี้มาตรฐานขั้นต่ำถ้าเป็นในเรื่องของนโยบายผมก็จะไม่ติดใจ หรือไม่มีอำนาจ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือมีโทษ ผมก็จะไม่ติดใจ แต่ใน พ.ร.บ. นี้ได้กำหนดการปฏิบัติต่อดีกไว้ตามหมวด ๒ ละเอียกว่า ผู้ปกครองต้องปฏิบัติกับเด็กอย่างไร ตั้งแต่มาตรา ๒๒ ให้ถือประโยชน์สูงสุดของเด็ก ไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติ มาตรา ๒๓ “ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน พัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน ตามขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น คู่ปกครองเด็กอยู่ในความปกครองดูแลมิให้ตกอยู่ในภาวะอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ” มาตรา ๒๕ ก็กำหนดไว้อีก “ไม่ให้ละทิ้งเด็ก ต้องไม่จงใจละเลยการให้สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต จะต้องไม่ปฏิบัติขัดขวางการเจริญเติบโตแก่เด็ก มาตรา ๒๖ ก็บอกอีกถึง ๘ ข้อ ตั้งแต่จงใจไม่ให้สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตแก่เด็กละเอียดยิบ แต่ว่าเมื่อมีคำว่า “มาตรฐานขั้นต่ำ” ก็แสดงว่ามาตรฐานขั้นต่ำนี้จะต้องเหนือกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้อีก ในการปฏิบัติต่อดีกจะต้องเหนือขึ้นไปอีก ถ้าไม่เหนือขึ้นไปมาตรฐานขั้นต่ำก็คงไม่ต้องมาเขียนไว้ เพราะในนี้มีการปฏิบัติต่อดีกที่ละเอียดยิบมาก ที่นี้มีผลอย่างไรครับ มีผลว่า มีอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เข้ามาเกี่ยวข้อง และก็ไม่ว่าจะบัญญัติอย่างไรก็หนีการวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้ พนักงานเจ้าหน้าที่คืออะไร คือใคร พนักงานเจ้าหน้าที่ก็คือบุคคลที่คณะรัฐมนตรี ๓ - ๔ กระทรวง แต่งตั้งทั้งมหาดไทย กระทรวงศึกษาฯ กระทรวงยุติธรรม แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไป และเมื่อแต่งตั้งเข้าไปแล้ว มีพนักงานนี้ตามมาตรา ๒๔ อีกจำนวนหนึ่ง ก็จะมีอำนาจอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ตามมาตรา ๓๐ แม้ว่ามาตรา ๓๐ กรรมาธิการจะตัด (๑) ว่า ให้เข้าในตอนกลางคืน หรือมีหมายค้นใด ๆ ตัดคำว่า “เลี้ยงดูโดยมิชอบ” ออกแล้วก็ตามแต่อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่อีกประมาณ ๖ ข้อ ถ้าเขาวินิจฉัยว่าไม่ได้มาตรฐานขั้นต่ำ เข้าไปดำเนินการได้หมด ไม่ว่าจะเป็นหนังสือเรียกผู้ปกครองมาให้ข้อเท็จจริง ถ้าให้ข้อเท็จจริง อันเป็นเท็จมีโทษด้านหลังอีก ถ้าไม่อำนวยความสะดวกพนักงานเจ้าหน้าที่มีโทษด้านหลังอีก โทษก็คือจำคุก ๑ เดือน ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ออกเป็นหนังสือเรียกผู้ปกครองมา นายจ้างมา มีอำนาจหมด เพราะว่าผู้ปกครองในที่นี้ไม่ได้หมายถึงพ่อแม่เท่านั้น ผู้ปกครอง นายจ้าง ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเป็นคำกว้างมาก เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยตาม (๕) มาตรา ๓๐ สถานประกอบการของนายจ้าง สถานศึกษาของเด็ก หรือสถานที่มีเด็ก

ที่เกี่ยวข้องด้วยคือเข้าได้หมด แม้กระทั่ง (๖) มอบตัวเด็กให้แก่ผู้ปกครองเอามานั่งมอบตัวให้คำแนะนำตักเตือน ถ้าเห็นว่าคุณพินิจแล้ว ควรจะแยกเด็กก็มีอำนาจแยกได้ด้วย ผมกำลังคิดว่า คำนี้มีความหมายกว้างอยู่อย่างน้อย ๆ ๖ มาตรา และผมก็ไม่รู้ว่ามาตรฐานขั้นต่ำจะออกอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามผมยืนยันว่าถ้าออกต้องสูงกว่าที่กำหนดในนี้ เพราะว่ารายละเอียดที่กำหนดในนี้บอกชัดเจนว่า ถ้ามีใครทำผิด พ.ร.บ. นี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ก็มีอำนาจอีก ฉะนั้นผมถึงสงวนตรงนี้ไว้ ขอให้ตัดคำนี้ออกเป็นอันตราย และสุดท้ายผมอยากจะเรียนว่า พ.ร.บ. นี้มีการให้ข้อยกเว้นไว้ในเรื่องสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ~~ข้อ~~ ๖ - ๗ มาตรา หรือสิ่งที่ผมพยายามอย่างยิ่งก็คือจะหาอย่างไรให้ประโยชน์เกิดในทางปฏิบัติกับเด็ก ในขณะที่จะต้องไม่ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพเยอะมากเลยครับ ฉบับนี้ ฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก และคุณพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตอนนี้เรายังไม่รู้ เพราะเรายังไม่ชัดเจนว่ามาตรฐานขั้นต่ำคืออะไร แต่ที่แน่ ๆ ถ้าบัญญัติแบบนี้ต้องเหนือกว่าทางนี้ ที่นี้คนเรามาตรฐานขั้นต่ำกับคนรวย คนจนก็ไม่เหมือนกัน คนดูเหมือนรวยกับคนจนก็ไม่เหมือนกัน ผมกลัวว่าตรงนี้จะป็นช่องทางหนึ่งที่จะเกิดอะไรขึ้นที่จะใช้อำนาจหน้าที่ที่กฎหมายเปิดช่องไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประทีป อึ้งทรงธรรม ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้จะต้องคุ้มครองเด็กทั่วประเทศ แล้วก็กฎหรือมาตรฐานที่เกิดขึ้นนี้ต้องใช้ทุกกลุ่มชน การที่เราจะบอกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่ในกฎกระทรวงนี้ ดิฉันเกรงว่าอาจจะทำให้เกิดความสับสนในการใช้อำนาจหรือเกิดการใช้อำนาจโดยไม่สมควรได้ เพราะว่าผู้ที่เข้ามากำหนดมาตรฐานก็อาจจะมาจากคนที่มีความรู้มีประสบการณ์ระดับหนึ่ง แต่ก็อาจจะไม่ได้ครอบคลุมถึงทั่วประเทศ เพราะว่าอย่างมาตรฐานในการเลี้ยงดูเด็กโดยมิชอบอีกคนหนึ่ง ยกตัวอย่าง อย่างกรณี ถ้าหากว่าคนไปในหมู่บ้านแล้วเห็นชาวบ้านนำเอาข้าวเหนียวมาเคี้ยว เขาเรียกว่าข้าวขี้แล้วก็เอาจากปากของตัวเองใส่ให้ลูกหรือให้หลาน ก็จะบอกว่าอันนั้นนี่ผิดมาตรฐานการเลี้ยงดู อาจจะตีความว่าเลี้ยงดูเด็กโดยมิชอบ แต่นั่นเป็นวัฒนธรรมเป็นประเพณีเป็นวิถีชีวิตของชุมชนที่เขาดูแลลูกหลานของเขาด้วยวิธีนั้น ซึ่งคนที่อยู่ข้างนอกวัฒนธรรม อาจจะไปตีค่าเขาว่าผิด แล้วคุณเอามาตรฐานอะไรมาตีเขาว่า อันนั้นคุณเลี้ยงดูโดยมิชอบผิดหลักกะคะ แต่หลักการหรือหลักวิชาการนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตของชุมชนของชาวบ้าน ดังนั้นดิฉันคิดว่าถ้าหากว่าเราตัดคำว่า ในมาตรา ๔ ในเรื่องการเลี้ยงดูมิชอบ ถ้าเราตัดคำว่า ตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวงออกไปจะเกิดความยืดหยุ่นก่อให้เกิดความสมานฉันท์ แล้วก็ไม่ต้องปล่อยให้ผู้ที่มิอำนาจจะไปใช้การตีความโดยทำให้ผู้ที่เลี้ยงดูด้วยความสุจริตใจต้องได้รับผลกระทบทางด้านจิตใจไปด้วยว่า เขานี้เลี้ยงดูโดยมิชอบ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ก็ค่อนข้างที่จะให้อำนาจกับคณะกรรมการค่อนข้างไว้มากทีเดียว ดังนั้นเหตุผลด้วยประการที่ดิฉันคิดว่าคำว่า มาตรฐานนี้ค่อนข้างที่จะยากมากในการที่จะ

กำหนดและกึ่งดูแลทั่วประเทศ คิฉินจึงขอร่วมกับท่าน ส.ว. อีก ๒ ท่าน ในการที่จะขออนุญาต
ตัดถ้อยคำอันนี้ซึ่งจะเป็นปัญหาในการปฏิบัติต่อไปคะ ขอบคุณมากคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการเดือนใจ ดีเทศน์ ในฐานะผู้สงวนนะครับ
เชิญครับ

นางเดือนใจ ดีเทศน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
คิฉิน เดือนใจ ดีเทศน์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยคะ คิฉินสนับสนุนเหตุผลที่ขอให้ตัดคำว่า
“มาตรฐานขั้นต่ำ” ออกไปจากคำจำกัดความการเลียงคูโดยมิชอบ เนื่องจากว่าอยู่ในหลาย
มาตรา แล้วก็จะมีผลต่อพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ซึ่งต้องพิจารณาว่าในประเทศไทยของเรามี
วัฒนธรรมที่หลากหลายตั้งแต่ชาวเลซึ่งอยู่ในทะเล ชาวดองเหลืองซึ่งอยู่บนภูเขา ชาวชนบท
หรือชาวเมืองซึ่งย่อมมีความเชื่อและเกณฑ์มาตรฐานทางวัฒนธรรม ทางศาสนา เศรษฐกิจ
สังคมและภูมิศาสตร์ที่ต่างกัน ดังนั้นถ้ามีการให้คำจำกัดความของการเลียงคูบนเกณฑ์
มาตรฐานเดียวกันจะเป็นอุปสรรคต่อการตีความของเจ้าหน้าที่ เราจะทำให้การเลียงคูเด็ก
มีกรอบจำกัด คิฉินจึงเห็นสมควรให้ตัดคำว่า “เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำโดยกฎกระทรวง”
ออกไปคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ เสียงข้างมาก ท่านปลัดฯ เชิญครับ

นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรรมาธิการฯ ขออนุญาตนำชี้แจงเรื่องนี้ว่า ในเรื่องของการกำหนดค่านิยามนี้ นะคะ ถ้าหากเราตัดคำว่า “ตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวง” ออกแล้ว ถ้ามองในมุมกลับจะเป็นปัญหาสำหรับเจ้าหน้าที่มากกว่า เพราะว่าเราจะไม่มีการรอบแนวทางในการดำเนินการ แล้วกฎกระทรวงที่จะออกขึ้นนี้นะคะ ก็จะออกโดยคณะกรรมการตามมาตรา ๗ ซึ่งถ้าจะไปพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๗ แล้ว จะเห็นได้ว่าจะประกอบด้วย ๓ ภาค ทั้งภาครัฐและจะมีผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ทำในวิชาชีพทั้งด้านสังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ ไม่น้อยกว่า ๗ ปี วิชาชีพละ ๒ คน แล้วจะต้องมีผู้แทนจากเอกชนด้วยนะคะ ซึ่งถ้าหากว่าจะพิจารณาในสัดส่วนที่เท่ากันอย่างนี้แล้วจะเห็นได้ว่า กฎกระทรวงแต่ละฉบับที่จะออกมาคงจะต้องมาพิจารณาถึงมาตรฐานขั้นต่ำที่สามารถปฏิบัติได้ในทุก ๆ กลุ่ม แล้วก็จะทำให้ไม่มีการเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่มากกว่า อันนี้ก็ขออนุญาตนำเรียนในเบื้องต้น แล้วสำหรับกฎกระทรวงที่ได้ร่างในเบื้องต้น ซึ่งก็ยังคงจะต้องมีการระดมความคิดเห็นจากทุกภาคทุกส่วนอีกครั้งหนึ่ง จะเป็นกรอบมาตรฐานในการเลี้ยงดูเด็กให้เกิดความสมดุลทั้ง ๔ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพทางกาย สุขภาพจิต ด้านการพัฒนาทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ สังคม จริยธรรมและครอบครัว และด้านพฤติกรรม และบุคลิกภาพ ซึ่งใน ๔ ส่วนนี้การที่จะกำหนดอย่างไร คงจะต้องคำนึงถึงทุกภาคทุกส่วนของสังคมและทุกกลุ่มที่จะต้องมาอยู่ในการดูแล เพื่อที่จะให้การคุ้มครองเด็กมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด เพื่อประโยชน์ของเด็กทั้งหมดของเรา ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการ แพทย์หญิงมาลินีศรีรับ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉันแพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ค่ะ “การเลี้ยงดูโดยมิชอบ” หมายความว่า การไม่ให้การอุปการะเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนหรือพัฒนาเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวง จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก สนใจคำสุดท้ายหน่อยว่า ไม่ใช่ใครจะไปทำอะไรเขาได้ง่ายๆ นะคะ เพราะว่ามาตรฐานนั้นจะทำอะไรก็ต้องมองด้วยว่า จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเขา เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. ฉบับนี้ เรามองดูเด็กเป็นที่ตั้ง การที่เราจะตัดคำว่า “มาตรฐานขั้นต่ำ” ออกไปนี่ยิ่งอ้างกว้างใหญ่ เจ้าหน้าที่ยิ่งจะทำงานตามสบายใจ ที่นี้มาตรฐานขั้นต่ำนี้ในกฎกระทรวงเขาก็ยกร่างมาแล้ว ซึ่งก่อนจะคลอดออกมานั้น มีส่วนประกอบที่เป็นกรรมกรที่น่าเชื่อถือได้ และโดยเฉพาะมีภาคประชาชนร่วมด้วย ซึ่งไม่น่าจะมีเหตุผลอะไรที่จะระแวง แล้วในกฎกระทรวงนั้นก็มิระบุไว้ว่า มีเหตุผลอันสมควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม ตรงนี้ก็คงสบายใจไปได้เพราะหนึ่งนะคะ ตอนนี้อดิฉันในฐานะที่เป็นแพทย์นั้น อยากจะเรียนว่าถ้าเราไม่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำใน ๔ หลักประการก็ต้องดูสุขภาพกายของเด็ก เช่น ไม่ถูกทำร้าย อาหารครบ ๕ หมู่ อันที่ ๒ คือสุขภาพจิตของเด็กว่าเด็กจะต้องไม่ถูกบีบบังคับ จนกระทั่งเด็กเสียสุขภาพจิต เรื่องที่ ๓ คือเรื่องของการพัฒนาการเด็ก เช่น เด็ก ๑๒ ปี เขาควรจะเดินได้แล้ว เรากลับเอาโซ่ไปผูกมัดเขาไว้ อันนี้ก็ไม่ได้ถูกมาตรฐานขั้นต่ำอย่างนี้เราก็ยอมไม่ได้ ข้อที่ ๔ ที่กำหนดก็คือว่าต้องดูพฤติกรรม บุคลิกภาพ การสังคมที่จะต้องไปผสมผสานและให้เป็นไปตามที่ถูกที่ควร เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการที่มีคำว่า “ตามมาตรฐานขั้นต่ำ” นั้น เป็นสิ่งที่ควรอย่างยิ่งนะคะ ขอบขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๔ นี้ทางคณะกรรมการไม่มีการแก้ไขนะครับ แต่ว่ามีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมจะขอลามติที่ประชุมถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการคือคงไว้ตามร่างเดิมทดเห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นทดไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นตามกรรมการเสียงข้างมากนะครับทดเห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นตามผู้สงวนความเห็นคือเสียงข้างน้อยทดไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนน ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากนะครับเป็น ๗๖ ไม่เห็นด้วย ๑๕ ก็ถือว่ามติที่ประชุมคงไว้ตามร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทองใบ ทองเปาด์ ครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอบพระคุณครับ กระผมเป็นแต่เพียงว่าสงสัยในการจะปฏิบัติงานนะครับก็เห็นว่าตามมาตรา ๖ นี้ มีรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบตั้ง ๓ - ๔ กระทรวงนะครับ ก็บอกให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กระผมมีความห่วงใยว่า กฎหมายฉบับเดิวนี้นี้มีผู้รับผิดชอบหลายกระทรวง หลายรัฐมนตรี กลัวว่าจะมีการแย่งงานกันเกี่ยงกันทำให้เกิดการล่าช้าในการบริหารงาน ไม่มีเอกภาพ ซ้ำซ้อน เสี่ยงงบประมาณ จึงเห็นว่าน่าจะให้รัฐมนตรีเพียงคนเดียวหรือกระทรวงเดียวรับผิดชอบ ทั้งนี้เพื่อความรวดเร็ว เอกภาพ ความคล่องตัวแล้วก็ไม่ก้าวก่ายแทรกแซงซึ่งกันและกัน ถ้าหากว่าคณะกรรมการสามารถชี้แจงให้กระผมเข้าใจได้กระผมก็ไม่ติดใจครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในฐานะประธานคณะกรรมการต้องขอขอบคุณท่านทองใบ ทองเปาะ ที่ให้คณะกรรมการได้ชี้แจง แล้วถ้าชี้แจงได้ชัดเจนท่านก็จะได้ออมรับต่อไปนะครับ ความจริงในมาตรา ๖ ถ้าท่านพิจารณาให้ดีจะสัมพันธ์กับมาตรา ๗ ความห่วงใยเรื่องความซ้ำซ้อนกันนั้น มาตรา ๗ พูดยชัดเจนว่าให้มีกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาสังคมฯ นี้เป็นประธานกรรมการชุดนี้อยู่แล้ว ฉะนั้นความซ้ำซ้อนไม่เกิดขึ้นแน่นอน

ประการที่ ๒ เหตุที่ต้องมีรัฐมนตรีหลาย ๆ รัฐมนตรีในมาตรา ๖ นี้ ก็เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ยู่บรมกฎหมาย ๒ ฉบับก็คือ ป.ว. ๑๓๒ ซึ่งออกเมื่อเมษายน ปี ๒๕๑๕ แล้วก็ ป.ว. ๒๕๔ ซึ่งออกเมื่อพฤศจิกายน ปี ๒๕๑๕ จะสังเกตได้ว่า ป.ว. ๑๓๒ นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย ส่วน ป.ว. ๒๕๔ รัฐมนตรีมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย ๒ ฉบับนี้มีผู้รักษาการ ๒ รัฐมนตรี ในเมื่อยู่บรมกันก็หมายความว่าเอางานทั้ง ๒ ภาระนี้มารวมกัน รัฐมนตรี ๒ ท่าน ต้องเข้ามาช่วยดูแลด้วย ประกอบกับมีกระทรวงใหม่ กระทรวงพัฒนาสังคมฯ เป็นหลัก ท่านก็ต้องมานั่งอยู่ตรงนี้ด้วยนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่ขออนุญาตที่จะต้องเรียนชี้แจงเพื่อความเข้าใจก็คือว่า ถ้าท่านดูให้ดีจะเห็นว่าในท้ายของมาตรา ๖ นี้พูดอย่างชัดเจนว่าให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวง มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานและออกกฎกระทรวง เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องออก กฎกระทรวงจำนวนมากต้องให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงไปออกเอง จึงต้องบัญญัติไว้เช่นนี้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ก่อนที่ผมจะพูดถึงเรื่องเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๖ นี้ ผมขอกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ สักนิดหนึ่ง คืออย่างนี้การพิจารณากฎหมาย มาตราเดียวมีทั้งกรรมการแก้ไข มีทั้งกรรมการสงวนความเห็น มีทั้งผู้เสนอญัตติ ที่นี้เมื่อพิจารณาไปแล้วพออภิปรายกันจบ บอกว่าผ่านไปแล้ว ลงมติประเด็นเดียว คืออภิปรายกันได้อยู่ประเด็นเดียว อย่างมาตรา ๔ ที่ผ่านไปแล้วเมื่อสักครู่ มีส่วนที่คณะกรรมการแก้ไข แต่ไม่ได้อภิปรายเลย ผมเห็นว่ามีความสำคัญในกรณีสถานพินิจ แล้วไปขีดคำว่า “สถานพินิจกลาง” ออกแล้วเติม “สถานพินิจกรุงเทพมหานคร” ซึ่งตรงนี้อาจจะไปขัดแย้งกับประมวลวิธีพิจารณาความของกฎหมายอื่น พวกนั้นควรจะต้องคุยกันให้ชัดเจน ไม่อย่างนั้นแล้วจะไม่ได้พูดถึง ก็จะผ่านไปแต่อย่างไรก็ตามเมื่อผ่านไปแล้วเดี๋ยวจะหาว่า ผมพูดย้อนหลังอยู่เรื่อย ผมก็อยากจะขอเอาไว้ เป็นวาระที่ ๓ จะขอพูดอีกทีหนึ่ง ส่วนในมาตรา ๖ นี้ มีทั้งผู้สงวนคำแปรญัตติ แล้วก็มีทั้งกรรมการแก้ไข ผมเห็นด้วยกับที่ท่านอาจารย์ทองใบได้เสนอว่า ควรจะมีรัฐมนตรีกระทรวงเดียว คือกระทรวงที่รักษาการตามพระราชบัญญัติเป็นรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีรักษาการนะครับ ผมเห็นกฎหมายบางฉบับซึ่งมีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติหลายกระทรวง หลายรัฐมนตรี แล้วรัฐมนตรีแต่ละรัฐมนตรีก็ออกกฎกระทรวงของตัวเองได้ออกระเบียบของตัวเองได้มาใช้ในกิจการที่กระทรวงนั้น ๆ รับผิดชอบ ผมได้พิจารณาหลายอย่างเหมือนกัน อย่างกรณีพระราชบัญญัตินำเข้าส่งออก มีรัฐมนตรี ๒ กระทรวง รักษาการ คือกระทรวงการคลังและกระทรวงพาณิชย์ แต่การดูแลในส่วนที่เป็นของกระทรวงพาณิชย์กับดูแลในส่วนของการคลังแยกกันโดยเด็ดขาด คือมีกรมไปรองรับอยู่ แต่ส่วนเรื่องเด็กนี้ทุกอย่างจะมุ่งไปสู่ตัวถูกปฏิบัติ ถ้าหากว่าเอากระทรวงแต่ละกระทรวง หลาย ๆ กระทรวงมาคิดต่างกัน แยกกันไปทำกฎระเบียบหรือกฎกระทรวงออกมาเพื่อให้เด็กปฏิบัติ ผมเข้าใจว่าอาจจะขัดกัน แล้วจะทำให้การดูแลตามพระราชบัญญัติไม่เกิดประสิทธิภาพ ไม่เกิดผล แล้วก็จะส่งผลไปถึงตัวเด็กที่จะต้องได้รับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะแก้ไขในลักษณะที่มีรัฐมนตรีหลายกระทรวงเข้ามาเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เห็นด้วยตามที่ท่านอาจารย์ทองใบ ทองเปาด์ เสนอความเห็นไว้ ขอบพระคุณมากครับ

* ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เป็นความเห็นที่สอดคล้องกับท่านผู้ขอสงวน คือท่านทองใบทองเป่า เมื่อสักครู่นี้ประธานคณะกรรมการตอบแล้ว ท่านทองใบ ยังตั้งใจไหมครับ เชิญครับ

นายทองใบ ทองเป่า (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ครับ
ขอขอบพระคุณครับ กระผมยังตั้งใจที่ท่านประธานคณะกรรมการบอกว่า กฎหมายฉบับนี้ได้เป็นที่บูรรวมของประกาศคณะปฏิวัติ ๒ ฉบับ คือฉบับที่ ๑๓๒ กับฉบับที่ ๒๕๔ เพราะฉะนั้นเมื่อยุบ ๒ ฉบับแล้วมาเป็นอันเดียวก็เลยเอาติดตามมาด้วย เพราะฉบับแรก รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาฯ อีกฉบับหนึ่งรัฐมนตรีมหาดไทยมา ก็เลยต้องเอาทั้ง ๒ กระทรวงมาติดด้วย ซึ่งกระผมเห็นว่าไม่น่าจะถูกต้อง ก็เมื่อเรายุบแล้ว ยุบแบบกฎหมาย ๒ ฉบับนั้นแล้ว เอามาเป็นฉบับเดียว ผู้รับผิดชอบก็ควรจะเป็นคนเดียวเพื่อที่จะไม่ให้ยุ่งยาก ไม่ต้องแยกกันอีก

แล้วก็อีกประการหนึ่ง ถ้าตามที่กล่าวนี้ในมาตรา ๖ จะเห็นได้ว่า ท่านแยกเป็น ๓ กระทรวง ก็เหมือนกับ ป.ว. ๑๓๒ ยังอยู่ ป.ว. ๒๕๔ ก็ยังอยู่ แล้วท่านเหล่านั้นก็จะสามารถไปออกกฎกระทรวง ออกระเบียบและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของตนเองขึ้นมาลองดูครับ กฎกระทรวงของแต่ละกระทรวง ระเบียบของแต่ละกระทรวง ทั้ง ๓ กระทรวงนี้ จะสอดคล้องกันมีเอกภาพไหม แล้วจะขัดกันหรือเปล่า แล้วเวลาที่แต่งตั้งเจ้าหน้าที่แต่ละกระทรวงก็แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของตนเองออกมา ปฏิบัติการตามนั้นจะซ้ำซ้อนกันหรือเปล่า จะขัดแย้งกันหรือเปล่า แล้วก็ส่งสารประชาชนนะครับ ไม่รู้จะปฏิบัติตามกฎกระทรวงของกระทรวงไหน ไม่รู้จะไปวิ่งหาเจ้าหน้าที่ของกระทรวงไหน เพราะมีตั้ง ๓ กระทรวง ก็จะสร้างความยุ่งยากปวดหัวให้แก่ประชาชนอีกด้วย กระผมจึงยังไม่แน่ใจในการชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมการ ผมยังรู้สึกว่ ไม่ชอบ น่าจะเป็นคนเดียวรับผิดชอบ ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและมีเอกภาพในการทำงาน และรวดเร็วขึ้นด้วยครับ ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ท่านฉวี ไพรสมณ์ ครับ

นายฉวี ไพรสมณ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ฉวี ไพรสมณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมเห็นด้วยกับ
 คณะกรรมาธิการครับ เพราะว่าผมอ่านในเนื้อหาแล้วจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับหลายกระทรวง
 ที่นี่เมื่อเกี่ยวข้องกับหลายกระทรวงแล้ว กระทรวงหนึ่งคงไม่สามารถไปออกระเบียบหรือ
 กฎเกณฑ์ตามกฎหมายกระทรวงข้ามกระทรวงไปได้ และในประการสำคัญก็คือว่าความไม่มี
 เอกภาพ กระผมคิดว่าคงไม่เกิดขึ้นเพราะกฎหมายนั้นต้องผ่าน ครม. และก็จะให้
 เจ้ากระทรวงเป็นผู้ออกประกาศ นั่นก็หมายถึงว่าสมมติกระทรวงศึกษาธิการจะออก
 กฎกระทรวงก็ต้องเสนอ ครม. กระทรวงยุติธรรมจะออกกฎหมายก็ต้องเสนอ ครม.
 พอ ครม. อนุมัติแล้ว รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงจึงเป็นผู้เซ็นลงนามกฎหมายกระทรวงครับ
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ มาตรา ๖ นี้มีการแก้ไขนะครับ แต่ผม
 อยากจะถามทางคณะกรรมาธิการนะครับว่าท่านเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนา
 สังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพราะเหตุผลใดนะครับ แล้วท่านไปตัดตรงนั้นนะครับ
 ตัดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ตัดออกอีกนะครับ
 แล้วไปเพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ขีดเส้นได้ด้วยเหตุผลอะไรนะครับ
 ชี้แจงให้ชัดเจนหน่อยนะครับ ผมจะได้เข้าใจว่าบางรัฐมนตรีท่านเพิ่มเข้าไป บางรัฐมนตรี
 ท่านตัดออกไปด้วยเหตุผลอะไร ผมจะได้เข้าใจนะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ เชิญท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ครับ

LIRT

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ กรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นถึงท่าน ประเถียรตินิดหนึ่งครับ ท่านประเถียรติครับ ที่ท่านพูดมาตั้งแต่สถานพินิจนะครับ ปัจจุบันเขาเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นตัวนี้ครับ กรรมาธิการก็เลยเอาตามปัจจุบันท่านประธานฯ ครับ

อันที่ ๒ กรรมาธิการเห็นกับท่านถวิลครับ ที่ท่านตอบแทนแล้วขอบพระคุณ ท่านมากครับ ส่วนท่านสมพร ท่านประธานฯ ครับ บังเอิญ พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ มาตรา ๘ เขาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธาน ครับ เพราะฉะนั้นเขาก็เลยเอาประธานขึ้นต้น ท่านสมพรครับ ก็คือที่ท่านว่าฆ่าออก เขายังไม่ได้ฆ่าหรือครับ เพียงแต่ย้ายไปเป็นประธานเท่านั้นเองครับ ส่วนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเนื่องจากว่าปัจจุบันเรามีสถานพินิจ ซึ่ง ๔ พณฯ รัฐมนตรีดูแล กำกับอยู่ครับ ก็เลยเติมท่านเข้ามาครับ เพื่อให้ครบสมบูรณ์ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๖ นี่นั้นกรรมาธิการ มีการแก้ไขนะครับ แต่ว่ามีผู้สงวนความเห็นและสมาชิกฯ อภิปรายคงไว้ตามร่างเดิม คือท่านประเถียรติซึ่งก็เป็นความเห็นเดียวกัน ผมก็จะขอมติเป็นมติเดียวนะครับว่า จะเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการหรือจะเห็นตามผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ ท่านจะได้ไม่ตัดสินใจท่านประเถียรติในฐานะผู้อภิปรายนะครับ จะขอถามมติที่ประชุมว่า ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการกด เห็นด้วย ท่านใดเห็น กับผู้สงวนคำแปรญัตติกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เห็นด้วยกับ การแก้ไขกรรมาธิการกด เห็นด้วย นะครับ ถ้าเห็นกับผู้สงวนคำแปรญัตติกด ไม่เห็นด้วย ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการแก้ไขนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

LIRT

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๑ คณะกรรมการ
คุ้มครองเด็ก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรัตน์ อยู่ภาคดี เชิญครับ

- ๑๗/๑

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี เข้ามาตรา ๗ หรือยังครับ ท่านประธานฯ ที่ผมยกมือคือมาตรา ๗ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เข้าแล้วครับ มาตรา ๗

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : เนื่องจากคณะกรรมการไปแก้ไข ในร่างเดิม เปลี่ยนจาก กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นสตรีไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ร่างเดิม เป็น หนึ่งในสาม ถ้าอ่านจริง ๆ ก็คือคณะกรรมการมี ๒๔ ท่าน ๑ ใน ๓ นี่ก็คือ ๕ เพราะเศษต้องปัดเป็น ๑ ท่านมาเปลี่ยนเป็นเฉพาะคณะกรรมการชุดนี้ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผมนับรวมแล้ว ๑๒ ท่าน ถ้าเดิมก็คือ ๑ ใน ๓ จาก ๑๒ ก็คือ ๔ ถ้าเปลี่ยนเป็นครึ่ง ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ จริง ๆ แล้วการไปเขียนอย่างนี้ในกฎหมายมองใน รูปหนึ่งก็เหมือนกับเป็นการให้สิทธิกับสตรี แต่ถ้ามองอีกรูปหนึ่งกำลังจะบอกว่า ประเทศไทยสตรีเองไม่มีความสามารถ เลยต้องเขียนไปในกฎหมายว่า ถ้าอย่างนั้นต้อง บังคับว่าสตรีไม่มีความสามารถ อะไรก็เป็นผู้ชายหมด ถ้าไปเขียนไว้อย่างนี้ และที่สำคัญ ครับท่านประธานฯ ที่ผมไม่เห็นด้วย จริง ๆ ผมอยากให้ตัดไปเลย แต่พอท่านเองท่านกลับ ไปเพิ่ม ขอเหตุผลสักนิดหนึ่งว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คำว่า ทรงคุณวุฒิ คือความเป็นกลาง การมีความรู้ ถ้ามองว่าเป็นสตรีหรือเป็นเพศชายทำให้การทรงคุณวุฒิเสื่อมไปตรงไหน ถ้าตัวนี้รับรองได้นะครับท่านประธานฯ ต่อไปนี้จะต้องเขียนเลยว่า คณะรัฐมนตรีอะไร ก็ตามจะต้องเป็นอย่างนี้ ประเทศไหนไปอ่าน ใครไปอ่านก็บอกตายแล้วประเทศไทย จำเป็นต้องเขียนด้วยหรือ ไม่ให้เกียรติสตรีถึงขนาดนั้นหรือ เป็นห่วงครับท่านประธานฯ ไม่ใช่เฉพาะตรงนี้ตรงเดียว ถ้าตัวนี้ท่านผ่านจะผ่านไปอีกเลย และต่อไปคณะกรรมการ ชุดอื่นจะนั่นเลยครับ กราบเรียนครับ อยากให้คืนร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตกลงท่านจำเจนนั่นจะอภิปรายไหมครับ ท่านจำเจน จิตรธร เชิญครับ

นายจำเจน จิตรธร (สุโขทัย) : ผมไม่ติดใจครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการ ท่านแพทย์หญิงมาลินีครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (รองประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานฯ อะ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ จริง ๆ แล้วก็เป็นที่ฮึดอัดใจมาก
เลยที่เป็นผู้หญิงแล้วต้องมาตอบอันนี้ แต่ดิฉันอยากจะกราบเรียนไว้อย่างนี้ค่ะว่า
ในคณะกรรมการเสียงข้างมากทั้งหมดของเรานี้เป็นเอกฉันท์ ที่คิดอย่างนี้เพราะอะไร
ไหมคะ

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พูดถึงเรื่องเด็ก เพราะฉะนั้นแม่กับลูกเขารู้
คุ้นเคยกันมากด้วย คือถ้าพระราชบัญญัติฉบับอื่น ๆ เช่น ค่าอาวุธปืนอย่างนี้เราคงจะไม่
สนใจตรงนั้นนะคะ ที่นี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งต้องยอมรับว่า ผู้หญิงมี
ความละเอียดอ่อนในเรื่องนี้มาก และเรื่องของเด็กนั้นเราจะไม่ใช่ ๒ บวก ๒ เป็น ๔
เพราะมีเรื่องอีกเยอะมากที่เด็ก ๆ เขาคิดอะไร แล้วเราผู้ใหญ่เรานึกไม่ถึงด้วยว่าเขาคิด
อย่างนั้น ซึ่งดิฉันก็ยกตัวอย่างในที่ประชุมว่า อย่างเด็กคนหนึ่งเข้ามาหา คุณพ่อคุณแม่
พามาบอกว่า เด็กคนหนึ่งบอกว่าไม่ชอบเลย แม่คอยพูดเสมอว่า นี่แม่ทำเงินมามาก
เหนี่ยวนะ เพราะฉะนั้นมีอาจารย์มาตีวนะ เพราะฉะนั้นอ่านหนังสือให้ดี ๆ เรียนให้ดีนะ
เด็กบางทีกลับคิดว่าที่แม่พูดอย่างนั้น พ่อพูดอย่างนั้นเป็นเพราะว่ามาล้าเลิกบุญคุณ
เพราะฉะนั้นเรื่องของเด็กละเอียดมาก ดิฉันคิดว่าต้องมีผู้ที่ทรงคุณวุฒิจริง ๆ และก็เป็นผู้ที่
เข้าใจเด็กจริงนะคะ ซึ่งเราต้องยอมรับนะคะว่า คุณพ่อไปหาเงินหาทองนอกบ้านมามาก
เพราะฉะนั้นผู้หญิงจะมีความละเอียดอ่อนตรงนี้มาก นั่นเหตุผลประการที่ ๑ นะคะ

ประการที่ ๒ ก็คือว่าจากคณะกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในนี้ ทั้งปลัดกระทรวง ผู้บัญชาการตำรวจ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมพัฒนา อะไรเหล่านี้ ก็มีผู้ขาย อยู่มากแล้วนะคะในตัวหลักของกรรมการทั้งหมด ส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีแค่ ๑๐ คน แล้วเราขอว่า โอ.เค. ขอให้เกิน ๕ คน คือหมายความว่าไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ก็คือว่า ไม่น้อยกว่า ๕ คน ที่นี้หลายคนก็ท้วงติงเหมือนกันบอกถ้าเป็น ๑๐ คน ก็ไม่เป็นไรละ นั้นแสดงว่ามีการวิวัฒนาการของสังคมไปแล้วว่าผู้หนึ่งนั้นได้ทำงานมากขึ้น อันนั้น ก็เป็นไปตามวิวัฒนาการ ดิฉันก็อธิบายว่าในขณะนี้แม้กระทั่งองค์การระหว่างชาติก็พูดถึง เรื่องนี้มากเหมือนกันนะคะว่าขอให้ผู้หนึ่งได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้น เพื่อที่จะให้สังคม มีความสมดุล คือในสังคมนี้ ในพลโลก หญิงครึ่ง ชายครึ่งอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ผู้หนึ่ง ได้มีโอกาสเข้ามาทำงานด้วยนะคะ อันนี้ก็เหตุผลที่เราคิดว่าเป็นการยุติธรรมแล้วนะคะ ที่จะใช้คำว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมไม่เห็นด้วยนะครับที่จะขยายจาก ๑ ใน ๓ ขึ้นมาเป็นกึ่งหนึ่ง เหตุเป็นดังนี้ครับ คือถ้าในตรรกที่ว่าเพศแม่จะมีความเข้าใจ และก็มีความรักในเด็ก แล้วก็รู้จักปัญหาในครอบครัวได้ดีกว่าเพศชาย อันนี้ผมยอมรับ เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่เราอยากได้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาจากผู้หนึ่งเห็นด้วย ควรจะกำหนด แล้วก็ไม่ใช่เรื่องของการเสมอภาค มีกรรมการของรัฐอยู่ที่ไหนต้องมีผู้หนึ่ง เดินอยู่ในนั้น อันนี้ผมไม่เคยยอมรับตรรกนี้เลยนะครับ ความเสมอภาคต้องมาจากพัฒนาการ ของสังคม ไม่ใช่เอากฎหมายไปข่มขืนเขียนให้มันเกิด แต่ในกรณีนี้ผมรับในตรรกที่จะ อธิบายว่าความเป็นหญิงจะช่วยทำให้กรรมการชุดนี้มีดุลพินิจเป็นผู้เป็นคนขึ้น เห็นด้วย แต่ถามว่าอัตราส่วนเท่าไร ผมคิดว่า ๑ ใน ๓ เป็นขั้นต้นน่าจะพอแล้ว มากกว่านี้ยุ่ง ยุ่งอย่างไรครับ ท่านประธานฯ ครับ คือดูเกณฑ์การตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิบอกว่า แต่งตั้ง จากผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในงานที่ทำในด้านวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ครู จิตวิทยา กฎหมาย แพทย์ไม่น้อยกว่า ๑ ปี วิชาชีพละ ๒ คน เสร็จแล้วในแต่ละสาขาจะต้องมีผู้แทน

จากภาคเอกชนอย่างน้อยวิชาชีพละ ๑ คน แล้วก็แต่งตั้งจากผู้มีผลงานด้านสวัสดิการเด็กอีก ๒ คน เพราะฉะนั้นถ้าคุณแค่ความรู้กฎหมาย และมีความเชี่ยวชาญผมก็จะเลือก เสร็จแล้ว ก็ไปดูจิตวิทยาผมก็จะเลือก ขณะเดียวกันผมต้องคอยดูตัวเลขตลอดว่าผู้หญิงถึงครึ่งหรือเปล่า ต้องคุมไว้ให้ได้ ประตุมามากอยู่แล้ว ต้องมีสาขานี้ ๆ เสร็จแล้วล็อก (Lock) ไปอีกว่า ต้องมาจากภาคเอกชนอย่างน้อย ๑ คน เพราะฉะนั้นเวลาผมจะดูคนผมคอยคุมตัวเลขขึ้น ตลอด ผู้หญิงเกินแล้ว ผู้หญิงยังไม่ถึง ผู้ชายเกินแล้ว จะยากลำบากมากนะครับ ๑ ใน ๓ ผมว่ากว่าจะเลือกให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติจริง ๆ แล้วก็ได้ผู้หญิง ๑ ใน ๓ ก็ไม่ใช่ง่ายแล้วนะครับ นี่ท่านล็อกไว้ตั้งกึ่งหนึ่ง เลือกลำบากมาก ๆ กว่าจะได้ภาพรวมให้ได้ถึงกึ่งจะปวดหัวมาก ในการที่จะเลือกวิชาชีพจิตวิทยา คนนี้ก็ดี แต่เป็นผู้ชายไปแล้วนะ ผู้หญิงตอนนี้เต็มแล้ว เดียวก็เถียงกันอีก ถ้าอย่างนั้นเอาผู้หญิงตรงนั้นออก แล้วไปเอาผู้ชายตรงนั้นขึ้น ปวดหัวครับ เพราะว่าละหลายล็อก แล้วท่านเติมล็อกรวมไปอีกที ๑ ใน ๓ ผมยังไม่รู้ผมจะตั้งได้ หรือเปล่า ช่วยกรุณาลดให้เป็นขั้นต่ำไว้ ๑ ใน ๓ ก็พอแล้ว ถ้าเขาเลือกได้ดี ๆ จริง ๆ ได้ ผู้หญิงถึงกึ่งผมก็ยิ่งจะชอบใจ แต่อย่าไปขวางถึงขนาดกึ่ง เลือกลำบากครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๘ วรรคสองนะครับ ที่กรรมการมีการแก้ไข มีท่านสมาชิกฯ เห็นแตกต่างจากกรรมการนะครับ ผมจะขอมตินะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการกค เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิม คือ เห็นตามผู้ที่สมาชิกฯ อภิปราย คือ กลับไป ๑ ใน ๓ คือกลับไปร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ คือเห็นกับกรรมการกค เห็นด้วย เห็นตามท่านสมาชิกฯ อภิปรายหรือตามร่างเดิมนะครับ กค ไม่เห็นด้วย ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ ก็ถือว่า มาตรา ๘ คั่นร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจำเอนสงวนไว้จิตใจไหมครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ไม่จิตใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านฉวิล ไพโรจน์ ตรี รับเชิญครับ

นายฉวิล ไพโรจน์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ฉวิล ไพโรจน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมอยากจะปรึกษาคณะกรรมการนิดเดียวครับ ถ้าคณะกรรมการไม่เอาด้วยก็ไม่เป็นไรครับ คือเวิร์ดดิ้ง (Wording) แก่นั่นเองครับ (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่นี้ ส่วนใหญ่เขาใช้คำว่า “หรือทุจริตต่อหน้าที่” ไม่ใช่ “ไม่สุจริต” ครับ กระผมดูรัฐธรรมนูญแล้ว มาตรา ๑๐๕ เขียนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม คุณสมบัติของผู้สมัคร ส.ส. นี้

LIRT

ในรัฐธรรมนูญใช้คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” เขาไม่ได้ใช้คำว่า “ไม่สุจริต” นะครับ อันนี้ขอฝากท่าน ถ้าท่านไม่เอาก็ไม่เป็นไรครับ แต่ผมพิจารณาเรื่องนิตเดียวนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ วันนี้เราพิจารณา พ.ร.บ. ด้วยกันทั้งหมด ๓ ฉบับ ฉบับนี้ฉบับส่งเสริมจัดการสวัสดิการสังคม มีอีกฉบับหนึ่งอุดมศึกษาก็มี ทุกฉบับก็เขียนเหมือนกันหมด คือ รัฐมนตรีให้ออก ผมคิดว่าเราจะใช้หลักเกณฑ์ใดครับท่านประธานฯ ก็ถามนะครับ ผมคิดว่าคณะกรรมการนี้คงจะไม่อ่านเฉพาะกฎหมายของตัวเองนะครับ คงจะมองภาพรวมทั้ง ๓ - ๔ ฉบับด้วยนะครับ เพราะถ้าแก้ฉบับนี้แล้วคณะกรรมการชุดอื่นผมคิดว่า เนื่องจากเราไปเติมนะครับ แต่ถ้ามาจากสภาล่างอันนี้ไม่ติดใจครับ แต่เราไปเติมอยากจะให้เป็นหลักเกณฑ์นะครับว่า แล้วถ้าไม่เติมอย่างที่ท่านว่า คณะกรรมการชุดนี้จะออกไม่ได้ แล้วฉบับที่จะตามมาอีก ๓ ฉบับ จะไม่แย่งวาระหรือครับ กราบเรียนครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรียนท่านนิรัตน์นิดหนึ่งว่า ในการพิจารณากฎหมายของเรานั้น เราว่าไปที่ละฉบับ เอาไว้ถ้าถึงฉบับที่กล่าวถึงแล้วเราถึงอภิปราย เชิญท่านประธาน คณะกรรมาธิการตอบครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
 ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ เราก็พิจารณาหลายฉบับ
 แต่ที่ท่านสมาชิกฯ พยายามยกตัวอย่าง สุดท้ายเรามาได้คำตอบตรงที่ พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ
 ผ่านการพิจารณาเมื่อวันจันทร์ ถ้อยคำเหมือนใน พ.ร.บ. ผู้สูงอายุที่เรารับรองทั้งสิ้น
 ใช้คำเหมือนกัน เราถือว่าเป็นกฎหมายที่ผ่านเราไปแล้วนะครับ และเป็นร่างเดิมจาก
 ผู้แทนราษฎรด้วย เราต้องยึดหลักร่างที่ผ่านของเราเพื่อไม่ต้องเถียงกันมากคงต้องยืนยันตามนี้
 ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอมตินะครับ ท่านถวิล เชิญครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่ได้
 จัดแย้งอะไร เพียงผมบอกว่าผมอยากจะแก้แบบนี้ ถ้าคณะกรรมการไม่เห็นด้วยไม่เป็นไร
 แต่ผมอ้างรัฐธรรมนูญครับ รัฐธรรมนูญเขาใช้คำว่า “ทุจริต” ไม่ใช่ “ไม่สุจริต” แต่ถ้า
 คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผมก็ไม่ติดใจครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
 มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประทีป อึ้งทรงธรรม ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมการ) : ในมาตรา ๑๑ นั้นจะ
 ในเรื่องของกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง
 บุคคลที่มีคุณสมบัติเดียวกันตามมาตรา ๘ เป็นกรรมการแทน คือไม่ได้มีระบุไว้ในระยะ
 เวลา ดิฉันเองคิดว่าในบ้านเมืองเรา ถ้าเราจะจัดระเบียบก็จะต้องมีระเบียบตรงนี้ด้วย
 เช่นเดียวกันว่า ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งแล้วเราก็ไม่มีการแต่งตั้ง
 ก็จะเกิดความเสียหายขึ้นมาได้ เพราะว่าจะไม่ครบเวลาลงมติหรือลงเสียงหรือออกกฎ
 ออกระเบียบอะไรเกิดขึ้นมา คนก็จะมาอ้างได้ว่ากรรมการไม่ครบ ตำแหน่งต่าง ๆ ไม่มี

ระบุเอาไว้ ดิฉันก็เลยขอให้เดิมว่า ใส่วะเวลาไปค่ะ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนภายใน ๒ เดือนนับจากวันที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งและให้ผู้ที่ได้รับตำแหน่งแต่งตั้งนั้นดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน นี่เป็นเหตุผลที่ดิฉันอยากเสนอว่า ดิฉันเห็นคณะกรรมการหลายชุดพอมิกรรมการพ้นตำแหน่งไปหรือว่าลาออกไปก็จะเรื่อยไปเรื่อย ๆ ไม่มีการเอาจริงเอาจังในเรื่องนี้ ดิฉันอยากจะให้มีระยะเวลากำหนดไว้เพื่อที่จะทำให้การประชุมมีคุณภาพค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร เปาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กระผม วิเชียร เปาอินทร์ กรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ กรรมาธิการเสียงข้างมากขอให้คงร่างเดิม คือโดยหลักการของคณะกรรมการบริหารนั้น ถ้าเกิดตำแหน่งว่างนั้นก็เป็นผู้มีอำนาจ ผู้มีอำนาจคือรัฐมนตรีก็สามารถที่จะแต่งตั้งได้โดยไม่ได้ระบุไว้ โดยปกติก็ต้องแต่งตั้งโดยเร็ว เหตุที่เราไม่ได้ระบุว่าจะต้องให้แต่งตั้งให้เสร็จภายใน ๒ เดือน ถ้าเราเขียนไว้อย่างนั้นบางทีถ้าเผื่อว่ารัฐมนตรีเกิดมีการยุบสภา หรือรัฐมนตรีตั้งไม่ได้ขึ้นมา ก็จะเกิน ๒ เดือนก็จะเป็นปัญหาแล้วกฎหมายอื่น ๆ นั้นไม่ได้เขียนในด้านของกรรมการบริหารไม่ได้เขียนไว้ทุกฉบับเลยครับว่าจะต้องให้แต่งตั้งภายในเท่าไร ถ้าเผื่อว่าเราแต่งตั้งช้า แต่งตั้งมิชอบผู้ที่เกี่ยวข้องอาจจะไปฟ้องต่อศาลปกครองหรือไปร้องต่อที่อื่นก็ได้ ฉะนั้นจึงเป็นมาตรฐานทั่วไปคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่จึงขอให้คงร่างเดิมไว้ครับ คือไม่ต้องระบุเวลาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๑ นะครับ กรรมาธิการ ไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามีท่านสมาชิกฯ คือกรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็น ผมจะถามมติที่ประชุมเลยนะครับ ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นกับคณะกรรมการคือคงไว้ตามร่างเดิมกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นกับผู้สงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เห็นตามกรรมาธิการคือคงร่างเดิม เห็นด้วย นะครับ เห็นตามผู้สงวนกด ไม่เห็นด้วย ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติที่ประชุมเห็นตามกรรมาธิการคือร่างเดิมนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการครับ

- ๒๑/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๒ และ
มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ที่สงวนความเห็น ท่านประธานคณะกรรมการ
ท่านวัลลภ ขอชี้แจงข้อความเพิ่มเติม เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกาญ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ก็ต้องเรียน
ท่านสมาชิกฯ ว่ามาตรา ๑๔ นี้ต้องกราบขอกฎที่ (๕/๑) นี้กรรมการขอตัดออกนะครับ
เพราะทบทวนรายละเอียดทั้งหมดแล้วมีอำนาจอยู่แล้วตามมาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๐
ก็ขออนุญาตว่ามาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้สงวนความเห็นก็ไม่ต้องสงวนนะครับ เพราะไม่มีการแก้ไข
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ สิ่ง
กรรมการแก้ไขในมาตรา ๑๖ นั้นนะครับ ผมก็พยายามจะดูรายละเอียดว่าเป็นเนื้อหา
สาระอะไรมาน้อยเพียงไหน ถ้าดูแล้วไม่ทำให้ระบบเสียหายหรือไม่ทำให้วิธีทำงาน
เสียหายผมก็มักจะเห็นด้วยทั้งหมดนะครับ แต่พอมาดูที่กรรมการตัดออกในการตั้ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง ในร่างเดิมบอกว่าโดยความ
เห็นชอบของปลัดกระทรวง ซึ่งในลักษณะนี้ก็ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๗ ก็มี มาตรา ๑๘ ก็มี
ซึ่งให้ปลัดกระทรวงเห็นชอบ ผมก็พยายามจะคิดว่าทำไมไปตัด โดยความเห็นชอบของ
ปลัดกระทรวง ออก ก็เข้าใจไปเองนะครับ ไม่ทราบตรงกับกรรมการหรือไม่ว่าต้องการ
ให้เกิดความสับสน เพราะแต่ละจังหวัด เพราะว่าในมาตรา ๑๗ ก็มีจังหวัดอื่น ๆ ด้วย

ให้มีกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด แล้วก็คุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานครในมาตรา ๑๖ ก็พยายามคิดว่าถ้าเป็นความสะดวกก็เป็นสิ่งที่ดีถ้าจะตัด โดยความเห็นชอบของ ปลัดกระทรวง ออก แต่พอมานึกถึงระบบครับท่านประธานฯ ครับ ในการทำงานทำหน้าที่ มีหลายจังหวัด ในร่างเดิมกำหนดว่าโดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวง ผมว่าน่าจะดี เพราะว่าในการจะทำงานตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อยต้องมีศูนย์รวมว่าอยู่ที่ไหน ใครจะต้อง ดูแลหรือมีข้อมูล เพราะฉะนั้นดูตามร่างก็คือโดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวง แต่เอา เอะครับท่านประธานฯ ครับ แต่ถ้ากรรมการบอกว่าถ้าไปเห็นชอบของปลัดกระทรวง ในแต่ละจังหวัดก็ทำงานไม่สะดวก ผมว่าถ้าไม่สะดวก ไม่ใช่ระบบโดยความเห็นชอบของ ปลัดกระทรวง อย่างน้อยที่สุดก็น่าจะเป็นระบบแจ้งให้ปลัดกระทรวงทราบ เพราะว่างานก็ สะดวก ข้อมูลก็มียึดโยงอยู่ที่ศูนย์รวม แต่ถ้าหากว่าไปกำหนดอย่างนี้ครับ แต่ละจังหวัด ต่างคนต่างทำ ผมก็ไม่เข้าใจพอดีท่านปลัดกระทรวงท่านก็นั่งอยู่ด้วยนะครับ ไปปล่อย ตรงนี้ออกมาได้อย่างไรอย่างนี้ ช่วยกรุณาอธิบายด้วยนะครับ ว่าถ้าหากว่าตัดตรงนี้ไม่เป็น อย่างที่ผมว่าก็กระจัดกระจายกันอยู่ ผมไม่ได้ว่าท่านหรอกนะครับ เพียงแต่ว่าบอกว่า ท่านเสนอความเห็นอย่างที่ผมกราบเรียนนี้ไปหรือเปล่า ก็เห็นควรว่าถ้าจะไม่ใช้ระบบโดย ความเห็นชอบของปลัดกระทรวงก็ควรใช้ระบบแจ้งให้มีศูนย์รวมอยู่ที่เดียว ไปตัดออก ทั้งหมดผมว่าทำให้ข้อมูลในการที่จะทำงานทุกจังหวัดทั่วประเทศไม่สมบูรณ์ ก็กราบเรียน ท่านประธานฯ หรือท่านกรรมการด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีต้องขอภัยนะ ไม่ได้ประท้วงท่าน แต่ว่าปล่อย ความหมายฟังอาจจะไม่ชัดเจน คือใช้คำที่เหมาะสมควรจะเป็นคำว่าอย่างไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่าคำว่า ปล่อย ไม่เหมาะสมก็ขอถอนนะครับ เอาเป็นว่าก็ให้เข้าใจแล้วกัน นะครับ ท่านนึกคำไหนแทนก็ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ เชิญท่านกรรมการวิเชียร เปาอินทร์ ครับ

นายวิเชียร เปาอินทร์ (กรรมการ) : ร่างเดิมนั้นครับ การที่จะตั้ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในทุกจังหวัด ๗๖ จังหวัดรวมทั้งกรุงเทพมหานครนั้น ต้องมาขอ
 อนุมัติปลัดกระทรวงเสียก่อน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 ผมก็มีความเห็นว่าในแต่ละจังหวัดนั้น ทางจังหวัด คณะกรรมการจังหวัด
 ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเขารู้ดีว่าใครควรจะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิบ้าง เขาก็ตั้ง
 ตั้งเสร็จแล้วก็ต้องส่งมาให้ท่านปลัดกระทรวง ท่านปลัดกระทรวงท่านจะรู้อะไรครับ
 คนที่อยู่ทางสตูล คนที่อยู่ทางแม่ฮ่องสอน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผมว่าเป็นการที่ว่ทำให้
 งานเย็นเยื่อ สร้างระบบราชการที่ซึกซ้า และที่สำคัญที่สุดคือในกรุงเทพมหานคร
 กรุงเทพมหานครมีผู้ว่าฯ ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน เสร็จแล้วบอกว่า
 จะตั้งใครนั้นให้ขออนุมัติปลัดกระทรวง จริง ๆ แล้วผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้น
 ผมว่าศักดิ์ศรีนั้นเหนือกว่าปลัดกระทรวงการพัฒนาฯ ฉะนั้นกรรมาธิการจึงตัดออกทั้งหมด
 นะครับโดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวง ท่านปลัดกระทรวงท่านก็เห็นด้วยครับ

- ๒๒๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ
 อย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะกรรมการนั้นครับว่า เหตุผลที่ผม
 ได้ชี้แจงไปนี้เป็นเรื่องของระบบการทำงาน แต่ผมก็เข้าใจ แล้วก็ตอบตรงกับที่ท่านวิเชียร
 กรรมการได้อธิบายว่าถ้าไม่ให้ความเย็นเยือกที่ตัดตรงนี้ออก ผมก็คงเห็นด้วย แต่อย่าง
 ที่เรียนแล้วว่าเมื่อเห็นด้วยแล้ววิธีการทำงานต้องมีศูนย์รวมข้อมูลในแหล่งเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นก็ต้องใช้ระบบโดยแจ้งให้ปลัดกระทรวงทราบ ผมว่าตรงนี้คือ
 สิ่งที่น่าจะถูกต้องที่สุด แต่เรื่องศักดิ์ศรี เรื่องผู้ว่าฯ กับปลัดกระทรวง ผมว่าไม่ใช่เป็นเหตุ
 ผลคนละส่วนกัน ถ้าตรงนี้แก้มาตรา ๑๖ ก็คือไปถึงมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ก็คือระบบ
 เดียวกัน ให้ใช้ระบบแจ้งเสีย เชื่อผมเถอะครับท่านกรรมการครับ คือสิ่งที่เป็
 ประโยชน์นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ ท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ก็ท่านพยายาม
 บอกว่าเชื่อผมเถอะครับ ความจริงคงไม่ได้เชื่อหรือไม่เชื่อ แต่เราดูว่าเหตุผลเป็น
 ประการใด ท่านวิเชียรก็ตอบชัดเจน ท่านเองก็แย้งชัดเจนนะครับ ผมเองก็เป็นคนง่าย ๆ
 ก็เปลี่ยนเป็นว่าอย่างนี้ดีไหมครับ โดยความจริงถ้อยคำนี้อยากให้กฤษฎีกาช่วยคิดให้
 รอบคอบนะครับ คือความเห็นทั้งหลายทั้งปวงก็ให้ปลัดกระทรวงท่านทราบหน่อย
 ก็ยังดี แต่จะใช้ถ้อยคำอย่างไร เดียวทางกฤษฎีกาช่วยตอบให้ถ้อยคำชัดเจนจะได้บรรจุ
 ลงไปได้ ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ นะครับ กรุณาใคร่ครวญกันให้ดี ตอนนี้เรากำลังพูดถึงงานคุ้มครองเด็ก ผู้รับผิดชอบใหญ่ที่เป็นเซ็นเตอร์ (Center) นั่นก็คือคณะกรรมการแห่งชาติ แล้วผู้ดูแลพื้นที่ภายใต้กรอบที่กรรมการใหญ่มอบหมายอะไรต่าง ๆ คือกรรมการ กทม. หรือกรรมการจังหวัด ถ้าจะสร้างองค์กรก็พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการเหล่านี้ ปลัดกระทรวงโดยตำแหน่งลำพังก็ดูแลราชการอยู่ในกระทรวงของตนนั่นแหละครับ เพราะฉะนั้นถ้ามีความเห็นชอบใดหรือรายงานอะไรก็เป็นการรายงานต่อกรรมการใหญ่ ปลัดกระทรวงโดยลำพังไม่เกี่ยวอะไรเลยครับ ตัดออกไปถูกต้องแล้ว แล้วไม่ต้องกล่าวถึงเสียด้วยซ้ำ ถ้าท่านต้องการให้มีความเห็นชอบจริง ๆ ท่านต้องเห็นชอบโดยกรรมการใหญ่ เหมือน กกต. จังหวัดก็ต้องได้รับความเห็นชอบจาก กกต. ใหญ่ ไม่ใช่จากเลขาฯ กกต. เลขาฯ กกต. มีอำนาจหน้าที่เฉพาะในสำนักงานเท่านั้น โดยนัยเดียวกันปลัดกระทรวงไม่เกี่ยวครับ ถ้าจะอะไรมาเกี่ยวก็ต้องเกี่ยวระหว่างกรรมการต่อกรรมการครับ ไม่ต้องแก้อะไรทั้งสิ้น ถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเชื้อ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่กราบเรียนไปนั้นกรรมาธิการที่ตอบว่าเห็นด้วย แต่ท่านเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ท่านอาจารย์แก้วสรร ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านบอกว่าปลัดกระทรวงไม่เกี่ยวข้อง เพราะเป็นอำนาจกรรมการ จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับกรรมการ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นผู้ตั้ง ไม่ได้พิจารณาโดยกรรมการครับ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ท่านเสนอมาไม่ตรงกับสิ่งที่เรากำลังคุยกันอยู่ ผมคิดว่าเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดจะตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผมก็เห็นด้วยว่าเพื่อความคล่องตัวผู้ว่าราชการจังหวัดก็ตั้งได้ แต่ระบบศูนย์รวม ต้องคือแหล่งที่เดียวกัน ก็คือของปลัดกระทรวง ท่านกรรมาธิการ

๕๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

จิตติมา ๒๒/๓

ก็เห็นด้วยว่าให้แจ้งเป็นระบบแจ้งเสียแทนที่จะเป็นระบบโดยความเห็นชอบ ก็ตรงกับ
กรรมาธิการแล้ว เพียงแต่ว่าผมชี้แจงท่านอาจารย์แก้วสรรให้เข้าใจตรงกันเท่านั้นครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับในข้อความที่ท่านสมาชิกฯ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์
อภิปรายก็ดี ท่านแก้วสรรอภิปรายก็ดีนะครับ คือในหลักการยืนยันว่าให้มีการแก้ไข
ตามกรรมาธิการ แต่กรรมาธิการก็บอกว่าจะปรับถ้อยคำ เพื่อผมจะไม่ต้องโหวต
ในมาตรา ๑๖ ที่แก้ไข ท่านกรรมาธิการจะใช้ข้อความว่าอย่างไรครับ
เชิญท่านปลัดกระทรวง ท่านผาณิตครับ เชิญครับ

- ๒๓/๑

นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ (กรรมาธิการ) : ผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ กรรมาธิการ คือ เรื่องนี้ความจริงแล้วในการดำเนินการของคณะกรรมการแต่ละคณะในระดับจังหวัดและในระดับกรุงเทพมหานครในทางปฏิบัติ เนื่องจากมีผู้ทรงคุณวุฒิด้วยคณะกรรมการใหญ่โดยท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีจะเป็นคนออกคำสั่งแต่งตั้งอีกชั้นหนึ่ง เพราะฉะนั้นคิดว่าไม่น่าจะต้องเพิ่มเติมอะไร แต่ว่าเป็นไปในทางปฏิบัติที่จะต้องมีการแต่งตั้งและก็จะทราบในตอนนั้นเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ที่อภิปรายพอใจประเด็นนี้นะครับ คือไม่ต้องแก้ไขอะไรนะครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายวัลลภ คังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : คือเมื่อสักครู่นี้นั่งหารือกัน ท่านปลัดฯ ก็อธิบายขั้นตอน ท่านบอกว่าถ้าเราตัดถ้อยคำ โดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวง ออกไปแล้วก็สมบูรณ์ในตัว เพราะอย่างไรเขาก็ต้องแจ้งอยู่แล้ว ฉะนั้นกรรมาธิการคงต้องยืนยันตามที่เรากล่าวออก ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าหากว่าทางท่านปลัดฯ ยืนยันว่า รัฐมนตรีเป็นผู้มีศูนย์ข้อมูลตรงนี้อยู่ด้วยแล้ว กระผมไม่ติดใจได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๖ หรือเปล่า ท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ เนื่องจากมาตรา ๑๖ มีสัดส่วนของสตรีอยู่ด้วยไม่ทราบตัดไปด้วยนะครับ ผมจะได้เป็นแนวทาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยืนยันครับ กรรมาธิการยืนยันกลับไปตามเดิม เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเชิดพงษ์ อุทัยสาธิต ครับ

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธิต (หนองคาย) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
นายเชิดพงษ์ อุทัยสาธิต สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ท่านประธานฯ ครับ ผมแปรญัตติ
ในมาตรา ๑๗ โดยสาระสำคัญนั้นเพียงเพิ่มตำแหน่งปลัดจังหวัดอยู่ในคณะกรรมการ
คุ้มครองเด็กในระดับจังหวัด ส่วนข้อความอีกส่วนหนึ่งคือว่า ตำแหน่งผู้บังคับการจังหวัด
และตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนั้นมียุติแล้ว เพียงแต่ผมย้ายที่ครับ ย้ายที่จาก
ตรงกลางให้ขึ้นมาข้างบนให้เหมาะสมเท่านั้นเองนะครับ สำหรับที่ผมได้ขอเพิ่มตำแหน่ง
ปลัดจังหวัดเป็นคณะกรรมการคุ้มครองเด็กนั้นด้วยเหตุผลที่ว่า ในคณะกรรมการชุดนี้มี
หัวหน้าส่วนราชการจังหวัดอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งผมมองดูแล้วจริง ๆ แล้วหัวหน้าส่วนราชการ
เหล่านั้น ถ้าจะเปรียบเทียบกับตำแหน่งปลัดจังหวัดแล้วยังมีความสำคัญน้อยกว่า ตำแหน่ง
ปลัดจังหวัดนั้นในส่วนภูมิภาค ก็คงเป็นที่ทราบดีว่าเป็นหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดที่มีความ
สำคัญสูงสุด เพราะว่าเป็นข้าราชการฝ่ายปกครองที่ดูแลนายอำเภอทุกอำเภอ ท่าน
ผู้ใหญ่บ้านทั้งหมด รวมทั้งการปกครองท้องถิ่นด้วย เพราะฉะนั้นในหน้าที่ในเรื่องที่เราจะมี
กฎหมายคุ้มครองเด็ก ซึ่งถ้าหากว่าตัวปลัดจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนายอำเภอทุก
อำเภอทั้งหมด ทั้งท่าน ท่านผู้ใหญ่บ้าน ไม่ทราบไม่อยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ อาจจะไม่สามารถ
นโยบายในการทำงานของคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก ก็แทนที่ก็อาจจะไม่ได้ให้การส่งเสริม
หรือว่าสนับสนุนการทำงานในเรื่องของการคุ้มครองเด็กด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในมาตรา ๒๔ ถ้าท่านสมาชิกฯ ได้เปิดดู ในมาตรา ๒๔ นั้น ได้กำหนดให้นายอำเภอ
ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ข้าราชการการอำนวยการปกครองส่วนท้องถิ่น
ทั้งหมดให้มีหน้าที่ในการที่จะคุ้มครองเด็กด้วย-----

เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน นายอำเภอมีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการคุ้มครองเด็กแล้ว ปลัดจังหวัดนี้ไม่มีหน้าที่ ซึ่งไม่สอดคล้องไม่ประสานกัน ผมคิดว่าการที่ให้มีตำแหน่ง หัวหน้าส่วนราชการจังหวัดเพิ่มอีก ๑ ตำแหน่งนั้นเป็นเรื่องที่ไม่เป็นผลเสีย แต่กลับจะเป็นผลดีทำให้การปฏิบัติในเรื่องการคุ้มครองเด็กมีผลดียิ่งขึ้น ก็เลยเสนอให้เพิ่มตำแหน่ง ปลัดจังหวัดอีก ๑ คนในคณะกรรมการชุดนี้นะครับ ส่วนเรื่องของการย้ายตำแหน่งที่วางไว้ นั้นครับ ผู้บังคับการจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดซึ่งถือว่าเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ของจังหวัดในการออกคำสั่ง หรือการเขียนอะไรแล้วแต่ระดับจังหวัดนั้นเขาต้องวาง ตำแหน่งให้เหมาะสม นี่คือสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องอาวุโสแทนที่จะเอาบุคคลเหล่านี้ ไปอยู่ตรงกลาง ๆ ท้าย ๆ นี่เป็นสิ่งที่คิดว่าโดยธรรมเนียมแล้วไม่เหมาะสม อันนี้ไม่ได้ ทำให้ผลของกฎหมายมาตรานี้เปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นก็คิดว่าอยากให้สมาชิกๆทุกท่าน ได้กรุณาพิจารณาว่า การที่จะเพิ่มหัวหน้าส่วนราชการที่มีบทบาทสำคัญในภูมิภาค สักคนหนึ่งเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นนี้ ก็คงไม่ทำให้กรรมการชุดนี้เกิดความเสียหาย แต่กลับ จะเป็นผลดีครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่งได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๑๗ นี่คือการย้าย ๆ กับมาตรา ๑๖ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็พยายามจะหาสิ่งที่ ท่านกรรมาธิการหรือท่านปลัดฯ ได้บอกนะครับว่า โดยความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ทั้งหลายนะครับกลับย้อนไปดูแล้วบอกว่า รัฐมนตรีก็เป็นผู้แต่งตั้งด้วย ผมก็ยังไม่เห็น นะครับ ท่านช่วยตอบนิดได้ไหมครับว่า อยู่ตรงไหนครับ สิ่งที่ท่านอธิบายเมื่อสักครู่นี้ บอกว่าไม่ต้องห่วงหรอก ศูนย์รวมอยู่ที่รัฐมนตรีแล้วละ เพราะรัฐมนตรีเป็นคนแต่งตั้ง อีกทีหนึ่ง ผมก็ดูครับว่าไม่เห็นมีเลย กรุณาบอกสักนิดเถอะครับว่าอยู่ตรงไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นางผานิต นิติทัศน์ประภาส (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ นะคะ อันนี้เป็นเรื่องของทางปฏิบัติค่ะ เพราะว่าเส้นทางปฏิบัติที่ว่า เวลาที่กรรมการที่แต่งตั้งที่มีอยู่ในจังหวัด แล้วก็ กทม. นะคะ เพราะเนื่องจากมีผู้ทรงคุณวุฒิด้วย เพราะฉะนั้น เวลาที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนี้จะต้องนำเสนอรัฐมนตรี ในฐานะประธานกรรมการระดับชาติเพื่อแต่งตั้งอีกชั้นหนึ่งค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเสรีอีกครั้งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ คือสิ่งที่ท่านตอบผมมาแล้วผมขอมุนะครับ เพราะผมเข้าใจว่าอยู่ในกฎหมาย แล้วก็คิดว่าสิ่งที่กรรมการเสนอนั้นว่าเห็นด้วยกับผมนี้ ผมว่ามันคือสิ่งที่ถูกต้อง แต่ท่านบอกว่า รัฐมนตรีอย่างไรเขาก็ดูเลมีข้อมูลแล้ว ผมก็เชื่อท่าน เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๖ ผมลงมติไปโดยผมสำคัญผิดมากเลย คิดว่าอยู่ในกฎหมายนี้แล้ว อันนี้เรากำลังพิจารณากฎหมายว่ากลไกต้องเป็นอย่างไรนะครับ แต่ถ้าทางปฏิบัติเป็นได้มากมายครับ ถ้าบอกว่าจะยึดถือทางปฏิบัติเป็นหลักก็ไม่จำเป็นต้องมาเขียนกฎหมายหรอก ท่านจะไปออกเป็นปฏิบัติอย่างไรก็ได้ แต่อันนี้เรากำลังพิจารณากฎหมายนะครับ เพราะฉะนั้นการตัดสินใจสักครั้งนี้ผมว่าเป็นปัญหาแน่ เพราะว่าการอธิบายไม่ตรงกับตัวบทกฎหมายนะครับ แล้วมาตรา ๑๗ ก็ลักษณะเดียวกันนะครับ แล้วถ้าเกิดท่านไม่ปฏิบัติก็ยอมทำได้ อันนี้เรากำลังพิจารณากฎหมาย เราไม่ใช่วิธีปฏิบัติเป็นอย่างไรนะครับ แล้วท่านตอบไปอย่างนั้นผมไม่สบายใจจริง ๆ เลยนะครับ ผมว่ากรรมการถูกแล้วที่บอกว่า ให้ทูลเกล้าฯ ถวายคำเป็นอย่างไร เพราะเรากำลังพิจารณากฎหมายอยู่ แต่อย่าตอบว่าทางปฏิบัติเป็นอย่างไร ๆ เลยครับ ก็สับสนนะครับ เรากำลังพิจารณากฎหมายกันอยู่ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตทบทวนว่า หลังจากฟังท่านเสรี ฟังท่านแก้วสรรนี้ผมก็ไปนั่งคุยกับทั้งสองท่านเลยนะครับ ทั้งท่านปลัดฯ และกฤษฎีกาก็เห็นพ้องต้องกันว่า เป็นหลักปฏิบัติที่ดำเนินการอยู่แล้ว เลยยืนยันว่าสิ่งที่กรรมการตัดออกนี้เห็นชอบแล้ว แล้วที่ประชุมก็ไม่ตั้งใจ พอมาถึงมาตรานี้ก็คิดใจคงต้องยืนยันเหมือนเดิมครับ เพราะเราผ่านมา ๒ มาตราแล้ว ขอขอบคุณครับ ส่วนประเด็นของคำสงวน เดี่ยวท่านวิเชียรจะเป็นผู้ตอบเรื่องปลัดฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านวิเชียร เปาอินทร์ ครับ

นายวิเชียร เปาอินทร์ (กรรมการ) : ครับ กระผม วิเชียร เปาอินทร์ นะครับ กรรมการ ตำแหน่งปลัดจังหวัดนั้นถือว่าเป็นแม่บ้านเป็นมือเป็นไม้ของผู้ว่าราชการจังหวัด ความจริงตำแหน่งปลัดจังหวัดนั้นก็มียานมากมายนะครับ โดยเฉพาะงานด้านนโยบายของรัฐบาลทุกเรื่องนั้น ก็จะมอบให้ปลัดจังหวัดนั้นเป็นเจ้าของเรื่อง ฉะนั้นงานเกี่ยวกับเรื่องเด็กนะครับ โดยปกติก็เป็นงานของทางกระทรวงศึกษาธิการ เป็นงานของพัฒนาสังคมสมัยก่อนเขาเรียก ประชาสงเคราะห์ นะครับ ฉะนั้นโดยปกติผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ก็เป็นแต่เพียงผู้ประสานงานโดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่รองจากผู้ว่าราชการจังหวัดอีกทีหนึ่ง ผมจึงว่าอย่าให้เป็นกรรมการมากเกินไป ถ้าเผื่อว่าเป็นมากแล้ว ก็ทำอะไรได้ไม่ดี ท่านปลัดจังหวัดนั้นก็ไม่อยากให้มาเป็นกรรมการชุดนี้เพราะว่างานท่านมากแล้วนะครับ แล้วอีกอย่างหนึ่ง ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดท่านอาจจะมอบในฐานะท่านเป็นประธานกรรมการ ท่านจะมอบเป็นกรณีพิเศษอะไรท่านก็มอบได้มอบท่านปลัดจังหวัดได้นะครับ ไม่ใช่ว่าเป็นกรรมการมากเกินไปทำอะไรอื่นแล้วมัวแต่นั่งประชุมอยู่ ฉะนั้นกรรมการจึงว่ายืนยันตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านเสรียังตั้งใจ เชิญได้อีกครั้งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมตั้งใจในเรื่องของวิธีพิจารณางานด้วยกัน ซึ่งกรรมการก็พยายาม

จะบอกว่าผลที่ออกมาคืออะไร แต่ไม่ได้บอกว่าสิ่งที่ตอบมานั้นคือทางปฏิบัตินะครับ ผมเชื่อว่าที่ประชุมลงมติไปนี่นะครับ ก็คือไม่มีข้อขัดแย้ง ถ้ากฎหมายเขียนไว้อย่างนั้น ชัดแล้ว มีฉะนั้นแล้วต่อไปเวลากรรมการตอบนี้เราแยกไม่ออกครับว่าถ้าท่านไม่พูดครับ คำว่า ปฏิบัติ ปึบ เราจะไปรู้ได้อย่างไรครับว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นมาจากปฏิบัติหรือในกฎหมาย แต่เชื่อโดยสุจริตว่าเรากำลังพิจารณากฎหมายกันอยู่นะครับ แล้วที่ประชุมนี้ะครับไม่ได้โต้แย้งอะไรมาก เพราะเข้าใจว่าเป็นที่ตรงกันนะครับว่าสิ่งที่หวังไว้นั้นมีข้อยุติแล้วชัดเจน แล้ว เพราะฉะนั้นเอาเถอะครับท่านประธานฯ ครับผมคิดว่าเป็นเรื่องความรับผิดชอบร่วมกัน ถ้าหากผลบอกว่าจะยึดถือที่ประชุมลงมติไปแล้วนี่ก็ลงได้ เพราะผมก็ดูแล้วว่าไม่ได้เสียหายอะไรมาก เพียงแต่ว่าในการพิจารณากฎหมายนี้ก็ช่วยพูดอะไรกันให้ชัดเจนนะครับ มีฉะนั้น แล้วการตัดสินใจด้วยความสำคัญผิฉะนั้นเรื่องใหญ่ เรื่องของบ้านเมือง เรื่องของกฎหมาย ที่จะใช้คนในสังคม อยากขอความชัดเจนในวิธีการทำงานนะครับ ทุก ๆ ครั้งด้วย ครั้งนี้ผมก็คิดว่าให้ผ่านไป เพราะถือว่าอย่างไรเราก็รับผิดชอบร่วมกันถ้ามีอะไรขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบขอบคุณครับ สำหรับความในมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง วรรคแรก นี้ มาตรา ๑๗ มี ๓ วรรคที่กำลังพูดกันนี้คือวรรคแรก กรรมการแก้ไข และท่านเชิดพงษ์ อุทัยสงท่านก็สงวนคำแปรญัตติแก้ไขความไว้ โดยเพิ่มตำแหน่งปลัดจังหวัดเข้ามาจะครับ ก็จะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านจะเห็นควรให้แก้ไขตามกรรมการ หรือแก้ไขตามที่ท่านเชิดพงษ์สงวนคำแปรญัตติไว้จะครับ ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ซึ่งอยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติด้วยครับ มาตรา ๑๗ วรรคแรกครับ ท่านผู้ใดมีความเห็นด้วยกับกรรมการที่ให้แก้ไขกรณาคด เห็นด้วย นะครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับ ผู้สงวนคำแปรญัตติคด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๖๐ ไม่เห็นด้วย ๑๑ สำหรับมาตรา ๑๗ วรรคสองกลับร่างเดิมแล้วนะครับ ผ่านไป เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ เมื่อที่ท่านประธานฯ บอกว่า มาตรา ๑๗ วรรคสอง กลับไปร่างเดิม พอดีกรรมาธิการไม่ได้พูดถึงอะไรก็เลยไม่ชัดเจน เดียวจะมีปัญหาเรื่องการบันทึกอะไรอีกนะครับ ขอความชัดเจนด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการช่วยอธิบายชี้แจงด้วยครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ความจริงท่านประธานฯ ครับ ท่านนิรันดร์ได้ถามมาล่วงหน้ามาตั้งแต่มาตรา ๑๖ ไปแล้ว ผมก็บอกว่าทั้งหมดกลับร่างเดิม เพราะเราแก้ไขไปแล้วชัดเจนแล้วครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๒๐ ไม่มีผู้ใดติดใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจำเอน จิตรธร เชิญครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติใน

มาตรา ๒๑ นะครับ ตัดคำว่า “และ” และเติมคำว่า “คณะทำงาน” นะครับ เพราะบทบาทหน้าที่ของคณะทำงานกับคณะอนุกรรมการดูแล้วก็并没有什么แตกต่างกันมากนัก ที่นี้กระผมเห็นว่าระหว่างคณะทำงานกับอนุกรรมการสมควรจะให้มีความเท่าเทียมกันคือให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาเหมือนกัน ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการควบคุมและคุ้มครองคณะบุคคลที่ทำงานตามที่คณะกรรมการมอบหมายครับ กระผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย กรรมการครับ ตามที่กรรมการยังยืนในร่างเดิม เพราะว่าคณะทำงานนั้นเป็นคณะทำงานที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นเรื่องเฉพาะกิจ เฉพาะเรื่อง ในเมื่อหมดภารกิจแล้วก็หมดหน้าที่ ถ้าดูไปแล้วเปรียบคณะกรรมการและอนุกรรมการแล้ว คณะกรรมการและอนุกรรมการมีความถาวรมากกว่าคณะทำงานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ผมยังยืนยันความเห็นเดิมของกระผม นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอมติจากที่ประชุมนะครับ มาตรา ๒๑ คณะกรรมการไม่ได้แก้ไข ท่านจำเอน จิตรธร ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความไว้ มติที่จะเรียนถามที่ประชุมก็คือ ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมการที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมกด เห็นด้วย ครับ ถ้าเห็นด้วยกับการขอแก้ไขของท่านจำเอนกด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๕๔ ไม่เห็นด้วย ๑๐ ครับ เป็นอันว่า
ให้คงไว้ตามร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการครับ

- ๒๖/๑

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๒ การปฏิบัติต่อด็ก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเชิดพงษ์ อุทัยสาร ครับ

นายเชิดพงษ์ อุทัยสาร (หนองคาย) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายเชิดพงษ์ อุทัยสาร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดหนองคาย ท่านประธานฯ ครับ ผมขอสงวนคำแปรญัตติโดยตัดมาตรา ๒๒ ออกทั้งมาตรา เหตุผลที่กระผมเห็นว่ามาตรานี้มันควรจะตัดออกทั้งมาตราก็ด้วยเหตุผลที่ว่า มาตรา ๒๒ นั้นเขียนขึ้นมามากว้างขวางมากนะครับ ผมขออนุญาตอ่านมาตรา ๒๒ ให้ที่ประชุมได้ทราบนะครับ มาตรา ๒๒ การปฏิบัติต่อด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ข้อความนี้ที่ผมคิดใจ ในประโยคแรกที่ว่า “การปฏิบัติต่อด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของด็กเป็นสำคัญ” คือการที่จะปฏิบัติต่อด็กนี้ไม่ว่ากรณีใดนี้เป็นเรื่องที่ไม่มีความขัดแย้งกันนะครับ ซึ่งผู้ที่ปฏิบัตินี้ก็อาจจะไม่ใช่ผู้ปกครอง หรือเป็นคนทั่ว ๆ ไป ถ้าเป็นเรื่องด็กแล้วจะต้องปฏิบัติเขาให้ได้ประโยชน์สูงสุดนี้ ผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่กฎหมายเขียนขึ้นมา และก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติ กลายเป็นการเขียนขึ้นมาสวย ๆ เฉย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายถ้าเขียนมาแล้วปฏิบัติไม่ได้นี้ ผมคิดว่าไม่ควรที่จะมี คือปกติแล้วด็กนี้ทุกคนก็ต้องดูแลอย่างดีอยู่แล้ว ถ้าด็กเล็กนะครับ เพราะว่าความหมายคำว่า “ด็ก” ในกฎหมายฉบับนี้อายุไม่เกิน ๑๘ ปีนะครับ ตั้งแต่ด็กเล็ก ๆ แรกเกิดก็ถือว่าเป็นด็กนะครับ แล้วอายุ ๑๘ ปีก็เป็นด็ก อย่างอายุ ๑๘ ปีนี้ ถ้าตามความหมายในกฎหมายฉบับนี้ เราต้องดูแลและก็ต้องทำอะไรให้เกิดประโยชน์สูงสุดเลย ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่อาจจะไม่ถูกต้องนะครับ และในมาตรานี้ในที่ประชุมคณะกรรมการนี้ เคยขอให้ทางกรรมาธิการชี้แจงว่า ลองยกตัวอย่างมาสักอย่างหนึ่งชี้ว่าการปฏิบัติต่อด็กนี้สูงสุดนี้คืออะไร ที่จะออกเป็นกฎกระทรวงนี้ ปรากฏว่าก็ไม่สามารถจะยกตัวอย่างได้เลย เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายฉบับนี้ ถ้ามาตรานี้ออกไปผมคิดว่ากฎกระทรวง

ไม่มีทางออกมาได้เลย และก็ไม่มีการปฏิบัติ เพราะว่าจะมีกฎหมายจำนวนมากที่ให้อำหนดในกฎกระทรวง แต่เสร็จแล้วปรากฏว่ากฎกระทรวงนี้ออกไม่ได้มากมาย อันนี้ก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นคิดว่ากฎหมายที่จะออกไปนี้ควรจะเป็นกฎหมายที่สามารถปฏิบัติได้ ถ้าไม่ปฏิบัติแล้วปล่อยให้เป็นเรื่องที่จะต้องมาตีความกันมาอะไรนี่นะครับ คนกระทรวงนี้จะออกกฎกระทรวงก็คงจะลำบาก ตัวอย่างเช่น สมมติว่าเด็กคนหนึ่งไปโรงพยาบาล เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลก็ต้องให้เด็กคนนั้นไปเข้ารักษาชั้นประโยชน์สูงสุดก็ต้องไปนอนในห้องพิเศษหรืออย่างไร หรือว่าจะทำอะไรก็ต้องสูงสุดครับ จะไปเข้าดูรายการแสดงก็ต้องไปให้อยู่สูงสุด ดูกีฬา ดูอะไรก็ต้องสูงสุด จะนั่งเครื่องบินก็ต้องไปอยู่ชั้นหนึ่งอะไรอย่างนี้ มันตีความยาก เพราะว่าในนี้บอกไว้ไม่ว่ากรณีใด ๆ เลยนะครับ เป็นกฎหมายที่เขียนขึ้นมาลอย ๆ ซึ่งไม่สามารถปฏิบัติได้ และก็ถ้าตัดมาตรานี้ออกข้อความในกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้สูญเสียไป เพราะว่าการที่จะปฏิบัติต่อเด็กนี้ ในมาตราอื่น ๆ ในหมวดนี้เขียนครบถ้วนอยู่แล้ว ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าการออกกฎหมายนั้นต้องออกแล้วสามารถจะปฏิบัติได้ ถ้าออกโดยเขียนขึ้นมาสวย ๆ แล้วก็ไม่มีความหมายอะไรนะครับ เป็นสิ่งที่ไม่ควรจะเขียนขึ้นเป็นกฎหมาย เพราะว่าเขียนแล้วมันเป็นปัญหาด้วยนะครับ ผมขอเรียนเหตุผลเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กราบ ท่านทองใบ ทองเปาด์ ท่านสงวนคำแปรฯ ไว้อีกท่าน เชิญครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช้ครับ ขอบคุณท่านประธานฯ
ครับ ผมไม่ได้ขอคัดค้านครับ ผมขอเพิ่มครับ คือในมาตรา ๒๒ นั้นครับ ผมขอเพิ่มว่า
ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสองนั้นครับ ควรต้องฟังความคิดเห็นและความ
ต้องการของเด็กด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเราถือว่าเด็กเป็นเป้าหมาย เป็นตัวที่เราจะตอบสนอง
สิ่งที่ตั้งถามให้ แต่ที่นี้วรรคหนึ่ง วรรคสองก็เป็นส่วนที่ว่า ผู้ใหญ่เห็นว่าอะไรดี อะไรงาม
ก็จะยกให้เด็กไป แต่ว่าเด็กต้องการหรือเปล่า เป็นความต้องการของเด็กหรือไม่ ตัวนี้เรา
ไม่ได้พูดถึงนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็เลยเพิ่มว่า “การปฏิบัติหรือการกระทำใดตาม
วรรคหนึ่ง วรรคสอง” นั้น อยากให้ฟังความคิดเห็นของเด็ก และความต้องการของเด็กด้วย
ซึ่งก็สอดคล้องกับปณิญาสาส์นว่าด้วยสิทธิเด็กนะครับ ที่เราจะคำนึงถึงตรงนี้ด้วยว่า
ให้สอบถามความคิดเห็นเขาด้วย อันนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะเสนอไว้ครับ ความจริง
ก่อนหน้านี้ผมสงวนไว้อีก ๒ มาตรา แต่ว่าผ่านไปแล้ว แต่ไม่เป็นไรผมไม่ติดใจ คือที่ติดใจ
ก็ตรงที่ว่า ในกฎหมายฉบับนี้เราเป็นกฎหมายที่พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ที่นี้ส่วนใหญ่
เราจะใช้คำว่า “สงเคราะห์” ทุกอย่างก็สงเคราะห์ ๆ ผมอยากให้เป็นอย่างนี้ว่า ทำไมเราไม่ช่วยเหลือ
เด็ก แล้วอีกอย่างหนึ่งคือ ท่านสงเคราะห์เด็ก ท่านคุ้มครองเด็กอะไรเด็กนี้ แต่เป้าหมายไม่มี
ชัดเจน ความจริงแล้วผมว่าไว้ซึ่งผมอยากกลับไปนึกหนึ่งก็คือ ในมาตรา ๒๓ ซึ่งจะมีต่อไปอีก
แต่ผมอยากพูดตรงนี้เลยเพื่อที่เราไม่ต้องเสียเวลาอีก เพราะผมคิดว่าพูดจบก็จบไปเลยนะครับ
คือผมอยากเป็นว่า ท่านจะคุ้มครองเด็ก ส่งเสริมเด็กอะไรก็ตามนี้ ควรจะมีเป้าหมายด้วยว่า
ต้องให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ มีจริยธรรม มีวินัยต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะว่าทุกวันนี้
เด็ก ๆ ของเรายังมีปัญหาอยู่มาก แล้วก็สิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ทุกวันนี้รู้สึกว่าจะไม่ช่วยให้เด็กดี
ขึ้นเลย เพราะฉะนั้นการที่เราเป็นกฎหมายฉบับนี้ออกมา ก็คุ้มครองและส่งเสริมให้เด็กเป็น
คนดีขึ้นมา ทำไมเราไม่เขียนเป้าหมายไว้เลยว่า เพื่อให้เด็กของเรานี้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่
ที่มีคุณภาพ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณธรรม มีจริยธรรมและมีวินัย เคารพกฎหมายครับ
ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (กรรมการ) : คือผม มंत्री สันทวิชช์ ครับ
คณะกรรมการ ผมว่ามาตรา ๒๒ มีความจำเป็นเพราะ ผมว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องดุลพินิจ
ในหลาย ๆ ส่วน กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายคุ้มครองเด็กและก็มีบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ก็คือส่วนที่ดูแลเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปใช้กฎหมายนี้ คงไม่เกี่ยวกับเรื่องการขึ้น
เครื่องบินหรือการดูกีฬาใด ๆ นะครับ เพราะอันนั้นเป็นนอกเหนือกับการคุ้มครองสงเคราะห์
สวัสดิภาพและคุ้มครองเด็กตามร่าง พ.ร.บ. นี้ ผมยกตัวอย่างนะครับ เวลาที่มีการตัดสินใจ
จะใช้อำนาจนำเด็ก เมื่อไปเจอเด็กที่ควรได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพใด ๆ
ก็คือนี่ เมื่อเกิดการตัดสินใจว่า เช่น เด็กอายุ ๔ ขวบ พ่อแม่เขาอาจจะยากจนหรือดูแลไม่ได้
แต่เด็กมีความผูกพันกับพ่อแม่ การจะไปดึงตัวเด็กออกมา ไม่ใช่ประโยชน์สูงสุดของเด็ก
จะต้องใช้วิธีสงเคราะห์อย่างอื่น ผมว่าอันนี้เป็นการเขียนไว้สำหรับล็อก การใช้อำนาจ
ของพนักงานเจ้าหน้าที่อันหนึ่งนะครับ ผมขอชี้แจง

อันที่ ๒ ในส่วนของการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ผมว่าตรงนี้มีส่วน
สำคัญมากในภาวะแบบนี้ ถ้าคัดออกหมด ผมว่าเราอาจจะเสียหายกับสิ่งที่เป็นสาระสำคัญ
คือตอนนี้เริ่มมีการปฏิบัติกับเด็กโดยไม่เป็นธรรมอยู่หลายเรื่อง เช่น เรื่องที่ ๑ ตอนนี้กำลัง
มีปัญหาไม่รับเด็กติดเชื้อเอชไอวี (HIV) เข้าไปที่โรงเรียนเป็นหมื่นคน มาตรการนี้จะไปล็อก
ครูบาอาจารย์ที่เลือกปฏิบัติต่อเด็ก ผมคิดว่าใช้ได้

อันที่ ๓ แม้แต่เรื่องแปะเจี๊ยะ ในการที่เด็กเดินเข้าไปในโรงเรียน ๒ คน คนหนึ่งสอบไม่ได้เหมือนกัน อีกคนหนึ่งเข้าไปได้เพราะจ่ายเงิน ผมว่านี่คือการเลือกปฏิบัติ กับเด็กที่ไม่เป็นธรรม และผมคิดว่าสาระของมาตรา ๒๒ ควรเอาไว้ ส่วนการถามความเห็น ของเด็ก ผมคิดว่าประโยชน์สูงสุดของเด็กคงคลุมหมดแล้ว เพราะว่าเด็กในที่นี้ตั้งแต่แรกเกิด ถึงอายุ ๑๘ ปี ฉะนั้นเราคงจะถามเด็กยากในระหว่างอายุเขาน้อย ๆ ถ้าไปเขียนล่อเอาไว้ ผมว่าในทางปฏิบัติคงยาก เด็กอาจจะ ๖ เดือน ๑๐ เดือน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เพื่อประหยัดเวลา อยากจะขอความเห็นชอบที่ประชุมถามมติ เลยนะครับ มาตรา ๒๒ ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้มี ๒ วรรคนะครับ กรรมการไม่ได้มีการ แก้ไขแต่ประการใด มีผู้สงวนขอแก้ไข ๒ ประเด็นด้วยกัน คือท่านเชิดพงษ์ขอตัดออก ทั้งมาตรา ท่านทองใบ ทองเปาด์ ขอเพิ่มความในวรรคสาม มติที่จะเรียนถามที่ประชุมคือ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมตามความเห็นของกรรมการกรรณาคัด เห็นด้วย ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยที่จะให้มีการแก้ไขทด ไม่เห็นด้วย ครับ เดียวจะแก้ไข ตามใครก็ค่อยว่ากันอีกทีหนึ่งนะครับ เชิญลงมติได้ครับ ไม่มีปัญหาในการลงคะแนน ปิดการลงคะแนนนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิม ๔๕ ไม่เห็นด้วย ๗ เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มন্ত্রীครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม มंत्री สันทวิชช์ กรรมการ ผมสงวนความเห็นไว้ครับ มาตรา ๒๓ ผมขอตัด “มาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ออก และก็เติม “ศาสนาของเด็ก”

เหตุผลอย่างนี้ครับ คือเมื่อสักครู่นี้ผมก็พยายามที่จะฟังคำชี้แจงของกรรมการ
เสียงส่วนใหญ่ ถ้าเขาชี้แจงผมชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานขั้นต่ำที่จำเป็นต้องกำหนด
แล้วไปกระทบกับภาวะร่างกายจิตใจของเด็ก ผมจะรับได้ แต่พอดีเขาชี้แจงผมว่า
เกี่ยวกับการพัฒนาถึง ๕ ด้าน ซึ่งทั้ง ๕ ด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตวิทยา รวมทั้ง
ศาสนาและเป็นคุณประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ ท่านครับ ไปดูอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่
มาตรา ๓๐ มีอำนาจที่ใช้อำนาจใช้ดุลพินิจตรงนี้ ผมยังไม่ชัดเจนคำว่า “มาตรฐานขั้นต่ำ”----

- ๒๕/๑

ผมจะอ่าน ถ้าผู้ปกครองคนหนึ่ง ผู้ปกครองในที่นี้ต้องดูดี ๆ นะครับ ผู้ปกครองตาม
ร่าง พ.ร.บ. นี้ ไม่ใช่พ่อ แม่ เท่านั้นนะครับ ผู้ปกครองคือ คำนียาม บิดา มารดา ผู้อนุบาล
ผู้รับบุตรเป็นบุตรบุญธรรม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพ
นายจ้าง ตลอดจนบุคคลซึ่งรับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดู หรือเด็กอาศัย หมายความว่า
ถ้ามาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดออกมามีความสงสัยไม่ตรงมาตรฐานขั้นต่ำ ก็ใช้อำนาจ
ตามมาตรา ๓๐ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผมจะอ่านว่า ถ้าผมรับเด็กไว้สักคนหนึ่ง ไม่ว่า
ในฐานะใด ๆ ก็ตามมาช่วยงานที่บ้านหรือใด ๆ ก็ตาม เขาเอง ผมเอง หรือเด็กคนหนึ่ง
ไปของงาน เป็นลูกน้องเขา แยกแล้ว ไม่มีงานทำ ของงานสักชิ้นหนึ่งเถอะ แล้วเขาก็เข้าไปอยู่ใน
ร้าน ๆ หนึ่ง แล้วเข้าของร้าน หรือผมเองให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน ให้การ
อุปการะเลี้ยงดูด้วยนะครับ อบรมสั่งสอนด้วยนะครับ และพัฒนาเด็กตามขนบธรรมเนียม
ประเพณี วัฒนธรรม ผมทำแบบนี้แล้ว แต่ไปกำหนดในกฎกระทรวงบอกว่ายังไม่ได้
มาตรฐานขั้นต่ำ พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปดูซิ ท่านยอมให้ตรงนี้ออกไปหรือครับ กระทบ
สิทธิหัวหน้าเลยนะครับ เป็นดุลพินิจพนักงานเจ้าหน้าที่นะครับ

อันที่ ๒ ผมเติมคำว่า “ศาสนาของเด็ก” เอาไว้ คือหมายถึงว่า “ปกครองดูแล
ตามขนบธรรมเนียมของคน แต่ละขนบธรรมเนียมประเพณีและศาสนาของเด็ก” เพื่ออะไร
ครับ จุดประสงค์ของผมก็คือว่า ปัจจุบันนี้ เรียนตรงไปตรงมา สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ ไม่ได้
คำนึงถึงศาสนาของเด็กที่ติดมา เด็กอาจจะเป็นศาสนาอื่น แต่ว่าเมื่อเข้าไปอยู่ใน
สถานสงเคราะห์ เขาไม่ได้ดำเนินการให้เด็กนั้นมีโอกาสได้ทำตามประเพณีของตัวเอง ซึ่งผม
คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องมากกับการที่จะไปฟื้นฟูร่างกาย จิตใจของเด็ก
ในที่ต่าง ๆ ผมอยากจะเติมศาสนาของเด็กไว้เพื่อประกันสิทธิเรื่องศาสนาของเด็กว่า ไม่ว่าเขา
จะอยู่ตรงไหน ในศาสนาที่ติดตัวเขาอยู่จะต้องได้รับการปฏิบัติ เพราะนั่นเป็นพื้นฐาน
ของสิทธิ ผมจึงขอสงวนไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมบูรณ์ กรรมาธิการครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ กรรมาธิการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามที่ท่านมนตรี

ท่านได้สงวนไว้ ท่านคณะกรรมการเลียงข้างมากตอบอย่างนี้นะครับ กรณีที่จะเดิม “ศาสนา” เข้ามา ทางคณะกรรมการเลียงส่วนใหญ่บอกว่า ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมก็รวมหมายถึงศาสนาของบุคคลนั้น ๆ อยู่แล้วไปในตัวครับ เพราะฉะนั้น คณะกรรมการก็เลยไม่จำเป็นต้องเดิม “ศาสนา” เข้าไป

ส่วนประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ กรณีที่ท่านมนตรีเป็นห่วงกังวล เรื่องการอุปการะเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนนะครับ ที่บอกว่า ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ ตามกฎกระทรวง ขอเรียนท่านประธานฯ ครับว่า บังเอิญ มาตรา ๔ ในบทที่บอกว่า การเลี้ยงดูโดยมิชอบนั้น และคุณหมอมาลินี่ท่านก็ได้ตอบไปแล้วว่ามาตรฐานขั้นต่ำนั้น เป็นอย่างไรนะครับท่านประธานฯ สภาแห่งนี้ก็ลงมติเห็นชอบไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้น ขออนุญาตตอบท่านมนตรีว่า ก็ตอบตามข้อความเดิมที่คุณหมอมาลินี่ชี้แจงครับ ส่วนอาจารย์ทองใบ ทองเปาด์ที่ท่านได้กรุณาเป็นห่วงว่า กลัวเด็กเติบโตขึ้นมาจะเป็น ผู้ใหญ่ที่ไม่ค่อยสมบูรณ์ คือท่านต้องการให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ มีจริยธรรม มีวินัย ตรงนี้ท่านประธานฯ ครับ คณะกรรมการตอบว่า ถ้ามีการอบรมสั่งสอนและพัฒนาเด็ก ให้อยู่ในความดูแลของครอบครัวตามสมควรแก่ขนบธรรมเนียมประเพณี เท่านั้น และขณะเดียวกัน ก็ปฏิบัติตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ตลอดทั้งไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ ทางคณะกรรมการก็เชื่อว่า วัตถุประสงค์ของท่านอาจารย์ทองใบก็เป็นไปตามนั้นอยู่แล้วนะครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์ประทีปครับ

นางประทีป อิงทรงธรรม (กรรมาธิการ) : กราบขอบพระคุณคะ ท่านประธานฯ ในมาตรานี้เราเห็นว่า ถึงแม้ว่าในเรื่องของในบรรทัดที่ ๒ ที่จะพูดว่า “สมควรแก่นขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น” ตรงนี้เราคิดว่าเป็นความหมายกว้าง ๆ ซึ่งถ้าหากว่าคนที่ไม่ได้คิดอะไรลึกลงไปก็จะลืมว่าเด็กนั้นเขามีศาสนา และในความเป็นจริงในปัจจุบันนี้ในโรงเรียนต่าง ๆ ก็พยายามที่จะไม่ได้หิบบกเอาศาสนาหรือว่าเคารพในศาสนาอื่นด้วย จึงทำให้มีความเข้าใจศาสนาอื่นคลาดเคลื่อนไป เราไม่ได้สร้างวัฒนธรรมของการยอมรับศาสนาให้แตกต่างกัน ให้เด็กในโรงเรียนต่าง ๆ ให้มีเขามีสภาพชีวิตแล้วเข้าใจว่าในความเชื่อทางศาสนาเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล ถ้าหากว่าโรงเรียนในแต่ละแห่งหรือสถานที่ทำงาน โดยเฉพาะในโรงเรียนในสถาบันการศึกษา ถ้าเราให้เด็กในสัปดาห์หนึ่งมีวันหนึ่งซึ่งเป็นวันศาสนาของแต่ละศาสนาและก็เชื่อเชิญให้ศาสนาพุทธนิมนต์พระเข้ามา ศาสนาอิสลามนิมนต์ผู้นำทางอิสลามเข้ามา ศาสนาคริสต์ก็ให้ผู้นำทางศาสนาคริสต์เขาได้เข้ามาเพื่อจะอบรม เพราะว่าเราก็มุ่งหมายต้องการให้เด็กนี้เป็นคนดีของสังคม แล้วเราก็สามารถที่จะให้เด็กเรียนรู้ความแตกต่างว่า ในสังคมทั้งโลกนี้มีความเชื่อที่แตกต่างกัน แต่เราต้องเคารพซึ่งกันและกัน มีมิตรไมตรีต่อกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน ไม่ใช่แบ่งแยก ไม่ใช่มองว่าฉันดีกว่า อีกศาสนาหนึ่งแย่กว่า ทำไมเราไม่ให้กฎหมายของเราเปิดกว้างเพื่อจะทำให้เด็กและเยาวชนของเราเกิดการซึมซับความแตกต่าง ความหลากหลายทางความเชื่อ แต่เขามีความเชื่อในเรื่องของเคารพความแตกต่างนั้น ดิฉันคิดว่าตรงนี้จะนำไปสู่สันติภาพที่แท้จริง เพราะว่าสันติภาพที่แท้จริงจะเกิดจากการที่แต่ละคนถูกปลูกฝังมาตั้งแต่สมัยในวัยเยาว์ว่าเคารพซึ่งกันและกัน ไม่ยกตัวเองว่าตัวเองเหนือกว่าคนอื่น เพราะฉะนั้นความเชื่อศาสนาของเด็ก ดิฉันจึงอยากจะเน้นให้ใส่ลงไปและอยากจะให้โรงเรียนและที่กระทรวงต่าง ๆ ได้คำนึงถึงตรงนี้ด้วย ตรงนี้เป็นพื้นฐาน ดิฉันอยากจะเห็นประเทศไทยเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งตอนนี้เราหลาย ๆ คน เราก็ทราบข่าวสารว่าความขัดแย้งของโลกนี้ตอนนี้เกิดจากความเชื่อทางศาสนาที่แตกต่างกันไป ทำไมเราไม่จุดประกายของการที่จะรวมเอาศาสนาอื่น ๆ เข้ามาให้ความรู้กับเด็ก ให้เขาเรียนรู้ความแตกต่างเหล่านั้นจะได้มีจิต

สำนึกในเรื่องของการรักษาสันติภาพ รักความแตกต่าง แล้วเคารพซึ่งกันและกัน ดังนั้นดิฉันเอง ๓ คน จึงขอเสนอแต่ในส่วนที่ แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานอันนั้น ดิฉันก็แพ้ไปแล้ว ในมาตรา ๔ เพราะฉะนั้นเมื่อมาตรา ๔ ตัดตรงนั้น แพ้ตรงนั้นไปแล้ว ก็ โอ.เค. ยอมรับ แต่ในเรื่องของศาสนาฉันยังอยากจะขอให้ได้โปรดเถอะค่ะ ใส่ไว้เถอะค่ะ ประเทศไทย เราจะได้เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของการสร้างสันติภาพนะคะ ขอขอบคุณมากค่ะสำหรับคนที่ จะลงคะแนนให้ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านทองใบ ทองเปาด์ ครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ความจริงผมได้พูดไปหมดแล้วนะครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาตอบก็ขอ ขอบพระคุณนะครับ แต่ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ การที่ขอเพิ่มอันนี้ก็เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะว่าอย่างหนึ่งผมบอกไว้แล้วว่าเราอบรมให้เด็กโตขึ้นมาเฉยๆ แต่ว่าโตขึ้นมาอย่าง มีคุณภาพหรือไม่ อันนั้นเป็นประเด็นสำคัญครับ ถ้าเราดูรัฐธรรมนูญเราจะเห็นว่าใน มาตรา ๘๑ ที่บอกว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรม ให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม” ถ้าเรามาคิดถึงตรงนี้ ตรงนี้ที่เราห่อนยานมากโดยไม่มีใครพูดถึง กันเลยแม้แต่ในกฎหมายฉบับนี้ก็ตาม ไม่ได้พูดถึงว่าคุณธรรมและจริยธรรม ไม่พูดถึงเลย จะ ส่งเสริมเด็กให้เด็กโตขึ้นมา โตอย่างไรก็ไม่รู้ ก็ไม่บอก แต่ท่านบอกว่าตามธรรมเนียมจารีต ประเพณี แต่บางทีจารีตประเพณีหรือวัฒนธรรมเก่าๆ ที่เราทำมาแล้วบางครั้งบางอย่างก็ล้า สมัยและไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ถ้าเรายืนยันก็คงจะไม่ได้ทีเดียวนะครับ ผมจึง อยากจะให้เพิ่มตรงนี้เข้าไปด้วยนะครับ เพราะว่าให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ มีจริยธรรมและมีวินัย ถ้าเติมเข้าไปตรงนี้ผมเรียนถามคณะกรรมการว่าเสียหายที่ตรงไหน หรือเปล่า หรือรุนแรงเกินไป และไม่เหมาะสมตรงไหน ถ้าท่านบอกว่าไม่เหมาะสม ไม่จำเป็น อะไรต่าง ๆ ผมก็ไม่ติดใจครับ ขอขอบขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเตือนใจจะอภิปรายหรือครับ เป็นผู้สงวนเหมือนกัน เชิญครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันขอเพิ่มคำว่า “และศาสนาของเด็ก” เข้าไปในะคะ ด้วยเหตุผล ๔ ประการค่ะว่า

๑. ศาสนานี้เป็นฐานของการสร้างคุณธรรม จริยธรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่จะต้องได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก

๒. เป็นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างมีเมตตากรุณา ไม่เบียดเบียน ไม่นิยมความรุนแรงนะคะ

๓. ศาสนธรรมจะสร้างให้เด็กมีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม และข้อสุดท้ายที่สำคัญที่สุด คือปลูกฝังความไม่ยึดติด ไม่ยึดมั่นถือมั่นในตัวตน เพื่อไปสู่ปัญญาที่บริสุทธิ์ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการเสียงข้างมากจะชี้แจงไหมครับ เชิญครับ
ท่านประธานคณะกรรมการ

นายวัลลภ ตัณฒานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตัณฒานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธานคณะกรรมการ ซึ่งจากมาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข แต่มีท่านสมาชิกฯ ได้สงวนความเห็นไว้ ความจริงความเห็นมี ๒ ลักษณะ ผมเองก็คล้อยตามในลักษณะหนึ่ง อีกลักษณะหนึ่งก็คิดว่าได้ข้อยุติไปแล้ว ข้อที่ยุติไปแล้วก็คือ คำว่า “ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ” เนื่องจากว่าการเลี้ยงดูโดยมิชอบนั้นได้คำนึงถึงเรื่องมาตรฐานขั้นต่ำ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติ ๗๖ ต่อ ๑๕ ไปแล้วว่า คำ ๆ นี้ใช้ได้ คำ ๆ นี้ก็น่าจะอยู่ในมาตรา ๒๓ แต่คำว่า “ศาสนา” นั้นะครับ ผมเองโดยความเห็นส่วนตัวนี้พยายามจะพิจารณาว่าอะไรที่จะเข้าข่ายคำนี้ได้บ้าง ก็พยายามตีความและก็คุยกันในคณะกรรมการในช่วงแรกก็คือ เราตีความคำว่า “ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม” นี้ น่าจะคลุมถึงศาสนาไว้แล้วด้วยนะครับ

ส่วนเรื่องของจริยธรรมหรือประเด็นใดที่ท่านทงไบ ทองเปาด์ ขออนุญาตเอ่ยนาม
ที่ท่านอภิปรายไปนั้น คำว่า “อบรม สั่งสอนและพัฒนาเด็ก” นี้ก็ครอบคลุม เป็นความหมาย
ที่กว้างกว่าและก็ไปได้หลายเรื่อง ฉะนั้นด้วยเหตุแบบนี้คณะกรรมการธิการขอขึ้นรับ ขอบคุณ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าจะถามมติจากที่ประชุมได้แล้วนะครับ อาจารย์แก้วสรร
มีอะไรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผมมีข้อจำเป็นที่จะต้องเรียนถามคณะกรรมการธิการจริง ๆ นะครับ เพื่อจะได้
ตัดสินใจได้ถูกต้อง และเป็นประเด็นทิศทางสำคัญของการใช้พระราชบัญญัตินี้จริง ๆ
คือคำว่า “มาตรฐานขั้นต่ำ” ในมาตรานี้ เป็นมาตรฐานขั้นต่ำที่ตัวเกี่ยวกับการเลี้ยงดู
โดยมิชอบใช้ไหมครับ ใช่ครับ ทีนี้สิ่งที่ท่านเสียงข้างน้อยข้องใจ คือท่านหวาดเกรงมาก
เรื่องมาตรฐานขั้นต่ำว่าแค่ไหนอย่างไร ผมขอถามท่านกรรมการนะครับ ที่ว่าตกลงกัน
ไปแล้วอย่างไร ท่านกรุณาให้คำอธิบายให้ชัดเจนเป็นหลักฐานต่อผู้ใช้กฎหมายในอนาคต
ด้วยนะครับ มาตรฐานขั้นต่ำในที่นี้ในมาตรา ๔ เขาพูดถึงว่า “การไม่ให้การอุปการะเลี้ยงดู
อบรม สั่งสอน หรือพัฒนาเด็กตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวง จนน่าจะ
เกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจของเด็ก” ไม่ใช่ไปหยิบทุกเรื่องนะครับ ต้องกินอาหาร
ครบก็หมู่ ต้องกินอาหารเสริมนั้นไม่ใช่ครับ ต้องจน ต้องเป็นมาตรฐานที่วางไว้
เพื่อไม่ให้ ถ้าไม่ทำแล้วน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก เด็กตัวกะเป๊ยก
แรกเกิดนี้ไม่มีมุ้งนอน ยุงกัด แบบนี้ใช่ครับ ผมเข้าใจอย่างนี้ถูกไหมครับ ไม่ใช่มาตรฐาน
ผู้ดี คุณหญิง คุณนาย มากำหนดเอากับลูกชาวบ้านชาวช่อง ที่ท่านอธิบายเมื่อสักครู่นี้
ยังไม่ชัด และผมจะขอถามว่า ในทางกฎหมายนี้คณะกรรมการธิการเข้าใจอย่างนี้ใช่ไหม
จะได้ชัดเจนนะครับ ไม่เช่นนั้นแล้วรัฐจะเที่ยวบุกเข้าไปหมด บุกเข้าบ้านผม เอ๊ะ คุณให้
ลูกคุณกินไอโอดีนหรือเปล่า เอามา นี่ อย่างนั้นหรือครับ อธิบายให้ชัดให้เป็นหลักเป็นฐาน
ไว้ครับ ขอบพระคุณครับ ช่วยตอบคำถามให้ชัดเจนด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ความจริง
เรื่องมาตรฐานขั้นต้นนี้เราเถียงกันหนัก ผมเองก็เถียง และก็พยายามพูดคุยกับท่านปลัดฯ ว่า
จริง ๆ ร่างเป็นอย่างไร แล้วมีที่มาเป็นอย่างไร ท่านก็ตอบและท่านให้หลักฐานผมดู
ในยกร่าง เป็นยกร่างอยู่ในมือผม ยกร่างนี้จะมีข้อแม้อยู่ ๒ ประการ ความจริงมี ๓ ประการ

ประการที่ ๑ แต่เดิมนี้อาจจะเป็นผู้ร่างมาตรฐานเอง แต่ ณ วันนี้เรามี
กรรมการซึ่งประกอบไปด้วยหลายส่วนมาช่วยกันร่าง นี่ประเด็นที่หนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ในร่างนี้หลักเหตุผลพูดชัดเจนว่าต้องคำนึงถึงขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นด้วยในการที่จะมาประกอบ

ประเด็นที่ ๓ ตรงกับท่านแก้วสรร อติโพธิ ขออนุญาตเอ่ยนาม ก็คือว่า มาตรฐานขั้นต่ำจะต้องเข้าข่ายว่า จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจของเด็กเท่านั้นถึงจะเข้าข่ายที่ไปจัดการได้ นี่ชัดเจน ยกตัวอย่าง ในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมและบุคลิกภาพ เช่น ปล่อบปละละเลยลูกให้ไปเที่ยวเร่ร่อนจนก่อความรำคาญแก่ชาวบ้าน ไปเล่นการพนัน ไปเสพยาเมา หรือเสพยาเสพติด อย่างนี้เป็นต้น นี่คือเกณฑ์ที่เขาวางชัดเจนที่จะช่วยระบุ ไม่ใช่อยู่ๆ ก็เกณฑ์มาตรฐานแบบท่านเตือนใจ ดีเทศน์ ไปเปิดฟังแล้วก็ดูแลเด็ก ก็ไปเที่ยวไล่จับเขา ไม่ใช่อย่างนั้นครับ อันนี้ผมยืนยันครับ ก็ตรงกันครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอมติจากที่ประชุมนะครับ มาตรา ๒๓ กรรมการไม่ได้แก้ไข มีผู้สงวนความเห็น ขอแก้ไขความเป็น ๒ กลุ่ม ต่างประเด็นกันครับ จะขอให้ที่ประชุมลงมติ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับคณะกรรมการ โดยให้คงไว้ตามร่างเดิมกค เห็นด้วย ครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขกค ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนนครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกรรมการ ให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ผม มนตรี สันทวิชย์ กรรมการ สงวนความเห็นเอาไว้ในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐
 ในคณะกรรมการผมพยายามถามว่า อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะใช้ในทั้งหมด
 ๗ ข้อ นั้นอะไร และผมก็ได้คำตอบว่าเน้นในเรื่องของเด็กที่ถูกกักขัง ทำร้ายทารุณ อันนั้น
 ผมเห็นด้วยที่จะใช้อำนาจตรงนี้ แต่ว่าเมื่อกรรมการแก้แล้วก็แก้ในเรื่องของในระหว่าง
 พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก แล้วก็ตัด "เลี้ยงดูโดยมิชอบ" ออก ปัญหาอยู่ที่ว่าในนี้
 บอกว่าเพื่อให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามร่าง พ.ร.บ. นี้ ตรงนี้ไม่ได้มีการแก้ไขเลย
 ไม่ได้มีการแก้ไขเกี่ยวกับอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ จะใช้ในเรื่องของเด็กถูกทำร้าย ทารุณ
 กักขัง แต่บอกว่าทั้งหมดตามร่าง พ.ร.บ. นี้ หมายถึงว่าถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สงสัย ก็คือทำได้
 ตั้งแต่ข้อ ๒ ถึงข้อ ๗ ทำได้หมด และข้อที่สำคัญก็คือข้อ ๕ เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของ
 ผู้ปกครอง สถานประกอบการ สถานศึกษาของเด็ก สถานที่ที่เด็กเกี่ยวข้อง เข้าไปได้
 ข้อ ๕ นะครับ เข้าไปได้ ข้อ ๖ มอบตัวให้แก่ผู้ปกครอง ผู้ปกครองในที่นี้หมายถึงอะไร
 ผมก็อธิบายไปแล้ว ผมแก้เพื่อให้สอดคล้อง และผมพยายามที่จะถามผู้แทน สยช. นะครับ
 ซึ่งเป็นคนกว้างแต่แรกเลยหลายปีมาแล้ว ผมก็พยายามจะแก้ไขตรงกับเจตนาของมาตรานี้
 ก็คือ-----

ในกรณีที่มีเหตุอันสงสัยว่ามีการทารุณกรรมต่อเด็ก หรือมีการกักขัง หรือจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครอง หรือสวัสดิภาพ ท่านไปดูแลครับ เด็กที่ควรได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองมีมาก เด็กถูกทำร้าย เด็กเสี่ยงต่อกระทำความผิด เด็กเร่ร่อน เด็กพิการ มีประมาณ ๑๐ กว่ากลุ่ม แต่นี้ก็น่าจะพอแล้ว แต่ไปใช้ความกว้างเหลือเกินว่า เพื่อให้เป็นตามร่าง พ.ร.บ. นี้ แทนที่จะไปจำกัดว่าคุณจะเข้าไปเพื่ออะไร เพื่อไปช่วยเด็ก สงเคราะห์เด็ก เข้าไปดำเนินการ ไปดูหมวดสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ เขาเรียงลำดับเด็กตรงนั้นไว้หมดแล้ว แต่ไปใช้ว่า เพื่อให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่แบบนี้ ทั้งฉบับเลยครับ เจออะไรเข้าได้หมด เจออะไรซักถามเด็ก เรียกผู้ปกครองได้ มีหนังสือทำได้หมดเลยครับ ผมว่าตรงนี้ครอบคลุม ผมคิดว่าเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ครอบคลุมที่สุดที่ผมเคยเห็นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ในมาตรา ๓๐ (๑) นะครับ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไข ผมก็พยายามอ่านหลายเที่ยว ผมว่าที่คณะกรรมาธิการแก้ไขมาอ่านแล้วสะดุด ผมว่าในร่างเดิมเขาเขียนไว้ คือพูดถึงให้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ หมวด ๔ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านนิดหนึ่ง เข้าไปในสถาน สถานใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจค้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำการทารุณกรรม มีการกักขัง หรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ ถ้าเห็นว่าจะไปช่วยเด็กไม่ทันการณ์ หากไม่ดำเนินการโดยทันทีเด็กอาจได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือถูกนำพาไปสถานที่อื่นซึ่งยากแก่การติดตามและช่วยเหลือ ก็ให้อำนาจเข้าไปในระหว่างเวลาภายหลังพระอาทิตย์ตกได้ พุดง่าย ๆ ก็คือว่าคุณเข้าไปตรวจ ไปค้น ไปทำอะไรได้ทั้งกลางวันและกลางคืน โดยหลักให้เข้าไปกลางวันก่อน พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหมายถึงกลางวัน แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นที่พิจารณาว่าถ้าไม่เข้าไปช่วยเหลือทันทีเด็กอาจจะได้รับอันตรายหรืออาจจะถูกเคลื่อนย้าย คุณก็เข้าไปกลางคืนก็ได้ ผมว่าร่างเดิมที่เขาเขียนมาอ่านแล้วก็เข้าใจชัดเจน

พอกรรมการไปแก้ไขเข้าไปตัดคำว่า "พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก" นี้ตัดออก แล้วไปแก้ไขใหม่ ไปเปลี่ยนเป็น "ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายคั่น" คำว่า "เอาหมาย" นี้เขาไม่ใช้กันนะครับ ผมว่านักกฎหมายคู่มือ ๆ คำว่า "เอา" เป็นภาษาพูด "นำหมาย" ก็ยังพอฟังได้ นี่ "เอาหมาย" แล้วพอไป (๕) ไปพูดเรื่องในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อสอบถามบุคคลที่อยู่ในที่นั้น ๆ กรรมการก็ไม่ได้ไปแก้ไขยังปล่อยให้พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตกอยู่แต่ (๑) ไปเปลี่ยน พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก ไปเป็นอย่างอื่น ผมว่าขออนุญาตท่านประธานฯ นำกลับไปสู่ร่างเดิมเถอะครับ เฉพาะ (๑) นะครับ ผมไม่ได้ตั้งใจ แล้วเมื่ออ่านความหมายก็เหมือนเดิม ไม่ได้เปลี่ยนอะไรเลย ขอภัยคณะกรรมการ อยากก้าวล่วงนิดหนึ่งก็คือว่า ถ้าไม่มีความหมายเปลี่ยนไปแก้ไขทำไม อันนี้ก็คือคั่นได้ เขาบอกโดยปกติให้คั่นกลางวัน แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นก็คั่นกลางคืนก็ได้ ที่กรรมการแก้มาก็เหมือนเดิม คือคั่นได้ทั้งกลางวัน กลางคืนเหมือนกันได้โปรดพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมการ) : ท่านประธานฯ คะ ดิฉันขอเสนอแนะว่า เนื่องจากว่าในมาตรา ๓๐ มีหลายหัวข้อ ข้อย่อยมากเลยคะ อยากจะขอเสนอท่านประธานฯ ว่า เราดูในเรื่องของ ๒ บรรทัดแรกของมาตรา ๓๐ ก่อนนะคะ แล้วก็ลงมติตรงนี้ไปก่อน เพราะว่าดิฉันมี ๔ ท่านด้วยกัน มีคุณหมอมาลินี ท่านเตือนใจ และท่านมนตรีที่ขอขยายเพื่อจะให้เกิดความชัดเจน เพราะว่าถ้าหากว่าในร่างเดิมที่เขียนมานั้นจะค่อนข้างจะกว้างมาก ใช้คำว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ หมวด ๔ มีอำนาจดังต่อไปนี้ค่อนข้างที่จะกว้างมากเลย -----

เพราะฉะนั้นเราก็จึงเห็นว่าควรที่จะมีความชัดเจนเพื่อจะทำให้ไม่เกิดการใช้อำนาจล่วงละเมิดสิทธิของประชาชน เราก็อยากจะขอให้เติมไปว่าเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการทารุณกรรมต่อเด็กหรือมีการกักขังหรือจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ หมวด ๔ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ดิฉันอยากจะขอให้ท่านประธานได้ช่วยพิจารณาตรง ๒ บรรทัดนี้ก่อนแล้วก็จึงจะไล่ไปตามในส่วนของวงเล็บอื่น ๆ ต่อไป ด้วยเหตุผลที่ว่าถ้าหากไม่มีความชัดเจนจะเข้าไปล่วงละเมิดสิทธิของประชาชนมากไป ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเตือนใจ เชิญครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉันเตือนใจ ดีเทศน์ ดิฉันเห็นว่าส่วนที่ฝ่ายกรรมการเสียงข้างน้อยขอสงวนไว้ที่จะเพิ่มเติมกรณีอันควรสงสัยว่ามีการทารุณกรรมต่อเด็ก มีการกักขังหรือจำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองเป็นประโยชน์ที่มีความสำคัญมากตามหมวดที่ ๔ ซึ่งก็ระบุเอาไว้ชัดเจน มิฉะนั้นแล้วเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจมากเกินไป เราควรจะคุ้มครองเด็กที่มีความจำเป็นใน ๓ กรณีนี้เท่าที่กฎหมายกำหนดค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวข้างล่างท่านกรุณาใจเย็น ๆ ฟังกรรมการสักหน่อย เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ใผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ใผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะกรรมการ ตามมาตรา ๓๐ นั้น คณะกรรมการได้แก้ไขโดยอาศัยเหตุตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๕ ว่าการเข้าไปในเคหสถานของผู้ใดนั้นจะต้องมีอำนาจตามกฎหมาย โดยมีกฎหมายบัญญัติไว้ ประการที่ ๒ ถ้าเข้าไปคั่นนั้นมาตรา ๒๓๘ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าจะต้องมีหมายหรือคำสั่งของศาล ถ้าไม่มีหมายหรือคำสั่งของศาลจะต้องมีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติคืออะไร ในมาตรา ๑๔ ของ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ๒๕๑๕ ซึ่งวุฒิสภาแห่งนี้

ได้แก้ไขเพิ่มเติมและประกาศใช้ไปแล้วเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ โดยแก้ไขข้อความในมาตรา ๑๔ ไปดังต่อไปนี้เดี๋ยวมจะอ่าน เหตุที่ต้องแก้ไขเนื่องจากว่าศาลจังหวัดพิจิตร ศาลจังหวัดลำปางเห็นว่าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แม้มีบัตรเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และมีเหตุตามบทบัญญัติมาตรา ๑๔ เดิม ผมไม่อ่านครับ มาตรา ๑๔ เดิมนั้นมีเหตุสงสัย เหตุอันควรเชื่ออย่างไรรู้ตามไม่สามารถเข้าไปทำการค้นโดยไม่มีหมายได้ วุฒิสภาแห่งนี้จึงไม่ได้บัญญัติขึ้นมาและรับรองไว้แล้วดังต่อไปนี้ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แก้ไขเพิ่มเติมปี ๒๕๔๕ บัญญัติไว้ดังนี้ เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้กรรมการเลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จะเหมือนกับ พ.ร.บ. นี้ที่กำลังพิจารณา ท่านตั้งใจฟังนะครับท่าน ประธานฯ เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น เข้าไปเพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่า มีบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สิน หรือสิ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ นั้นเหตุอันควรสงสัยเหตุที่ ๑

เหตุที่ ๒ ครับ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้เหมือนอันนี้ครับ ไม่ใช่เอาหมายนะครับ กว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ท่านอ่านให้จบ ถ้าอ่านไม่จบแล้วจะทำให้เข้าใจไขว้เขวว่า เอาหมาย ไม่ใช่ครับ กว่าจะเอาหมายค้นมาได้บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ข้อความนี้ได้นำมาบัญญัติไว้ให้สอดคล้องกัน โดย (๑) ที่ท่านกำลังพิจารณาได้เถียงกันอยู่ ณ ที่นี้ โดยใช้ถ้อยคำว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ และหมวด ๔ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้น เห็นไหมครับเพื่อตรวจค้นเหมือนกันนะครับ ในกรณีมีเหตุอันสงสัยว่ามีการทารุณกรรม ต่อเด็กหรือมีการกักขังหรือเลี้ยงดูโดยมิชอบอันนี้ หรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ ตัดออก เพราะว่าไม่จำเป็นต้องเร่งด่วนถึงกับต้องเข้าไปค้น จึงได้ตัดข้อความนี้ออกไป ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อ นี่เหตุที่ ๒ นะครับว่า เนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ยืนยันนะครับกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เข้าใจนะครับ ไม่ใช่กว่าจะเอาหมาย แล้วต่อไปครับ เนื่องจากการเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้เด็กอาจได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือถูกนำไปสถานอื่น ซึ่งยากแก่การติดตามช่วยเหลือ นั่นครับคือเหตุที่มาบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ขอเรียนท่านประธานฯ แค่นี้ก่อนครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน แท้จริงท่านประธานฯ ครับ ผมนั่งฟังกฎหมายฉบับนี้ สิ่งที่ติดใจจะพูดในมาตรา ๓๐ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ที่กรรมการชี้แจงนั้นเป็นเรื่องของพระราชบัญญัติยาเสพติด แต่นี่คือร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ในส่วนของความต่างนี้นะครับ เมื่อเราดูถ้อยคำในมาตรา ๓๐ หลักเขาบอกว่า ถ้าจะให้อำนาจเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ ที่ท่านไปเติมฝ่ายปกครองหรือตำรวจมาด้วยนี้ ผมไม่ได้ติดใจตรงนั้น แต่พอลงว่า มาตรา ๓๐ นี้ ให้อำนาจเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ หรือหมวด ๕ เข้าไปนี้มีเหตุอะไร พอเหตุนี้

ใน (๑) (๒) (๓) เขาจะอธิบายความไว้ชัดเจนว่า เอาละ เธอมีอำนาจที่จะเข้าไปในมาตรา ๓๐ ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) มีเหตุดังนี้ว่าไป แต่ที่นี้ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า การมีอำนาจ เข้าไปนี้เพื่อที่จะปกป้องเด็ก หากการกระทำนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๓ ถ้ามาตรา ๒๓ ท่านบอก ท่านไปตัดในมาตรา ๒๓ หรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ วิธีการของการเลี้ยงดูและ กระบวนการออกนี้ แสดงว่าต่อไปตรงนั้นเด็กก็รับการการุณกรรมไปซิ หรือคำตอบ เป็นอย่างนั้น แต่ที่นี้เอาละ พอเราบอกว่า ถ้าเข้าไปใน (๑) เริ่มมีปัญหา ผมบอกอย่างนี้ว่า หลักนี้เขาบอกว่า เธอจะเข้าไปในเคหะสถานของผู้ใดก็ตาม พระราชบัญญัติยาเสพติด ตรงนั้น วันนั้นผมเป็นกรรมการอยู่ด้วย เถียงกันแทบตาย ผมบอกคุณเอาอำนาจล้นฟ้ากัน ขนาดนั้นหรือ เอากันจะเป็นจะตายถึงให้อำนาจคนที่ถือบัตร ป.ป.ส. ใบเดียว ดึงคั่นเที่ยงคั่น นี่นะครับ นั่นเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ นักครับ เรามาดู ความต่างกันตรงนี้ว่า เธอเข้าไปธรรมดา หลักนี้นะครับ ไปเถาะหากมีเหตุอันควร หลังก่อน พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก เคารพสิทธิของคนอื่นบ้าง ท่านเข้าไป แต่ยาเสพติด นี่คนละส่วน เพราะฉะนั้นถึงกับร้ายแรงมาก ในขณะที่เดียวกันจะเอาบรรทัดฐานของ ยาเสพติดนี้ มาทุกกฎหมายให้เหมือนกันหมด ผมว่าจะเกินพอดีไปแล้วกระมัง แต่ที่เรียน ท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า หลักเขาบอกว่า เอาละ พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก เคารพ เขาบ้าง เข้าไปเถาะไม่เป็นไร แต่ขณเดียวกันถ้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๓ ท่านก็ไป ตัดออกเสียอีก แล้วบอกว่า ถ้าจะเป็นจะตายตรงนั้นก็บอก แม้กลางคืนได้ยินเสียงเด็กร้อง เด็กอาจถูกทารุณกรรม กฎหมายฉบับนี้บอกว่าเข้าได้ แม้พระอาทิตย์ตกอยู่ในคำคืนก็เข้าได้ เพราะฉะนั้นเวลาเขาเขียนนี่นะครับ ผมมองอย่างนี้ท่านประธานฯ ว่า บางเรื่องท่านใช้ แม้จะกฎหมายนั้นบัญญัติกันไปนี้ ผมไม่ใช่เห็นด้วยอย่างนั้น แต่ปรากฏพอเอาภาษาพูด เข้าไปใส่ เขาต้องมองว่า เนื่องจากถ้าการจะไปเอาหมายค้นนี้เป็นวิธีการกับกระบวนการ เหมือนผมไปขอหมายค้นเป็นเรื่องที่ว่า เราจะดำเนินการมันชักช้า เป็นภาษาพูดส่วนหนึ่งนั้น ผมชัดเจน -----

อันที่ ๒ มันเป็นวิธีการว่า ถ้าฉันจะเข้าไปในที่ตรงนั้นผมว่าช้ากว่าจะได้หมายค้น มันก่อให้เกิดความเสียบกับเด็กที่อยู่ข้างใน เป็นวิธีการเขา เพราะฉะนั้นถ้าถามท่านประธานฯ ผมเรียนอย่างนี้ว่าเราไม่อยากจะให้มีกฎหมายซึ่งเป็นพิเศษแล้วละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคล จนเกินปกติ แต่ในขณะที่เดียวกันกฎหมายฉบับนี้ร่างเดิมเขาให้หลักไว้ว่าเธอต้องทำอย่างนี้นะ แต่เคารพสิทธิเสรีภาพของคนอื่น แต่พอมีข้อยกเว้นว่าหากในกรณีเกิดเหตุขึ้นมา อย่างปัจจุบันทันด่วน เธอก็สามารถเข้าไปได้เมื่ออยู่ในเวลากลางค้ำกลางคืน เขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานฯ มาดูอย่างนี้ผมเอง ผมบอกว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้เมื่อเรา จะแสดงในเหตุผลในกรณีที่มีเหตุอันควรแล้ว ผมยังยืนยันท่านประธานฯ ว่า การบัญญัติ กฎหมายก็ตาม ไม่อยากให้ละเมิดสิทธิของคนอื่น แต่ในความพอดีของมันเองมันก็จะใช้ได้ แต่ที่ท่านประธานฯ ผมอยากไรต์ (Write) ถ้อยคำตรงนี้ก่อนจบอย่างนี้ท่านประธานฯ ว่า “การเข้าไปในเคหะสถานหรือสถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจค้น” ท่านไปตัดออกหมด ต่อไปถ้าท่านไปตัดออกหมดนั้น แสดงว่าเข้าได้ซิ ถ้าแปลกฎหมายกลับกัน เพราะท่านไม่ได้เอาข้อยกเว้นที่ให้เข้าไปได้ ในเวลากลางคืน ท่านเอาออกเกรียงเลยและท่านเอาตรงไหนให้เขาไปถ้าอย่างนั้น กฎหมาย ให้อำนาจนี้พยายามดูว่า ถ้าท่านไปตัดข้างบนแล้วตัดข้างล่างด้วย แสดงว่าตัดข้างล่างด้วย แสดงว่าพระอาทิตย์ตกก็เข้าไม่ได้แล้วซิ เพราะกฎหมายที่ให้อำนาจไว้เธอไปออกเสียแล้ว เพราะฉะนั้นท่านดูในร่างเดิมท่านประธานฯ ผมสรุปก่อนว่าหลักเคารพสิทธิของคนอื่น ในขณะที่เดียวกันถ้ามีเหตุจำเป็นกฎหมายบัญญัติไว้ให้ตอนท้ายว่า แม้พระอาทิตย์ตก ก็เข้าไปได้ เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับนี้ซึ่งบอกว่าในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจค้น ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่า เห็นไหมครับ มีการทารุณเด็ก มีการกักขังหรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ ผมไม่อยากจะตัดออกในประเด็นตรงนี้ท่านประธานฯ ว่าในมาตรา ๒๓ นี้เขาเขียนคำจำกัดความของการเลี้ยงดูเด็ก เพราะฉะนั้นการทารุณกรรม หรือการดำเนินการนี้เด็กจะต้องได้รับปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ พอท่านไปตัดออกนี้แสดงว่า เหตุจำเป็นเร่งด่วน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๒๓ เรื่องเลี้ยงดูเด็กไม่จำเป็นครับ ตอนนี้ มาตรา ๒๓ ออกไปแล้ว ท่านไปตัดออกปืบปรากฏว่าคุณสมบัติที่เด็กจะได้รับการยกเว้น ตรงนั้นผมพยายามดูในมาตราที่เกี่ยวข้องตรงนี้บอกว่าหรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ ถ้าเลี้ยงดู

โดยมิชอบ คำจำกัดความแค่นี้ว่าชอบหรือไม่ชอบ เพราะฉะนั้นถ้าท่านบอกว่าท่านเป็นห่วงเด็ก อะไรก็ตามที่เขียนไว้แล้วเป็นคุณประโยชน์กับเด็ก จะมากหรือน้อย แม้กระทั่งการเลี้ยงดูโดยมิชอบ ผมก็ไม่รู้ว่าชอบขนาดไหน ไม่ให้กินนมอดอาหารทั้งคืน ชอบหรือไม่ชอบไม่รู้ ตีตลอดคอย่างนี้ แต่บอกชอบหรือไม่ เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่กฎหมายกำหนดไว้แม้กระทั่งว่าเลี้ยงดูโดยมิชอบนี้ท่านอย่าไปตัดออกเลยครับ แล้วเขาบอกว่าในนี้เขียนว่า ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าของเดิม หากไม่เข้าไปทันทีเด็กจะได้รับอันตรายหรือจิตใจหรือถูกนำไปที่อื่นก็แล้วแต่ ซึ่งยากแก่การช่วยเหลือ กฎหมายก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นเธอเข้าไปได้เลย มันเขียนอย่างนี้ครับ ผมว่าหลักตรงนี้ค่อนข้างจะชัดเจนว่า ๑. การพลีสิทธิเสรีภาพของคนอื่น ๒. เป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญาว่าเราเคารพสิทธิและหลักสิทธิเสรีภาพตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เมื่อหลักบอกว่าถึงเวลาไม่ให้เข้า แต่มีเหตุอันควรให้เข้า ผมสรุปท่านประธานฯ ตรงนี้ว่า ถ้าถามว่าของเดิมเหมือนที่ท่านกรรมการจะอภิปรายต่อไปนี้หลายท่าน ผมเชื่อว่าน่าจะมีเหตุผลว่าในร่างเดิมที่เขียนไว้ง่ายและเข้าใจอย่าไปคำนึงถึงกฎหมายอภิสิทธิ์ชน กฎหมายที่ละเมิดสิทธิของคนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ผมไม่ได้ติดใจตรงนั้น แต่ท่านต้องดูว่าอันนั้นเป็นกฎหมายซึ่งร้ายแรง เป็นกฎหมายซึ่งให้อำนาจเฉพาะอย่าง แต่จะมาเอากันถึงจะเป็นจะตายกับในเรื่องนี้ขึ้นมาด้วย แต่เข้าไปธรรมดา ก็พอแล้ว นี่จะเข้าแบบพิเศษอีก ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓๐ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ถือว่าเป็นหัวใจของการจะเข้าไปดูแลหรือช่วยเหลือเด็ก แต่คณะกรรมการยังไม่เข้าใจว่ามันสำคัญอย่างไรถึงได้มีการแก้ไขใน (๑) ท่านประธานฯ ครับ

ใน (๑) ที่คณะกรรมการได้คัดค้านคำออกนั้นนะครับ จริง ๆ แล้วคณะกรรมการ
ไปเดิมอยู่ในพรรคเกือบจะสุดท้าย โดยให้ระบบการช่วยเหลือเด็กดังกล่าวนี้ให้เป็นไป
ตามวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไป -----

- ๓๗/๑

นี่คือสิ่งที่คณะกรรมการแก้ หลักก็คือเข้าไปต้องมีหมายค้นศาลเข้าไปต้องเข้าเวลากลางวัน จะเข้ากลางคืนได้ก็ต้องมีเหตุตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ นี่คือสิ่งที่กรรมการได้แก้ไข แต่ในความเป็นจริงแล้วนี้ในมาตรา ๓๐ (๑) ดังกล่าวนี้นี่ ท่านกรรมการได้ยกตัวอย่างว่ากฎหมายยาเสพติดนี้ก็เคยบัญญัติในทำนองที่ คณะกรรมการได้แก้ไว้แล้ว ต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า กฎหมายเกี่ยวกับ ยาเสพติดนั้นเป็นกฎหมายที่บัญญัติที่จะค้นเพื่อเข้าไปจับคนกระทำความผิด เพื่อจะไปตรวจ ค้นหลักฐานซึ่งได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะฉะนั้นการจะเข้าไปถึงกล่าวนั้นก็ มีความจำเป็นที่จะต้องใช้หมายศาล เพราะเป็นเรื่องของการที่อาจจะไปละเมิดสิทธิบุคคลได้ ในคำพิพากษาศาลที่กรรมการ ขออนุญาตเยี่ยมฯ พี่สุรพงศ์ได้พูดถึงนี่ก็เป็นเรื่องของการ ตีความไม่ให้ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการเข้าไปตรวจค้นเรื่องยาเสพติด แต่ใน เรื่องของเด็กและเยาวชนตามกฎหมายนี้ต่างกัน กฎหมายนี้เข้าไปช่วยเด็ก เพราะฉะนั้นการ ที่เข้าไปช่วยเด็กนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องใช้กระบวนการที่ทันใด กระบวนการที่ไปขอ หมายศาลนี้ไม่ทัน กระบวนการที่จะต้องมียะไรพิเศษขึ้นมากกว่าปกติ ถามว่าถ้าหากว่าบัญญัติ เป็นพิเศษตามปกติแล้วนี้สามารถทำได้ไหม ท่านประธานฯ ที่เคารพ มาตรา ๒๓๘ ของ รัฐธรรมนูญท่านประธานฯ บอกว่า ในคดีอาญาการค้นในที่รโหฐานซึ่งหมายความว่ารวมถึง เคหสถานด้วยนี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่คำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุให้ค้นได้โดยไม่ต้อง มีคำสั่งหรือหมายของศาลทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็หมายความว่า การที่จะค้นโดย ไม่ต้องมีหมายของศาลนั้นถ้ากฎหมายฉบับนี้บัญญัติเอาไว้ว่าให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปค้น ได้โดยไม่ต้องมีหมายหรือคำสั่งศาลก็สามารถทำได้ ถามว่าแล้วควรจะใช้วิธีใดในการเข้าไป ตรวจค้นในเคหสถานดังกล่าว ซึ่งในร่างเดิมนี้ท่านประธานฯ จะเขียนไว้ชัดเจนว่า ระบบที่ นำไปใช้ในการตรวจค้นเคหสถานเพื่อช่วยเหลือเด็กดังกล่าวนี้ เป็นการบัญญัติขึ้นเป็นกรณี พิเศษ ที่บัญญัติในร่างเดิมนั้นคือไม่ต้องใช้หมายศาล หมายศาลมีเหตุผลอะไร ในวรรคแรก ของมาตรา ๓๐ นี้บอกว่า เหตุผลก็คือเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัตินี้ก็คือเหตุผลที่จะคุ้มครองเด็ก เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

ประการที่ ๑ เขาบอกว่า “ให้เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือ ยานพาหนะใดในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจค้น” นี่ก็คือไม่จำเป็นต้องใช้หมายศาล แต่ถ้าเป็นเรื่องของประโยชน์ของพระราชบัญญัตินี้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปได้นี้คือระบบที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือเด็ก รอหมายศาลนี้ไม่ได้แน่ แต่คณะกรรมการไปเพิ่มวรรคท้ายบอกให้ใช้หมายศาลตาม วิ. อาญา ผิดกันแล้ว คนละเรื่องแล้ว เพราะฉะนั้นในการช่วยเหลือเด็กที่ไม่ต้องใช้หมายศาลนี้ แต่เป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปเขาก็บอกว่าให้เข้าไปในสถานที่ใด ๆ เคหสถานหรือยานพาหนะใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ก็คือไม่มีเหตุอะไรที่เร่งด่วน แต่ถ้าหากว่าจะเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้เขาก็ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ไว้ เคยดูหนังฝรั่งไหม ท่านประธานฯ เวลาเขาคุ้มครองเด็กนี้เจ้าหน้าที่เข้าไปถึงปั๊บอุ้มเด็กออกมาเลย เขาไม่ต้องไปขอหมายศาล เพราะว่ากฎหมายนี้ให้อำนาจเขาไว้ และตามร่างเดิมนี้เขาก็ต้องการให้เป็นอย่างนั้นเพื่อจะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพเด็ก บางทีเด็กถูกแยกตัวจากพ่อแม่ไปกว่าจะไปขอหมายศาลบางทีพาเด็กหายไปแล้ว เขาก็ไม่ทัน เขาก็บอกว่า อย่างนั้นก็ให้เข้าไปตรวจค้นได้โดยไม่ต้องมีหมาย แต่จะมีหมายเขาก็ไม่ต้องมีอีกแหละเขาบอกว่า ประเด็นที่ ๒ บอกว่า ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า อันนี้จะมีเหตุมากขึ้นแล้วว่ามีกรกระทำทารุณกรรมเด็กหรือมีการกักขังหรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ แต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรเชื่อว่าถ้าหากจะไม่ดำเนินการได้ทันที เด็กอาจได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจหรือถูกนำพาไปสถานที่อื่นซึ่งยากแก่การติดตามช่วยเหลือ ก็ให้อำนาจเข้าไปในเวลาหลังพระอาทิตย์ตกได้ -----

นั่นก็คืออะไรครับ นั่นคือเขาบอกกำลังสร้างกระบวนการขึ้นมาว่า กลางคืนก็เข้าได้ถ้ามีการทารุณกรรมเด็ก หมายความว่าไม่ต้องใช้ กลางคืนก็ให้เข้าไปได้ นี่ก็คือการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพเด็กอย่างแท้จริง ท่านประธานฯ ครับ กรรมการกลับไปตัดคำว่า “หรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ” ออก คำว่า เลี้ยงดูโดยมิชอบ นี่คือการคุ้มครองสิทธิเด็กอีก ถ้าเกิดมีเหตุมีใครไปร้องหรือมีอะไรก็ตามมีหลักฐานพอที่จะเชื่อได้ว่าเลี้ยงดูไม่ชอบเขาก็ให้เจ้าหน้าที่เข้าไปได้ แต่กรรมการก็ไปตัดตรงนี้ออกอีก ผมว่าก็กลายเป็นว่าไม่คุ้มครองเด็กอีก เพราะฉะนั้นก็จะสอดคล้องกับมาตรา ๕ ที่กรรมการไม่แก้ไขว่า การเข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของผู้ปกครองหรือสถานที่ประกอบการของนายจ้างของเด็ก สถานศึกษาของเด็กหรือสถานที่ที่เด็กมีความเกี่ยวข้องด้วยในระหว่างพระอาทิตย์ถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อสอบถามบุคคลที่อยู่ในที่นั้น ๆ นี่ก็รายละเอียดที่ว่า ให้เข้าไปได้อีกเช่นเดียวกัน แต่เขามีมาตรการอย่างไร ท่านประธานฯ มาตรการในการที่เข้าไปแล้วนี้เมื่อไม่มีหมายศาล แต่เป็นการช่วยเหลือเด็กนี้ เขาก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นถ้าเกิดว่าจะใช้อำนาจไม่ชอบจะอย่างไร เขาก็ไปบัญญัติไว้ในส่วนก่อนจะท้าย ก่อนวรรคสุดท้ายว่า ให้ต้องแสดงบัตร นี่ก็ไม่ใช่เรื่องเข้าไปจับคน แต่เข้าไปช่วยเหลือคน ช่วยเหลือเด็ก เพราะฉะนั้นในร่างเดิมนี้ ท่านประธานฯ มีเหตุมีผลว่าในระบบที่ใช้ก็คือระบบที่ยกเว้นของรัฐธรรมนูญว่าไม่ต้องขอหมายศาล และให้เข้าในเวลากลางคืนได้ถ้าเด็กถูกทารุณกรรมอะไรต่าง ๆ ก็กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าใน (๑) นี้เขาบัญญัติไว้เหมาะสมถูกต้องแล้วก็อย่าไปเติมในก่อนวรรคสุดท้าย พอไปเติมแล้วเอา ๒ เรื่องมาอยู่ในวรรคเดียวกันซึ่งไม่ใช่ ก็ตัดส่วนสุดท้ายนี้ออกด้วยที่เอา วิ. อาญา มาใช้นี้แล้วก็ให้ใช้ระบบของการเข้าไปช่วยเหลือเด็กโดยไม่จำเป็นต้องมีหมายศาลและก็เข้าในเวลากลางคืนได้เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องเด็กถูกทารุณกรรม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ๓ ท่านที่ยกมืออยู่ กรรมการจะขอชี้แจงก่อนได้ไหม ถ้าประเด็นใดท่านอาจจะพอใจแล้วก็คงไม่ต้องอภิปรายอีก เชิญท่านประธานคณะกรรมการ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็ฟังกันด้วยเหตุ

ด้วยผลและก็ขอบคุณที่ท่านสมาชิกฯ ได้แจ้งอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วก็ด้วยอารมณ์ที่เป็นปกติ
ที่ค่อนข้างดี ฉะนั้นกรรมาธิการเห็นด้วย กลับสู่ร่างเดิม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : นะครับ ก็เชิญท่านโสภณ สุภาพงษ์ ในประเด็นนี้นะครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ
ครับ ผม โสภณ สุภาพงษ์ กระผมอยากจะสอบถามความเห็นกรรมาธิการในประเด็น
๒ บรรทัดแรก ผมจะอยู่ใน ๒ บรรทัดแรก ผมเองนี่ก็เป็นประธานมูลนิธิเกี่ยวกับเด็ก
เช่นเดียวกับหลาย ๆ ท่าน ฉะนั้นในประการแรกนี้ก็ขอขอบคุณกรรมาธิการที่กรุณาดูแล
เรื่องนี้ แต่มีปัญหาใน ๒ บรรทัดแรกนี้คำถามที่เกิดขึ้นก็คือว่า เราจะป้องกันคนไม่ดีที่ฉวย
โอกาสใช้อำนาจนี้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้อย่างไร เพราะว่าการลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้
ลงโทษผู้ขัดขวาง ไม่มีโทษไหนที่ไปลงโทษเจ้าหน้าที่ซึ่งใช้พระราชบัญญัตินี้ในจุดประสงค์
อื่น ที่ผมถามอย่างนี้ก็เพราะว่ามีผู้ขอสงวนความเห็นไว้ คือในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕
นี้ได้พูดไว้ชัดว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้กระทำมิได้
เว้นแต่อาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่
จำเป็นเท่านั้น -----

๕๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

อัญริยา ๓๕/๑

อันนี้เราก็ต้องระมัดระวังมากนะครับ ในกรณีนี้ผู้ขอสงวนความเห็นบอกว่าอำนาจหน้าที่ของพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่ามีการทารุณต่อเด็กหรือมีการกักขัง หรือจำเป็นต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ แต่กรณีการเสียส่วนใหญ่ไม่ได้แก้ไข สิ่งที่ผมถามก็คือว่าเหตุผลที่กรณีการส่วนใหญ่ไม่แก้ไขการละเมิดรัฐธรรมนูญนี้มาจากเหตุผลอะไร จะได้ลงมติได้ถูก ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภครับความจริงในวาระหนึ่งไม่มีแก้ไข แต่ว่าวาระสองกรณีการยอมแล้ว เชิญท่านวัลลภครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ในวาระหนึ่งมีผู้ขอสงวนขอประทานโทษครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : เข้าใจว่าหลังจากผมตอบก็ต้องขอมติได้เลยนะครับคงไม่ยาก ประเด็นที่ ๑ ก็คือเห็นชัดว่ามาตรา ๓๐ คำว่าให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ ทั้งหมดว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กหมวด ๔ เป็นหมวดที่ว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก พนักงานเจ้าหน้าที่ที่นี้มีใช้หมายถึงเจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้นนะครับ แต่หมายถึงบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอาจจะเป็นองค์กรเอกชนด้วยก็ได้ประเด็นที่ ๑ คือต้องชัดเจน

ประเด็นที่ ๒ คำว่าเข้าไปในสถานที่ใด ๆ นั้นครับ เป็นทั้งของรัฐและเอกชนและของประชาชน ฉะนั้นใครที่เป็นห่วงเป็นใยว่าจะใช้อำนาจหน้าที่ไปกลั่นแกล้งผู้อื่นก็คงตอบเช่นนั้นไม่ได้ เพราะว่าเป็นการพิจารณาโดยรอบคอบว่าเราพบว่าสถานที่ต่าง ๆ เหล่านั้นจำนวนมากก็มีการปล่อยปละละเลยทำร้ายทารุณกรรมเด็กอยู่พอสมควร อันนี้ก็เป็นประเด็นที่ชัดเจนและเราไตร่ตรองรอบคอบแล้ว อย่างนั้นกรณีการขอยื่นครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๓๐ เดี่ยวท่านโสภณยังติดใจอยู่นิดหนึ่งครับ เชิญท่านโสภณก่อนครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ประธานโทษนะกรับ
เพราะว่าเป็นมาตราที่ละเมิดรัฐธรรมนูญมากที่สุด เราก็ควรระมัดระวัง คือคำถามผม
คือมีผู้สงวนไว้ ๔ ท่าน ให้เติมขอบเขตใน ๒ บรรทัดแรกให้ชัดเจนคำถามผมก็คือว่า
เหตุผลใดที่ไม่เห็นด้วยกับผู้สงวนเพราะว่ากรรมการยังไม่ได้ออกอันนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ทำความเข้าใจกับท่านกรรมการนิดหนึ่งว่า สรุปว่า (๑)
กลับคืนสู่ร่างเดิม ที่นี้มีวรรคสาม วรรคสามกรรมการไปตัด (๒) ด้วย อันนี้ก็คือ
กลับร่างเดิมหมดใช่ไหมครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา คือตามที่มีผู้สงวนคำแปรฯ ตามมาตรา ๓๐
วรรคหนึ่ง ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นคำถามที่ผมอยากจะทราบเรียนถามเช่นเดียวกับอาจารย์
ที่ได้ถามไปเมื่อสักครู่นี้ คือโดยรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๕ เป็นหลักในการที่จะคุ้มครอง
สิทธิของคนในเคหสถาน แต่มาตรา ๓๐ เป็นข้อยกเว้นเราเอาหลักมาเป็นข้อยกเว้น
เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้หลักไม่ใช่ข้อยกเว้น ก็ควรจะเติมในสิ่งที่อธิบายให้ชัดเจน
ยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งนั้น ดังที่ผู้สงวนความเห็นได้เขียน
เอาไว้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่จะต้องเติม ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้น
คำถามที่จะให้อธิบายจึงถามว่าท่านเขียนยกเว้น มาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญไว้เลย
ด้วยเหตุผลอะไร อันนี้คือคำถามแล้วผมก็อยากฟังคำตอบเหมือนกัน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง กรรมการไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามีกรรมการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นไว้ ผมจะขอถามในมติมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งก่อน ถ้าท่านใดจะอภิปรายต้องอภิปรายในส่วนที่แก้ไขเท่านั้น ผมขอถามตรงนี้ก่อนนะครับเพื่อความชัดเจน

ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง กรรมการไม่มีการแก้ไข จะถามว่าท่านสมาชิกฯ ที่เห็นกับคณะกรรมการคือคงไว้ตามร่างเดิมกค เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นตามผู้สงวนความเห็นกค ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เชิญท่าน สันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ย้ำอีกทีสำหรับท่านที่เข้ามาใหม่ว่า กรรมการคืนร่างเดิมแล้วครับ คือถ้ายื่นร่างเดิมก็กค เห็นด้วย ผมกลัวคนใหม่จะสับสน ขอบพระคุณครับ เป็นห่วงกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไรครับ ก็คือมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง กรรมการไม่มีการแก้ไขอยู่แล้ว แต่ว่าเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นไว้ ๔ ท่าน ผมเลยจำเป็นต้องถามมติเพราะว่ากรรมการไม่ยอม ถามอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นตามกรรมการคือคงไว้ตามร่างเดิมกค เห็นด้วย สมาชิกฯ ที่เห็นตามผู้สงวนกค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยตามร่างเดิมคือตามกรรมการจำนวนเสียงข้างมาก ต่อไปเป็นความเห็นในวรรคสองมีการแก้ไข แต่ว่าสมาชิกฯ ได้อภิปรายกัน กรรมการยอมคืนสู่ร่างเดิมก็ไม่ต้องขอมติ ส่วนวรรคสี่มีการแก้ไข จะมีการอภิปรายใหม่ครับ สมาชิกฯ มีมติใจใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ สืบสันนิษฐาน ท่านประธานฯ บอกว่า วรรคสองแก้ไขตรงไหนครับ ดูแล้วงง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขออภัยรับท่าน ประธานคณะกรรมการ คั่นร่างเดิมหมดทั้งวรรคสามด้วย ไม่มีรับท่านเสรี เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การสงเคราะห์เด็ก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตถามท่านกรรมาธิการนิดเดียวว่า (๗) ที่แก้ไข “หรือส่งเด็กเข้าศึกษาใกล้มจิตใจโดยใช้หลักศาสนาในวัดหรือสถานที่ตามศาสนาอื่นที่ยินยอมรับเด็กไว้” คืออันนี้คงเป็นเรื่องถ้อยคำ ผมกลัวจะลืมนำไปแก้ตอนหลัง “หรือสถานที่อื่นที่ยอมรับไว้” มันติดกัน ก็อาจจะกลายเป็นว่า “หรือศาสนาอื่นที่ยินยอมรับไว้” แต่ในตอนแรกที่เดิมใช้หลักศาสนาในวัดต้องยินยอมด้วยไหม ถ้ายินยอมด้วยตรงนี้น่าจะวรรค ก็คือทั้ง ๒ หลักให้อยู่ในเงื่อนไขที่ยินยอมรับเด็กไว้ กรรมาธิการเข้าใจจะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเข้าใจจะแก้ไขตามใหม่ครับ ชัดเจนรับท่านเสรี เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองประธานวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรี สันทวิชช์ ครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมสงวนความเห็นมาตรา ๓๔ ไว้ตั้งแต่ “ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถหาวิธีสงเคราะห์ที่เหมาะสมกับเด็กตามมาตรา ๓๓ จะส่งเด็กไปยังสถานแรกรับก่อนก็ได้” ก็คือ

๕๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ทิพวรรณ ๔๐/๓

ตัดข้อความตรงนี้ในวรรคสอง เพราะอะไรครับ มาตรา ๓๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ถ้าจะ
พิจารณา เขามอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาตามความเหมาะสม ที่นี้ตามความเหมาะสม
ในมาตรา ๓๓ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพตามมาตรา ๓๓ -----

- ๔๑/๑

เขาบอกว่าให้สงเคราะห์ตามวิธีที่เหมาะสม และก็ออกมาทั้งหมด ๗ ข้อที่เหมาะสม และท่านดูดี ๆ ใน (๕) ในมาตรา ๓๓ เขาให้พิจารณาด้วยส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในสถานแรกรับ คือเขาก็บอกว่าถ้าเหมาะสมก็ส่งเข้าสถานแรกรับ แต่ก็มาเขียนซ้ำอีกคล้าย ๆ กับจงใจว่า ผมกลัวอย่างนี้ครับ ผมกลัวว่าอะไร ๆ ก็เอาไว้แรกรับก่อน ทั้ง ๆ ที่บางครั้งเด็กอาจจะให้การช่วยเหลือสงเคราะห์ครอบครัวแก่เด็กก็ได้ ซ้ำครับ มาตรา ๓๔ ท่านดูดี ๆ เขาบอกว่า ให้พิจารณาตามมาตรา ๓๓ มี ๗ ข้อและมีสถานแรกรับอยู่ในนั้นแล้ว แต่ก็มาย้ำเรื่องสถานแรกรับอีกในวรรคนี้ตอนท้าย ผมไม่เข้าใจเจตนาท่านนั้นเองครับ คล้าย ๆ กับอยากเอาเด็กไว้ตรงนี้ก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไสว พรหมณี ครับ

นายไสว พรหมณี (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ นี่กำลังพูดมาตรา ๓๓ วรรคสุดท้ายหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เลยกไปมาตรา ๓๔ แล้วครับ

นายไสว พรหมณี (นกรราชสีมา) : ผมไม่เห็นด้วยในมาตรา ๓๓ วรรคท้าย ที่ไปตัดเอาเรื่องของคนที่ได้รับการสงเคราะห์ ถ้าตัดออกอย่างนี้ก็แปลว่าสงเคราะห์จนตายนะครับ หลักของการสงเคราะห์ของสถานสงเคราะห์ต่าง ๆ เมื่อเด็กบรรลุนิติภาวะแล้ว เด็กก็จะช่วยตัวเองได้ ไม่ว่าจะส่งไปเรียนการศึกษาไหน หรือจบปริญญาอะไรต่าง ๆ เป็นต้น แต่ในกรณีอย่างนี้พออายุถึง ๑๘ ปีบริบูรณ์ จนกว่าจะครบ ๒๐ ปี เขากำหนดเงื่อนไขไว้แล้วครับ ผมไม่ทราบว่ากรรมการไปตัดเพราะอะไร ผิดแนวทางที่เราสงเคราะห์ไว้ เราสงเคราะห์คนเพื่อให้เขาช่วยตัวเองได้ ไม่ใช่สงเคราะห์ว่าจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ขอเหตุผลของกรรมการทำไมถึงตัดครับ ขออนุญาตกราบไปมาตรา ๓๓ ครับ ผมยกมือแล้วท่านประธานฯ ไม่เห็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตท่านไสวนิดหนึ่ง เมื่อที่ผมได้ถามมติว่ามาตรา ๓๓ ได้ผ่านไปแล้ว เนื่องจากว่ามีท่านเสรีคนเดียวที่ทักท้วงในฐานะที่ไม่มีสมาชิกฯ คนอื่น

๕๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

นนทพร ๔๑/๒

ขอสงวน มีคนหักท้วงคนเดียว ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็ให้เลขาธิการอ่าน
มาตรา ๓๔ ไปแล้ว เอาเป็นตั้งข้อสังเกตได้ไหมท่านครับ คงกลับไม่ได้ท่านครับ ท่านเสรี
เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
อย่างนี้ครับ คือจริง ๆ ผมเห็นด้วยกับท่านไสว เพราะอะไรรู้ไหมครับท่านประธานฯ
สิ่งที่ประธานฯ บอกผ่านไปแล้ว เราก็ยกมือ เพราะอะไรครับ เพราะเราเข้าใจว่ามาตรานี้
ไม่ยาวขนาดนี้ เราเข้าใจว่าส่วนที่ข้ามอีกมาตราหนึ่ง พอท่านประธานฯ ไปมาตรา ๓๔
ก็เรียกให้อาจารย์มนตรีพูด เราก็ยกมือกัน เราก็บอกว่าพี่ไสวขึ้นเลย เดี่ยวเลยนะครับ เรา
ยกมือคากันอยู่อย่างนี้ แต่ท่านประธานฯ ก็เข้าใจว่า เรายกในมาตรา ๓๔ จริง ๆ เรายก
มาตรา ๓๓ แต่เรามีมารยาทที่จะไม่ยื่นขึ้นพูดเท่านั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ ท่านเสรีครับ ถ้าอย่างนั้นท่านมนตรีที่ท่านอภิปราย
ไปในมาตรา ๓๔ เกี่ยวโยงกับมาตรา ๓๓ ผมอนุญาตให้กลับมาประเด็นวรรคท้ายของ
มาตรา ๓๓ โดยท่านไสวกับท่านเสรีมีสิทธิอภิปรายก่อน เพราะเกี่ยวข้องกับ
จำสงวนคำแปรฯ ของท่าน ฯ เชิญท่านเสรีอภิปรายต่อครับ

- ๔๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ผมก็คงสั้น ๆ เพียงแต่ว่าสิ่งที่กรรมการคัดออกก็ชัดเจนในเหตุผลว่า หลักการของการที่จะสงเคราะห์บุคคล ร่างนี้เขาให้สงเคราะห์ถึงอายุ ๒๐ ปี แต่กรรมการก็ไปตัดข้อความตรงท้ายนี้ออก ทำให้ผู้ที่จะมีอายุครบ ๒๐ ปี แล้วก็เลยไปก็ยังสงเคราะห์ไปโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา ซึ่งน่าจะขัดกับหลักการและเหตุผลของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก เพราะว่าพอเขาอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เขาก็ไม่ใช่เด็กแล้ว ในร่างนี้เขาก็เลยล็อกเอาไว้ว่าให้ถึงอายุ ๒๐ ปี ก็อยากถามกรรมการด้วยว่า เหตุผลตรงนี้คือท่านตั้งใจที่จะสงเคราะห์โดยไม่มีกำหนดระยะเวลากลายเป็นปัญหาต่อไปในอนาคตข้างหน้าไหมอย่างไร ถ้ามีเหตุผลก็อาจจะรับได้ แต่ถ้าไม่มีเหตุผล ผมว่าเจตนารมณ์เขาให้ ๒๐ ปี เพราะเขาคู่มือคุ้มครองเด็ก เมื่อไม่เป็นเด็กแล้วจะไปคุ้มครองอะไร เพราะเป็นผู้ใหญ่เขาตัดสินใจอะไรได้เองแล้วก็ขอคำตอบด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานกรรมการ คุณวัลลภชี้แจงครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็มีเหตุผล ๒ ประการ เพื่อเรียนชี้แจง

ประการที่ ๑ เนื่องจากว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้นิยามคำว่า “เด็ก” ไว้ไม่เกินอายุ ๑๘ ปี นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ ๒ ของท่านเสรีที่ได้อภิปรายเอาไว้ แต่ในเงื่อนไขของวรรคสุดท้ายของมาตรา ๓๓ เขาบอกไว้ ๒ ล็อกด้วยกัน ล็อกแรกก็คือว่าเมื่ออายุครบไปแล้ว แล้วแต่กรณีอาจสงเคราะห์ต่อไปจนอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ก็ได้ นี่ก็เขาเปิดไว้ให้ปีละ ๒ ปี ทีนี้เมื่อเปิดไปอีก ๒ ปี ร่างเดิมเขาเขียนว่า แต่ถ้าจำเป็นจริง ๆ ก็ให้สงเคราะห์ต่อไปอีก แล้วแต่กรณีจนถึงอายุสุดท้ายคือ ๒๔ ปีบริบูรณ์ เราเองเห็นอย่างนี้ครับ ก็มีความลึกลับในตัวของมันเอง เพราะว่าเราเองก็ดูแลเด็ก ท่านไสวท่านก็ดูแลเด็กมานาน ผมก็ดูแลเด็กมานาน เด็กที่มาอยู่กับเราก็คงมีหลายประเภทถูกไหมครับ มีทั้งพิการ พิกัดชั่วช้อน มีทั้งด้อยโอกาส มีทั้งยากไร้ มีทั้งถูกทารุณกรรม มีหลากหลาย แต่ละคนก็มีบาดแผลกับชีวิตนี้ไม่เหมือนกัน บางคนแน่นนอนอยู่กับเราแค่ ๑๒ - ๑๓ ปี เขาก็บินได้แล้ว เขาก็บินไปทำมา

อาชีพได้ บางคน ๑๘ ปี บินได้ บางคน ๑๙ ปี ยังไม่รู้โอโหน้อเห็นก็มีถูกไหมครับ เราคงไม่ปฏิเสธ เราก็เลยเขียนว่าถ้าอย่างนั้นรณางจะเปิดกว้างได้ไหมให้ใช้ดุลพินิจของคนที่คุณแลเด็กนี้แหละครับ โดยเราตัดไปตรงนั้นที่ท่านเห็นแล้วครับ ใช้เหลือแต่เพียงว่า อาจสั่งให้บุคคลรับการสงเคราะห์ต่อไป คำว่า “อาจ” ก็ให้ใช้ดุลพินิจเพราะอะไร เพราะอย่างที่ผมได้อธิบายแต่ละคนไม่เหมือนกันจริง ๆ บางคนพิการ ๒๕ ปี ๓๐ ปี ยังพึ่งตัวเองไม่ได้เลย เราเลี้ยงมาตั้งแต่เด็กในสถานสงเคราะห์ถึง ๓๐ ปี ยังไปไม่ได้ ถ้าเขียนล็อกไว้แบบนี้พอถึง ๒๔ ปี บริบูรณ์ต้องไล่เขาออก คือเรามองในความยืดหยุ่นจริง ๆ เราก็เห็นใช้หลักสังคมสงเคราะห์ ท่านไสวก็เป็นครูบาอาจารย์ที่เคยเรียนด้วยก็เข้าใจ ว่าสถานสงเคราะห์นี้เราคงไม่อยากให้เด็กเข้าหอรก แต่เมื่อเข้าไปแล้วถ้าไปไม่รอดจริง ๆ อย่งไรก็ไล่เขาไม่ได้ เราก็เลยเปิดช่องว่างว่าให้ใช้ดุลพินิจอา ด้วยความเข้าใจของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน ก็พยายามทำให้ดีที่สุดอย่างนี้ เพราะอันเดิมก็ล็อกไว้ ๒๔ ปี บริบูรณ์ เกิด ๒๕ ปี ๒๖ ปี ไปไม่รอดจะไล่ไปอย่างไรครับ อันนี้ที่เราอัดอัดใจก็แล้วแต่สมาชิกฯ ผมได้ทั้งนั้น เพราะว่าที่ผมทำมูลนิธิอยู่ ๓๐ ปี อยู่ได้ผมก็ให้อยู่มาบังคับผมไม่ได้ เพราะผมก็เป็นสถานสงเคราะห์ แล้วผมก็ดูความจำเป็นของเด็กแต่ละราย แต่ว่าส่วนใหญ่ถ้าไปได้เขาก็ไป นี่ก็ตอบตรงไปตรงมา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไสว พราหมณ์ ก่อนครับ เชิญครับ

นายไสว พราหมณ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ที่ท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงก็ถูกนะครับ แต่กฎหมายนี้เป็นกฎหมายคุ้มครองเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กอยู่ในภาวะยากลำบาก ๖ ประเภท ตามกฎเกณฑ์ขององค์การยูนิเซฟ (UNICEF) องค์การของโลกลุคถึงเรื่องเด็กในภาวะยากลำบาก ที่นี้กรมประชาสงเคราะห์เดิมเขาให้มีสถานสงเคราะห์ตั้งแต่เด็กแรกรับจนถึงเด็กที่บรรลุนิติภาวะอายุ ๒๐ ปี บริบูรณ์ แต่บางคนถ้าไปอยู่ที่สถานสงเคราะห์ที่ปากเกร็ด โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาทางสมองและร่างกาย เราจะเห็นได้ว่าเด็กบางคนอายุเกิน ๒๐ ปี บริบูรณ์ แต่มีสภาพแ่กว่าเด็กก็แล้วกัน เพราะว่าพิการทางสมองและปัญญา สิ่งเหล่านี้ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เขาทราบว่าเขาจะต้องฟื้นฟูคนเหล่านี้ให้อยู่ในสภาพสามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้ ในหลักของการสังคมสงเคราะห์ เพราะฉะนั้นในกรณีครั้งนี้หลักเขาก็เขียนไว้ ผมยืนยันว่าเรื่องนี้ ขอประทานโทษ

ต้องทำความเข้าใจความต้องการของคณะกรรมการเยาวชนแห่งชาติหรือ สยช. ซึ่งผมเป็น
กรรมการอยู่ด้วย แล้วท่านสรรพสิทธิ์ ท่านจรัญ แล้วท่านกุลฑล จากัยการเป็นคนร่าง
กฎหมายฉบับนี้ เราเอาหลักฐานสังคมสงเคราะห์มาใส่เพื่อประโยชน์ว่าขอให้เขาอยู่เพื่อ
ฟังตนเองได้ รัฐจะดูแลในกรณีเหล่านี้เพื่อการฟื้นฟูของเขา แต่ในกรณีที่ปัญหาอย่าง
ท่านประธานฯ ว่า โอ.เค. ก็เฉพาะผู้ปกครองในสถานสงเคราะห์นั้น อาจจะหาผู้เลี้ยงดู
ภายนอกหรือสถานสงเคราะห์เองก็ดูแลไว้ได้ แต่เฉพาะบางกรณี แต่ถ้าเขียนไว้แบบนี้มี
ลักษณะอย่างเช่น ยกตัวอย่าง ถ้าคนชราที่แยกไปส่วนหนึ่งแล้วก็เป็นเรื่องของกฎหมาย
อีกฉบับหนึ่ง นี่เป็นเรื่องของเด็ก -----

- ๔๓/๑

เพราะฉะนั้นเด็กตรงนี้อยู่ในอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ จะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายนี้ ถ้าเลย ๒๐ ปีบริบูรณ์ ในกรณีที่มีปัญหา ก็ไปเข้ากฎหมายอื่น ซึ่งมีอยู่บางเรื่อง อย่างเช่น เรื่องคนพิการก็ดี ผู้สูงอายุก็ดี หรือสตรีก็ดี อะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะ เพราะฉะนั้น ที่เขียนไว้ตรงนี้ผมว่าเขานั้นน่าจะเฉพาะปัญหาของเด็กตามกฎหมายนี้เท่านั้นครับ

ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่ท่านประธานคณะกรรมการชี้แจง ผมคิดว่ายกข้อที่จะดูแลด้วยเหตุด้วยผล แต่การดูแลดังกล่าวนี้เป็นเรื่องของการดูแลตามระบบที่เราสร้างขึ้นมา แต่ตอนนี้เราดูแลระบบเรื่องการคุ้มครองเด็กนะครับ ก็คือคนที่อายุ ๒๐ ปี แต่อาจจะมีการติดพัน แต่การดูแลนั้นอาจจะมีความจำเป็นที่ต้องมีความต่อเนื่องยับยั้งขยายทันทีไม่ได้ เขาก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นก็ขยายไปถึง ๒๔ ปีบริบูรณ์ ก็แล้วกัน แต่ถ้าถามว่าถ้าคนเกินอายุนี้แล้วทำอย่างไร ก็มีในเรื่องของการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในเรื่องอื่น ถ้าหากว่าเขาทำงานไม่ได้ก็ไปดูแลเรื่องสวัสดิการ เรื่องตกงาน เรื่องไม่มีรายได้ ถ้าพิการก็ไปดูแลเรื่องพิการ ถ้าชราภาพก็เอากฎหมาย ชราภาพมาใช้จะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าเกิดท่านไปเปิดไว้ตรงนี้จะกลายเป็นว่า สถานที่เขาดูแลเด็กอายุไม่กี่ขวบปะปนไปกับผู้ใหญ่ไปหมด ซึ่งก็จะทำให้เขาอยู่ลำบาก ยากเย็นและวุ่นวาย ไม่ใช่ที่เราไม่คุ้มครองบุคคลเหล่านั้น ไม่ใช่จะครับ ต้องเข้าใจ ตรงนี้ว่าเราคุ้มครอง แต่ระบบเขาให้ ๒๔ ปีสูงสุดแล้ว แต่หลังจากนั้นก็ไปดูแลเรื่องอื่น เอากรมประชาสงเคราะห์มารับตัวไป เอาสถานที่ที่ดูแลบุคคลที่มีปัญหานี้ไป ซึ่งแยกกัน อย่าไปปนกับเด็ก ผมว่ากรรมการหวังดี ผมเห็นด้วย แต่เราจะไปสร้างระบบให้เขา จนไม่สามารถที่จะคุ้มครองได้มีประสิทธิภาพนะครับ เอาตามสมควรและคุ้มครอง อย่างทั่วถึงด้วยกฎหมายปัจจัยที่แตกต่างกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ เมื่อเรามองในมาตรานี้วรรคท้าย ๓๓ ผมพูดท่านประธานฯ นิดเดียว ฝากไปทางกรรมการ ถามว่าตอนนี้เรากำลังพิจารณากฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ท่านให้เงื่อนไขคำว่า “เด็ก” ไว้แค่ไหน ในขณะที่เดียวกันไม่ได้พิจารณาคู่ครองผู้ใหญ่ด้วย กลายเป็นว่าต้องมีเงื่อนไขไว้ ถ้า ๓๐ ไป ๖๐ ต่อไปมีกฎหมายอีกเรื่อง ซึ่งมีเป็นตอน ๆ รับผิดชอบไว้ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า เพื่อความรวดเร็วนะครับ ถามว่าท่านยอมรับในเงื่อนไขของการกำหนดอายุเด็กไว้ไหมครับ คนเราถ้าสงเคราะห์แค่ไหนให้รู้จักรับผิดชอบตัวเองบ้าง แต่ถ้าไม่ได้ถึงเวลาต้องเอาเป็นหน่วยงานอื่นแล้ว ให้เด็กอยู่ในเด็ก ๆ เอะครับ ผู้ใหญ่อย่าไปยุ่งเขามาก แล้วเขาจะได้อยู่ในขอบเขตของเงื่อนไขที่คำว่า “เด็ก” เธอเป็นเด็ก อายุน่าจะอยู่ได้แค่นี้ครับ ตอนนี้โตเกินกว่าเป็นเด็กแล้วย้ายไปอยู่ตรงอื่น เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับท่านไสวว่า มีเงื่อนไขให้และผมอยากจะให้มีเงื่อนไขว่า เขาสมควรอยู่กับเด็กได้แค่ไหน ต่อจากนั้นก็ไปอยู่กับผู้ใหญ่เถอะขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไสวครับ คือเราอภิปรายประเด็นนี้นานแล้วนะครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ขออนุญาตนิดได้ไหม ท่านประธานฯ เพื่อจะได้ตัดสินใจในการลงคะแนน ถ้าเขียนไปตามร่างที่กรรมการแก้ไขเกิดปัญหาค่ะครับ สถานสงเคราะห์ ซึ่งเป็นของเอกชนจะรับทั้งเด็ก เยาวชนและคนชราอยู่ในที่เดียวกันนะครับ จะเป็นปัญหาค่ะครับ เพราะว่าในนี้เขาให้ได้ไม่เกิน ๑๘ ปี หรือรวมแล้วไม่เกิน ๒๔ ปีบริบูรณ์ ถ้าบอกว่าอายุเท่าไรก็ได้ เอกชนสามารถเอาเด็กแรกเกิด เด็กพิการ เด็กที่อยู่ในวัยเรียนและเอาคนชราหรือเยาวชนมาอยู่ร่วมกัน

ในสภาพปัญหาเดียวกัน ผมว่านี่คือปัญหาต่อไปข้างหน้า ถ้าเขียนไว้ตรงนี้ ขอบคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็นี่แหละคือ
การอัดอั้นที่เรียนตั้งแต่เบื้องต้น เพราะเรามองได้ ๒ แง่ทั้งนั้น ท่านไสวเพิ่งพูด
เมื่อสักครู่นี้ว่าไปกันหมดตั้งแต่เด็กและคนชรา สถานสงเคราะห์ก็ไประหว่างรัฐ
กับเอกชน ทีนี้ถ้าเป็นรีมิต (Remit) ว่าเอกชนดูแลแค่ ๒๔ ปีบริบูรณ์ ห้ามดูแล เขาก็
ทำไม่ได้ เขาดูแล พอถึง ๒๕ ปี เขาบอกยังไม่พร้อมจะออก กฎหมายบอกต้องให้ออก
เขาไม่เหมือนรัฐ รัฐส่งต่อได้ นี่คือการอัดอั้น เพราะว่าคัมระหว่างรัฐกับเอกชน
ผมจึงพยายามที่จะหาทางออกที่จะลุล่วงด้วยที่สุดใช้ไหมครับ นี่เป็นประเด็นที่ต้อง
คลียร์ก่อน ส่วนของรัฐ ผมเข้าใจว่าโดยขั้นตอนของท่านดูแล ๖ ปี ๖ คนก็จดทะเบียน
ของเอกชน ๖ คนก็จดทะเบียนไป แล้วก็ดูแลของเขา รัฐก็ดูแล พอถึง ๑๘ ปี ท่านก็ดูว่า
ไปอยู่มหाराช จากมหाराชก็ไปอยู่หมู่บ้านของท่านทำ ผมเข้าใจ แต่เนื่องจากว่า
สถานสงเคราะห์คุมถึงเอกชนด้วย ไปบังคับเอกชนว่า ๒๔ ปีหมดแล้วนะ ตามกฎหมาย
ฉบับนี้ไปที่อื่นไม่ได้ ซึ่งส่งต่อไปที่อื่นไม่ได้ แต่ของรัฐนี้ส่งต่อได้ เพราะรัฐมีบริการ
ฉะนั้นจะบังคับให้เอกชนเข้ารัฐหรืออย่างไร อันนี้เป็นประเด็นที่ผมขออนุญาตแย้งในแง่
หลักการและเหตุผลนะครับ เพื่อยืนยันไว้ที่นี่ ผมก็ไม่ได้คืออะไรนะครับ แต่ผมอยาก
จะอธิบายให้ชัดเจนเท่านั้นเอง แล้วกรรมการก็ไม่ติดใจก็กลับร่างเดิมได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการไม่ติดใจก็เป็นอันว่ามาตรา ๓๓ วรรคท้ายนะครับ ที่กรรมการแก้ไข สมาชิกฯ ท่านอภิปรายเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกรรมการขอมณะครับ ก็ถือว่ามาตรา ๓๓ วรรคท้ายเป็นไปตามร่างเดิม มาตรา ๓๔ ท่านมนตรีได้อภิปรายค้างไว้จะอภิปรายใหม่ไหมหรือว่าเข้าใจแล้วเชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิช (กรรมการ) : ก็ผม สันฯ นิคมเดียวครับ เพราะลืมไปหมดแล้วครับ คือมาตรา ๓๔ เขาบอกถึงว่าวิธีที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะสงเคราะห์บุคคลไร้ใหม่ครับ เขาก็บอกให้ไปดำเนินการตามมาตรา ๓๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๓๓ แต่ว่ามาตรา ๓๓ มีทั้งหมดอยู่ ๗ วิธี ตั้งแต่ให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์ครอบครัวเด็กจนถึง ๗ ส่งเด็กเข้าสถานฝึกอาชีพไร้ใหม่ครับ แล้วใน ๗ อันก็มี (๕) ส่งเด็กเข้ารับการอุปการะในสถานแรกรับ หมายถึงว่าพิจารณาทั้ง ๗ อันให้เหมาะสมจะส่งตรงไหน แต่เขามาเขียนต่อท้ายไว้ในวรรคสอง มาตรา ๓๔ วรรคสอง ตั้งแต่บรรทัดที่ ๓ ท้าย ๆ นะครับ ไปลอกอีกว่า “แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถหาวิธีสงเคราะห์ที่เหมาะสมกับเด็กตามมาตรา ๓๓ ได้จะส่งเด็กไปสถานแรกรับก่อนก็ได้” คือไปเขียนสถานแรกรับซ้อนเข้าไปอีกเน้นเข้าไปอีกคล้าย ๆ กันจะบอกว่า ผมว่าตรงนี้ตั้งใจจะเขียนให้สำคัญว่าเด็กไม่ต้องคิดอะไรเข้าแรกรับก่อน ทั้ง ๆ ที่เขาให้พิจารณาทั้ง ๗ อัน แล้วแรกรับก็อยู่ใน ๗ อันนั้นอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุกัย ในฐานะประธานคณะกรรมการ คือต้องเข้าใจประเด็นก่อนว่ามาตรานี้เป็นมาตราที่ผู้ปกครองหรือญาติเด็กนำเด็กไปให้ นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ ต้องชี้ว่าผู้ปกครองหรือญาติของเด็กอาจนำเด็กไปขอรับการสงเคราะห์ ที่นี้เมื่อไปขอเขาเขาก็ทำไปตามมาตรา ๓๓ ก็ไล่ไปที่ละอันนะครับ มาตรา ๓๓ ก็พูดชัดเจนว่า ไปดูซิว่าให้ความช่วยเหลือครอบครัวได้ไหมเพื่อไม่ต้องเอาลูกมาไว้ที่นั่น แต่เมื่อให้ไปแล้วก็ต้องเอามาให้ฉันอีก ก็มาดูข้อ ๒ ต่อว่าหากคนอื่นที่เหมาะสม มอบให้ท่านมนตรีได้ไหม มอบให้ท่านสันติภาพได้ไหม มอบให้ผมได้ไหม ผมจะดูแลได้ไหม เขาไล่ดำเนินการไป

ที่ละขั้นตอน ที่นี้ดำเนินการเสร็จยังไม่รู้จะไปทางไหน ก็ต้องตั้งหลักใหม่ก็ต้องกลับมา
 มารับครับ เพราะแรกนี่เป็นที่ซึ่ง ถ้าท่านไปอ่านดูในคำนิยามก็จะบอกว่า “เป็นที่รับไว้
 ชั่วคราว” ชั่วคราวเท่านั้นนะครับ เพื่อสืบเสาะพินิจหาแนวทางที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละราย
 ก่อไป อาจจะม้วนไปวิธีที่ ๑ อีกก็ได้ เพื่อไปหาทางสงเคราะห์ครอบครัว อาจจะม้วนไป
 วิธีที่ ๒ ก็ได้ถ้าหากมีท่านดำรง พุฒตาล เข้ามาอาสาจะขอรับไป ก็ให้ไปได้ มันม้วนไป
 แบบนี้ครับ เขาเขียนตามลำดับความ ซึ่งกรรมการก็เห็นชอบไปตามนั้น ก็ยื่นครับ
 ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๓๔ กรรมการไม่มีการไต่ถามนะครับ
 แต่ว่ามีท่านสมาชิกฯ มีผู้ขอสงวนความเห็นไว้ ผมก็จะขอถามมติที่ประชุมนะครับ
 คือถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการ คือคงไว้ตามร่างเดิมกด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ
 เห็นกับผู้สงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนได้ครับ มาตรา ๓๔
 กรรมการไม่มีการไต่ถามนะครับ จะถามที่ประชุมครับท่านสมาชิกฯ ที่เห็นตามกรรมการ
 คือคงไว้ตามร่างเดิมกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ เห็นตามผู้สงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย
 เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน
 ได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับสมาชิกฯ เห็นตามกรรมการคือคงไว้ตามร่างเดิมเสียงข้างมาก
 นะครับ เชิญท่านเลขาธิการ มาตราถัดไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) : “มาตรา ๓๕ ถึง มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข”

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมอยากถามท่านประธานคณะกรรมการธิการอย่างนี้ ในกรณีที่ผู้ปกครองซึ่งได้รับเด็ก “กลับไป” ของเดิม “มา” ท่านเอาตรงไหนเป็นหลัก คืออย่างนี้ผมห่วงกังวลนิดว่า เมื่อก่อนเด็กอยู่กับเรา ถึงเวลาไปอยู่ที่กรมประชาสงเคราะห์ บทสุดท้ายเด็กต้องกลับมาหาผู้ปกครองเด็ก แต่นี้ตัวที่เป็นหลัก เอาผู้ปกครองเป็นหลักหรือจะเอาหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นหลัก ถึงคำว่า “ไป” และ “มา” แต่จริง ๆ ถ้ากลับไปสู่อ้อมกอดของผู้ปกครองน่าจะใช้คำว่า อย่าไปเอาท่านเป็นตัวตั้งสิ ต้องเอาผมเป็นตัวตั้ง สมมุติว่าผมเอาเด็กไปถึงเวลาผมเอาเด็กมา ต้องกลับมาอยู่กับผม ไม่ใช่กลับไปอยู่ในความครอบครอง ก็เลยกลายเป็นว่า ไปหรือมา แต่ท่านเอาตรงไหนเป็นหลักถึงของเดิม “มา” นี้ ถ้าเอาผู้ปกครองเป็นหลัก หรือญาติที่ท่านว่า ต้องกลับมาอยู่ในความครอบครองไม่ใช่กลับไป แต่ท่านเอาตัวท่านเป็นหลักต้องกลับไป แต่นี้ทำไมท่านแก้ ท่านมีเหตุผลอะไรครับท่านนั้นะครับ

ประการที่ ๒ ผมมองอย่างนี้ก็พูดไปเสียทีเดียวท่านประธานฯ เมื่อก่อนมีคำว่า “แนะนำ” อย่างเดียว แล้วต่อมากำว่า “ตักเตือน” ทีนี้ผมไปดูบทกำหนดโทษของการตักเตือน ไม่มี แต่ท่านไปให้มีอำนาจในการริบเงินประกันและนำไปเข้ากองทุนสงเคราะห์อะไรท่านว่าไป แต่มีอยู่ ๒ ประการ ตักเตือนนี้มีบทกำหนดโทษใหม่ บทกำหนดโทษผมถามนะครับ เพราะท่านไปเพิ่มเติมคำว่า ตักเตือน ซึ่งในบทกำหนดโทษหลัง ไม่มี แต่ในขณะเดียวกันคำว่า “ไป” หรือ “มา” พออธิบายผมได้ไหมเพื่อจะทำความเข้าใจ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ จริง ๆ มาตรา ๓๕ นี้ ไม่น่าจะแก้ไขอะไรมากมายอย่างนี้ เพราะว่าเรื่องของการถ้อยคำ และถ้อยคำที่ผ่านมานี้ ทั้งเรื่อง “ไป” กับ “มา” ก็ดีนี้ผมว่าอะไรก็ได้ ซึ่งเข้าใจว่าถ้ามันจะมีความอบอุ่นว่า เดิมทีผู้ปกครองมีลูกอยู่ในความดูแลเมื่อเขากลับมานี้ ก็คือกลับมาสู่การดูแลของผู้ปกครอง

ก็น่าจะ “มา” ใช้ไหมครับ เพราะความรู้สึกนี้ต่างกันระหว่าง “ไป” กับ “มา” นี้ แล้วร่างเดิมผมเข้าใจว่า เขาก็คิดแล้วว่าจะใช้คำไหน แต่กรรมการก็หวังดีอีกนะครับ ไปแก้เป็น “ไป” อีก ส่วน “แนะนำชักเตือน” นี้ ก็เป็นสาระว่า แนะนำ แล้วก็ เตือน ด้วยในเรื่องเดียวกัน ถ้ากรรมการเจตนาเข้าใจว่า แนะนำ แล้ว เตือน ด้วย ทั้งแนะนำ ทั้งเตือนนี้ จริง ๆ เตือน นี้ เป็นลักษณะของการกระทำความผิด ผิดแล้วนี่อาจจะเตือน ตักเตือน แล้วก็อาจจะภาคทัณฑ์ แล้วก็ลงโทษ เพราะฉะนั้นตรงนี้เจตนาเดิมเขาบอกว่า ให้คำแนะนำ ก็คือเพื่อชี้แนวทางว่าจะแก้ไขปัญหายังไร แต่ไม่ถึงขนาดที่จะต้องไปลงโทษ เพราะเตือนนั้นก็คือการลงโทษอย่างหนึ่ง แต่เป็นการลงโทษอ่อน ๆ แต่ทำไมกรรมการถึงได้ไปใส่ชักเตือนเข้าไปด้วย ทั้ง ๒ ส่วน

• อีกส่วนหนึ่งท่านประธานฯ ครับ ความเดิมในเรื่องการวางหลักประกันนี้ ร่างเดิมนี้ผมอ่านแล้วก็เข้าใจเลย เราอาจจะเรียนกฎหมายมาเราอ่านแล้วก็รู้เรื่อง แต่กรรมการก็ไปเติมคำว่า “สั่ง” บ้าง แต่จะสั่งให้วางหลักประกันเขาถูกแล้วนะครับ ร่างเดิมนี้ออกว่า “การเลี้ยงดูโดยมิชอบแก่เด็กอีกและให้วางหลักประกันไว้เป็นจำนวนเงิน” การให้วางหลักประกันเป็นอัตโนมัติในการที่ใครมีหลักทรัพย์ก็มาวาง แต่ไม่ใช่การวางนั้นจะต้องประกอบด้วยคำสั่งด้วย กรรมการก็ไปใส่ว่า มีคำสั่ง อีก เมื่อมีการวางหลักประกันแล้ว ถ้อยคำต่อมาบอก แต่จะเรียกหลักประกันไว้ได้ไม่เกินระยะเวลา ๒ ปี อันนี้ความหมายเข้าใจในตัวเองเลย คือเป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ในการที่จะไปเรียกหลักประกันไม่เกินระยะเวลาเท่าไร ไม่ใช่เรื่องของการสั่งอย่างเดียว แต่กรรมการก็ไปเรื่องของการสั่งอีก ผมว่าเจตนาหวังดีของกรรมการทำให้ถ้อยคำแทนที่เขาเขียนไว้กว้าง ๆ แล้วเข้าใจง่าย ๆ แล้วก็สะดวกแก่การปฏิบัติ คือถ้าถูก เห็นดีด้วยผมก็ไม่คัดค้าน แต่ถ้าคุณแล้วถึงแม้บอกเป็นเรื่องคำ สองคำ แต่เขียนแล้วความหมายเปลี่ยนผมว่ากรรมการน่าจะดูให้ดี เพราะว่าในส่วนกฎหมายตัวเองผมว่าเขาดูมารอบหนึ่ง หลาครอบแล้วจะลงมาตรานี้ แล้วถ้ากรรมการแก้แบบนี้กฎหมายเขาเห็นด้วยหรือเปล่า มีการสอบถามเขาไหม ผมก็คิดว่าร่างเดิมเป็นภาษากฎหมายที่เขาใช้กันหลาย ๆ ฉบับ ก็ไม่ยากให้เปลี่ยนเฉพาะตรงนี้ เพราะว่าทางปฏิบัติเข้าใจง่าย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการจะตอบไหมครับ เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ คือที่ คณะกรรมาธิการได้เดิมนั้นก็เนื่องจากมีผู้แปรญัตติแล้วก็หักท้วงมา ซึ่งกรรมาธิการได้เห็นด้วยและก็เห็นตามและก็คล้อยตามก็เลยแก้ไขให้ นะครับ ส่วนประเด็นที่ว่ามีโทษหรือไม่ ไม่มีนะครับ ไม่มีบทบัญญัติลงโทษแต่จะมีลงโทษก็คือเรื่องของเงินประกันตามมาตรา ๓๕ นี้เอง ที่เพิ่มเติมไปคือคำว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งประจำอำเภอนั้น เนื่องจากคำว่า “นายอำเภอ” ไม่มีคำจำกัดความไว้ จึงต้องเติมหัวหน้าส่วนราชการระดับอำเภอ ซึ่งเป็น ปลัดอำเภอ หัวหน้ากิ่งเข้าไปด้วย นั่นคือสิ่งที่เพิ่มเติมนอกนั้นกรรมาธิการไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการไม่ติดใจก็หมายความว่า กรรมาธิการจะคืนไปร่างเดิมจะขอไว้เฉพาะเพิ่มเข้ามาอีกคำว่า “ปลัดอำเภอ” หรือครับ ต้องชัดเจนเสียก่อนจะได้ถามมติได้ครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ เนื่องจากว่าเรายอมรับความเห็นของท่านจำเอนท่านนั่งอยู่ในนี้ นะครับ ความเห็นของท่าน ท่านขอแก้ไข ๒ ส่วนก็คือ จากคำว่า “กลับมา” เป็น “กลับไป” ความเห็นที่เราเห็นด้วยเพราะว่ารับเด็กกลับไปอยู่ในความดูแล กลับคืนไปคล้าย ๆ อย่างนั้น นะครับ แต่ว่าเป็นเพียงถ้อยคำเราก็จะลุ่มอล่วยเห็นตามท่านจำเอน ท่านนั่งอยู่ที่นี่ผมขอให้ท่านช่วยยืนยันด้วย

ประเด็นที่ ๒ ท่านบอกว่าควรจะได้เติม หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ซึ่งทำให้กว้างขวางขึ้น นี่เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ ของผู้แปรญัตติ

ประเด็นที่ ๓ ในเรื่องของสั่งให้วางกับมีอำนาจรับเงิน อันนี้ถ้าเติมไปแล้ว ถ้อยคำเหมือนเดิมกรรมาธิการก็ไม่ติดใจเหมือนท่านสุรพงศ์ว่า เพียงแต่มีประเด็นหลังความก็คือว่าให้รับเงิน ความเดิมคือรับเงินทั้งหมดตกเป็นของแผ่นดิน แต่เราเห็น

ว่าเนื่องจากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีเรื่องกองทุน เราก็เลยเอาไปเข้ากองทุนแทน สาระโดยสรุป
ขณะนี้ก็คือ ๑. ประเด็นถ้อยคำนี้เราไม่ติดใจนะครับ ไม่ว่าคำว่า “ไป” หรือ “มา” ก็ได้
ไม่ติดใจสั่งให้วางหรือใช้คำว่า “เรียกเงินประกัน” อันนี้เราก็ไม่ติดใจ ส่วนมีอำนาจรับเงินนี้
คำนี้เราก็ไม่ติดใจเพราะว่าถ้อยคำเดิมก็สมบูรณ์ได้อยู่แล้ว เพียงแต่มี ๒ ประเด็น
ที่ท่านสมาชิกฯ ต้องใคร่ครวญก็คือ ๑. ประเด็นหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
ซึ่งเราคงต้องยืนยันเพราะว่าจะได้มาช่วยกันทำงานให้ชัดเจนขึ้น กับประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าเงินนี้
ความเดิมเป็นของแผ่นดินเราเอาเข้ากองทุนคุ้มครอง ตรงนี้จะสัมพันธ์กับประเด็นตรง
กองทุนคุ้มครองอีกครั้งหนึ่ง แล้วแต่สมาชิกฯ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเอน จิตรธร อภิปรายครับ เชิญครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม จำเอน จิตรธร ซึ่งได้ขอแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการนะครับ ในมาตรา ๓๕
วรรคหนึ่งนะครับ ในประเด็นแรกก็คือแก้คำว่า “มา” เป็น “ไป” เพื่อให้สอดคล้องกับ
มาตรา ๓๘ ที่เขียนว่า หรือกรณีผู้ปกครองยื่นคำร้องขอรับเด็กไปปกครองเพื่อให้สอดคล้อง
กันนะครับ

ในประเด็นที่ ๒ เดิมคำว่า “ตักเตือน” เพื่อให้ถ้อยคำที่มีน้ำหนักและเหมาะสม
แก่การปรามผู้ปกครองที่เลี้ยงดูเด็กโดยมิชอบ

ประเด็นที่ ๓ ตัดคำว่า “หรือ” แล้วเดิมคำว่า “หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้า
ประจำกิ่งอำเภอ” เพราะเป็นผู้ที่มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๔ นะครับ
และเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองตามกฎหมายอยู่แล้ว การเรียกผู้ปกครองไปทำทัณฑ์บน
ถ้าอยู่ที่กิ่งอำเภอให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอจัดการจะเป็นการสะดวก

ในประเด็นที่ ๔ เดิมคำว่า “สั่ง” และแก้คำว่า “เรียก” เป็นสั่งให้วาง เพราะถ้า
ผู้ปกครองขัดขืนไม่ยอมวางเงินประกันตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทกำหนดโทษไว้
จึงเดิมคำว่า “สั่ง” เพื่อให้มีผลในการบังคับใช้กฎหมาย คือเมื่อขัดขืนจะมีความผิดฐานขัด
คำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘

๒๕ (ส. ทัวไป)

อภิญา ๔๖/๓

ประเด็นที่ ๕ เดิมคำว่า “มีอำนาจ” เพราะการริบเงินประกันเป็นการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินของผู้อื่น การกระทำเช่นนั้นต้องมีอำนาจที่กฎหมายให้ไว้อย่างชัดเจน
 จะเห็นได้ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ซึ่งเขียนให้อำนาจเข้าตรวจค้นและอำนาจ
 แยกตัวเด็กออกจากครอบครัวของเด็กไว้อย่างชัดเจน

- ๔๗/๑

และในประเด็นที่ ๖ แก่คำว่า “แผ่นดิน” เป็น “กองทุนคุ้มครองเด็ก
ตามมาตรา ๓๔ เพื่อให้กองทุนดังกล่าวมีแหล่งที่มาของเงินกองทุนมากขึ้น เป็นการย่น
ระยะทางเดินของเงินทุน ไม่ต้องอ้อมไปเข้ากระทรวงการคลัง เข้าพระราชบัญญัติ
งบประมาณแผ่นดิน นอกจากนี้ยังตรงตามสายงานอีกด้วยครับ อันนี้ก็เป็นความเห็นที่ผมได้
ขอแปรญัตติในมาตรานี้ไว้เดิม ซึ่งคณะกรรมการก็เห็นด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพกับท่านเสรีจะยินยอมตามที่กรรมการแก้ไขไหมครับ
เชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ เอาข้างล่างก่อนนะครับท่านประธานฯ ถ้าไปมาตรา ๓๔
เงินประกันไม่ต้องมีอำนาจ ถ้าไม่มาถึงเวลาทำหัตถ์บนท่านก็รับเงินประกันเข้ากองทุน
เพื่อให้ดำเนินการ ผมเห็นด้วย ไม่ต้องเข้าแผ่นดินแล้ว อะไรที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นต้องกลับ
ไปอยู่ตรงนั้นแล้วครับ เพื่อจะได้ช่วยกัน ตรงนั้นผมเห็นด้วยไม่ติดใจ ในขณะเดียวกัน
ปลัดอำเภอเมื่อมีผู้ว่าราชการจังหวัด มีนายอำเภอ บางกิ่งอำเภอใหญ่ เขามีปลัดอำเภอผู้เป็น
หัวหน้ากิ่งประจำอำเภอ ท่านต้องให้เขา เพราะบางที่ไม่ได้ยกเป็นอำเภอเสียทีเดียว ไม่มีคน
สั่งการ ถ้ากฎหมายว่าอย่างนี้แสดงว่าต่อไปถ้าเหตุเกิดในกิ่งอำเภอ แล้วไม่ให้อำนาจปลัด
อำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งก็ทำไม่ได้ ตรงนี้ในลือของมาตรา ๓๕ ผมเห็นด้วย แต่มีอยู่หนึ่ง
ท่านประธานฯ ก็คือคำว่า “ถ้อยคำ” เหมือนที่ท่านจำเจนอนธิบาย ถ้าถามในกรณีเด็ก
ผู้ปกครองไปปรับกลับมาต้องกลับมาแน่นอน ไม่ได้กลับไป แต่ในขณะเดียวกันถ้า
หน่วยราชการซึ่งส่งเด็กกลับไปท่านบอกครบอายุและแก่เกินแกง กลับไป อย่างนี้ท่านใช้
คำว่า “ไป” ผมเห็นด้วย แต่ถ้าเด็กกลับมาอยู่ในครอบครอง เพราะในกรณีมาตรานี้
คือท่านส่งไป แต่นี่เอากลับมาอยู่ในอ้อมกอดคนน่าจะต่างกัน ผมยังยืนยัน คือ ๒ อันหลังนี้
ผมเห็นด้วย แต่ว่าถ้อยคำตรงนี้ในกรณีที่ปกครองรับเด็กกลับ กลับมาต้องกลับมา ไม่ใช่
กลับไป โดยเหตุผลเท่านี้ ๒. ผมเห็นด้วย แต่อันแรก ผมค่อนข้างที่จะบอกไม่ตรงกับเจตนา
ของมาตรา ๓๕ ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

๑๑๒

จ.๒๕ (ส.ทั่วไป)

วิมล ๔๗/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นแรก
มาตรา ๓๕ จะมาหรือไป ในมาตรา ๓๘ ดูแล้วก็ต่างกันได้ เพราะว่ามาตรา ๓๘ ใช้คำว่า
“หรือกรณีที่ผู้ปกครองยื่นคำร้องขอรับเด็กไปปกครอง” เป็นเรื่องของการยื่นคำร้อง
แต่ในมาตรา ๓๕ เป็นเรื่องว่าการรับเด็กมา ผมว่าโดยเหตุผลต่างกันอยู่แล้ว ส่วนคำแนะนำ
กับตักเตือนกรรมการขอความชัดเจนนิดหนึ่งว่า แนะนำกับตักเตือนไม่เหมือนกัน หรือว่า
จะทั้งแนะนำและตักเตือนก็ต่างกันไปอีก แนะนำก็คือเป็นอ่อน ๆ ว่าแนะนำให้เขาไปปฏิบัติ
แต่ตักเตือนก็คือเขาผิดแล้วนะ ต้องเตือนเขานะ หรือว่าการสั่งเรียกวางหลักประกัน
ด้วยความเคารพว่า ถ้าบอกว่า ถ้าจะใช้ว่าเป็นคำสั่งด้วยเหตุด้วยผล คือถ้าเป็นคำสั่ง แล้วขัด
คำสั่งนั้นเป็นความผิดอย่างที่ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านจำเจนพูดถูกต้องเลย ถ้าทำคำสั่งแล้ว
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผิด แต่เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเจ้าหน้าที่สั่งให้วาง เป็นเรื่องที่เขาจะต้องวางไว้
เท่าไร ตรงนี้ก็เลยไม่จำเป็นต้องเป็นคำสั่ง ถ้าใส่เป็นคำสั่งตอนนี้กลายเป็นเกิดเป็นความผิด
ขึ้นมา เรื่องของการวางหลักประกันไม่วางหลักประกันเป็นเจตนาของตัวบุคคลที่เขาจะเอา
หลักทรัพย์ไปวาง ไม่เกี่ยวกับคำสั่ง แล้วส่วนคำสั่งให้วางหลักประกัน ท่านดูวรรคสุดท้าย
วรรคสุดท้ายเขาใช้คำเดิมว่าเรียกหลักประกันอยู่ ถ้าจะให้สอดคล้องจริง ๆ ก็น่าจะใช้คำเดิม
แต่จะเรียกหลักประกันไว้ได้ไม่เกินระยะเวลา ๒ ปี ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่ใช้ไว้
อยู่เดิมแล้ว กรรมการขอให้ตอบให้ชัดเจนนิดหนึ่งครับว่า ตรงไหนจะเอาไว้ จะได้ลงมติ
ได้ถูกครับ

- ๔๘/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวจะได้ขอมติครับ เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นในเรื่องกรณีที่ผู้ปกครองซึ่งได้รับเด็กกลับไปอยู่ในความดูแล ดิฉันเห็นด้วยกับท่านจำเเนวว่าใช้คำว่า “กลับไป” เนื่องจากว่าตรงส่วนนี้ผู้ปกครองไม่ได้รับกลับมาเอง แต่เราคิดว่าเป็นในกรณีที่เขารับกลับไปแล้วเขามีพฤติกรรมอย่างนี้ เหมือนกับเป็นการกล่าวถึงว่าถ้ากรณีอย่างนี้ ดิฉันเห็นว่าควรใช้ “กลับไป” มากกว่า “กลับมา” เพราะไม่ใช่กรณีที่ผู้ปกครองมารับเอง แต่เป็นกรณีที่ถ้าเขาจะรับกลับไปแล้วมีพฤติกรรมอย่างนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมวิธีการครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็ชัดเจนว่าในแง่ถ้อยคำ กรรมการกลับคืนร่างเดิมได้ทั้งหมดครับ ยกเว้น ๒ ส่วนที่เราเพิ่มคือ “หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ” เราขอขึ้น กับคำว่า “กองทุนคุ้มครองเด็ก ตามมาตรา ๗๔” ๒ อันนี้ขอขึ้น นอกนั้นภาษากลับคืนหมดร่างเดิม ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ กรรมการขอมให้กลับตามร่างเดิม แต่ว่ามีประเด็นที่เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ คงต้องถามที่ประชุมอยู่ดีนะครับ ท่านอาจารย์สมเกียรติ เชิญครับ มีอะไรครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สุพรรณบุรี ผมจะช่วยกรรมการกลับไป คือหลักภาษาไทยง่าย ๆ นะครับ คือรัฐเป็นผู้เขียนกฎหมาย และกำลังพูดถึงบุคคลอื่นซึ่งเป็นประชาชนคือบุคคลอื่น ผู้ปกครองมาที่รัฐมาเอาเด็กกลับไป ไม่ใช่ผู้ปกครองพูดว่า ถ้าฉันเอาเด็กกลับมา ถ้าผู้ปกครองเป็นคนเขียนกฎหมาย เป็นบุรุษที่หนึ่ง กลับมา ครับ เพราะว่าผู้ปกครองบอกว่าเอาเด็กมา แต่ที่นี้รัฐบอกว่าเด็กถูกผู้ปกครองเอาไป ผู้ปกครองเป็นบุรุษที่สาม เป็นเขา

เพราะฉะนั้น ถ้าแก้กลับไปตามเดิมผิดหลักภาษาเท่านั้นเอง และยังจะไปสอดคล้องกับ
มาตราก่อนหน้านั้นอีก เพราะฉะนั้นผมก็จะอธิบายหลักภาษาเท่านั้นเองครับ ไม่เอา
ก็เชิญผิคนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๓๕ มีการแก้ไขนะครับ แต่ผมชี้แจง
ประเด็นแก้ไขให้ชัดเจนขึ้นหนึ่ง ข้อความหรือคำบางคำที่มีการแก้ไข เช่น คำว่า ตักเตือน
หรือ ไป มา กรรมการการขอมให้คืนร่างเดิม แต่ว่ากรรมการแก้ไขในส่วนที่เดิมเข้ามา
ในขีดเส้นใต้คือคำว่า ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง ตรงกลางของมาตรานี้
และตอนท้ายเพิ่มคำว่า กองทุนคุ้มครองเด็ก เข้ามา ๒ ประเด็นนะครับ ก็จะถามที่ประชุม
ท่านจำเอน เชิญครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จำเอน
จิตรธร ซึ่งผมได้ขอแปรญัตติในชั้นกรรมการ และกรรมการยังเห็นด้วยกับผม
และตรงนี้ผมก็ยังยืนยันความเห็นของผมตามเดิมในเรื่องถ้อยคำนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจำเอนเชิญนั่งก่อนครับ ในชั้นนี้คงจะให้ท่านจำเอนสงวนไม่ได้
เนื่องจากว่าความเห็นของท่านจำเอนนั้นยืนยันอยู่ในชั้นกรรมการ กรรมการขอมแล้ว
ท่านไม่มีสิทธิตรงนี้อีก ผมจะให้วินิจฉัยเฉพาะประเด็นว่าแก้ไขตามกรรมการ หรือจะคง
ตามร่างเดิมนะครับ เอาอย่างนี้นะครับที่ประชุมครับ เพื่อความรวดเร็ว ท่านสมาชิกฯ
มาตรา ๓๕ นะครับ ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : คืออย่างนี้ ท่านประธานฯ
ครับ ท่านจำเอนท่านแก้มาแล้วนะครับ แล้วกรรมการก็เห็นด้วยกับท่านจำเอน แต่พอมา
ในที่ประชุมกรรมการกลับ ก็แสดงว่าท่านจำเอนเขายังไม่เห็นด้วยกับกรรมการอยู่
ถ้าจะลงมติก็น่าจะเป็นว่า เห็นด้วยกับร่างเดิมหรือแก้ไขนะครับ ถ้าแก้ไขก็มาดูว่าแก้ไข
ตามกรรมการ หรือตามท่านจำเอน จะให้ท่านจำเอนตกลงคงไม่เป็นธรรมกับท่าน
เหมือนกัน เพราะว่ากรรมการไปเห็นด้วยกับท่านแล้วครับ ใช่ไหมครับ น่าจะอย่างนี้
มากกว่าใช่ไหมครับท่านประธานฯ

๑๑๕

๒๕ (ส. ทัวไป)

มยรี ๔๘/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอตามมติที่ประชุมเลยนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็น
กับการแก้ไขของกรรมาธิการ ขออภัยครับ ตามประเด็นใหม่ ยังมีความเห็นขัดแย้งกัน
คิดหนึ่งนะครับ ผมจะถามว่าท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นตามร่างเดิมคือไม่มีการแก้ไข
กค เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นให้มีการแก้ไข ซึ่งการแก้ไขอาจจะเป็นแก้ไขตาม
กรรมาธิการหรือตามผู้ที่สงวนความเห็นกค ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกฯ ลงคะแนนนะครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๔๗ ไม่เห็นด้วยใกล้เคียงกัน เชิญท่านวัลลภครับ

- ๔๘/๑

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : เรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ความจริงผมไม่ค่อยสบายใจที่จะต้องให้มีการโหวตใหม่ แต่เพียงแต่ว่าเนื่องจากสาระ
๒ ประเด็น ที่เราแก้จำเป็นมาก คือ เรื่องปลัดอำเภอ ซึ่งในอำเภอที่ไม่มีนายอำเภอจะยุ่งมาก
ทำงานไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าประเด็นที่ ๑ ที่ถามนี้ก็อยากขอมติใหม่นะครับ เพราะ
จริง ๆ มติก็เห็นด้วยกับร่างเดิมที่แก้ไข ถ้าแก้ไขก็ค่อยเอามาแก้แบบผมว่าก็ได้อีกทีหนึ่ง
เพราะฉะนั้นขออนุญาตนับใหม่ครับ ท่านประธานฯ ครับ โดยใช้วิธีกดลงคะแนนครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอนับคะแนนใหม่โดยวิธีกดคะแนนนะครับ ผมถามอีกครั้งหนึ่ง
นะครับ เนื่องจากมาตรานี้ความเห็นเมื่อที่ต่างกันไม่ถึง ๑๐ คะแนน ตามข้อบังคับให้มีการ
นับคะแนนใหม่ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการกด
เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ
ปิดการลงคะแนนนะครับ ยังอีก ๒ - ๓ ท่าน

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : มิใช่ครับ ท่านประธานฯ
ขออภัยครับ คือความคิดของเราเหมือนเดิม แต่ท่านถามสลับกันนะครับ เราก็สลับสมอง
ไม่ทันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คราวนี้ผมจะถามให้ชัดเจนนะครับ แล้วก็ถามตามข้อบังคับนะครับ
ท่านพยายามเคลียร์สมองให้มากหน่อยทีนี้ เนื่องจากว่ามาตรา ๓๕ กรรมการมีการแก้ไข
ฉะนั้นผมก็จะถามมติที่ประชุมว่า ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของ
กรรมการกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิม คือ ไม่มีการแก้ไข
กด ไม่เห็นด้วย ท่านเสรีครับ ผมอธิบายให้ฟังก็ได้ แต่ประเด็นที่จะแก้ไขตามใครนั้น
อีกเรื่องหนึ่ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : เมื่อที่ท่านบอกว่า เห็นด้วย
ตามกรรมการใหม่ คือส่วนนี้มีกรรมการแก้ไขและมีผู้สงวนความเห็น ถ้าใครเห็นว่า

จะแก้ไขหรือสงวนความเห็นก็กด เห็นด้วย ถ้าตามร่างเดิมก็กด ไม่เห็นด้วย ต้องถาม
๒ เดือนไขในอันเดียวกันนะครับ จะได้ไม่งอครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถามแก่ประเด็นว่ามีการแก้ไขก็พอ ถ้ามีการแก้ไขจะแก้ไขตาม
กรรมาธิการ หรือจะแก้ไขตามที่ผู้สงวนนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง คือมีความเห็นกดได้ ๒ ครั้ง
เท่านั้นเอง ผมว่าพวกเราเก่งอยู่แล้วละ เชิญท่านลงคะแนนครับ ท่านสนิท กุลเจริญ ครับ
เชิญครับ ท่านสนิทจะพูด ท่านมีบัตรไหมครับ คือเมื่อที่ชัดเจนนะครับ เพื่อว่าบางท่านยังจะ
สับสนอยู่อีก ระหว่างท่านยังหาที่กด เชิญครับ

นายสนิท กุลเจริญ (สมุทรปราการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม สนิท กุลเจริญ ส.ว. สมุทรปราการ กระผมกดคะแนนลงไปแล้วตอนช่วงตอนที่
จะมาเปลี่ยนแปลงใหม่ พอจะล้าล้าไม่ออก ก็เรียนให้ท่านทราบว่าช่วยกรุณาล้างจุดที่ผม
ลงคะแนนไว้แล้ว จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหาการลงคะแนนใหม่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นเจ้าหน้าที่ล้างคอมพิวเตอร์ใหม่ แล้วก็เตรียมลงคะแนน
ใหม่นะครับ ผมจะถามท่านสมาชิกฯ นะครับ มาตรา ๓๕ เนื่องจากการแก้ไข แต่ว่า
การแก้ไขนั้นที่ประชุมมีความเห็นว่าการแก้ไขของกรรมาธิการ และมีการแก้ไขของ
สมาชิกฯ การแก้ไขมีการแก้ไข ๒ อย่างนะครับ และมติที่จะถาม คือ จะมีการแก้ไขหรือ
จะคงตามร่างเดิม ให้ชัดเจนครับ ผมถามที่ประชุมว่าท่านใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขกด
เห็นด้วย ท่านใดเห็นสมควรคงตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเสียงข้างมากนะครับ เห็นให้มีการแก้ไข อันนี้ชัดเจนแล้ว
นะครับ การแก้ไขนั้นมีการแก้ไขตามกรรมาธิการและผู้สงวนความเห็นคือท่านจำเริญ
จิตรธร ประเด็นของกรรมาธิการนั้น ตักครุณีได้มีอภิปรายแล้วก็คงไว้เฉพาะข้อความ

LIRT

ในบรรทัดที่ ๔ คือ เติมเข้าไปว่า “หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง” และบรรทัดท้าย
เพิ่มคำว่า “กองทุนคุ้มครองเด็ก” ตามมาตรา ๗๔ เข้าไป อันนี้คือของกรมการนิรโทษกรรม---

- ๕๐/๑

๑๑๘

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ธีรบรรณ ๕๐/๑

แต่ของผู้สงวนความเห็นนั้นเดิมทั้งหมดที่มีการแก้ไขตั้งแต่บรรทัดที่ ๑ คือจาก มา เป็น ไป และเติมคำว่า “ตักเตือน” ในบรรทัดที่ ๓ แล้วข้อความปลัดอาเภอนั้นก็เป็นการเติมโดยท่านจำเอนเช่นเดียวกัน และคำว่า “สั่งให้วาง” มีคำว่า “ตักเตือน” ในวรรคท้ายอีก นี่คือการแก้ไขของท่านผู้สงวนคือ ท่านจำเอน ผมก็จะถามที่ประชุมคณะครับว่า จะแก้ไขของกรรมการหรือของท่านจำเอนนะครับ อันนี้ให้ชัดเจนครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นมีการแก้ไขตามกรรมการกค เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นว่าแก้ไขตามผู้สงวนกค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมควรให้มีการแก้ไขตามกรรมการ เสียงข้างมาก ๖๕ เสียงนะครับ ไม่เห็นด้วย ๒๗ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๔ การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเอน จิตรธร ครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จำเอน จิตรธร ผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๔๘ วรรคสอง แก้คำว่า “และ” เป็น “หรือ” นะครับ เพราะเป็นเรื่องที่เด็กพ้นจากความปกครองจากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งก็สามารถยื่นคำขอได้ ถ้าใช่ และ หมายความว่า เด็กต้องผ่านพ้นจากความปกครองของสถานปกครองทั้ง ๔ แห่งเสียก่อน จึงจะยื่นคำขอได้ ซึ่งน่าจะไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ในความหมาย
ของมาตรา ๔๘ วรรคสอง นั้นคำว่า “กรณีเด็กพ้นจากความปกครองดูแลของสถานแรกรับ
สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ และสถานพัฒนาและฟื้นฟู” ทั้งหมดนี้อย่างหนึ่ง
อย่างใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องมีคำว่า “หรือ” คำว่า “และ” นี้ใช้กันโดยทั่วไปครับ ไม่จำเป็นต้อง
ต้องทั้งหมด เพราะว่าความหมายคำว่า “และ” นั้นครอบคลุมแล้วครับ ว่าทั้ง ๔ หน่วยงานนี้
ที่สถานแรกรับก็ดี สถานสงเคราะห์ก็ดี สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาฟื้นฟูก็ดี
ทั้ง ๔ หน่วยงานนี้ถ้ามีเหตุสมควรก็ให้ผู้ปกครองสวัสดิภาพยื่นคำขอต่อปลัดกระทรวง
หรือผู้ว่าราชการจังหวัด นอกนั้นก็ความอื่น เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้แก้ไขคำว่า “หรือ” ครับ

- ๕๑/๑

๑๒๑

ว.๒๕ (ส.ทั่วไป)

ภาวนา ๕๑/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบหมายให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำเอน เชิญครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตตินะครับ ผมยังยืนยันความเห็นเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอมติที่ประชุมเลยนะครับเพื่อความรวดเร็ว ขอให้ที่ประชุมได้กรุณาพิจารณาลงมติว่าท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการโดยให้คงไว้ตามร่างเดิมหรือจะเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการโดยให้คงไว้ตามร่างเดิม กด เห็นด้วย ครับ ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติ กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพและสถานพัฒนาและฟื้นฟู ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มন্ত্রী เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม มंत्री สงวนความเห็นไว้ครับ คือผมพยายามจะถามในกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่อง

๑๒๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ภาวนา ๕๑/๒

ใบอนุญาต ข้อเท็จจริงปัจจุบันก็มีหลาย ๆ แห่งที่ประชาชนเขาเข้ามาทำในเรื่อง
สถานสงเคราะห์หรือดูแลเด็กในท้องถิ่น โดยเฉพาะท้องถิ่นทุรกันดาร บางคนก็ดูแล
เด็กพิการ ทำด้วยความรู้สึกดี ๆ เพราะผมเรียนจริง ๆ แล้วรัฐก็ไม่ได้เคยสนับสนุนอะไรเขา
เสียส่วนใหญ่ วันดีคืนดีเราก็มาออกกฎหมายแล้วยื่นขึ้นบอกว่า คุณต้องมีใบอนุญาตนะ
ถ้าไม่มีมีโทษจำคุกนะ ทั้งปรับทั้งจำนะ จำคุกไม่เกินเดือนหนึ่ง ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐
หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนโทษจริง ๆ ผมไม่ค่อยได้ไปให้ความสำคัญมาก แต่ผมกลัวตรงนี้
ผมพยายามจะถามว่า แล้วถ้าสถานสงเคราะห์ที่เขาช่วยราชการทำงานอยู่มากมาย ซึ่งโดย
ข้อเท็จจริงจริง ๆ แล้ว สถานสงเคราะห์ราชการไม่มีทางที่จะดูแลเด็กผู้ยากไร้หรือเด็กที่
ต้องการความช่วยเหลือได้หมดทั้งประเทศ แต่ก็มีคนใจบุญคนที่เจตนาดีกับเด็กมาทำงาน
แทนที่เราจะเอาเงื่อนไขของใบอนุญาตไปส่งเสริมสนับสนุนเขา แต่เราก็ใช้เงื่อนไข
ใบอนุญาตเป็นการไปกำหนดโทษและไปปิดเขา มันขัดต่อการมีส่วนร่วมอย่างมาก
ต่อไปถ้าเขาไปขออนุญาตแล้ว เขาไม่ได้รับใบอนุญาต กรรมการก็บอกว่าเติมให้อุทธรณ์
ถ้าอุทธรณ์แล้วก็ไม่ได้อีก เขาก็ต้องปิด เพราะถ้าไม่ปิดเขาก็โดน ผมก็ถามว่าถ้าโดนแล้ว
เด็กพวกนั้น เด็กเหล่านั้นบางคนเป็นเด็กกำพร้า เด็กอะไรต่าง ๆ นี่รัฐอุ้มไหวไหม
ก็ไม่ได้ชี้แจงผมชัดเจน บอกว่าก็ให้อุทธรณ์แล้ว ผมจะยอมรับตรงนี้ได้อย่างไรครับ
ท่านประธานฯ -----

- ๕๒/๑

๑๒๓

ว.๒๕ (ส.ทั่วไป)

จิตติมา ๕๒/๑

ปัจจุบันนี้ก็ชัดเจนกันว่า เด็กหรือคนที่กำลังต้องการความช่วยเหลือถ้าไม่ให้เกิดการมีส่วนร่วมที่เข้ามาช่วยกัน รัฐทำคนเดียวไม่ได้ ก็ชัดเจนอยู่แล้ว ผมว่าทุกคนก็คิดอย่างนี้ แต่ถ้าถามว่าใบอนุญาตไม่เกี่ยวกับที่เขาทำความผิด ในนี้ล็อกหมดแล้วรับเขาทำอะไร ทำร้ายจิตใจกับเด็กก็มีโทษ เขาทำอะไรที่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำเขาก็มีโทษ ล็อกเขาหมดแล้ว แต่นี่เป็นเงื่อนไขของใบอนุญาตเท่านั้นเอง ทำไมเมื่อไม่ให้ใบอนุญาตหรือเขาขอแล้วไม่ได้ คณะกรรมการจังหวัด คณะกรรมการกรุงเทพฯ ไม่ไปสนับสนุนให้เขาอยู่ในเงื่อนไขให้ได้ ผมไม่ได้หมายถึงสนับสนุนด้วยเงิน ก็ไปแนะนำเขา ไปบอกเขา ไปเป็นเพื่อนเขา แล้วให้เขาอยู่ให้ได้ แล้วผมก็ไม่เข้าใจว่าเงื่อนไขของใบอนุญาตกลายเป็นโทษมากกว่าเป็นคุณได้อย่างไรครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ คะ ประทีป อึ้งทรงธรรม คะ ดิฉันเห็นว่าในหลักของกฎหมายที่จะออกมาในเรื่องของการคุ้มครองดูแลเด็ก เราจะต้องทำให้เป็นโพสิทีฟ (Positive) หรือว่าเป็นในลักษณะของการสร้างสรรค์ร่วมให้ประชาชนเขาเข้ามามีส่วนร่วมในการคุ้มครองดูแลเด็กมากขึ้นนะคะ ไม่ใช่การไปกีดกันและการไปลงโทษ การขอใบอนุญาตนี้ ถ้าหากว่าในระหว่างการขอใบอนุญาตแล้วยังไม่ได้รับอนุญาต อาจจะไปมองว่าเกณฑ์เขายังไม่ได้ถึงมาตรฐานขั้นต่ำอย่างไรก็ตามยังไม่ถึงก็เข้าไปช่วยเขา ไม่น่าที่จะให้มีบทลงโทษอย่างในมาตรา ๘๖ จะมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท นะคะ ดิฉันอยากจะกราบเรียนในที่ประชุม ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ดิฉันเองเคยตั้งโรงเรียนวันละบาทในสลัม ตอนนั้นก็ผิดกฎหมาย แต่ในที่สุดจากการที่ดิฉันเรียกร้องว่าถ้าอยากจะปิดโรงเรียน ปิดสถานเลี้ยงเด็กที่ดิฉันและชาวบ้านร่วมกันก่อตั้งขึ้นมาก็ขอให้มาสร้างโรงเรียนให้ แต่ทางรัฐบาลก็ไม่มียกประมาณในช่วงนั้น เพราะว่ามองว่าคนสลัมผิดกฎหมายอยู่ในที่ที่เขาบุกรุก แล้วก็เกณฑ์มาตรฐานอะไรต่าง ๆ ยังไม่ได้ข้อชัดเจนเลย ดิฉันก็ยังเรียน ปวส. อยู่ยังเรียนฝึกหัดครูอยู่ ยังไม่ได้เป็นครู สถานที่ทางเจ้าของที่ดินเขายังไม่ให้ จะไปขออะไรไม่ได้มาตรฐานสักเรื่องหนึ่ง แต่เด็กอ่านออก เด็กเขียนได้ เด็กเป็นคนดี ตรงนั้น

ได้ตอบสนองเจตนารมณ์ของชาติหรือเปล่า แล้วดิฉันเองได้กราบเรียนนะค่ะว่า ตอนนี้เด็กยากจนอยู่ในชุมชนแออัดมากมายไปหมด แต่ถ้าหากเราเอากฎระเบียบนี้ออกไปจับเขานี้ นะค่ะ แล้วเรามีมาตรฐานอื่น ๆ มาวางไว้หมด แล้วเขาบอกว่า คุณมาตั้งโรงเรียนให้หน่อยสิ รัฐก็ทำไม่ได้ ทำไม่ไหวอีก เราออกตรงนี้ออกไปจะไปทำร้ายสังคม วัฒนธรรมและการช่วยเหลือของชุมชนหรือเปล่า เพราะชุมชนและวัฒนธรรมของเขาก็พยายามดิ้นรนต่อสู้เพื่อจะให้เด็กของเขาไม่ต้องตกอยู่ในภาวะของโง่งนเจ็บ วัฒนธรรมที่เลวร้ายเป็นวัฏจักรที่มองอะไรแล้วไม่มีอนาคต ทำไมเราไม่เปิดโอกาสคะ แล้วให้รัฐทำ เขาบอกว่าทำไม่ไหว ชาวบ้านเขาจะตั้งบอกว่ามามีส่วนร่วมก็เอากฎหมายไปกัน แล้วอย่างนี้จะพัฒนาประเทศชาติไปได้อย่างไรคะ ดิฉันอยากจะกราบเรียนนะค่ะว่าตรงนี้ในมาตรา ๕๒ นี้ ไม่ควรออกไปหรือคะ หรือว่าถ้าหากควรจะไปก็ควรจะเพิ่มเติมว่าการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทน ใบอนุญาตที่สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การออกใบแทนใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตโดยการดำเนินการระหว่างการขอรับใบอนุญาต การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์เพื่อขอรับใบอนุญาต คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด หรือคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วก็โดยคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความจำเป็นของท้องถิ่นคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง) : ท่านทองใบ ทองเปาด์ จะอภิปรายไหมครับ สงวนคำแปรญัตติ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ
ครับ กระผมมีประเด็นเดียวก็คือ ผมเห็นด้วยในหลักการที่แจ้งมาในมาตราเดิม แต่กระผมขอ
เพิ่มว่า เมื่อมีผู้ยื่นขออนุญาตแล้วให้ทางคณะกรรมการหรือผู้มีอำนาจอนุญาตนี้จะต้อง
พิจารณาอนุญาตภายใน ๓๐ วัน เพราะกลัวว่าจะมีการนั้กันอยู่ ของผมมีแค่นั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน จริง ๆ แล้วให้หมวด ๖ ไม่ว่าจะ
ดำเนินการอะไรก็ตามเกี่ยวกับสถานรับเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครอง
สวัสดิภาพ การดำเนินการจะต้องขอใบอนุญาต ถ้าไม่ดำเนินการมาตรา ๘๗ นั้นคือบท
กำหนดโทษ แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ครับ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า การขอรับ
ใบอนุญาตก็ตาม การออกใบอนุญาตก็ตาม หรือการดำเนินการเพื่อที่จะทำเจตนาดีตรงนี้
ผมอยากถามกรรมการว่า พอหลังจากที่ไปขอเสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องชำระค่าธรรมเนียม
ตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ที่นี้แสดงว่าตามที่ท่านไปตัดออก ผมถามในเรื่อง
ประเด็นนี้ว่า ทำไมถ้าคนจะมีเจตนาของการดำเนินการ นั้นคือมองในภาพหนึ่งว่าใช่ การที่
คนปรารถนาที่จะทำดี ทำไมต้องเสียใบอนุญาต ในขณะที่เดียวกันการเปิดสถานแรกรับอนุบาล
หรือเลี้ยงเด็กก็ตามต้องเสียใบอนุญาต แต่พอคนจะไปทำอย่างนี้ สังคมว่าคนเขาทำดี
ทำไมจะต้องไปเสีย ผมบอกนั่นคือกรอบ ในขณะที่เดียวกันผมเชื่ออย่างท่านประธานฯ ว่า
ถ้าคนที่มีเจตนาดีที่จะดำเนินการเรื่องอย่างนี้ เขาดำเนินการไปตามกระบวนการของความ
ถูกต้องเมื่อมีกฎหมายกำหนด ในขณะที่เดียวกันการที่ชำระค่าธรรมเนียม การที่จะถูก
ตรวจสอบด้วยรัฐต้องมี ไม่ใช่ใครอยากจะทำถึงเวลาปั๊บนั่นทำแล้วทำไมต้องตรวจสอบ
ผมว่าไม่น่าจะคิดอย่างนั้น ในขณะที่เดียวกันการที่จะไปดูแลเด็ก การตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก
การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กก็ตาม ในขณะที่เดียวกันเราไม่ปฏิเสธว่า คนตั้งใจทำดีนั้นมี
แต่ประเภทที่แอบแสวงหาผลประโยชน์นั้นก็ยังมี ต้องมอง ๒ ด้าน ในขณะที่เดียวกันรัฐบอกว่า
เอาละ ถ้าเธอจะขออนุญาตเสียค่าธรรมเนียม บางคนบอกพอตั้งเสร็จเอารายการนี้บังหน้า
ขอเงินต่างชาติก็มี ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ ในขณะที่เดียวกันเราก็มองคนที่เขาขอเงินต่างชาติ
แต่เขาทำดีตรงนี้ก็ยังมี แต่ที่กฎหมายในมาตรา ๕๒ กำหนดไว้ว่าเมื่อจะดำเนินการจะต้องมี

ใบอนุญาตการดำเนินการต่าง ๆ จะต้องมีการตรวจสอบต้องยอมรับในประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นผมไม่อยากให้หน่วยงานใดก็ตามที่ทำอย่างเพ่งไว้อย่างเดียว แต่ว่าการที่รัฐเองได้กำหนดและทุกคนอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายทั้งหมด กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งหมด ไม่ใช่เลือกปฏิบัติว่าเธอทำอย่างนั้นแล้ว ถึงเวลาไปกฎหมายไม่ต้องเข้าไปดูแล เพราะทำดีแล้ว ไม่ใช่ ในขณะที่เดียวกันการขอใบอนุญาตเหมือนสภานายความ ที่ว่าความฟรีเยอะเยอะ แต่ถึงเวลาไป ผมก็ต้องขอใบอนุญาตเสียค่าธรรมเนียมเหมือนกัน ไม่มีข้อยกเว้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า การที่กรรมการไปตัดค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในกฎกระทรวงและท่านไปเติมว่า โดยคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความจำเป็นของท้องถิ่น แสดงว่าไม่ต้องเสียใช้ไหม อย่างนั้นคำถามผม คือ ไม่ต้องเสียเลยอย่างนั้นใช่ไหมครับ อีกอันหนึ่งท่านประธานฯ ว่า ในขณะที่เดียวกันก่อนจบ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่าเพื่อให้ใครก็ตามที่จะทำให้กับสังคมและบ้านเมืองจะต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันทุกองค์กรที่ตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะบริการประชาชน ในขณะที่ท่านกล่าวว่ารัฐไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง แต่เมื่อมีกฎหมายบัญญัติที่จะบังคับใช้จะต้องไม่เลือกปฏิบัติ ว่านั้นองค์กรเธอ องค์กรฉัน เพราะฉะนั้นทำให้กับสังคม ผมไม่อยากให้เหตุการณ์อย่างนั้น ในขณะที่เดียวกันค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งผมไม่รู้ว่าเขากำหนดเท่าไร แต่ท่านอย่าไปขีดออกเลยครับ อย่างน้อยจะไม่มีข้อครหาว่า พอร่างกฎหมายขึ้นมามีการที่จะไปดูแลเด็กถูกกำหนดไว้เฉพาะคนกลุ่มเดียวกันเท่านั้นหรือ ในขณะที่คนอื่นจะขอทำไม่ได้หรือ ในขณะที่เดียวกันท่านประธานฯ ครับ เพื่อให้มีข้อยุติว่า การที่จะทำดีกับสังคมนั้นเป็นเรื่องที่ไม่อาจปฏิเสธ ซึ่งหลายคนทำดีเราก็เห็นด้วย แต่การที่ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและต้องชำระค่าธรรมเนียม ถ้าหวังดีจะต้องไม่เอาออก ผมก็เสนอเหตุผลท่านนี้ มอง ๒ ด้านว่า มีทั้งดีและไม่ดี ทั้งคนถือโอกาสและฉกฉวยประโยชน์นั้นก็มี เพราะฉะนั้นการเสียค่าธรรมเนียมเพื่อที่จะให้มีการตรวจสอบเป็นเรื่องที่พึงกระทำ เพราะฉะนั้นกรรมการตอบท้ายว่า ท่านตัดค่าธรรมเนียมอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ออก เพราะเหตุผลอะไร ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีกรรมวิธีการเสี่ยงข้างน้อย ซึ่งสงวนความเห็นไว้อีกท่านหนึ่ง จะอภิปราย เชิญท่านเดือนใจครับ

นางเดือนใจ คีเทศน์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ คะ ดิฉันจะเน้นว่าสิ่งที่ต้องการขอให้แก้ไขนะคะ คือต้องการให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนในช่วงที่มีการขออนุญาตหรือขอต่อใบอนุญาตนะคะ เช่น สมมุติบนคอยเขาได้ตั้งที่รับเลี้ยงเด็กขึ้นมา นะคะ แต่เขายังไม่ทราบขั้นตอนหรือว่ากระบวนการที่จะทำให้เป็นมาตรฐาน อันนี้การเข้าไปส่งเสริมสนับสนุนนี้จะทำให้กิจกรรม ซึ่งก่อให้เกิดสังคมที่เอื้ออาทรต่อกันนี้ทำได้สะดวกนะคะมิได้ปฏิเสธว่าจะไม่มีขั้นตอนของการขออนุญาตเหล่านี้ แต่ในกระบวนการเหล่านั้น ขอให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างสร้างสรรค์เท่านั้นเองคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับกับคณะกรรมการที่ตัดเรื่องค่าธรรมเนียมออกไป โปรดอย่าลืมนะครับ ท่านประธานฯ ดูมาตรา ๕๔ นี้ กิจการเหล่านี้ครับ เขาห้ามมิให้แสวงหากำไรในทางธุรกิจ แล้วมีหน้าซ้ำนี้รัฐเข้ามาคุมมากทีเดียวครับ ถึงแม้จะทำโดยมูลนิธิหรืออะไรก็ตามนี้ ผู้ปกครองสวัสดิภาพจะต้องมีนะครับ เสร็จแล้วผู้ปกครองสวัสดิภาพของมูลนิธิอะไรก็แล้วแต่เถอะ ก็ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ คือปลัดกระทรวงกับผู้ว่าฯ นี้ ก็ต้องตรวจสอบคุณสมบัติและความสามารถ และแต่งตั้งควบคุมความประพฤติ เปรียบเสมือนเป็นมือไม้ของรัฐ เป็นมือไม้ของสังคมเลยนะครับที่เขาเข้ามาทำงานช่วยกันสังเคราะห์ ช่วยกันสังเคราะห์เด็ก คุ้มครองเด็ก เป็นเรื่องที่ต้องส่งเสริมไม่ได้แสวงหากำไร แล้วไปเก็บค่าธรรมเนียมเขาอีกทำไม ไม่ใช่การค้าขายนะครับ ไม่ใช่ขออนุญาตตั้งโรงแรมนะครับ เขาทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับรัฐเลยนะครับ ถึงขนาดผู้ปกครองนี้ต้องแต่งตั้งโดยปลัดฯ โดยผู้ว่าฯ ตรวจสอบได้ ถูกต้องอย่างยิ่งที่ตัดเรื่องค่าธรรมเนียมออกไปนะครับ ขอนี้ขอสนับสนุน แต่ที่น่าวิตกก็ไม่ได้มีการแปรฯ อะไร

แต่มาตรานี้ในเมื่อเป็นการร่วมมือกันนี่นะครับ หลักเกณฑ์อะไรทั้งหลาย เงื่อนไขในการ
ขออนุญาตอะไรต่าง ๆ ก็ยกเป็นอำนาจให้ฝ่ายบริหารเขาไปร่างมาเสีย ผมพูดตรง ๆ
โดยสภาพถ้าไปตั้งหลักเกณฑ์อะไรมากมายไม่มีใครเขาเอาด้วยหรอกครับ เขาก็ไม่ต้อง
มาทำ แล้วโดยสภาพเงื่อนไขก็คงไม่น่ามากมายอะไรนักนะครับ เพราะฉะนั้นโดยสภาพรัฐ
ต้องจ่ออยู่แล้วนะครับ แล้วร่วมมือกัน แต่สิ่งที่เขียนไว้สะท้อนอะไรบางอย่างที่มีผู้สวณ
ความเห็นไว้ที่นี่นะครับ ท่านดูมาตรา ๕๑ วรรคสอง ถ้าหน่วยงานของรัฐที่นอกจากกระทรวง
หรือจังหวัดนี้อยากจะตั้งสถานพวกนี้บ้างให้ทำได้เฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็กนะครับ
เพราะฉะนั้นพวกหน่วยงาน พวกกรมกองทหารอะไรต่างๆ ทำสถานเลี้ยงเด็กได้ แม้ส่งเสริม
ดีเลยนะครับ ในกรณีนี้ให้ปลัดฯ ผู้ว่าฯ ให้การสนับสนุนจัดตั้งดำเนินการ แต่พอมาเป็น
ภาคเอกชนที่เขามีจิตใจเป็นกุศลไม่แสวงหากำไรนี้ มาดเปลี่ยนไปเลยในมาตรา ๕๒ ต้อง
ขออนุญาตอย่างนั้นเพิกถอน เป็นสิ่งที่ขัดกันอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นลองช่วยอธิบายนะครับ
ว่ากรรมการเข้าใจภาพนี้อย่างไร เอกชนที่เขามาช่วยแล้วไม่หากำไรนี้ ไปทำเป็นระบบ
อนุญาตแล้วเพิกถอนอย่างกับเขาม้างอย่างนั้น ภาพเป็นจริงอย่างที่เสียงข้างน้อยท่านห่วง
หรือเปล่าครับ เป็นอย่างที่ท่านห่วงจริงหรือเปล่า หรืออธิบายให้ผมสบายใจได้ว่า
กรรมการเสียงข้างมากก็รู้เรื่อง แล้วปัญหาที่วัดกันนั้นไม่มี ช่วยอธิบายหน่อยนะครับ
ขอบคุณครับ

- ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๕๒
บัญญัติไว้ว่าภายใต้บังคับของมาตรา ๕๑ ก็คือมาตรา ๕๑ เป็นเรื่องของรัฐในการจะจัดตั้ง
สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพและ
พัฒนาและฟื้นฟู แต่มาตรา ๕๒ เป็นเรื่องเอกชน ในเมื่อเอกชนจะตั้ง จริง ๆ แล้วผมเข้าใจ
กรรมาธิการนะครับว่า ที่จะต้องขอใบอนุญาตนั้น เรื่องนี้เป็นคาบสองคม คนเจตนาดี
ก็จะทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าเกิดตั้งใบอนุญาตเรียกสั้น ๆ ว่า
สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแรกรับอะไรต่าง ๆ ถ้าจัดตั้งโดยง่ายคนที่ไม่สุจริตก็จะ
ฉวยโอกาสตรงนี้ครับตั้งขึ้นมา ขึ้นป้ายขึ้นมา และในที่สุดแล้วก็คือไปหลอกลวงประชาชน
ไปเอาเด็กเขามาบางทีก็เอาเขาไปขทานบ้าง เอาเด็กเขามาแล้วก็ส่งไปทำงานที่นั่นที่นี้บ้าง
เพราะฉะนั้นเรื่องของการที่จะให้มีใบอนุญาต ผมคิดว่ายังมีความจำเป็น ถ้าปล่อยปละละเลย
ไม่มีใบอนุญาตเสียเลยผลร้ายอีกด้านหนึ่งก็จะปรากฏให้เห็น แต่ในส่วนของใบอนุญาต
ดังกล่าวนี้เองครับ จริง ๆ ก็ทำได้ ๒ ระบบ ระบบหนึ่งคือพอตั้งปั๊บก็แจ้งเพื่อทราบ
ทราบว่าจะออกใบอนุญาตมา หรืออีกระบบหนึ่งก็คือต้องได้รับอนุญาตก่อนถึงจะตั้งได้
แต่ในกรรมาธิการใช้วิธีการขอใบอนุญาตเสียก่อนถึงจะตั้งได้ ซึ่งแตกต่างไปจากส่วนงาน
ราชการที่ตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กที่แจ้งเพื่อทราบเท่านั้น เพราะฉะนั้นตรงนี้เองถ้าบอก
จะเป็นเรื่องของใบอนุญาตถ้าใช้ใบอนุญาตก็ต้องไปสอดคล้องกับเรื่องค่าธรรมเนียม
ท่านกรรมาธิการดันไปตัด ประทานโทษใช้คำว่า ดัน อีกแล้วนะครับ ท่านกรรมาธิการ
กลับไปตัดถ้อยคำนะครับว่าให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงออก
จริง ๆ แล้วท่านประธานฯ ครับ ค่าธรรมเนียมเป็นรายได้ของรัฐที่มี ๒ ลักษณะ ลักษณะก็
คือเป็นธุรกิจในการที่จะลงทุนและก็มีรายได้เขาก็จะเรียกอัตราเก็บ อัตราค่าธรรมเนียมสูง ๆ
บางครั้งบางฉบับ ๕๐,๐๐๐ เป็นแสนก็มี แต่ในการกำหนดค่าธรรมเนียมบางอย่างเขากำหนด
เพื่อควบคุม กำหนดเพื่อที่ว่าใครจะจัดตั้งก็มาแจ้ง ถ้าแจ้งเสียค่าธรรมเนียม เช่น ๑๐๐ บาท

๕๐ บาท ๒๐ บาท แต่เขากำหนดตรงนี้จะครบท่านประธานฯ เพื่อให้คนเสียขายเงินครบ ไม่ใช่มาขอกันง่าย ๆ เหมือน ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ถ้ามารักษาฟรีได้ไหม ฟรีได้ แต่ทำไมต้องเอา ๓๐ บาท เพราะว่า ๓๐ บาท คนจะได้ไม่มาขอใบบัตรอะไรกันง่าย ๆ และก็ขอกันประจำ เดียวก็ขอเพิ่ม ขอเปลี่ยน ขอตลอดเวลา ให้มีความรู้สึกว่าเสียขาย และจะต้องไม่สูญเสียส่วนที่ตัวเองจะต้องเสีย เพราะฉะนั้นค่าธรรมเนียมที่กำหนดในร่างฉบับนี้ในกฎกระทรวง จริง ๆ ถ้าเขียนให้ชัดเจนระบุว่า เป็นตารางท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดว่า ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ผมว่าสมาชิกฯ ก็ไม่ติติง แต่พอไปเขียนอย่างนี้ก็ทำให้สับสนว่าในมาตราต่อไปบอกว่าไม่กำกับไรนะ แต่ทำไมมาตราแรกถึงได้กำหนดค่าธรรมเนียม แต่ผมเข้าใจ ตามร่างเดิมเขากำหนดค่าธรรมเนียม เพราะกำหนดเพื่อจะไปควบคุมและกำหนดเพื่อที่จะไม่ให้ใครมาขอเล่น ๆ เพราะฉะนั้นการกำหนดค่าธรรมเนียมดังกล่าวนี้ ถ้าหากว่าท่านปลัดฯ กรุณาอธิบายตรงนี้ให้ชัดเจนระบุว่า ไม่ใช่ใช้เงินมากร้อยสองร้อย เท่านั้นเอง เพื่อที่จะควบคุมให้การออกใบอนุญาตดังกล่าวนี้สามารถออกและมีคุณค่าและมีคุณภาพ ไม่ใช่ออกกันเล่น ๆ หรือง่าย ๆ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ พอถึงตรงนี้ก็สรุปว่าการขอใบอนุญาตนั้นยังมีความจำเป็น เพราะเป็นดาบสองคม ถ้ารัฐไม่เข้าไปควบคุมดูแลประชาชนก็อาจจะถูกหลอก อีกส่วนหนึ่งนะครับที่กรรมการไปเติมเข้ามาตอนท้ายของมาตรา ๕๒ โดยคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความจำเป็นของท้องถิ่น ก็คือการขอใบอนุญาตต้องไปคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความจำเป็นของท้องถิ่น ถ้ามารวมไปเติมทำไม ไปเติมทำให้การขอใบอนุญาตมีเงื่อนไขมากขึ้น ทำให้การตีความ การขอใบอนุญาตนั้นแคบลง ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่ต้องไปเติมตรงนี้ เพราะคนจะมาขอใบอนุญาตตรงนี้ วัตถุประสงค์ก็คือเขาบอกแล้วว่าให้ไปตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และสถานพัฒนาและฟื้นฟู เป็นเหตุผลในตัวเองของมันแล้วว่า เขาจะตั้งสถานเหล่านี้ขึ้นมาทำไมจะต้องไปใส่เงื่อนไข ต้องคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจ เศรษฐกิจดีตั้งได้หรือไม่ได้อย่างไร ไม่เกี่ยวเลยครับ หรือว่าสังคมจะเป็นอย่างไรก็ในเมื่อสังคมมีความจำเป็นต้องการสถานที่พวกนี้ แล้วทำไมต้องไปใส่เป็นเงื่อนไข หรือว่ามองวัฒนธรรมความจำเป็นท้องถิ่น ผมเชื่อว่าที่ร่างมานี่คือความจำเป็นทุก ๆ ท้องถิ่น ไปเขียนมาตรงนี้ ไปเติมเข้ามาเลยทำให้เจตนารมณ์ในการที่ออกหรือวัตถุประสงค์ที่ออก

๑๓๑

๑.๒๕ (ส. ทัวไป)

ลัดดาวัลย์ ๕๕/๓

ถูกบีบบังคับให้ออกยากขึ้น ผมว่าเงื่อนไขตรงนี้ไม่ควรใส่ ปล่อยกว้าง ๆ และก็เป็นที่
วัตถุประสงค์สำคัญในการจะให้มีการออกสถานที่ดังกล่าว นะครับ ก็กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประเกียรติครับ

- ๕๖/๑

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ประเกียรติ นาสีมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมอยากจะขอกราบเรียนถาม
 ทางกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านปลัดกระทรวงนะครับ คือเท่าที่ผมอ่านมาตรา ๕๑
 และมาตรา ๕๒ ประกอบกันนั้นนะครับ ผมเข้าใจมาตรา ๕๒ ว่าอย่างนั้นนะครับ ไม่ทราบว่า
 ถูกต้องหรือเปล่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๕๑ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก” ซึ่งผมอ่าน
 ย้อนขึ้นไปที่มาตรา ๕๑ นอกจากกระทรวงของท่านแล้วนั้นนะครับ ยังมีหน่วยงานอื่น
 ของรัฐที่จะจัดการ ผู้ใดในที่นี้ หมายถึงหน่วยงานอื่นของรัฐใช่หรือไม่ โดยไม่เกี่ยวกับ
 ภาคเอกชนใช่หรือไม่นะครับ พออ่านมาตรา ๕๒ นี้ ผมเข้าใจอย่างนั้นเลย คือภาคเอกชน
 ไม่มี ไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ผมเข้าใจอย่างนั้น แต่เท่าที่ความเข้าใจของท่านสมาชิกฯ
 ทั้งหลายที่กำลังอภิปรายอยู่ และผมเองก็เห็นสอดคล้องด้วยว่า ภาคเอกชนก็ควรจะมีโอกาส
 ในการที่จะเข้าไปจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ นี้ได้นะครับ
 แต่ที่นี้พออ่านถึงวรรคสองของมาตรานี้จะเห็นว่าการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต
 ปกติแล้วที่กฎหมายจะเขียนว่า “การขออนุญาตและการอนุญาต” คือการอนุญาตเป็นอำนาจ
 ของรัฐ แต่ในที่นี้ไม่เขียนในลักษณะของการอนุญาต แต่คนขอใบอนุญาตก็จะออกใบอนุญาต
 ซึ่งขั้นตอนที่จะอนุญาตจะพิจารณาอย่างไรรึ้นนะไม่ทราบ อันนี้มันเป็นปัญหาที่น่าสงสัย
 หมายความว่าคนไหนขอก็ให้เลยหรืออย่างไรรึ้นครับ คือใบอนุญาตนี้เป็นไปตามเงื่อนไข
 ของกฎกระทรวง ผมอ่านแล้วผมเข้าใจอย่างนั้น แต่วิธีจะอนุญาตอย่างไรนี้ จะเป็นไปตาม
 กฎกระทรวงหรือไม่ ผมไม่ทราบ นั่นคือประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ อย่างที่ท่านเสรีได้
 พูดถึง ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม แต่ผมมองเห็นตรงกันข้ามนะครับ การที่เขียนเงื่อนไข
 โดยคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม วัฒนธรรม และความจำเป็นของท้องถิ่น
 ผมอ่านอย่างนี้ แล้วผมเข้าใจว่าการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตนี้นะครับ
 บางท้องถิ่นนี้ไม่จำเป็นต้องขอ ออกได้เลย เพราะว่าสภาพของท้องถิ่นมีความจำเป็น
 ผมคิดอย่างนั้นนะครับ จะใช้ไม่ใช้ไม่เป็นไร ถ้าคิดแบบท่านเสรีเป็นแนวทางหนึ่งที่ได้
 และควรจะต้องให้เป็นเงื่อนไขที่ยากขึ้น แต่คิดอีกมุมกลับ ถ้าสร้างเงื่อนไขไว้อย่างนี้
 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้กฎกระทรวง โดยคำนึงนั้นนะครับ
 โดยคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของท้องถิ่น บางครั้งนี่ไม่จำเป็นที่จะ

๑๓๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ดวงทิพย์ ๕๖/๒

ขออนุญาตใช้หรือไม่ เป็นคำถามนะครับ ทั้งหมดผมถาม ๓ คำถามก่อนที่ผมจะลงมติว่า
เรื่องนี้จะเอาอย่างไรครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไสวครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
อันที่จริงในเรื่องที่ว่าทำไมให้ส่วนราชการตั้งได้เฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็ก มันมีที่มาะครับ
ผมคิดว่าอยากจะฝากเรียนท่านสมาชิกฯ ได้ทราบว่า ในกรณีอย่างในค่ายทหาร หรือใน
หน่วยราชการที่มีสำนักงานและมีครอบครัวอยู่ ปรากฏว่าเด็กเล็กเป็นจำนวนมาก
ไม่สามารถจะไปสู่โรงเรียนอนุบาล หรือสถานที่รับเลี้ยงเด็กได้ หรือว่าในมาตรา ๕๒
ในกรณีที่มีสถานที่ก่อสร้าง ซึ่งการก่อสร้างอาจจะใช้เวลา ๓ ปี ๔ ปี เด็กนั้นตามผู้ปกครอง
เข้าไปอยู่กับครอบครัวด้วย ไม่มีการดูแลเด็กเลย ข้อกฎหมายข้อนี้อนุญาตให้เอกชน
ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทที่ก่อสร้างนั้นตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก และแม้แต่ว่าสถานแรกรับก็ได้
แต่เฉพาะส่วนราชการในการกิจกรรมว่าด้วยการรับเลี้ยงเด็ก ในมาตรา ๕๑ (๒) นั้น
ก็นั้นในส่วนราชการ เหตุผล ทำอย่างอื่นไม่ได้ เพราะเห็นว่าขาดประสิทธิภาพ
ในด้านอื่นว่าด้วยเรื่องของสถานแรกรับที่ดี สถานสงเคราะห์ เพราะว่าลักษณะอย่างนี้
เป็นลักษณะถาวร-----

- ๕๗/๑

ส่วนลักษณะเด็กที่จะรับเลี้ยงเด็กเล็ก ๆ นี้สามารถดำเนินการได้โดยอาสาสมัครหรือผู้ดูแลเด็กที่เราเรียกว่า ผลด. เพราะฉะนั้นจุดนี้เองเป็นจุดหลักที่ทำให้ไม่ถึงขั้นให้เฉพาะส่วนราชการรับเฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็กเท่านั้น ทีนี้ในมาตรา ๕๒ นี้เขาบอกถ้าเอกชนจะตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพและการฟื้นฟูนี้สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด แต่การที่ไม่มีเงื่อนไขไว้อย่างที่ท่าน ส.ว. ทองใบว่านี้ เพราะว่าภายใน ๓๐ วันจะเป็นปัญหา ยกตัวอย่างเช่น การรับบุตรบุญธรรม เราจะต้องให้นักสังคมสงเคราะห์ไปดูผู้ปกครองที่รับเด็กไปภายใน ๖ เดือนนะครับ ว่าการรับเอาไปเลี้ยงดูนั้นเหมาะสมที่จะดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ เช่นเดียวกันการตั้งสถานสงเคราะห์ก็ดี อะไรต่าง ๆ ก็ดี ตามมาตรา ๕๒ นั้นต้องมีประสิทธิภาพ มีใจและมีอะไรต่ออะไรมากมายอีกหลายอย่างถึงจะดำเนินการได้ ถ้าไปกำหนดเงื่อนไขไว้จะเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นรับตั้งภายใน ๓๐ วัน สถานที่ยังไม่เสร็จ บุคลากรยังไม่มี ความพร้อมในอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่มีจะก่อให้เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นจุดของกฎหมายมาตรานี้จึงเน้นว่า ให้ผู้อนุญาตต้องมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลัดกระทรวงซึ่งเกี่ยวข้องกับงานนี้หรือผู้ว่าฯ จะต้องเข้าใจสภาพปัญหาสังคมในสภาพพื้นที่นั้นจึงจะอนุญาตได้นะครับ นี่ประเด็นที่สำคัญ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่เดิม ให้ดำเนินการระหว่างผู้รับใบอนุญาตอุทธรณ์หรือการพิจารณาอุทธรณ์หรือการขอรับอนุญาต อันนี้ โอ.เค. แต่ผมไม่เห็นด้วย ในกรณีที่ท่านไปตัดเรื่องค่าธรรมเนียมกับไปเพิ่มถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความจำเป็นท้องถิ่น ทำให้ถึงต้องเสียค่าธรรมเนียม ผมเรียนแล้วว่าในมาตราต่อไป เราห่วงมาก กฎหมายฉบับนี้เน้นที่จะให้เอกชนเข้ามาช่วยในการดูแลคุ้มครองเด็ก ในลักษณะเอกชนหรือเอ็นจีโอ (NGO) ซึ่งขณะนี้ก็มีมูลนิธิหลากหลายที่ดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ แต่ว่าเป็นลักษณะในเชิงสงเคราะห์ ไม่ได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการหรือคำกฎหมายที่รับรอง มาตรานี้จะรับรองต่อไปข้างหน้าและเป็นการกำกับดูแล ไม่ใช่ควบคุมนะครับ กำกับดูแลและให้คำแนะนำ เพราะว่างานเหล่านี้เป็นงานเทคนิค ในการดำเนินการสวัสดิการสังคมโดยเฉพาะเด็กในการคุ้มครองในเด็กที่มีปัญหาในภาวะยากลำบาก ก็ด้วยเหตุดังนี้เองเป็นลักษณะที่บังคับที่ว่า ไม่อยากจะให้หวังผลกำไร ไปดูมาตรา ๕๔ ได้ ด้วยเหตุนี้เองจึงได้เขียนเงื่อนไขของการกำหนด

ค่าธรรมเนียมไว้ ให้เป็นว่าเป็นลักษณะหนึ่ง ให้รู้ว่าไม่ใช่ใครอยากจะตั้งสถานสงเคราะห์ หรือสถานบริการนี้ก็ขอเขาได้ โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าความรู้สึกหรือประโยชน์ที่ได้รับ เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนกฎเกณฑ์ของการเสียค่าธรรมเนียมไว้ให้เป็นหลักฐานเท่านั้นเอง ผมว่าแค่นั้น ไปกำหนดในกฎกระทรวงว่าจะเสียเท่าไร ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าทางคณะกรรมการ โดยท่านรัฐมนตรีก็จะกำหนดดูสภาพปัญหาว่า สถานแรกรับเด็กควรจะเสียค่าธรรมเนียม เท่าไร สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กจะเสียค่าธรรมเนียมเท่าไร อย่างนี้ขึ้นอยู่กับสถานะของแต่ละสถานสงเคราะห์หรือสถานที่ที่จะดูแลเหล่านั้นครับ ซึ่งเรื่องนี้ผมเชื่อว่าในอนาคตเอกชน จะคิดหวังผลว่าเข้าไปทำงานเหมือนคล้าย ๆ โรงเรียนราษฎร์ ก็หวังว่าถ้าเด็กมาอยู่ตรงนี้ นอกจากมีความรู้สึกรักที่จะช่วยเหลืออย่างที่คุณครู ครูอนุบาล ก็ไม่ได้หวังผลกำไร แต่พอไปข้างหน้าอาจจะมีปัญหาตรงนี้ขึ้น กฎหมายเขาถึงเขียนว่าต้องมีเสียค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการกำกับและให้สำนึกว่า นี่คือการที่จะต้องทำผลประโยชน์แก่สาธารณชน ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขำล่างอีกท่านหนึ่ง ท่าน ส.ว. มาลีรัตน์ เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณค่ะ ท่านประธานฯ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ดิฉันเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการตัดเรื่อง ค่าธรรมเนียมออกณะคะ แต่ในขณะที่เดียวกัน ดิฉันเองอยากจะมีข้อเรียนถามด้วยว่า การที่ระบุไว้แบบนี้ ~~นะคะ~~ สมมุติว่าสถานสงเคราะห์ที่มีอยู่แล้ว เอกชนที่ดำเนินการอยู่แล้ว เขาเลี้ยงเด็กอยู่แล้วอาจจะเป็นวัดก็ได้ อาจจะเป็นพระก็ได้ หรืออาจจะเป็นเอกชนก็ได้ เขามีอยู่แล้ว แต่เขาขึ้นใบอนุญาตหลังจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้ เขายื่น ใบขออนุญาตยังไม่ได้รับอนุญาตหรือระหว่างที่ยื่นใบขออนุญาตนั้น ~~นะคะ~~ ระหว่างอุทธรณ์นี้--

ดิฉันอยากจะเรียนถามว่า ถ้าหากว่าสุดท้ายเขาไม่ได้รับอนุญาต เขาต้องรับโทษตาม มาตรา ๘๗ หรือไม่ อันนี้อันที่ ๑

ประการที่ ๒ ดิฉันเห็นด้วยตามที่กรรมการเสียงข้างน้อยได้สงวน ความเห็นไว้ ก็คือจริง ๆ แล้วเขาอยากทำดีแล้วมีอยู่แล้วในปัจจุบันนี้ เมื่อเขายังไม่ได้รับ ใบอนุญาตตาม ป.ว. ๒๕๔ และอยู่ในระหว่างการขออนุญาตนั้น หรืออยู่ในระหว่างอุทธรณ์ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดก็ดี หรือกรุงเทพฯ ก็ดี หากเข้าไปส่งเสริมสนับสนุน และไปตรวจสอบด้วยว่าเขาไม่ได้มาตรฐานตรงไหน ทำไมเขาถึงไม่ได้รับใบอนุญาต ก็จะเป็นการทำให้คนเขาทำดีอยู่แล้ว เราก็ส่งเสริมเขาด้วย อันนี้ดิฉันว่าน่าจะเหมาะสมกว่า ดังนั้นดิฉันจึงเห็นด้วยกับเสียงข้างน้อยนะคะ ขอบพระคุณค่ะ

• ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลตำรวจตรี สนาม ครับ กรรมการเชิญครับ แล้วเชิญ ต่อด้วยอาจารย์ประทีปนะคะ

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ผม พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ในฐานะกรรมการคณะนี้ครับ ผมค่อนข้าง ที่จะไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการนี้ เป็นความเห็นส่วนตัวนะครับ เพราะว่าในมาตรา ๕๒ ถ้าอ่านให้ดีแล้วต้องสอดคล้องกับมาตรา ๕๑ และก็รองรับกันมา พอไปแก้ไขทั้งตัดต่อและเพิ่มเติมเลยทำให้วุ่นไปหมดในเรื่องนี้ สิ่งที่เราเปลี่ยนแปลง ความคิดเห็นจากร่างเดิมของเขามาก็เนื่องจากว่าผู้ชี้แจงทั้ง ๔ ท่านที่ขอแปรญัตตินี้ครับ ท่านเตือนใจ ท่านมนตรี และครูประทีป ก็ทำให้ที่ประชุมนี้มีความคิดว่า ในองค์กรของท่าน ที่ได้ดำเนินการมาแล้วเป็นประโยชน์และประสบความสำเร็จ ถ้ามาเข้าในระบบของทาง ราชการซึ่งกฎหมายนี้จะประกาศใช้ ใจก็คิดว่าน่าจะมีปัญหาเพราะตัวเองได้เริ่มต้นด้วยทุน ของตัวเอง การสนับสนุนจากส่วนใดก็ตามทำงานมาด้วยดีโดยตลอด พอมาเจอกฎหมาย ฉบับนี้ ความรู้สึกของทั้ง ๓ ท่านที่ชี้แจงก็คือว่า ทำไมจะต้องมารองรับและออกใบอนุญาต ทำไมจะต้องเข้าไปตรวจสอบ ทำไมจะต้องไปประเมินผลในเมื่อออกใบอนุญาตแล้ว ทั้งหมดก็เลยกลับมาทบทวนและคิด และฟังความคิดเห็นทั้ง ๓ ท่าน มิใช่ว่าทั้ง ๓ ท่านนั้น มีปัญหาอะไรนะครับ เราก็ต่างนิยมชมชื่นด้วยกันว่า ทั้งอาจารย์มนตรีก็ดี คุณประทีปก็ดี

และอาจารย์วัลลภก็ได้นำดำเนินการในโครงการมาประสบความสำเร็จเป็นที่นิยมชมชื่น
ทั้งสิ้นที่ผ่านมา แต่ท่านก็มีความรู้สึกว่าคุณหมายที่ออกมานี้น่าจะทำให้สิทธิในการ
ดำเนินการบางอย่างที่ท่านได้ดำเนินการมาด้วยดีแล้วถูกตัดทอนไป เพราะฉะนั้นปัญหา
ความยุ่งยากของมาตรานี้ก็คือ การเพิ่มและการตัดตอนออกไป ถ้าคงไว้ทั้งหมด
จากมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ ซึ่งร่างเดิมเขามีมาโดยตลอด ผมว่ารองรับกันมาดีทีเดียว
อย่างเช่นท่านเสรีได้ชี้แจง ท่านไสวได้ชี้แจง ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ อีกหลายท่าน
ที่ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ เป็นลักษณะของคุณหมายที่ออกมาเพื่อบังคับใช้ ค่าธรรมเนียมก็ดี
ก็ไม่มากมายอะไร และที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดอย่างที่ท่านดำเนินการมาแล้ว ๓ ท่านที่เอ่ยมา
ไม่น่าเป็นห่วง เป็นสิ่งที่น่ายกย่อง แต่ถ้าคนที่เกิดใหม่จะอาศัยกฎหมายนี้ น่าเป็นห่วงครับ
เพราะเป็นทางที่แสวงหาผลประโยชน์ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนที่กรรมการเสียงข้างมากจะชี้แจง เชิญอาจารย์ประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณมากค่ะ
ท่านประธานฯ ค่ะ คิดว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติก็คงจะตัดสินใจในประเด็นที่ว่า
ถ้าเราอยากจะออกกฎหมายให้มีบทบังคับลงโทษการจดทะเบียน เราก็อาจจะยื่นตามร่างเดิม
ก็ได้ ก็ทำให้ผลที่เราตัดสินใจตรงนั้นก็จะทำให้ชาวบ้านที่เขาดูแลเด็กอยู่ตามชุมชนแออัดก็ดี
หรือว่าตามบนดอยก็ดี เขาก็จะได้รับผลกระทบว่าเขาทำผิดกฎหมาย เขาอาจจะต้องเลิก
และเขาอาจจะต้องปล่อยเด็กไป-----

ผู้ปกครองซึ่งเคยเอาเด็กมาฝากเลี้ยงไว้ อย่างเด็กในสลัมเขาก็เอามาฝากเลี้ยงไว้ ๔๐, ๕๐ คน หรือบางทีก็ ๗๐, ๘๐ คน เขาก็ต้องเลิก เด็กเหล่านั้นก็ต้องอยู่ตามสลัม อยู่ตามยถากรรมของเขาไป วิ่งเล่นหรือตกไปหรืออะไรต่าง ๆ ได้รับอันตรายไปในส่วนกลางวัน อันนั้นก็จะเป็นผลกระทบส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งก็อาจจะทำให้ชาวบ้านมีความรู้สึกว่าการกฎหมายไม่ได้มาแก้ปัญหาให้กับเขา แต่กฎหมายมาทำร้ายเขา เขาก็อาจจะคิดอย่างนั้นแล้วแต่เขาจะคิดได้ และถ้าหากว่าเราจะทำกฎหมายให้เกิดการสนับสนุน ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม คิดกันไม่เห็นว่าจะมีความผิดตรงไหนเลย ถ้าเราจะมีกฎหมายให้ประชาชนเข้ามาช่วยกันดูแลเด็ก เขาทำอะไรไม่ถูก รัฐเข้าไปสนับสนุนส่งเสริม ถ้าหากสถานที่ของเขาแคบเราก็บอกว่า สถานที่ของคุณแค่นี้ละ คุณจะรับเด็กสัก ๒๐, ๓๐ คนก็พอ ครูหรือพี่เลี้ยงเด็กไม่มีวุฒิ เอามาวัดอบรมให้ ให้เขาได้รับการศึกษา ให้รับการพัฒนา ไปช่วยส่งเสริม คิดกันอยากจะเห็นกฎหมายที่ออกมาในลักษณะของการส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้าร่วมมือร่วมใจทำงานให้กับสังคม ทำงานโดยการดูแลเด็ก หมายถึงการพัฒนาของประเทศชาติ คิดกันไม่เห็นมีความจำเป็นอะไรแค่ไหนมากมายอะไรเลย ถ้าหากว่ารัฐไม่ต้องเอาค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมก็ไม่ได้มากมายอะไรทำไมเราต้องไปเอา ไม่เห็นจะทำให้รัฐออกเงยอะไรขึ้นมามากมายเลย แต่ถ้าหากว่าเราออกกฎหมายในทางที่เป็นทางบวก ในทางที่ส่งเสริม ในทางที่สนับสนุน ได้ทั้งแรงใจ ได้ทั้งคุณภาพชีวิตของเด็ก ได้ทั้งความมั่นคงของสังคม คิดกันคิดว่าน่าจะเป็นกฎหมายในลักษณะนั้นมากกว่า แล้วแต่ท่านจะตัดสินใจขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการธิการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เหนื่อยมากครับ ตามที่ท่านสมบูรณ ทองบุราณ ได้ยกชาร์ต (Chart) ให้ดูว่ากฎหมายฉบับนี้ เหนื่อยมาก ถ้าเป็นเด็กก็คงเหนื่อยจริง ๆ ก่อนอื่นต้องขอบพระคุณท่าน โดยเฉพาะท่านไสว พราหมณี ที่ต้องขอบคุณเพราะว่า ก็เรียนเรื่องสังคมสงเคราะห์กับท่านมาโดยตลอด วันนี้ก็มาเป็นครูกับลูกศิษย์กันอีกสักครั้งหนึ่งนะคะครับ

๑๓๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

กัชนี ๕๕/๒

ผมคิดว่าประเด็นที่ ๑ ต้องทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกฯ เสียก่อนว่า ไม่มีท่านใดที่ไม่เห็นด้วยกับการขอใบอนุญาตนะครับ ทั้งคณะกรรมการธิการเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย ไม่มีใครแตะเรื่องการขอใบอนุญาตทั้งสิ้น ทุกคนต้องขอหมด อยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน นี่ประเด็นที่ ๑ ต้องชัดเจนก่อน บางท่านก็อธิบายว่า ไม่ขอ ไม่มีนะครับ ขอทุกคนครับ นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ กรรมการก็หวังไว้ว่า ถ้าขอไปแล้วไม่อนุญาต ขออุทธรณ์ หน่อยได้ไหม ที่ประชุมก็เห็นว่า ควรจะให้อุทธรณ์ เราก็ใส่ถ้อยคำว่า “อุทธรณ์” ลงไป ซึ่งเท่าที่ฟังสมาชิกฯ ท่านใด ก็ไม่มีท่านใดคิดใจ ก็กำหนดว่าให้อุทธรณ์ได้ ทีนี้ของ คณะกรรมการเสียงข้างน้อยท่านก็หวังไว้ว่า ในขณะที่อุทธรณ์ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ ไปดูแล้วเห็นว่าเขายังไม่เข้าเกณฑ์นะ เขายังไม่ค่อยได้เรื่องนะ ไปส่งเสริมเขาหน่อยได้ไหม ท่านมนตรีก็ใส่คำว่า “เข้าไปส่งเสริม” กรรมการพิจารณาเห็นว่า การส่งเสริมทั้งหลาย อยู่ในหลักเกณฑ์ วิธีการที่เงื่อนไขกำหนดในกฎกระทรวงอยู่แล้ว เพราะท่านปลัดฯ ก็ยืนยัน อย่างนั้นว่า เมื่อไปดูแล้วมีกฎเกณฑ์ไว้ เราก็ยอมตรงนี้ ก็เลยไม่ไปใส่ แต่ขอให้สิทธิอุทธรณ์ นี่ประเด็นที่ ๒ นะครับ

ประเด็นถัดมา ถ้อยคำที่ปรากฏว่า “โดยคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความจำเป็น” ตรงนี้เราเรียกว่า รูปธรรมครับ รูปธรรมยกตัวอย่าง กันในคณะกรรมการเลย คือ คุณเตือนใจ ดีเทศน์ ท่านก็เปิดสถานที่รับเลี้ยงเด็ก สถานที่ฟื้นฟูเด็กบนภูเขา ก็ประกอบไปด้วยไม้ไผ่ ๔ - ๕ ลำ และมุงแฝก และรับบริการ เลี้ยงดูเด็ก ถ้าเอาเกณฑ์แต่เดิมสมัยท่านไสว พราหมณ์ ไปจับ ตังไม่ได้ครับ เพราะเกณฑ์ ที่วางไว้จะต้องมีห้องน้ำก็ห้อง ห้องเรียนก็ห้อง ห้องพยาบาลอย่างไร วางเกณฑ์แบบนี้ เดิมเกณฑ์เป็นอย่างนั้น ก็ไม่มีทางที่จะเปิดได้เลยครับ คนที่เปิดเล็กเปิดน้อย กระจัดกระจาย กัน เพราะสถานสงเคราะห์ต้องดูแลเด็กน้อย ๆ ดูแลเด็กมาก ๆ ไม่ได้เรื่องครับ ห้องละ ๕ คน ๘ คน ๙ คน เราคำนึงถึงความเป็นจริง เราก็เลยใส่ประโยคนี้เข้าไป ทีนี้สมาชิกฯ บางท่าน ก็เห็นว่าใส่ประโยคนี้ทำให้แคบลง ฟังแล้วก็มีเหตุผล เพราะฉะนั้นขออย่างนี้ได้ไหมครับ ขออย่างนี้นะครับ เพื่อกฎหมายจะได้เดินไปข้างหน้าได้

LIR
- ๖๐/๑

ประเด็นที่ ๑ กรรมการก็คงยืนยันว่าจะต้องเติมถ้อยคำว่า ในระหว่างขอรับใบอนุญาต การอุทธรณ์ การพิจารณาการอุทธรณ์ ที่เราเติมไปขอยืนยันว่าต้องใส่ตรงนี้ไว้

ประเด็นที่ ๒ เรื่องเสียดำชนีธรรมเนียม ก็ได้เรียนถามท่านปลัดฯ แล้วก็ไม่กี่บาท ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท คนเขาจะทำความเสียหายบ้านเมือง ๑ ล้านบาทก็จ่าย เราบอกเก็บทำไม เล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อเขามีเจตนาดีเราก็อย่าไปเก็บเขาเลย เขาก็ทำงานของเขาไป เราก็ตัดตรงนี้ทิ้ง ผมคิดว่าก็ไม่กี่บาท ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ถ้าคนเจตนาไม่ดี ๕๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท เขาก็เสียได้ เราเห็นว่าเป็นการแสดงความจริงใจของรัฐได้ไหมว่าอย่าไปเก็บเขาเลย เขาอุทธรณ์แล้วเด็กแล้ว ก็ไม่ต้องเก็บค่าธรรมเนียมเถอะ เราก็เลยขอตัดไป ซึ่งตรงนี้คงต้องขอยืนยันว่าขอตัด แต่อันสุดท้ายสภาพเศรษฐกิจสังคมนี้ผมเห็นด้วยว่าไม่จำเป็นต้องใส่ เพราะใส่แล้วยิ่งแคบ แต่ผมจะขออนุญาตไปเขียนในข้อสังเกตได้ไหมครับว่า การอนุญาตที่ดี การอุทธรณ์ที่ดี ในกฎกระทรวงขอให้คำนึงด้วยว่าสภาพเศรษฐกิจ สังคม ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น เป็นอย่างไร จะได้ไปกำหนดได้ อย่างนี้ได้ไหมครับว่า ๑. โดยสรุปคือขอเติมถ้อยคำที่เติมไป กับขอตัดค่าธรรมเนียมออก ส่วนคำนึงสภาพเศรษฐกิจสังคมอันนี้ไม่ให้เอา ตัดทิ้งไป เท่านั้นครับ ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรี คำถามสั้น ๆ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : นิดเดียวครับท่านประธานฯ คืออย่างนี้ครับท่านประธานฯ ในเรื่องของการอุทธรณ์ก็มีกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครอง อยู่แล้ว ท่านไปเขียนตรงนี้ก็จะเป็นซ้ำกับตรงนั้น แล้วถ้าเขาไปออกกฎกระทรวงเขาก็ต้องออกสอดคล้องกับตรงนั้นอีกนะครับ ก็ไม่มีอะไรใหม่เลย ทำให้เขายุ่งเข้าไปอีก ด้วยเหตุด้วยผลนะครับ ส่วนค่าธรรมเนียมถ้ากรรมการจะยืนยันผมคิดว่าค่าธรรมเนียมอยากให้ลงมติ เพราะผมทราบเรียนแล้วว่าไม่ได้เรื่องของเงินมากเงินน้อย แต่เป็นเรื่องของประโยชน์กำหนดค่าธรรมเนียมเพื่อจะไปควบคุม ตรวจสอบ แล้วต้องไม่มากนักนะครับ ๑๐๐ หรือ ๒๐๐ อะไรอย่างนี้ จึงจำเป็นต้องมีนะครับ เพราะฉะนั้นอันแรกกรรมการช่วยทบทวนอีกทีได้ไหมว่า

LIRT

มีกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองอยู่แล้ว มีขบวนการ มีขั้นตอนละเอียดกว่าที่ท่านทำมาอีก ส่วนค่าธรรมเนียมถ้าท่านยื่นก็ขอลงมติครับ ส่วนที่ท่านคัดออกตอนท้ายก็เห็นด้วยครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านปลัดฯ ผาณิต ครับ

นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตนำเรียนเพิ่มจาก
ที่ท่านไสวและที่ท่านวัลลภประธานคณะกรรมการได้กล่าวถึงแล้วนี้ คือกฎหมายฉบับนี้
เป็นกฎหมายที่ต้องการคุ้มครอง ส่งเสริมและกีดกันสนับสนุนเด็ก เพราะฉะนั้นในเรื่องของการ
ควบคุมการออกใบอนุญาตก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องการในเรื่องของการที่让孩子ได้รับ
การคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันในเรื่องของการส่งเสริมเราคงจะมองที่
มาตรานี้อย่างเดียวไม่ได้ เราจะดูตามมาตรา ๒๐ ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก
กรุงเทพมหานครหรือว่าคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด อำนาจหน้าที่ของเขามิหน้าที่
ทั้งในเรื่องของการให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงานหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติ
หน้าที่ทางด้านในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา การส่งเสริมสุขภาพ การคุ้มครอง
สวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤติเด็ก เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเรามีกฎหมายอื่น ๆ
ส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นในเรื่องของการที่จะกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ
ไม่ว่าจะเป็นการออกใบอนุญาตหรือจะเป็นการอุทธรณ์ต่าง ๆ นี่อาจจะมีเงื่อนไขหรือ
หลักเกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนดก็ได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมสนับสนุนที่จะสอดคล้องกับ
มาตรา ๒๐ ที่ได้กล่าวถึงไปแล้วค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับท่านเสรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
อย่างนั้นก็คงลงมติเฉพาะค่าธรรมเนียมอย่างเดียวจะให้หรือไม่ให้มีนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรวงครับ

๑๔๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

วนิดา ๖๐/๓

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอสนับสนุนท่านกรรมาธิการนะครับ การอุทธรณ์ก็ดี หลักเกณฑ์ถามว่า อุทธรณ์ต่อใคร เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการไม่ได้บอก อุทธรณ์แล้ว จะพิจารณาอย่างไร ต้องลงพื้นที่หรือไม่ ต้องดูหรือไม่ว่าเลิกไปแล้วเด็กจะไปไหน เหล่านี้ เป็นรายละเอียดซึ่งต้องมีไว้ทั้งสิ้น ทั้งการมีกฎกระทรวงระบุเรื่องนี้จำเป็นที่สุด แล้วถ้าโหวต ก็ต้องโหวตหมดครับ จะไปแยกบางส่วนไม่ได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ คงจะพอตัดสินใจลงมติกันได้ครับ มาตรา ๕๒ ประเด็นที่มีการอภิปรายก็คือพรรคสองซึ่งกรรมการแก้ไขและผู้สงวนขอแก้ไข ๒ กลุ่มต่างประเด็นกัน กลุ่มแรกคือกลุ่มของอาจารย์ประทีป ท่าน ส.ว. เตือนใจและท่าน ส.ว. มนตรี กลุ่มที่ ๒ คือท่านอาจารย์ทองใบ ทองเปาด์ ในขณะเดียวกันผมฟังอภิปรายแล้วก็มีผู้ที่ยังเสียดาย ร่างเดิมอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมก็คงจะต้องเก็บประเด็นเอาไว้ตามร่างเดิมมาขอมติที่ประชุมด้วยครับ

- ๖๑/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
คือตั้งใจเฉพาะค่าธรรมเนียมอย่างเดียว ถ้าไปร่างเดิมแล้วส่วนที่กรรมการเขาเพิ่มมา
ซึ่งผมก็เห็นด้วยนะครับ พอได้รับคำชี้แจง แต่ผมยังตั้งใจเฉพาะธรรมเนียมอย่างเดียว
ถ้าท่านกลับไปร่างเดิมทั้งหมด อันอื่นที่ผมเห็นด้วยกับกรรมการก็หลุดไปด้วยนะครับ
“โดยคำนึง” อันนี้เขาตัดออกไปแล้วครับ ไม่ได้มีข้อขัดแย้งกัน ถ้าลงประเด็นก็เรื่อง
ค่าธรรมเนียมอย่างเดียว จะได้ชัดเจน เพราะว่ามีหลายส่วนที่มีการแก้ไข ขอลถามว่า
มีค่าธรรมเนียมหรือไม่ก่อนครับ จะชัดเจนครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านเสรีไหมครับ มีท่านใด
ไม่เห็นด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มี ท่านทองใบมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ให้ถามประเด็นในเรื่องค่าธรรมเนียม เชิญท่าน
นภินทรครับ

นายณนภัทร ศรีสรรพางค์ (ราชบุรี) : ครับ ผมเห็นอีกอย่างหนึ่งครับ
คือในประเด็นที่กรรมการแก้ไขนี้เพิ่มเติมเรื่องของการขอรับอนุญาตเรื่องของการอุทธรณ์
ซึ่งผมไม่เห็นด้วย ผมเห็นว่า มี พ.ร.บ. เรื่องนี้อยู่แล้ว ในขณะเดียวกันผมเห็นว่า การไม่เก็บ
ค่าธรรมเนียมตรงนี้ผมเห็นด้วยกับกรรมการ เพราะฉะนั้นต้องลง ๒ ประเด็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่จะถามมติเอาอย่างนี้ ผมขอหารือก่อนนะครับว่า จะถามมติว่า
ท่านเห็นด้วยตามร่างเดิม หรือจะเห็นด้วยกับการแก้ไขนะครับ ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับ
การแก้ไข ซึ่งหมายถึงรวมถึงการแก้ไขของกรรมการและผู้ส่งวนคำแปรญัตติอีก ๒ กลุ่ม

กรุณาคัด เห็นด้วย ครับ ถ้าหากว่าที่ประชุมมีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย
ครับ เชิญลงมติได้ครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติ
ด้วยครับ

นายไสว พรหมณี (นครราชสีมา) : ท่านถามอีกทีครับ ผมทำท่าจะ
สับสนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมขอถามมติอีกทีหนึ่งก็คือ ถามว่า ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับ
การแก้ไขในมาตรา ๕๒ พรรคสอง กรุณาคัด เห็นด้วย ถ้ามีความเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิม
กค ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าเสียงส่วนใหญ่ให้กลับไปสู่ร่างเดิมหมดนะครับ
ที่กรรมการแก้ไขและผู้สงวนคำแปรฯ เป็นอันตกไปนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาต
หารือท่านประธานฯ ในขณะที่กำลังจะขึ้นมาตรา ๑ ผมดูแลการประชุมของเราจะมีปัญหา
ในอนาคต เพราะว่าวันนี้ถ้ากฎหมายนี้ได้ฉบับเดียว อาทิตย์หน้าเราไม่ได้ประชุมทั้งอาทิตย์
เรามีเวลาอีก ๒ วันทำกฎหมายอีก ๗ ฉบับ ผมไม่รู้ว่า ๒ วันนั้นเราจะต้องทำงานกันอย่างไร
เพราะฉะนั้นผมว่าประธานฯ จะต้องคิดหาวิธีทำให้งานมีประสิทธิภาพมากกว่านี้
ถ้าอาทิตย์หน้าเราไม่ได้ประชุมทั้งอาทิตย์เลยนะครับ เราจะมีวันที่ ๒ วันที่ ๓ ประชุมอีก
๒ วัน เราจะมีกฎหมายอีก ๗ ฉบับ เพราะฉะนั้นผมไม่อยากเห็นวันที่ ๒ วันที่ ๓
เราทำหน้าที่กันเพียง ๕ นาทีต่อฉบับ หรือว่า ๑๐ นาที โดยไม่ห้าม ไม่ต้องพูดแล้ว
ไม่ต้องพูดอะไร ผมไม่อยากเห็นภาพอย่างนั้นเกิดขึ้น ผมคิดว่าวันนี้ ณ จุดนี้ ท่านควรจะ
หารือที่ประชุมว่าควรจะทำงานให้มีประสิทธิภาพมากกว่าปัจจุบันหรือเปล่า ขอบขอบคุณ
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณครับ ขณะนี้กฎหมายฉบับนี้ก็เหลืออีกไม่กี่มาตราจะครบคิดว่าคงจะเสร็จได้ในเวลาอันไม่ช้านัก ถ้าหากว่าได้รับความร่วมมือจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่มาร่วมประชุมในวันนี้ ท่านบุญญา เชิญครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมก็หารือกับท่านเกษมในแนวเดียวกันว่า จะต้องปรับวิธีการคิด เป็นข้อสังเกตว่า อาจจะมีผู้สงวนคำแปรฯ กับฝ่ายที่แก้โหวตกันพวกกรรมการพวกสมาชิกฯ ส่วนใหญ่ ก็อย่าไปอภิปรายตามให้เสียเวลา ขอบขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เป็นข้อเสนอที่น่าจะรับไว้พิจารณานะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๓ ถึงมาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จำเอน จิตรธร ผู้สงวนคำแปรญัตติ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๖๔ อยู่นะครับ โดยแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตอนนี้มาตรา ๖๓ นะครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : มาตรา ๖๔ ไม่ใช่หรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตอนนี้เรากำลังว่ามาตรา ๖๓ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดคิดใจก็ผ่านไป อาจารย์แก้วสรร เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภานะครับ หมวดนี้เป็นหมวดที่สำคัญมากนะครับ สำคัญจริง ๆ อย่างมาแรงกันจนเสียหลักอะไรมากมายนัก ถ้าไม่ทันก็ต่ออีกวันหนึ่ง วันอังคารหน้า กระผมไม่ว่า แต่หมวดนี้ผมจำเป็นต้องอภิปรายนะครับ กรุณาอย่าหาว่าผมขัดเวลาเลย

พระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก แต่มาเอาเรื่องนักเรียน นักศึกษาเข้ามา นักศึกษาเนี่ยบางทีไม่ใช่เด็กนะครับ แล้วตามนิยามก็คือนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อายุเกิน ๒๐ ปีก็ได้ แล้วถ้าพูดถึงว่า เราไม่อยากเห็นนักเรียน นักศึกษาประพฤตินอกล่อแหลมในทางที่ผิด ในมิติของเด็ก เราก็มีส่วนที่ว่าด้วยความประพฤตินอกล่อแหลมหรือล่อแหลมในการกระทำที่ผิด ก็มีอยู่เรียบร้อยแล้ว เอาเรื่องนักเรียน นักศึกษาเข้ามานี้ต้องระวัง เพราะเกินความเป็นเด็ก และมีความคาดคั้นที่สูงกว่าเด็กธรรมดาทั่วไป

ที่ระบบเดิม เรามีสารวัตรนักเรียน ถ้าเห็นเด็กควรจะอยู่ในเวลาเรียนแต่กลับมาเล่นผ่านข้างนอกตามโรงหนังก็ตักเตือน จดชื่อ และรายงาน โรงเรียน ก็เป็นการสนับสนุนอำนาจปกครองของโรงเรียน เท่านั้นเอง แต่มา ณ ตัวบทวันนี้เรากำลังสร้างตำรวจนักเรียนครับ ท่านประธานฯ ทราบไหมครับ มาตรการนี้เราจะมีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ใช่แค่สารวัตรนักเรียนนะครับ ปลัดอำเภอก็ได้ ตำรวจก็ได้ ตามที่มอบหมาย เสร็จแล้วผมถามท่านประธานฯ ว่า ผมเป็นนักเรียน แล้วถ้าอาจารย์เป็นครู ผมออกจากโรงเรียนผมถอดชุดนักเรียนออกหมด ใส่เสื้อ แต่งชุดเหมือนวัยรุ่นทั่วไป ระเบียบ โรงเรียนตามผมมาหรือเปล่า ไม่ใช่ในเวลาเรียนด้วยนะครับ แต่มาตรการนี้นะครับ ความเป็นนักเรียนจะติดตัวผม ตั้งแต่ออกนอกโรงเรียนเลย

๑. ระเบียบโรงเรียนจะตามผมไปด้วยนะครับ ระเบียบโรงเรียนเขียนว่า ห้ามส่งเสียงดัง ตามผมออกนอกโรงเรียน มีตำรวจนักเรียนคอยตะครุบผมอีก ระเบียบการแต่งกายของโรงเรียนนี้จะออกไปนอกโรงเรียนด้วย เพราะมีตำรวจนักเรียน พนักงานเจ้าหน้าที่คอยตามผมด้วย เป็นผู้หญิงว่าผูกคอของเรียวร้อยหรือเปล่า ซอยผมใหม่ ปิดเทอมลูกสาวผมอยากจะซอยผม ผิดระเบียบโรงเรียนศึกษานารี เอาละ ไม่ได้เข้าโรงเรียนไม่ว่า แต่อยู่ข้างนอกเขามาจับผมได้ไหมตำรวจนักเรียน เพราะฉะนั้นระเบียบการแต่งกายนักเรียนจะออกไปนอกโรงเรียน และมีเจ้าหน้าที่ ผมถามในทางปฏิบัติว่า พนักงานเจ้าหน้าที่รู้หรือ โรงเรียนศึกษานารีระเบียบเป็นอย่างไร มาร์แตเป็นอย่างไร สตรีวิทย์เป็นอย่างไร มีระเบียบพกไว้เต็มหมดยังนั้นหรือครับ ระเบียบโรงเรียนก็ต้องอยู่ในโรงเรียน เพราะฉะนั้นมาตรานี้ระบุไว้ว่า ให้โรงเรียนและสถานศึกษาจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมแนะแนว ให้คำปรึกษา ฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม โอ.เค. ระเบียบโรงเรียนไม่ต้องไปเขียนไว้หรอกครับ เขามีอยู่แล้ว และถ้าเขียนไว้เป็นอย่างไรครับ เขียนไว้ทำนุถุณาคุณนะครับ มาตรา ๖๔ นักเรียน นักศึกษาต้องประพฤติตามระเบียบโรงเรียนหรือสถานศึกษา และมีระเบียบกลางอีกนะครับ ตามกำหนดในกฎกระทรวง ต่อไปนี้ใครเป็นนักเรียนห้ามใส่เสื้อติดไปเดินเซ็นทรัลนี้มีตำรวจนักเรียนดักอยู่อีก อย่างนั้นหรือครับ ท่านดูมาตรา ๖๕ นักเรียน นักศึกษาผู้ใด นักศึกษาธรรมชาติรุ่นนะครับ อายุ ๒๑ ปี โคนอีกนะครับ ไปเดินเซ็นทรัลนี้ฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ แต่งกายผิดระเบียบหรือแต่งกายผิดระเบียบกลาง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ผู้บริหารโรงเรียน อะไรกันครับนี้ สั่งสอน อบรม ลงโทษ ไปมาถึงมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๘ ถ้าทำผิด ๓ ครั้ง ผิดทัณฑ์บนนะครับ ส่งตัวไปยังสถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์อีก ทำไม่ครับ ท่านเอาเรื่องสารวัตรนักเรียนมาใส่ในพระราชบัญญัตินี้ฉิวเฉียดอย่างยิ่งนะครับ เพราะฉะนั้นระเบียบโรงเรียนให้อยู่ในโรงเรียน อยากจะมีมาตรฐานกลางอย่างไรก็เขียนขึ้นมาแล้วก็ตัดเตือนก็พอแล้ว เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยนะครับ ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาอะไรนี้ เขามีของเขาไป แล้วไม่ต้องมาใส่ผลทางกฎหมายไปในนี้

หอรกครับ ไล่ไปแล้วถึงขั้นแต่งกายพิศระเบียบ ๓ หน ท้นท้นบ่ไม่เชื่อนี้ ไปอยู่สถาน
แรกรับนะครับ คิดอะไรกันครับ ขอบพระคุณครับ เดิมมาทำไมครับ ตัดออกไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ
ครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ที่ต้องขออนุญาต
ลุกขึ้นมาชี้แจงเบื้องต้นเพื่อว่าที่ประชุมจะได้ไม่ต้องเสียเวลาในบางเรื่องนะครับ จะได้
ประชุมประเด็นหลัก ๆ ที่ท่านอาจารย์แก้วสรวยขึ้น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือคำว่า "นักศึกษา" นี่นะครับ หมายถึงเฉพาะเด็ก
นะครับ เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า ซึ่งเด็กก็คือผู้ที่มีอายุ
ต่ำกว่า ๑๘ ปีเท่านั้น เกินกว่านั้นไม่คลุมครับ เพราะเราถกกันหนักมากในเรื่องนี้ เดิมเรา
เข้าใจผิดเหมือนกัน ว่าหมายถึงนักศึกษาปริญญาโท ปริญญาเอก นั้นไปกันใหญ่ครับ
ฉะนั้นเฉพาะเด็กเท่านั้นนะครับ ที่เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา อันนี้ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าท่านสังเกตให้ดี เรายกเรื่องระเบียบแต่งกายมาอยู่ใน
มาตรา ๖๓ ก็เพื่อไม่ต้องไปปรับโทษตามมาตรา ๖๔ ซึ่งเป็นเรื่องความประพฤติ แต่ถ้าจะดู
ไปว่ามาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ นี่จะคลุมเรื่องมาตรา ๖๔ ทั้งหมด
แต่ไม่คลุมเรื่องระเบียบการแต่งกายของนักเรียน เรายกขึ้นมาครับ เพราะอยากให้
กฎกระทรวงเราว่ากันเอง เราพยายามที่จะแยกให้ชัด นี่เป็นประเด็นที่ตอบเบื้องต้นก่อน
และเพื่อท่านสมาชิกฯ จะว่าอย่างไรค่อยว่ากันอีกที อันนี้ต้องสร้างความเข้าใจในเบื้องต้น
ก่อนจะได้ไม่เขวกัน ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านไสว ครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผมเห็นด้วยกับอาจารย์แก้วสรวยนั้น ที่กรรมาธิการไปเดิม ซึ่งไม่จำเป็น ผมขออนุญาต
กราบเรียนที่มาของมาตรานี้สักเล็กน้อยนะครับ ตอนนั้นผมไปเป็นกรรมการของ สขช.
อยู่แต่เราเองก็มีปัญหา ตอนนั้นก็ยังมีเด็กนักเรียนติดกัน ยิงกันบนรถเมล์ และเด็กนักเรียน

๑๔๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ละไม ๖๓/๓

ยกสถาบันตีกัน เราคิดว่าเราไม่สามารถที่จะคุม แม้โรงเรียนเองก็ไม่สามารถจะควบคุม
ได้เพราะมีแต่ทางด้านกฎหมายอาญาและกฎหมายเรื่องความผิดของเยาวชนเท่านั้น-----

- ๖๔/๑

ส่วนในเรื่องของการปฏิบัติที่จะวางกฎระเบียบ เราจึงกำหนดให้เห็นว่าในโรงเรียนนั้นต้องมี
 ครูแนะแนวในเรื่องของการให้คำปรึกษา มีคาน์เซลลิง (Counselling) และรวมทั้งจะต้อง
 เชิญผู้ปกครองมาดำเนินการทำความเข้าใจกับผู้ปกครองที่เด็กเหล่านั้นมีปัญหา ที่นี้จุดที่
 เริ่มต้น เราก็ขอให้คณะกรรมการร่างไปเขียนกฎหมายนี้ขึ้นมา นี่จุดประสงค์ที่จะเห็น
 จัดระเบียบความประพฤติเด็กนักเรียนและนักศึกษาซึ่งคำว่า นักเรียน นักศึกษา นี่ก็เป็นตามที่
 ท่านประธานกรรมาธิการพูดก็คืออายุไม่เกิน ๑๘ ปี จุดนี้เป็นจุดสำคัญที่เราอยากจะ
 จัดระเบียบสังคมโดยเฉพาะเด็กนักเรียนที่มีปัญหามากมาย ในเรื่องของการแต่งตัวที่ดี
 ในความประพฤติที่ดีอะไรต่าง ๆ นี่ จึงเป็นที่มาของกฎหมายในหมวดนี้เป็นส่วนมาก ผมขอ
 อนุญาตกราบเรียนเป็นพื้นฐานเพื่อท่านจะได้อภิปรายกันต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน แท้จริงท่านประธานฯ ครับผมไม่อยาก
 เร่งเวลาเรื่องกันไม่ทัน ถ้าไม่ทันวันเสาร์ประชุมก็จำเป็น ช่วยอะไรไม่ได้จะมาเร่งแล้วจะ
 ไม่ให้ผมพูดได้อย่างไร ผมไม่ใช่สภาและท่านมาครอบผมว่าเอาอย่างนี้และรีบ ๆ กลับบ้าน
 ไม่ได้เรื่อง ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ในมาตรานี้ผมเองหลายครั้งหลายหนที่ไม่ค่อย
 เห็นด้วยกับกรรมาธิการ แต่เวลาเรามีปัญหาสังคมบอกว่า ทำไมไม่ควบคุมดูแลเด็กเรื่อง
 ความประพฤติการแต่งกายในสถานศึกษาไม่ดู แต่พอท่านเดิมไปผมว่าดี เพราะว่าจริง ๆ แล้ว
 ผมชื่นชมว่า การจัดระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาแล้วแต่กรณี
 สถานศึกษาใดที่จะกำหนดเรื่องการแต่งกายท่านว่าไป ในขณะที่เดียวกันการจัดระบบกิจกรรม
 หรือแนะแนวให้คำปรึกษาเป็นเรื่องที่โรงเรียนจะต้องว่ากันเองในสถานการศึกษาแห่งนั้น
 เพราะฉะนั้นในหมวดนี้เราว่าเรื่องด้วยเด็ก แต่พอเด็กบางส่วนคาบเกี่ยวและล่อลวงซับซ้อนว่า
 ระหว่างเด็ก ๑๘ กับเด็กเกิน แต่ที่ไม่เกิน ๑๘ ต้องเขียนและใส่ไว้ พอเขียนใส่ไว้การควบคุม
 และการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา ผมว่าเป็นเรื่องจำเป็น ผมเรียนท่าน
 ประธานฯ อย่างนี้ ท่านใส่ไว้ในวรรคท้ายของมาตรา ๖๓ ท่านไปตัดมาตรา ๖๔ นี่ผมอยาก
 ให้เอาไว้ทั้งหมด เพราะเวลามีปัญหาและสังคมชอบว่า เด็กนี้ไม่ดูแลเด็ก มีปัญหาอะไรบ้าง

การที่เราจะควบคุมสังคม เด็กที่อยู่ในสังคม และเขาเรียกการตรวจสอบความประพฤติที่จะต้องมีคนไปคอยดู จะมีตำรวจก็ต้องมี มีตำรวจจับคนมีปัญหาก็ได้แล้วในขณะเดียวกันก็มีคนกลุ่มหนึ่งคอยดูแลเด็ก ผมว่าต้องทำ ผมค่อนข้างจะลำบากใจบอกว่า ถ้าการที่จะควบคุมดูแลความประพฤติเด็ก ไม่ทำ กระทรวงศึกษาฯ ก็โดนค่า ในขณะเดียวกันกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดไม่เอาใจใส่ ปลอมให้เด็กเลอะเทอะได้อย่างไร ท่านก็ถูกค่า ในขณะเดียวกันถ้าทำไปก็กลายเป็นว่ามีตำรวจหลายที่ จะมีก็ต้องมี แต่เราถามว่าเราดูแลคนดีใช้ไหม เราต้องการให้เด็กได้ดีไหม เราต้องการเห็นเด็กที่เกรงใจมา สารวัตรนักเรียนก็ต้องทำ เพราะจำเป็น แต่ที่นี้ถ้าถามท่านประธานฯ ว่าถ้าไม่เอามาใส่ในหมวด ๗ และจะเอาไว้ที่ไหน คำตอบ คำถามผม ผมบอกที่ท่านกรรมการเดิมไว้ในท้ายดีแล้ว แต่น้อยไปด้วยซ้ำ ผมอยากให้ละเอียดมากกว่านี้เพราะท่านอยู่กับเด็กตั้งนานแล้วและท่านต้องรู้ว่าทางแก้ไขปัญหาเด็กอย่างไร เพราะฉะนั้นเห็นด้วยท่านประธานฯ ที่ท่านเดิมมาและถ้าเป็นมาตรา ๖๔ นี้เพิ่มกลับไปด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขออภิปรายในส่วนที่กรรมการแก้ไข ในมาตรา ๖๓ และก็โยงไปถึงมาตรา ๖๔ ก็คงสั้น ๆ ท่านประธานฯ ที่กรรมการเดิมมาในมาตร ๖๓ นี้ผมไม่ค่อยเห็นด้วยอยากให้เอาออกไป ผมเห็นตรงข้ามกับท่านสันติภาพ ที่โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษา อบรมแก่นักเรียน ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ให้รู้จักรับผิดชอบต่อสังคม ตรงนี้รับได้และให้หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ไปออกมา เพราะวาระระเบียบการแต่งกายของโรงเรียนถึงจะเขียนหรือไม่เขียนก็ไม่ใช่ว่าสำคัญ โรงเรียนทุกโรงเรียนก็มีระเบียบแบบเขาอยู่แล้ว ระเบียบการแต่งกายของนักเรียนทุกโรงเรียนมีครับ

แล้วขณะนี้ถ้าท่านไปเน้นเรื่องเครื่องแต่งกายของนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญ ก็จะวนวายไปหมด ที่สภาพนักเรียนตึกกันอะไรอย่างนี้ ถ้าท่านบอกว่าต้องมีระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา แล้วถ้าไม่ปฏิบัติตามตรงนี้จะมีปัญหาหรือไม่ เดียวนี้เด็กช่างกลพ้อออกจากโรงเรียนก็ต้องถอดเสื้อใส่กระเป๋ เอเสื้อที่ไม่ใช่ทรานส์ใส่ ไม่อย่างนั้นเพื่อนไล่ตีเอาจะมีปัญหามาก เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖๔ นี้ที่ท่านตัดออก และต้องแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาอะไรต่าง ๆ นี้ เครื่องแต่งกายนี้ตัดออก ในมาตรา ๖๔ นี้ เห็นด้วยที่กรรมการตัดออก ผมว่าถ้าไม่เพิ่มมาตรา ๖๓ และตัดมาตรา ๖๔ ออกตามที่กรรมการตัดนี้ก็จะสมบูรณ์ และเด็กก็ไม่ต้องไปปรับผิดตามมาตรา ๖๔ ที่ท่านว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิชัยครับ

นายวิชัย ครอบงุม (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิชัย ครอบงุม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในมาตรา ๖๓ ซึ่งกรรมการแก้ไข ผมขออนุญาตที่จะแสดงความคิดเห็นว่า กรณีที่กรรมการแก้ไขโดยตัด และได้เพิ่มคำว่า รวมทั้งจัดให้มีระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนหรือนักศึกษาแล้วแต่กรณีด้วย เข้ามานั้นผมไม่เห็นด้วย ผมเห็นว่าร่างเดิมที่มีนั้นสมบูรณ์แล้วท่านประธานฯ เพราะว่าในมาตรา ๖๓ นี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ไม่ได้เกี่ยวกับเครื่องแบบนักเรียนหรือเครื่องแต่งกายของนักเรียน เป็นการส่งเสริมความปลอดภัยของนักเรียนและนักศึกษา เพราะฉะนั้นวิธีการที่จะส่งเสริมนั้นก็ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ผมว่าตรงนี้มี ความสมบูรณ์แล้ว เพราะโรงเรียนจะต้องไปออกว่า อะไรที่จะเป็นความปลอดภัยของนักเรียน นักศึกษา อะไรที่จะเป็นการส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ซึ่งในปัจจุบันนี้เราจะเห็นว่า ความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน นักศึกษานั้นมีมาก เพราะสังคมเรามีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างจะมาก เพราะฉะนั้นกรณีที่กรรมการเพิ่มเติมเข้ามาผมจึงไม่เห็นด้วยในมาตรา ๖๓ ในขณะที่เดียวกันท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมเห็นว่าในมาตรา ๖๔ นั้นการที่ร่างเดิมกำหนดให้นักเรียน นักศึกษา ต้องแต่งกายตามระเบียบของทางโรงเรียน

๑๕๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ทิพรัตน์ ๖๕/๒

หรือสถานศึกษา การแต่งกายนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องมีระเบียบ ดำรง ทหาร ก็มี
เครื่องแบบ ข้าราชการก็มีเครื่องแบบ ในส่วนของความเป็นนักเรียน นักศึกษานั้นผมคิดว่า
การมีเครื่องแบบนั้นไม่ใช่เรื่องเสียหาย เป็นเรื่องที่ดี เป็นเรื่องที่ต้องสร้างให้คนรู้จัก
เคารพกฎกติกา มีระเบียบวินัยในหลาย ๆ เรื่อง เราก็เห็นว่านักเรียน นักศึกษาเหล่านี้
แม้ในต่างประเทศก็มีเครื่องแบบ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖๔ นี้ผมยังเห็นว่า ร่างเดิม
เหมาะสมถูกต้อง เพราะฉะนั้นถ้าในมาตรา ๖๓ นี้ผมไม่เห็นด้วยให้เพิ่มเข้ามา ผมขอให้
เป็นไปตามร่างเดิม ส่วนมาตรา ๖๔ ก็เช่นเดียวกันคือ เห็นไม่ให้ตัดออก ควรจะเป็นไปตาม
ร่างเดิม ~~อันนี้คือเหตุผลท่านประธานฯ~~ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ให้ท่านกรรมาธิการชี้แจง และเดี๋ยวผมจะขอมตินะครับ สรุปเลย

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ
ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ คืออย่างนี้ ผมคิดว่า
ท่านสมาชิกฯ ต้องอ่านจนถึงมาตรา ๖๕ ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าถ้าเราไม่ตัดเรื่องเครื่องแบบ
ออกไปไว้ในมาตรา ๖๓ เพียงแค่ยกตัวอย่าง ผมเป็นนักเรียน ผมเอาเสื้อออกนอกกางเกงนี้
ถ้าผิดถึง ๔ ครั้งผมถูกส่งเข้าสถานพิพิงและแรกรับเลย เราจึงพยายามจะดึงขึ้นไปอยู่
ในมาตรา ๖๓ เครื่องแต่งกายอย่างเดียว แยกออกไปต่างหาก เพราะเราพบว่าบางที
เสื้อก็หลุดบ้าง ติดกระดุมเม็ดหนึ่ง ๒ เม็ดบ้าง หรือเราพบเด็กอาชีวะเหมือนท่านไสวพูด
ตีกันนี้เขาก็ไม่แต่งกายไป พอไปถึงโรงเรียนแล้วค่อยใส่เสื้อผ้าชุดข้างกล ออกมา
ก็เปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ เราเห็นความเป็นจริงแบบนี้ และความเป็นจริงแบบนี้ถ้าเราไปใส่ไว้ใน
ในมาตรา ๖๔ ท่านดูนะครับ ยกตัวอย่างมาตรา ๖๘ นักเรียนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔
เป็นครั้งที่ ๔ เองง่าย ๆ อย่างนั้นนะครับ หากส่งตัวไปยังผู้ปกครองสถานภาพของ
สถานแรกรับหรือสถานสงเคราะห์แห่งใดแห่งหนึ่งเพื่อทำการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับ
นักเรียนทั้งครอบครัว สถานแรกรับคืออะไร คือที่ดูแลชั่วคราว พินิจสืบเสาะคืออะไร
คือสืบเสาะเพื่อดูพฤติกรรมแล้วส่งไป นั่นกรรมาธิการพยายามแยกระหว่าง ๒ เรื่อง
ออกจากกัน ระหว่างการแต่งกายกับเรื่องความประพฤติ ประพฤติทั่วไปนี้แยกออกจากกัน

LIRT

๑๕๔

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ทิพรัตน์ ๖๕/๓

เป็นคนละมาตรา เพื่ออะไรครับ เพื่อการแต่งกายจะได้รับการยกเว้น ความจริงอยากจะ
ไม่เอาคำนี้เลย แต่เราพยายามประนีประนอมว่า อย่างนั้นไปใส่ไว้มาตรา ๖๓ เอะ
จะได้ไม่โทษ เพราะยังเห็นว่าการแต่งกายยังจำเป็น จริง ๆ ไม่อยากมีคำนี้ อยากจะตัดออก
ทั้งหมดเลย -----

- ๖๖/๑

ยกตัวอย่างอีกประเด็นหนึ่ง นี่ผมขออนุญาตอ่านคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่เพิ่งออกมาสด ๆ ร้อน ๆ เมื่อ ๒ วันที่แล้ว เพื่อท่านจะได้เข้าใจมากขึ้น คำสั่งกระทรวงนี้เมื่อ ๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม เป็นคำสั่งกระทรวงที่รัฐมนตรีปลอดได้ส่งถึงโรงเรียน ๔๐,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ เขียนข้อแรกไว้เลยนะครับ การแต่งกายทั้งเครื่องแบบและทรงผมต้องสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นภายใต้กฎกระทรวง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาทุกระดับ เห็นไหมครับเมื่อเรากระจายไปแล้วนี้ แม้กฎกระทรวงก็ตามก็ยังไปให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการศึกษาในระดับต่าง ๆ ในโรงเรียนแห่งนั้น ผมค่อนข้างเห็นด้วยที่ว่าถ้าเราจะตัดออกเลยในมาตรา ๖๓ คำนี้ไม่มีปัญหาเลยครับ กรรมการยอมรับเลยครับ แล้วยังตัดออกในมาตรา ๖๔ ยิ่งเป็นประโยชน์ การแต่งกายไม่เกี่ยวอะไรเลย คืออยากให้ท่านดูให้ตลอดว่ามีโทษถึงส่งเข้าสถานสงเคราะห์ไปหมดแล้ว ถ้าท่านแยกชัดเจนว่าเอาทะเลแต่งกายเราไม่เอาตัดออก กรรมการจะขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง แล้วเหลือเพียงเรื่องความประพฤติก็ค่อยมาเถียงกันว่าเหมาะสมไม่เหมาะสมอีกเรื่องหนึ่ง อย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เคี้ยวดอกเตอร์สมเกียรติยังไม่ได้พูด เชิญครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ผมอยากให้แนวคิดใหม่ได้ไหมครับว่า การไม่มีเครื่องแบบเป็นการให้เสรีภาพกับคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในยุคใหม่ ซึ่งอาจจะเป็นการปลดปล่อยทำให้เขามีความคิดที่โลดแล่นดีกว่านี้ ที่จริงทั้งหมด ๗ นี้ควรตัดทิ้งทั้งหมด เพราะว่า เป็นการบังคับให้เด็กทำตามผู้ใหญ่สั่ง รวมทั้งแต่งตัว แม้กระทั่งเมื่อสักครู່ท่านประธานกรรมการพูดถึงแต่งตัวตามประเพณีท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น นี่ยิ่งหนักเข้าไปใหญ่ ก็เราจะเปลี่ยนวัฒนธรรมการแต่งกายเราบ้างไม่ได้หรือครับ ถ้าเราเป็นเด็กยุคใหม่เราไม่ต้องการแต่งแบบท้องถิ่นภาคเหนือเราจะแต่งแบบท้องถิ่นภาคกลาง แล้วเราจะเปิดอะไรบ้างเล็กน้อย คือผมว่าปล่อยเด็กไปเถอะยุคสมัยมันเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นที่จริงถ้าผมมีโอกาสตัดทั้งหมดแต่ไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นก็จะตัดสิ่งที่เดิม

เข้ามาเรื่องเครื่องแบบแล้วก็มาตรา ๖๔ ก็ตามนั้น ถ้าอย่างเร็วที่สุดที่จะให้ได้แบบนี้ แต่ผมเพียงอยากจะท้วงติงผู้ใหญ่ในปัจจุบันว่า การไม่ให้เครื่องแบบนี้ประหยัด ให้อิสระ ผมเรียนหนังสือมาตั้งแต่เด็กไม่ให้เครื่องแบบเลยครับ นุ่งกางเกงยีนส์ใส่เสื้อยืดใส่เสื้อเชิ้ตไปเรียนหนังสือตั้งแต่สมัยไปเรียนมัธยมที่อเมริกา มันสบายครับ ผมไม่ได้ติดกับใครเลย แล้วก็อยากจะถามสมมุติในสิ่งที่ผมพูดนี้เป็นการท้วงเชิงวัฒนธรรมซึ่งผู้ใหญ่ไม่ฟังอยู่แล้ว สถานีก็น่าจะโหวตเอาเปรียบเด็กมาเสมอ ผมแพ้เสมอในการอภิปรายเพื่อช่วยเด็ก เพราะฉะนั้นจึงขอตั้งข้อสังเกตเพื่อดำเนินผู้ใหญ่ไว้ แล้วก็จะมีโอกาสข้างหน้าถ้าเด็กขึ้นมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒ สภาช่วยแก้ด้วย แต่ขอตั้งคำถามท่านกรรมาธิการ สมมุติมาตรา ๖๓ ถ้าเกิดว่าให้มีระเบียบท่านอยากให้มีระเบียบอย่างนี้หมายความว่า โรงเรียนอาจจะให้มีระเบียบเรื่องการแต่งกายโดยไม่ต้องมีเครื่องแบบได้ใช่หรือไม่ ถ้าผมเป็นผู้อำนวยการ โรงเรียนก็จะมีระเบียบว่าด้วยการแต่งกายว่าตามสบาย ให้สุภาพก็แล้วกัน อย่างนี้ดี ความได้ไหมครับ จะได้บอกกับทุกโรงเรียนในประเทศไทยที่ฟังอยู่ตอนนี้ว่า ท่านจะได้เปิดศักราชใหม่ของการสร้างวัฒนธรรมในการเสริมความคิดโดยเสรีโดยไม่ให้เครื่องแบบเป็นตัวบีบคั้นการเติบโตของมนุษย์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ สัน ๆ ครับท่านประธานฯ ครับ ผมเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ต้องตกลงกันนิดหนึ่งก่อนว่าจะให้มีระเบียบหรือไม่ เพราะว่าถ้าพูดถึง มาตรา ๖๓ บ้าง ถ้าเกิดสมาชิกฯ ลงคะแนนว่าตัดตามร่างเดิมนะครับ กรรมาธิการเกิดไปกลับเอาระเบียบไปไว้มาตรา ๖๔ สมาชิกฯ ก็เถียงอะไรไม่ได้ พูดถึงนะครับจะเถียงอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับที่จะให้ตัดในส่วนที่เดิมในมาตรา ๖๓ แล้วมาตรา ๖๔ ก็ตัดแบบนี้ตัดไปเลยครับ เพราะว่าการแต่งกายนั้นควรจะได้อยู่แล้ว คนไม่มีเงินซื้อเสื้อนี่จะต้องเป็นเงื่อนไขว่ถึงจะต้องเข้าห้องเรียน ถ้าเกิดโรงเรียนเขามีระเบียบจะใส่เสื้อสีฟ้าอ่อนไปบ้างสีไม่ฉูดฉาดก็ต้องให้เด็กเขาเรียน ผมว่าต้องถึงยุคถึงเวลาที่สังคมไทยเรานั้นจะต้องอย่าเอา

๑๕๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

อารีวรรณ ๖๖/๓

ชุดนักเรียนมาเป็นเงื่อนไขกับการศึกษาแล้วก็ข้อสำคัญก็คือผมหวังว่าจะมีงบประมาณ
มหาศาลเรื่องเสื้อเรื่องกางเกงชุดนักเรียน ถ้าตัดตรงนี้ออกไปได้ประเทศเราแต่ละปีจะไม่
สูญเสียความเสียหายตรงนี้ออกไป ตัดออกไปเถอะครับแล้วไปบริหารในแต่ละโรงเรียน
กันเอง ขอบขอบคุณครับ

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านทองใบครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
กระผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์สมเกียรติและท่านอาจารย์เสรี คือกระผมเห็นว่าไม่มีความ
จำเป็นเลยถ้าจะต้องไปเพิ่มเติมในตอนท้ายของมาตรา ๖๓ และก็ไม่ต้องไปเพิ่มใน
มาตรา ๖๔ คือตัดออกทั้งคู่เลย เพราะว่าอย่างที่อาจารย์สมเกียรติว่านั่นผมเองก็มาจากเด็ก
ชนบทที่ยากจน การแต่งเครื่องแบบนี้บังคับเด็กมาก บังคับทั้งเด็ก บังคับทั้งผู้ปกครองเด็ก
คนยากจนนี้มีปัญหามากและรู้สึกจะสร้างความรำรวยให้แก่พ่อค่านักอุตสาหกรรมที่ผลิต
เครื่องแบบ ไม่ว่าของเด็กอนุบาลหรือว่าเด็กประถมหรือเด็กมัธยม แม้แต่โรงเรียนระดับ
อุดมศึกษาเข้าไปแล้ว และก็อย่างที่อาจารย์สมเกียรติว่าในหลาย ๆ ประเทศเดี๋ยวนี้เขาก็เลิก
ไปแล้ว เราเลิกบังคับเด็กดีไหม ปลอ่ยให้เด็กเขามีเสรีภาพได้คิดบ้าง เราบอกว่าเราเป็น
ประชาธิปไตยแล้วสอนให้ทุกคนมีความคิด เป็นตัวของตัวเองและก็ประหยัด เพราะฉะนั้น
ผมก็เห็นว่าควรจะตัดวรรคแรกมาตรา ๖๓ ไม่ต้องเดิม และก็มาตรา ๖๔ ตรงที่ตัดออกนั้น
ก็ตัดออกไปเลย ตัดให้เหลือเท่าที่เป็นอยู่นี้ กระผมเห็นแค่นั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการธิการสั้น ๆ ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ครับ ก็ต้องขอบคุณจริง ๆ ที่ช่วยให้ความเห็นของกรรมการชัดเจนขึ้น ต้องมอง ๒ มาตรา
คู่กัน ผมกลัวว่ากลับไปกลับมาเราจะมีปัญหา คือมาตรา ๖๓ นี่ตัดออกนี้เห็นด้วย
ร้อยเปอร์เซ็นต์เรายอม มาตรา ๖๔ ก็ต้องตัดออกด้วย ต้องยืนยัน พอเกิดกลับมาที่มาตรา ๖๔
เกิดไปยื่นตามร่างเดิมเข้านี้โทษถึงติดคุกในเรื่องแต่งกาย ท่านต้องช่วยกันยืนยันหยัดแบบนี้
ถ้ายืนยันหยัดแบบนี้ผมถอนทันทีเลย จะตัดออกทั้ง ๒ ส่วน ทั้ง ๒ มาตรา ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นด้วยกับทั้งท่านเสรีและท่านทองใบ และถ้ากรรมาธิการกรุณาเข้าไป เลยกีบอก โอ.เค. เรื่องแต่งกายนี้ตัดออกไปและจะไม่โผล่ในมาตรา ๖๔ อีก ก็เรียบร้อย แต่อีกข้อหนึ่งที่ผมขอเรียนถาม คือผมกลัวว่านักเรียน นักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบ แต่ถ้าตีความว่าประพฤติตนนี้หมายถึงแต่งตัวด้วยจะยุ่งอีก มีทางจะล็อกให้ชัดไหม หรืออย่างไร ประพฤติตนให้อยู่ในศีลธรรมอันดีหรืออะไรทำนองอย่าให้ไปเอาเรื่อง เครื่องแต่งกายนี้ไปไล่เด็กตามถนน และก็ถ้าเป็นเรื่อง ขออภัยท่านประธานฯ นิดเดียว ถ้าเป็นเรื่องเด็กดีกัน ไปทำผิด เป็นเรื่องของเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด อันนี้มีอยู่แล้ว มีระบบจัดการอยู่แล้วไม่จำกัดว่าเป็นนักเรียนหรือไม่เป็น เพราะฉะนั้นความประพฤติตนนี้ เท่าที่หมวดนี้จะมีสิทธิอยู่ได้ก็เป็นเพียงการประสานกับโรงเรียน โรงเรียนไหนย่อหย่อนก็มี เจ้าหน้าที่ไปเตือน ไปช่วย ไปกำกับ ก็แค่นั้นพอ ฉะนั้นกรรมาธิการลองพิจารณา และถ้า เป็นไปได้เรื่องที่เลยถึงขนาดส่งเด็กไปเข้าสถานแรกรับอะไรต่ออะไรนี้ อันนั้นเด็กจะกลายเป็นพลเมืองชั้นสองเลย ขาดเสรีภาพโดยสิ้นเชิงเลย ถ้ามาตรานี้ยังอยู่แล้วเขียนข้างบนไว้ กว้าง ๆ ไม่ปลอดภัย ผมเป็นพนักงานตำรวจนักเรียนนี่พอใจเด็กพลศึกษาคนไหน ๓ หุ่ไม่กลับบ้าน ผมเตือน ๒ หน เสร็จผมจะบอกให้ ให้ดี เด็กนี้เขาเป็นมนุษย์ที่มีเสรีภาพ สถานีโปรดพิจารณาให้ดี กรรมาธิการด้วย อำนาจข้างหลังนี้มหาศาลและขึ้นต้นหลวม อันตรายที่สุด ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ท่านกรรมาธิการ มาตรา ๖๓ ท่านกรรมาธิการยอม คงไว้ตามร่างเดิม ท่านสมาชิกฯ ไม่ต้องขอมตินะครับ มาตรา ๖๔ เสร็จแล้ว เชิญท่านเลขาฯ ต่อกับ เดียวครับท่านเลขาฯ ท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช มาตรา ๖๔ ต้องยืนยันให้ได้มี
 บันทึกว่าเห็นด้วยที่กรรมการคัดออก มาตรา ๖๓ ไม่เห็นด้วยที่กรรมการเพิ่ม
 มาตรา ๖๔ เห็นด้วยที่กรรมการตัด ต้องเขียนให้ชัด เพราะเดี๋ยวกลับไปร่างเดิมแล้วจะมี
 ปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๖๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ผม มนตรี
 กรรมการ ผมสงวนความเห็นเอาไว้ ผมว่าเกี่ยวพันกันหลายมาตรา ผมจะพูดรวบรัดที่สุด
 แต่เป็นเรื่องสำคัญ หมวดนี้เป็นหมวดระทึกขวัญเด็กมาก

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานฯ ครับ ครุญ์ครับ
 ขออภัยนิดเดียว ผมมาที่เดียวท่านประธานฯ ผมหารือท่านประธานฯ ผมอยากเห็น
 ประสิทธิภาพการทำงานของเรามากกว่าอาทิตย์หน้าผมไปดูห้องประชุมแล้วอาทิตย์หน้า
 ห้องประชุมวันจันทร์ก็ว่าง วันอังคารก็ว่าง เรานัดประชุมอาทิตย์หน้าพิเศษสัก ๑ วันได้ไหม
 การพิจารณาของเราจะได้เต็มที่เลย ผมไม่เห็นเหตุผลหรือจะหยุดอาทิตย์หน้าทั้ง ๕ วัน
 เราไม่ต้องทำงาน ถ้าติดๆ พอดี สุกๆ เห็นด้วย เพราะว่าติดของสภาผู้แทนฯ
 แต่จันทร์ อังคาร ห้องประชุมว่าง นัดพิเศษให้พวกผมประชุมได้อีกสัก ๑ วันได้ไหม
 ผมอยากเห็นการทำงานเรามีประสิทธิภาพ คือทำงานเต็มที่ไม่ต้องเร่งรัด เพราะฉะนั้นขอว่า
 ท่านช่วยนัดประชุมให้พวกผมได้ประชุมกัน ๑ วัน อาทิตย์หน้า วันจันทร์หรือวันอังคารก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเกษมครับ ขอบคุณครับที่เสนอ แต่เราอยู่ระหว่างการพิจารณา

กฎหมาย เอาอย่างนี้ว่า ผมจะหารือท่านประธานวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่ง เพราะท่านประธานฯ กับผมได้ปรึกษากันเมื่อเช้านี้แล้วว่า ขอเลื่อนไปวันจันทร์ที่ ๒ กับที่ ๓

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : คืออย่างนี้ท่านประธานฯ แล้ว ประสิทธิภาพการประชุมเราจะต่ำ ถ้ามีเวลาให้พวกเราประชุมอาทิตย์หน้าอีก ๑ ครั้งนี้ เราทำงานไม่ต้องเร่งรัดเลย อภิปรายได้เต็มที่เลย ผมไปเช็กห้องประชุม ผมกลัวว่า ห้องประชุมไม่ว่าง ผมไปเช็กแล้วห้องประชุมว่าง ท่านกรรณนัฏพวงผมด้วยไหม พวกผม อยากประชุม นัดพวกผมให้มาประชุมวันจันทร์หรือวันอังคารก็ได้ อยู่ที่ดุลพินิจของ ท่านประธานฯ ที่นั่งอยู่ข้างบนแหละ ถ้าท่านเห็นว่าการประชุมพวกผมอยากจะมี ประสิทธิภาพนัก ขอร้องให้ท่านนัดประชุมให้พวกผมสักครั้งหนึ่งเถอะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวจะพิจารณา ท่านณรงค์ นุ่นทอง ท่านมนตรีเดี่ยวเดี่ยว ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมไม่อยากประท้วง จะประท้วงด้วยคำพูด ไม่ได้ประท้วงด้วยการแสดง ในขณะที่กำลังพิจารณากฎหมาย ท่านประธานฯ ไม่ควรจะ อนุญาตให้หยิบเรื่องอื่นขึ้นมาปรึกษา ต้องรอให้เขาจบเสียก่อน นี่ก็ยังไม่กี่มาตรา เดี่ยวจะจบ แล้ว ถ้าอยากกลับบ้านก็ให้จบกฎหมายนี้แล้วก็กลับ สัปดาห์หน้าจะเสนอนัดประชุมอะไร ทุกวันผมก็ยินดีทั้งนั้นแหละ แต่ว่าอย่าให้หารือขึ้นมาทะเลกลางปล้องในขณะที่กำลัง พิจารณาอยู่ อย่างนี้ไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านณรงค์ครับ เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ ผมจบคำว่าระทึกขวัญเมื่อก็ ผมต่อเลยนะครับ คือผมสงวนไว้กับคุณหมอหลายคนเลย ๖ คน ผมไม่ต้องอ่านชื่อ ผมสงวนตั้งแต่มาตรา ๖๖ ผมตัดออกหมด คืออย่างนี้ ท่านประธานฯ ผมสรุปสั้น ๆ ก็คือปกติแล้วเมื่อที่ท่านไต่ขออนุญาตเอ่ยนามบอกว่า มีหมวดนี้ขึ้นมาเพราะว่านักเรียนตีกันอะไรต่าง ๆ จริง ๆ แล้วท่านไปดูหมวด ๔ หน้า ๑๘

๑๖๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

สรุบท ๖๘/๓

มาตรา ๔๐ นี้เขาพูดถึงเด็กที่เสี่ยงต่อกระทำความผิด เข้าหมดเลย เด็กที่เสี่ยงต่อกระทำความผิดนี้ ความหมายก็อยู่ในคำนิยาม ก็คือเป็นเด็กที่อยู่ในสถานที่อะไรต่าง ๆ ผมไม่ต้องลงรายละเอียด เข้าหมดตรงนั้นถือว่าเสี่ยงต่อกระทำความผิดกฎหมาย แต่มาตรานี้ที่ผมตัดออกเพื่อให้สอดคล้องว่าเด็กนักเรียนที่กระทำตัวผิดระเบียบของโรงเรียนนี้ไม่ได้เสี่ยงกระทำความผิดกฎหมายอะไร แต่ละโรงเรียนมีระเบียบไม่เหมือนกัน ผมตัดมาตรา ๖๖ ออก เพราะว่าเป็นเรื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไปสั่งให้โรงเรียนเขาลงโทษเด็ก และก็ต้องมีมาร่วมปรึกษาสัญญาด้วยว่าจะต้องอบรมสั่งสอนนักเรียน นักศึกษานั้นไม่ให้ฝ่าฝืนอีก ผมตัดมาตรา ๖๖ เพราะผมถือว่าจริง ๆ แล้วเด็กนักเรียนที่ทำผิดระเบียบของโรงเรียนนี้เขาไม่ได้ทำความผิดกฎหมาย อันที่ ๑ เขาไม่ใช่เด็กเสี่ยงกระทำความผิด ผมจะเปรียบเทียบว่าเด็กอายุ ๑๔ ปี ซึ่งกระทำความผิดแล้วในประมวลกฎหมายอาญา ศาลก็จะส่งตัวเข้าในสถานสงเคราะห์.....

- ๖๘/๑

ลำดับ ๕ ตั้งแต่เรียกมาเดือน ทำทัณฑ์บนอะไรต่าง ๆ นั้นกระทำความผิดแล้ว แต่ต้อง
สังเกตดี ๆ นะครับ เด็กในที่นี่คือเด็กที่อายุแรกเกิดถึง ๑๘ ปี ก็หมายความว่าต่ำกว่า ๑๘ ปี
ถ้าทำผิดระเบียบของโรงเรียนก็โดนให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ คือหลายท่านที่สงวนไว้
ก็คือ ผมตัดตั้งแต่มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ หหมดเลยครับ มาตรา ๖๗ ก็ทำผิด
ครั้งที่ ๓ มาตรา ๖๘ ก็ทำผิดครั้งที่ ๔ นี่ก็เกี่ยวข้องกับเอาเด็กไปอยู่ในสถานแรกรับ
สถานสงเคราะห์หหมดเลยครับ แล้วทีนี้สิ่งที่เราเป็นห่วงอีกอันหนึ่งก็คุยมกเหลือเกินว่า
ความประพฤติของนักเรียนถ้าผิดระเบียบของโรงเรียน หรือไม่ผิดระเบียบของโรงเรียน
บางที่เป็นดุลพินิจเหมือนกัน โรงเรียนแต่ละโรงเรียนระเบียบไม่เหมือนกัน เจอนั่งหน้าห้อง
โรงเรียนเขาบอกว่ามีระเบียบว่าห้ามนั่งหน้าห้อง เกิดทุ่มหนึ่ง ๒ ทุ่ม กินข้าวเสร็จมานั่งคุย
กับเพื่อน ๆ หนูทำผิด ๓ ครั้งแล้วนะ เลิกเอาหนูจะไปกับพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนหรือว่า
หนูจะไปส่งสถานสงเคราะห์ให้เลือก นี่คือนี่ที่จะเกิดอะไรอีกมากมาย แล้วไม่ใช่เฉพาะเด็ก
ในกรุงเทพฯ ร้าง พ.ร.บ. นี้คุมถึงทั่วประเทศ แล้วผมสรุปสุดท้ายว่า ๒ มาตรฐาน คือเด็ก
ที่ไม่ได้เป็นนักเรียนเขาไม่ต้องมาเจอระเบียบของโรงเรียนคุมที่จะเจออำนาจของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ แต่ถ้าเป็นเด็กที่เรียนหนังสือต้องมาถูกระเบียบความประพฤติของโรงเรียนคุม
เมื่อทำไม่ได้ถูกอำนาจของเจ้าหน้าที่ ผมบอกแล้วนะครับว่าถึงส่งสถานสงเคราะห์ ทีนี้ถ้าเกิด
ว่าเด็กนักเรียนประพฤตินเลียงต่อการกระทำความผิด เขาโดนเหมือนกันครับ กับเด็กที่
ไม่ได้เรียนหนังสือโดนเหมือนกันครับ นี่คือการเขียนกฎหมายที่ ๒ มาตรฐาน จริง ๆ แล้ว
ควรจะให้อำนาจของครูบาอาจารย์ ซึ่งกรรมาธิการก็เอามาตรา ๖๕ ไว้ มาตรา ๖๕ ไว้เป็น
เรื่องการประสานงานกับครูบาอาจารย์เป็นการร่วมมือกันแท้ ๆ เลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเตือนใจ ดีเทศน์ ครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพค่ะ
ในหมวด ๗ นี้ทางคณะกรรมการได้รับข้อเสนอ ข้อคิดเห็นจากเครือข่ายองค์กรที่ทำงาน
ด้านเด็กในภาคเหนือให้ความเห็นต่อหมวดนี้ทั้งหมวดว่า เป็นหมวดที่ควบคุมและถัดรอน
สิทธิเสรีภาพของเด็ก ไม่ควรมีปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าชื่อของ
หมวดเป็นเรื่องของการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา แต่เนื้อหาสาระ

กลับเป็นการควบคุมเสรีภาพทั้งของนักเรียนเอง และทั้งผู้ปกครองด้วย ขอเรียน
ท่านประธานฯ กรุณาดูในมาตรา ๖๗ ถ้านักเรียนหรือนักศึกษาทำความผิดเป็นครั้งที่ ๓
เดือดร้อนถึงผู้ปกครองแล้วละ ถ้าผู้ปกครองไม่มาหรือไม่ให้สัญญาว่าจะอบรมสั่งสอน
หรือว่าผู้ปกครองจะต้องถูกเรียกมาว่ากล่าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์บน ดิฉันได้พบกับพ่อแม่
ผู้ปกครองที่เป็นเกษตรกรในอำเภอรอบนอกนะคะ เขาอาจจะกำลังเกี่ยวข้าว ปลูกข้าว ติข้าว
อยู่ในอำเภอรอบนอก หรืออาจจะอยู่ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ แต่ถูกไปทำผิดที่
กรุงเทพฯ หรือในตัวจังหวัดพ่อแม่ถูกเรียกมา แล้วก็ยังจะต้องถูกเรียกมาว่ากล่าวตักเตือน
ให้ได้รับความอับอายอีก พ่อแม่อาจจะไม่มีเงินค่ารถที่จะเดินทางมา มีความผิดแล้ว อันนี้
ในมาตรา ๖๗ ดิฉันจึงขอเสนอให้ตัดออกรวมทั้งมาตรา ๖๖ ด้วย และพอมตรา ๖๘
พอทำความผิดเป็นครั้งที่ ๔ ผู้ปกครองยิ่งเดือดร้อนหนักเข้าไปอีก ถ้าไม่ยอมทำทัณฑ์บน
โรงเรียนหรือสถานศึกษาอาจจะส่งตัวเด็กไปยังผู้ปกครองสวัสดิภาพได้อีก ดังนั้นทั้ง
๒ มาตราที่ดิฉันเสนอให้ตัดทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองมาก
แล้วคำว่าผิดครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ เอาอะไรมาเป็นเกณฑ์ เช่น สมมุติว่า
เด็กที่เรียนหนังสือในโรงเรียนนั้น ๖ ปี ทำความผิดครั้งที่ ๑ ถูกบันทึกไว้ ครั้งที่ ๒
ถูกบันทึกอีก ครั้งที่ ๓ ถูกบันทึกอีก แล้วไม่มีการให้อภัยกันเลยหรืออย่างไรคะ ประวัติ
ของนักเรียนนั้นจะต้องเสื่อมเสียตลอดไปหรืออย่างไร ดิฉันจึงเสนอให้ตัดในมาตรา ๖๖
มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ ซึ่งวัตถุประสงค์หลักจริง ๆ ก็อยากให้ตัดทั้งหมด แต่ว่าเพื่อการ
ประนีประนอมก็เสนอให้ตัดใน ๓ มาตรานี้ก่อนคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณประทีป อึ้งทรงธรรม ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมาธิการ) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ดิฉันเองคิดว่าเหตุผลในการที่ตัดมาตรา ๖๖ ท่านประธานฯ ถ้าหากว่าเรามาดูมาตรา ๖๕ ครอบคลุมหมดแล้วเพราะว่านี้ได้ระบุไว้ว่า นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และมีอำนาจนำตัวไปมอบแก่ผู้บริหาร โรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้นก็ดำเนินการสอบถามและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้ จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้ และเมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนอีกชั้นหนึ่ง ในนั้นก็เหมือนกัน ซ้ำกันอีก แล้วการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่อการอบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖๖ นี้ก็ไปซ้ำอีกค่ะ จริง ๆ แล้วไม่มีความจำเป็นเลยที่จะต้องมีมาตราที่มีกฎหมายซ้ำไปซ้ำมา ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอมาลินีครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันคิดว่าถ้าอ่านมาตรา ๖๕ ชัดเจนแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องไปพูดในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ อีกแล้ว ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากชี้แจงครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ได้ฟังอธิบายของผู้สงวนคำแปรญัตติก็เข้าใจชัดเจนตามมาตรา ๖๕ ท่านประธานฯ ครับ ที่นี้มาตรา ๖๕ ที่ผ่านมานี้จะเห็นได้ชัดว่ามีหลักปฏิบัติอยู่ ๒ หลักด้วยกัน คือ ๒ หลักนี้ก็

เป็นจริงดังที่เสียงข้างน้อยได้อภิปรายเอาไว้ หลักที่ ๑ ก็คือว่า เป็นหลักที่กำหนดอยู่ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๖๕ ก็คือการลงโทษนักเรียนนักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรเพื่ออบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด รัฐมนตรีจะกำหนดอะไรมากมายมหาศาลก็ได้ อันนี้ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ อยู่ในมาตรา ๖๕ เช่นกันในวรรคสองเขียนในเรื่องนี้ว่าการอบรมสั่งสอนเมื่ออบรมแล้วให้แจ้งผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนเด็กอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งก็เป็นถ้อยคำเดียวกับมาตรา ๖๖ ฉะนั้นความเห็นของกรรมการพิจารณาหรือแล้วเราเห็นด้วยครับว่า มาตรา ๖๖ ถึงมาตรา ๖๘ เห็นพ้องต้องกับเสียงข้างน้อยขอให้คัดออก ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการฯ ยอมให้คัดออกนะครับ ท่านแก้วสรรไม่ได้สงวนไว้ นะครับ ยกมือให้ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ คณะกรรมการคัดออก มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมการ) : ท่านประธานฯ คะ ดิฉันเองที่ขอสงวนตรงนี้ในมาตรา ๖๕ (๓) เพิ่มนิคเดียวคะ แต่จะมีคุณค่าและมีความหมายมากสำหรับเด็กแล้วก็ผู้ปกครอง โดยดิฉันได้เสนอว่า จาก (๓) “ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในเรื่องการอบรมและสั่งสอนนักเรียนหรือนักศึกษา” ดิฉันเติมไปว่า “ให้คำแนะนำหรือจัดให้มีการอบรม”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประทีป ขอถ้อยนิคเดียว ท่านสมพร คำขึ้น ประท้วงหรืออะไร เชิญท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมไม่ได้
 ประท้วงท่านประธานฯ นะครับ แต่ผมเห็นว่าร่างนี้นะครับท่านประธานฯ ผมไม่ได้ไป
 แปรญัตติก็เนื่องจากว่ามาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ ที่ว่าตั้งแต่มาตรา ๖๖
 เป็นต้นไป กรรมการยังไม่ได้ตัดออก แต่ว่ามาตัดตรงนี้ตรงที่พิจารณาวาระ ๒ นี้ครับ
 เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ก็ต้องให้สิทธิพวกกระผมด้วยว่าที่ยังเห็นด้วยกับร่างเดิม
 ผมอาจจะไม่เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างน้อย แต่ว่าไม่มีการแก้ไข ไม่ใช่ผมอภิปราย
 ไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นท่านประธานฯ ก็ต้องถามแต่ละมาตราไปก่อนที่ไม่มีการแก้ไขว่า
 ผู้ใดเห็นด้วยกับร่างเดิมด้วย ท่านประธานฯ ครับ อย่างผมนี้ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมเพราะ
 ผมอาจจะมีเหตุผลในใจว่า มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ อะไรพวกนี้เป็นมาตราที่ส่งเสริมให้
 นักเรียน นักศึกษามีระเบียบวินัย ให้สังคมมีระเบียบวินัย อันนี้ผมก็ไม่มีสิทธิอภิปราย
 เพราะว่าไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านประธานฯ ได้กรุณาทบทวนอีก
 สักครั้งนะครับ ให้สิทธิสมาชิกฯ ที่ไม่ได้แปรญัตติหรือไม่ได้สงวนความเห็นไว้ว่าจะ
 เห็นด้วยกับร่างเดิมไหมครับ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณท่านสมพรครับ พอดีเมื่อก็ผมให้ท่านเลขาฯ อ่านเร็วไปนิดหนึ่ง เดียวท่านประทับครับ อยู่ระหว่างอภิปรายมาตรา ๖๕ ผมขออนุญาตว่า มาตรา ๖๕ มีผู้สงวนความเห็นเพียง ๒ ท่าน ให้ผมลงมติในมาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๖๘ ก่อนได้ไหมครับ ท่านประทับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมาธิการ) : ได้ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนั่งก่อนครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ตั้งแต่มาตรา ๖๖ ถึงมาตรา ๖๘ เนื่องจากกรรมาธิการเห็นด้วยให้มีการแก้ไขคือตัดออกใช้ใหม่ครับ ฉะนั้นผมก็จะถามมติที่ประชุมว่าเห็นควรแก้ไขตามกรรมาธิการ คือกรรมาธิการแก้ไขคือ ตัดออกและหรือจะคงร่างเดิมไว้ ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากมาตรา ๖๖ ถึงมาตรา ๖๘ กรรมาธิการมีการแก้ไข ผมจะขอใช้มติร่วมกัน ข้อความเหมือนกันที่เสนอเป็นมติครั้งเดียวเลยได้ไหม ที่ละมาตราไม่เสียเวลามากครับ มาตรา ๖๖ ก่อนเลยนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขคือตัดออกกุด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกุด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ มาตรา ๖๖ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากเห็นด้วยให้ตัดออก คือแก้ไขตามกรรมาธิการ ต่อไปมาตรา ๖๗ ผมก็จะถามเช่นเดียวกัน ท่านสมาชิกฯ ท่านใด ท่านสมาชิกฯ รอท่านอาจารย์จอหนารืออะไรครับ

นายจอห์น อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อตัดมาตรา ๖๖ ออกแล้ว ผมเข้าใจว่ามาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับอาจารย์จอหนารือครับ ผมดำเนินการต่อครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขตามกรรมาธิการคือตัดออกขอให้กุด เห็นด้วย

ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรให้คงร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนน
มาตรา ๖๗ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นด้วยตามกรรมาธิการคือให้ตัดออกเสียงข้างมาก
นะครับ ต่อไปมาตรา ๖๘ ก็เช่นเดียวกัน มีการแก้ไขให้ตัดออก สมจะถามมติที่ประชุมว่า
ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นให้แก้ไขตามกรรมาธิการกด เห็นด้วย ท่านเสรี เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
มาตรา ๖๘ ยังไม่ได้พิจารณาเลยไม่ใช่หรือครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พิจารณาอภิปรายรวมไปแล้วครับ เขาเสนอตัดออกเช่นเดียวกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : คืออย่างนี้ท่านประธานฯ
ครับ ด้วยความเคารพ ผมอยากให้เร็วเหมือนกัน แต่ระบบที่เขาสร้างขึ้น มา เขาให้ผู้ปกครอง
กับพ่อแม่ ผมไม่ได้อภิปรายนะครับ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗
มาตรา ๖๘ โอ.เค. เป็นระบบเดียวกัน แต่พอมาตรา ๖๘ ขึ้นมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : รออยู่ครับ ผมขอถามมติมาตรา ๖๘ ก่อนนะครับท่านเสรี
ท่านสมาชิกฯ ผมจะถามมติเลยนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของ
กรรมาธิการคือตัดออกเช่นเดียวกับมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ
ท่านใดที่เห็นคงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ
ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติที่ประชุมเสียงข้างมากเห็นตามกรรมาธิการนะครับ ต่อไปเป็นมาตรา ๖๕ นะครับ ท่านประทีป อึ้งทรงธรรม เป็นผู้สงวนความเห็นไว้ เชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ดิฉันได้ค้างเอาไว้ว่า เหตุผลของการที่จะเสนอให้มีการใส่คำว่า “หรือจัดให้มีการอบรมแก่ผู้ปกครอง” ในเรื่องของการอบรมและสั่งสอนเด็ก นักเรียนและนักศึกษา คือดิฉันคิดว่ายุคสมัยนี้เปลี่ยนไป แต่ผู้ปกครองเองที่เราเติบโตขึ้นมาเราเคยเป็นเด็ก แต่เรายังเอาความรู้สึกลับแบบในสมัยของเรามาดูแลเด็กในสมัยนี้ ซึ่งยุคสมัยเปลี่ยนไปแล้ว เราไม่ทันเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้น เมื่อเด็กเองกับผู้ปกครองเองไม่สามารถที่จะสื่อสารกันได้ ในความคิดของเด็ก ๆ เขาเป็นอย่างไร ผู้ปกครองอาจจะไม่เข้าใจ ดังนั้นก็ถึงนำไปสู่การเกิดปัญหา ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะมีหลักสูตรในการที่จะให้ความรู้กับผู้ปกครองที่เด็กนี้เริ่มที่จะมีปัญหาเราสามารถที่จะให้ผู้ปกครองเข้ามา แล้วมาให้การอบรมกับเขาให้ความรู้กับเขา เพื่อเขาจะมีวิธีพูดกับเด็ก มีวิธีปฏิบัติกับเด็กที่ถูกต้องเหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาของเด็กในแต่ละวัย ซึ่งดิฉันเห็นว่าในสังคมไทยขาด ในสังคมไทยคิดว่าพ่อแม่ต้องรู้ หรือว่าพ่อแม่ก็คิดว่าเด็กเองต้องเชื่อพ่อแม่ แต่เราไม่ได้เข้าใจเลยว่าเรามีช่องว่างระหว่างวัย เด็กเขามีเหตุผลของเขา ผู้ใหญ่เองก็มีเหตุผลของผู้ใหญ่เองในแบบเดิม ๆ ในสมัยเดิมที่ตัวเองเป็นเด็ก เพราะฉะนั้นรัฐเองน่าจะจะมีการปรับกระบวนการให้คน ๒ เจนเนอเรชั่น (Generation) คือ ๒ วัย คือวัยพ่อแม่กับวัยเด็กเขาสามารถที่จะเข้ามาเข้าใจกัน เพราะเด็กที่เกิดปัญหาหลาย ๆ เรื่อง ท่านไปดูเดอะคัง เกิดมาจากครอบครัวทั้งสิ้น เกิดมาจากการที่พ่อแม่ไม่เข้าใจ เกิดจากการไม่สามารถจะสื่อสารในครอบครัวได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นดิฉันกับท่าน ส.ว. เตือนใจ ซึ่งเราเป็นผู้หญิงเราเข้าใจแต่ผู้ชายเองก็เข้าใจมาก แต่เราขาดหลักเราขาดความรู้ องค์กรความรู้ที่จะทำให้ผู้ปกครองได้เข้าใจ เราไม่มีหลักสูตรพ่อแม่ แต่เราต้องเป็นพ่อแม่ เพราะเราแอสซุ่ม (Assume) เราเข้าใจเอาว่าคนเป็นพ่อแม่จะต้องเข้าใจลูก ไม่ใช่ค่ะ ยุคสมัยเปลี่ยนแต่เราจำเป็นเหลือเกินเราเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ใครเป็นพ่อแม่ได้ก็ควรจะอบรมสั่งสอนลูกเองได้ ไม่ใช่ นะคะ ถ้าหากว่าเราเองจะทำให้ลูกหลานเรามีประสิทธิภาพที่ดี มีคุณภาพที่ดี เราต้องมี

๑๗๑

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ศรีอนงค์ ๗๒/๒

หลักสูตรพ่อแม่ ต้องมีโรงเรียนพ่อแม่ ต้องมีการอบรมพ่อแม่ เพื่อให้พ่อแม่เป็นพ่อแม่ที่สามารถจะเลี้ยงลูกได้อย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพค่ะ ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการตอบ ความเห็นของเดือนใจ คงตรงกันนะครับ เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ก็คงไม่ได้แย้งท่านเดือนใจตอบ เพราะว่าในเอกสารบอกมีเพียงผู้สงวนเพียงท่านเดียว คือท่านประทีปนะครับ ผมคิดอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ด้วยความเคารพต่อทางครูประทีป คือถ้าท่านสมาชิกฯ หันไปดูมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๓ นี้เพิ่งผ่านการประชุมของเราและที่ประชุมก็รับรองไป มาตรา ๖๓ พุดเช่นนี้ครับ ว่าโรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษา นี่ประเด็นที่ ๑ ให้การฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครองเพื่ออะไรครับ เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม คือความมาตรา ๖๓ กว้างมหาศาล แต่พอท่านไปใส่เพียงว่าหรือจัดให้มีการอบรมแก่ผู้ปกครองและการอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เอาจริง ขอยืนยันว่าที่กรรมการพิจารณาครบถ้วนสมบูรณ์แล้วครับ ยืนยันครับ ขอบคุณครับ

- ๗๓/๑

๑๗๒

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ศก. ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการ มาตรา ๗๐ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวัลลภชี้แจงก่อนครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ เราตัดออกไปแล้ว ทีนี้เมื่อมาตัดมาตรา ๗๐ มีคาไว้อย่างนี้นะครับ ก็จะมีปัญหาค่อนข้างมาก ผมเองเข้าใจประเด็นว่าท่านมนตรีก็คงรู้ว่าสืบเนื่องกัน ทีนี้ในแง่หลักกฎหมายเมื่อมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ ตัดทิ้งไปตามนี้ มาตรา ๗๐ ในส่วนที่มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ คงต้องตัดทิ้งไปด้วย แต่มาตรา ๖๕ เราเขียนเอาไว้ก็จะต้องยื่นเอาไว้อย่างนั้น แต่ท่านลองพิจารณาดูนะครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอาจารย์แก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสร อติโพธิ ขอเรียนหารือกรรมการนะครับ ในความเห็นผม มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ คงไม่ต้องมีไว้อีกนะครับ ส่วนที่ว่าถ้าเด็กทำผิดตามมาตรา ๖๔ และเราต้องการจัดการตามมาตรา ๖๕ จะว่าอย่างไร ความในมาตรา ๖๕ ชัดอยู่แล้วว่าถ้ามีฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบ เรื่องก็เดินไปเรื่อย เพราะฉะนั้นในเมื่อเหลือมาตรการเดียวคือมาตรา ๖๕ เท่านั้น ความจำเป็นจะต้องมาแยกแยะในมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ ก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป แล้วแต่ท่านกรรมการนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการยืนยันไหมครับ

๑๗๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ศุภลักษณ์ ๗๓/๒

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาต
ยืนยันตามอาจารย์แก้วสรรคร์ ขอบคุณด้วยครับ ก็ตัดมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ ครับ
แต่มติต้องโหวตไปที่ละมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็คงจะต้องถามมตินะครับ มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข
ท่านสมาชิก ท่านใดที่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการกด เห็นด้วย
ท่านสมาชิก ที่เห็นว่าคงร่างเดิมไว้กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิก ลงคะแนนครับ
ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ เชิญท่าน
เลขาธิการ มาตรา ๗๑ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗๑
คณะกรรมการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอถามมติด้อยละนะครับ มาตรา ๗๑ เช่นเดียวกันนะครับ
เพราะว่ามีการแก้ไข ท่านสมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการกด
เห็นด้วย ท่านสมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิก
ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๘๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน)

- ๗๔/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครั้น สมาชิกฯ เสี่ยงข้างมากเห็นด้วยกับการตัดออกของกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมงง ๆ กับกรรมาธิการนะครับท่านประธานฯ คือถ้าลงมติไม่เป็นไร ข้อแรกนะครับ ถ้าหากว่ามาตรา ๖๔ ทำผิดจะลงโทษอะไร พรรคสองไปลงมติดังให้ตัดออกหมด พรรคสองเป็นเรื่องการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ลักษณะใดที่เป็นความประพฤติเสียหายอย่างร้ายแรงให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็คือมีกฎกระทรวงต่างหาก และสมาชิกฯ ก็มาลงว่าลงมติดัดหมดเลยนะครับ ผมว่ากรรมาธิการแก้แล้วควรจะค่อย ๆ นะครับ เพราะว่าเสียหายจริง ๆ ท่านดูจริงไหมครับที่ผมพูด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ เดี่ยวขอไว้เป็นการพิจารณาในมาตราอื่นก่อนถ้าโยงกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ เราต้องพูดด้วยเหตุว่าถ้าไปมาตราอื่น ๆ แล้วมาตรานี้เรากำลังพิจารณาอยู่ท่านจะข้ามไปได้หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านทักษิณมาตรา ๗๑ ใช้ไหมครับ หรือมาตราไหนครับ เราลงมติก่อน ๒ มาตรา เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงก่อนครับ เชิญท่านวัลลภประธานคณะกรรมาธิการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ประเด็นที่ท่านเสรีท้วงติงอยู่ในวรรคสองของมาตรา ๗๑ ว่าถ้าเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ ในลักษณะที่ผิดกฎหมายร้ายแรง ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อันนี้คือประเด็นที่ท่านท้วงติง ถ้าเราผ่านไปแล้วจะมีปัญหาได้ ก็ขอเรียนอย่างนี้ครับ เราเถียงกันมากเรื่องพฤติกรรมที่ร้ายแรงนี้คืออะไร ส่วนใหญ่ก็เป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายทั้งนั้น นั่นเราเห็นว่าถ้าผิดกฎหมายอาญา

ก็ว่าไปตามกฎหมายอาญาอยู่แล้วถ้าทำผิดกฎหมาย ที่นี้ถ้าอะไรที่ยังไม่เข้าข่ายผิดกฎหมายเราก็นำไปใช้มาตรา ๖๕ เพราะว่าระเบียบรัฐมนตรีกำหนดเขาจะกำหนดเป็นขั้นตอนดังนี้ครับ
ที่ผมทราบมาคือ

๑. เรียกมาตักเตือน

๒. ทำข้อบันทึกร่วมกัน อันนี้หมายถึงตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้เลย

นะครับ

๓. เรียกผู้ปกครองมาแนะนำตักเตือน

๔. ให้ผู้ปกครองภาคทัณฑ์

๕. อาจจะย้ายสถานที่เรียกให้ใหม่ อันนี้เป็นระเบียบที่เขาปกครองกันอยู่
แต่ถ้าผิด ผิดพฤติกรรมในเชิงผิดกฎหมายหรืออาญาก็ปฏิบัติตามกฎหมายนั้น เช่นเด็ก
ไปข่มขืนคนอื่น พฤติกรรมอย่างนี้เขาติดคุกอยู่แล้วตามกฎหมายเหล่านั้น ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ ก็คงตัดไปก็ไม่เสียหายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
คือถ้าเด็กทำผิดมาตรา ๖๔ ถ้าตามที่เราลงมติมาจนบัดนี้ก็ต้องถูกปฏิบัติตามมาตรา ๖๕
ก็คือสอบถาม อบรม สั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบ ไม่ว่าจะเป็นครั้งที่ ๑, ๒, ๓, ๔
แต่เราได้ลงมติไปไว้เราตัดไปเลยว่า มาตรา ๖๖ บอกครั้งที่ ๒, ๓, ๔ พวกนี้จะเลยเถิด
ไปถึงขั้นเข้าส่งสถานแรกรับอะไรโน้น เราตัดออกหมดนะครับ เมื่อตัดอันนี้ก็หมายความว่า
ถ้าเด็กทำผิดไม่ว่ากี่ครั้งก็แล้วแต่ก็ไปมาตรา ๖๔ เพราะฉะนั้นการตัดมาตรา ๗๐ ออก
ความหมายก็คือว่า ในเมื่อมีมาตรการเดียวก็ไม่ต้องบอกว่าต้องลงไว้ เพราะมาตรา ๗๐ เอาไว้
ให้เลือกระหว่างมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๖๘ แต่ในเมื่อมาตรา ๖๖ ถึง
มาตรา ๖๘ ไม่มีก็เกม ในทำนองเดียวกันมาตรา ๗๑ ความเดิมที่เขาคิดไว้ เขาบอกว่า
ถ้าพฤติการณ์ร้ายแรงอย่าอบรมสั่งสอนให้โคดไปใช้มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘
ให้สั่งลงโทษเลยหรือไม่ก็ไปอีกทางเลย แต่ที่นี้ในเมื่อเราไม่มีมาตรการลงโทษอย่างอื่นอีก
ก็ไม่มีทางเลือกเป็นจำต้องกำหนดพฤติกรรมอะไร ร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ก็ต้องตัดทิ้งวรรค
จะคงวรรคสองไว้เลย ๆ บอกว่าถ้าทำผิดร้ายแรงหรือไม่ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ตามว่า

ถ้าร้ายแรงแล้วทำอะไรได้ คำตอบก็ไปมาตรา ๖๕ อยู่ดี เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่เราลงมติไป
ตัดหมดทั้ง ๒ มาตราก็ถูกต้องแล้ว ในเมื่อมีมาตรการเดียว ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพร คำชื่น ครับ มาตรา ๗๑ นะครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพร คำชื่น
สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมก็เห็นด้วยกับท่านเสรีนะครับ
ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๗๑ วรรคสองนั้นเราต้องคงไว้ เพราะว่าโทษที่กำหนด
ในกฎกระทรวงนั้นมันต้องมีครับ มีอยู่แล้วครับไม่ใช่จะไปหมายถึงว่าที่กำหนด
ในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ ไม่ใช่ครับ คือนั้นเป็นเรื่องที่ร้ายแรงหรือเรื่องที่จะ
เล็ดจากการกำหนดโทษไว้ในมาตรา ๖๔ แต่ว่าโทษร้ายแรงที่กำหนดในกฎกระทรวง
ย่อมมีครับ ท่านประธานฯ ครับ -----

- ๗๕/๑

๑๗๓

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

สัริวรรณ ๗๕/๑

เพราะฉะนั้นมาตรา ๗๑ พรรคสองพบว่า ควรจะคงไว้ พรรคหนึ่งนั้นก็ไม่มีอะไร
มาตรา ๗๐ ผมไม่คิดใจ แต่มาตรา ๗๐ พรรคสองควรจะคงไว้ เพื่อความรอบคอบ
ความรัดกุมของกฎหมายที่เราได้ตราไปในครั้งนี้ ฉะนั้นกรรมการก็อย่าไปรีบด่วน
เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างน้อยหรือผู้ที่สงวนความเห็นให้ตัดออก โดยอาจจะไม่
พิจารณาให้รัดกุม เพราะผมคิดว่าที่ผ่านมานั้นในขั้นกรรมการก็ได้ประชุม ได้พิจารณา
กันแล้ว แล้วมีผู้สงวนก็ว่ากันแล้วยังคงไว้ว่าไม่มีการแก้ไข แต่พอมาในชั้นวาระที่ ๒
ในชั้นวุฒิสภานี้ มีการพูดจากันไปไม่เท่าไร กรรมการก็ไปยอมตามผู้สงวนไปเสียแล้ว
คือตัดออกครับ อันนี้ผมคิดว่าเหตุผลก็อาจจะยังมีสิ่งที่เป็นความขัดแย้งกันอยู่ในด้าน
ความคิดของสมาชิกฯ ท่านเสรีได้พูดขึ้นมาผมก็อ่านดูแล้วว่า มีความจำเป็นในมาตรา ๗๑
พรรคสองที่ว่าจะต้องมีอยู่ เพราะว่าในมาตรา ๖๔ นี้เขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
มาตรา ๗๑ พรรคสองนี้ต้องคงไว้ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ยังคิดใจอยู่ ผมไม่เห็นคล้อยตาม
กรรมการและผู้สงวนครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกฯ ยังคิดใจอยู่ครับ ท่านสมาชิกฯ ขอเวลานิดหนึ่ง มาตรา ๗๑
พรรคสอง เพื่อให้เข้าใจตรงกัน คือกรรมการนี้ ผมถามกรรมการก่อนยืนยันว่า
ตัดออกทั้งหมด ไม่ขัดแย้งนะครับ ครับ ต่อไปเชิญท่านสมาชิกฯ ท่านนภินทร เชิญครับ

นายณนินทร ศรีสรรพวงศ์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ในมาตรา ๗๑ พรรคสองนี้ เขาพูดถึงพฤติกรรมที่เสียหายร้ายแรง ซึ่งจะปฏิบัติกับนักเรียน
นักศึกษานั้นอย่างไรให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด การปฏิบัติตามที่กฎกระทรวง
กำหนดนั้นเกินกว่ากฎหมายนี้ไม่ได้ ไม่มีทางปฏิบัติกับนักเรียนเหล่านั้นเกินกว่าที่กฎหมายนี้
กำหนดไว้ได้ เพราะฉะนั้นพรรคสองเขาเขียนขึ้นมาเพื่อที่ว่า ถ้าเป็นพฤติกรรมที่ประพฤ
ติร้ายแรงตามมาตรา ๖๔ นี้ ก็อาจจะให้นำร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ อาจจะใช้มาตรา ๖๘ กระโดด
มาใช้เรื่องของความประพฤติ ครั้งที่ ๔ เลขก็ได้ นี่คือพรรคสองของมาตรา ๗๑ ไม่จำเป็น
ต้องเรียงตามลำดับ ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ เพราะฉะนั้นเมื่อเราตัดมาตรา ๖๖
มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ ออกแล้ว พรรคสองตรงนี้ไม่ต้องมีครับ เพราะนี่คือเงื่อนไขที่กำหนด

ไว้ในกฎกระทรวง เขาต้องการเจตนากำหนดไว้ตรงนี้ครับวรรคสอง ขอขอบคุณครับ
เพราะฉะนั้นที่กรรมการตัดออกทั้งหมดชอบแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติ ท่านณรงค์ นุ่นทอง เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอชี้แจงด้วยครับว่า
มาตรา ๗๑ วรรคสองไม่จำเป็นต้องเอาไว้ที่ตัดออกไปนี้ถูกแล้ว เพราะเหตุว่าในมาตรา ๖๔
เขาเขียนว่า นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา
และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงเขาจะกำหนดไว้ว่า โทษอะไรที่เป็นโทษ
ร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง เพราะฉะนั้นไม่ต้องไว้ตรงนี้ครับ อยู่ในมาตรา ๖๔ อยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมคงไม่ต้องขอมติใหม่ ก็มีความเห็นของ
ท่านเสรีกับท่านสมพรนี้ขัดแย้งอยู่นิดหน่อยน่าจะเข้าใจแล้ว เพราะว่ากรรมการชี้แจงแล้ว
ต่อไปท่านเลขาธิการเชิญต่อครับ มาตรา ๗๒ เลยครับ

๑๗๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

อภิญญา ๗๖/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมทอ้งอยู่แล้ว
ครับ ผมต้องพยายามสั้น ๆ คือมาตรา ๗๒ ผมสงวนไว้ คือด้วยเหตุผลว่าเมื่อสักครู่ที่เราพูดถึง
เด็กนักเรียนใช้ไหมครับ อันนี้พูดกันถั่วรวมกันจริง ๆ หมายถึงผู้ปกครองนะครับ เป็นการ
เข้าไปในเคหสถานหรือยานพาหนะใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่นี้ร่างเดิมเป็นเรื่อง
ระเบียบที่เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา ผมอยากจะแก้ ผมสงวนเข้าไปว่า
น่าจะเป็นเด็กที่มีลักษณะเสี่ยงต่อการกระทำความผิดมากกว่าเพื่อให้มาเป็นมาตรฐาน
เดียวกันกับเด็กที่ไม่ได้เรียนหนังสือนะครับ เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดก็หมายถึง
เด็กที่มีความประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่จะ
ชักนำไปในทางที่ผิดกฎหมายหรือขัดศีลธรรมอันดีงามหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือ
สถานที่อันชักนำให้เกิดความเสียหายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอยู่ในคำนิยามครับ
ผมสงวนอันนี้ต้องการให้ผู้ปกครองของเด็กที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนกับเด็กที่ไม่ได้
เรียนหนังสือเวลาจะถูกเข้าไปเคหสถานมาตรฐานเดียวกันเท่านั้นเอง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ชี้แจงไหมครับ หรือจะขอมตินะครับ กรรมการเชิญครับ
มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่งของคุณมนตรี เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ มาตรา ๗๒
วรรคแรกนี้เป็นการบัญญัติเหมือนกับมาตรา ๓๐ (๑) อันนี้เป็นเรื่องอำนาจที่จะเข้าไป
ในเคหสถานหรือสถานที่ หรือยานพาหนะใด ตรงกับมาตรา ๓๐ (๑) และ (๕) ครับ
ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมคิดว่าอันนั้นมาตรา ๓๐ เป็นเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓
หมวด ๔ แต่มาตรา ๗๒ เป็นเรื่องของหมวด ๗ ครับ การบัญญัตินี้ก็สอดคล้องต้องกัน
กับมาตรา ๓๐ ครับ ขอบคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณ ผมขอถามมติในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่งก่อนนะครับ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่งกรรมาธิการไม่มีการแก้ไขนะครับ จะถามท่านสมาชิกฯ ว่าท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นให้คงไว้ตามร่างเดิม ตามที่คณะกรรมาธิการคงไว้ตามร่างเดิมนะครับ กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนนะครับ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่งนะครับ เห็นตามกรรมาธิการกด เห็นด้วย เห็นตามผู้สงวนกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๘ ไม่เห็นด้วย ๑๓)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครั้นเห็นตามกรรมาธิการ คือคงไว้ตามร่างเดิมเสียงข้างมากนะครับ มาตรา ๗๒ วรรคสอง มีผู้สงวนถอนหมดนะครับ ก็ถือว่ามาตรา ๗๒ ทั้งวรรคหนึ่ง วรรคสอง คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๘ กองทุนคุ้มครองเด็ก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในกรณีที่คณะกรรมการไปเพิ่ม ในกรณีคณะกรรมการบริหารกองทุน ปลัดกระทรวงยุติธรรม และไปเพิ่มว่าผู้ทรงคุณวุฒิ จากเดิมเขามีอยู่ ๓ คน ท่านไปเพิ่มเป็น ๖ อันนี้ไม่เท่าไรครับท่านประธานฯ แต่ไปเขียนกำกับว่า ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมาจากภาคเอกชน ผมเรียนถามอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ถ้าไปดูหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนแล้ว ถ้าท่านไปดูที่มาตรา ๘๘ ไม่มีอะไรเลย ครับท่านประธานฯ คือไปรักษาเงินทุนเท่านั้นเอง และก็จ่ายเงินตามที่คณะกรรมการ เขาจะจ่ายให้ใคร คณะกรรมการกองทุนฝ่ายนี้พูดง่าย ๆ เป็นฝ่ายบัญชีเท่านั้นเองครับ ท่านประธานฯ ผมถามมีความจำเป็นอะไรจะต้องเอาผู้ทรงคุณวุฒิไปเพิ่มเป็นตั้ง ๖ ๖ นี่ผมยังพอรับได้ แต่ไปบอกว่า ต้องมาจากภาคเอกชนทั้งหมดหมายถึงว่าทำไมเราต้องไป จำกัดอย่างนั้นด้วย นี่ไม่ใช่เรื่องว่าไปพิจารณากองทุนว่าต้องจ่ายให้ใคร เป็นการรักษา เท่านั้นเองครับท่านประธานฯ นี่คือฝ่ายบัญชีเท่านั้นเองนะครับ ถ้ามโนคิดหนึ่งว่า เพิ่ม ๖ นี่ ผมยังไม่คิดใจ แต่ไปเขียนว่า จากภาคเอกชน ช่วยตอบผมสักนิดเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ประเด็นเดียวกันครับ, ตรงนี้ผมก็ตั้งใจจะถามไว้ แต่ว่าข้อมือแล้วก็ขออนุญาตอภิปรายนิดหนึ่ง คือกรรมการ โดยตำแหน่งไปเพิ่มเข้ามา รวมแล้วก็ เป็น ๖ คน แล้วก็ไปเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิจากเดิม ๓ คน ก็เป็น ๖ คน แล้วก็มีฝ่ายเลขาฯ คนหนึ่งคือรองปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมฯ ก็รวมแล้ว ๑๓ คน งานนี้ถ้าจะลงมติกันมีอะไรจำเป็นที่จะต้องลงมติผมว่าประธานฯ ก็นั่งตาปริบ ๆ คือเอกชนก็ ๖ ราชการก็ ๖ ก็ยืนกันอยู่ เพราะฉะนั้นผมว่าตรงนี้ขอต่อรองกรรมการ นิดหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินหกคน ผมยอมให้ได้ ในจำนวนนี้ต้อง เป็นผู้แทนจากภาคเอกชนซึ่งเกี่ยวข้องอะไรนี้น้อย ๓ คน ได้ไหม อย่าเอาเอกชน

ทั้งหมด ๖ คน ให้เอาจากภาคเอกชนสัก ๓ คน เพื่อเปิดโอกาสว่า เขาอาจจะมีครูบาอาจารย์ นักวิชาการอะไรทั้งหลายที่เขามีความรู้ความสามารถ เพราะว่าร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก ผมคิดว่าหลายคนหลายส่วนที่ได้ศึกษากันอยู่ เพราะมีฉะนั้นภาคราชการกับภาคเอกชนจะไปยันกันพอดี เอาผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสัก ๒ - ๓ คน ให้เขามาช่วยออกความคิดเห็นและผมว่าก็จะเกิดประโยชน์กับกรรมการชุดนี้มากกว่า ดีกว่าไปยันกันอยู่อย่างนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ คือท่านนิรัตน์งามและท่านณรงค์ต่อรองด้วยเชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการคือแต่เดิมนี่เราไปมองสัดส่วนเหมือนท่านณรงค์พูดเมื่อสักครู่นี้ก็คือฝ่ายรัฐมี ๗ คน เอกชนก็น่าจะมี ๖ คน ทีนี้เมื่อท่านณรงค์ให้เหตุผลว่าในหมู่ภาคของรัฐ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากก็เป็นครูบาอาจารย์ก็น่าจะเข้ามาส่วนนี้ได้ ไม่ขัดข้องครับ ขอตัดคำว่า “จากภาคเอกชน” คำนี้ออก นอกนั้นก็เดิมไว้เหมือนที่ท่านต่อรอง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๗๖ มีการแก้ไขนะครับ แก้ไขให้ถูกต้องนิคหนึ่งนะครับ ในบรรทัดที่ ๔ ของกรรมการเดิมนั้นมีภาคเอกชน ๖ คน แก้เป็น ๓ คน ๓ ใช้ใหม่ครับ ตัดคำว่า “ภาคเอกชน” ออกนะครับ แต่ก็มีมีการแก้ไขนะครับ ผมจะถามที่ประชุมเลยนะครับ มีท่านใดจะติดใจตามร่างเดิม ไม่มีนะครับ ท่านสนามเชิญครับ

พลตำรวจตรี สนาม กองเมือง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผมคิดว่าน่าจะสอบถามสักหน่อยจากร่างเดิม เพื่อมีคนที่ยืนยันร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผมก็ยืนยันร่างเดิม เพราะผมพิจารณาด้วยเหตุผลว่าอำนาจหน้าที่กรรมการ
บริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗๘ เพิ่มคนไปตั้งมากมาย ไปทำอะไร
ไม่ได้มีคุณสมบัติอะไรให้เสียหายแก่ใคร เพียงแต่เอาคนนอกไปดูหน่อยเดียวเท่านั้นเองว่า
อย่าให้ไปทำอะไรที่เกินเลยเกินเถิด ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๗๖ กรรมการมีการแก้ไขนะครับ ท่านสมาชิกฯ
ท่านใดที่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วย
กับร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมเป็นเสียงข้างมากนะครับ มาตรา ๗๖
คงร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗๗
ถึงมาตรา ๘๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๒ มีการแก้ไข หมวด ๕ บทกำหนดโทษ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจำเอน จิตรธร ครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม จำเอน จิตรธร ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติ
ในมาตรา ๘๓ นะครับ โดยขอเพิ่มคำว่า ผู้ปกครองฝ่าฝืน มาตรา ๒๕ หรือ เหตุผลก็คือว่า

ที่เดิมคำว่า “ผู้ปกครองฝ่าฝืน” ตามมาตรา ๒๕ เพราะผู้ปกครองมีหน้าที่ทั้งในทางกฎหมาย และในทางศีลธรรมที่จะต้องเลี้ยงดู ไม่ทอดทิ้ง ไม่ละเลย หรือไม่ขัดขวางการเจริญก้าวหน้า ของเด็ก เมื่อละเลยต่อหน้าที่ตามมาตรา ๒๕ กลับไม่มีบทกำหนดโทษ แต่กับคนอื่นซึ่งไม่มี หน้าที่โดยตรงดังกล่าวกลับมีบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามมาตรา ๒๖ ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการชี้แจงไหมครับ เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ คำว่า ผู้ใด นั้น คลุมทุกคนครับ คำว่า ผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องไปดูว่ามาตรา ๒๖ เกี่ยวกับอะไรบ้าง ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น มาตรา ๒๖ เขียนไว้อย่างนั้น นะครับ ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ก็สอดคล้องต้องกันครับ คำว่า “ผู้ใด” สอดคล้อง รับมาจากมาตรา ๒๖ แล้วครับ กรรมการขอขึ้นร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทองใบ เดี่ยวครับท่านทองใบ ท่านจำเจนต่อนิดหนึ่งครับ คนละประเด็นกัน เชิญท่านจำเจนก่อนครับ

นายจำเจน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ยังยืนยันความเห็นเดิมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านทองใบ ทองเปาด์ ครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ กระผมเพียงแต่ว่าจะแก้ตรงนี้นิดหน่อยครับ คือตามเดิมบอกว่าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะให้เพียงลงโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับ ถ้าท่านให้ออกอย่างนี้แล้วบางทีคนที่ทุจริต หรือคนที่ประพฤติมิชอบเขาจะไม่กลัว

บางที่ทำทุจริตได้เงินมามาก ๆ ถ้าให้เลือกได้ว่าจำคุกไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือปรับ ก็มักจะลงโทษไปปรับ ซึ่งเขาเสียเงินค่าปรับนิด ๆ หน่อย ๆ ผมเห็นว่าเพื่อที่จะให้คนเกรงกลัวและมีความหราบจำ ไม่กล้าฝ่าฝืน เพราะเราต้องการคุ้มครองเด็กอย่างมีประสิทธิภาพจริง ๆ ก็เลยแก้เป็นว่า ให้มีทั้งจำคุกและปรับด้วย ตรงนี้แก้เป็น ทั้งจำและปรับ แต่ว่าอัตราคงเท่าเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ครับ มาตรา ๘๓ เนื่องจากว่ากรรมการไม่มีการแก้ไข ผมขอมติเสียก่อนนะครับ กรรมการยื่นตามร่างเดิมก็ไม่ต้องถามประเด็นที่จะต้องแก้ไข ตามท่านใดนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมคือตามกรรมการนะครับ กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นตามผู้สงวน จะสงวนอย่างไรนั้นค่อยว่ากันอีกทีหนึ่ง กด ไม่เห็นด้วย อีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นตามกรรมการคือร่างเดิมกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นตามผู้สงวนความเห็นกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นคงตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘๔ ไม่มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทองใบ ทองเปาด์ ครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ
ครับ อันนี้ก็เหตุผลเดิมครับ เพราะว่าผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ นี้ มาตรา ๒๗ นี้เป็นมาตรา
ที่ว่าด้วยการโฆษณาแพร่ภาพทางสื่อมวลชนโดยเจตนาให้เด็กเสียหาย มาตรา ๕๐ คือ
ผู้ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ที่เปิดเผยชื่อหรือประวัติของเด็กซึ่งทำให้เด็กเสียหาย แล้วก็
มาตรา ๖๑ เจ้าของหรือผู้ปกครองปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก ทำละเมิดต่อเด็ก ซึ่งเป็น
ความผิดที่ร้ายแรงและเสียหายต่อเด็กเป็นอย่างมาก กระผมจึงเห็นว่าโทษที่จะลงนั้น ก็คือ
ทั้งจำคุกและปรับไปเลย แต่อัตราอย่างเดิม เพราะไม่เปลี่ยนแปลง แต่ตัดคำว่า “หรือ” ออก
ถ้าเป็นไม่เกิน ๖ เดือน และปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท ทั้งจำและปรับ นั้นก็ตัดออกครับ
เหลือแค่ปรับครับ เหตุผลของผมครับ เพื่อให้บุคคลที่จะทำละเมิดต่อเด็กนั้นมีความเกรงกลัว
เท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๘๔ กรรมการไม่มีการแก้ไขนะครับ
ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นกับกรรมการที่คงไว้ตามร่างเดิมกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ
ท่านใดเห็นกับผู้สงวนคำแปรญัตติกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ
ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากครับ เชิญท่านเลขาธิการ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๘๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๗ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการไม่ตั้งใจ เชิญครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๙๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ถือว่าที่ประชุมพิจารณาจบร่างนะครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาถ้อยคำ เชิญท่านกรรมการและท่านสมาชิกฯ เลยครับ มีไหมครับ ไม่มีนะครับ ไม่มีการแก้ไขถ้อยคำ ก็ถือว่าที่ประชุมพิจารณาจบวาระ ๒ ต่อไปผมก็จะขอมติจากที่ประชุมวาระที่ ๓ นะครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขในครั้ง ผมจะขอมติที่ประชุมครั้ง ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยการแก้ไขกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบกับการแก้ไขกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนนะครับ ต่อไปเป็นการลงมติในวาระที่ ๓ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ที่ยังไม่ได้ลงคะแนนนะครับ ฟังอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบกับการแก้ไขกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ เสียงข้างมากเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มีการแก้ไข ขอขอบคุณครับ ท่านกรรมการมีข้อสังเกต ท่านประธานคณะกรรมการขอเชิญที่เวลาพอสมควรนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ครับ กรรมการมีข้อสังเกต ๕ ประการดังที่ได้แนบมาแล้ว ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไสวมีข้อสังเกตเพิ่มเติมหรือครับ เชิญท่านไสวครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : ไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอมติว่าที่ประชุมจะเห็นชอบกับข้อสังเกตหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านไม่เห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ
ขอขอบคุณท่านกรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (ประธานคณะกรรมการ) : ในนาม
คณะกรรมการต้องกราบขอบคุณท่านสมาชิกฯ นะครับ ที่ช่วยให้ร่างฉบับนี้สมบูรณ์
มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จบแล้วครับ ท่านไสวครับ เชิญท่านไสวครับ

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
เนื่องจากที่ท่านเกษม รุ่งธนเกียรติ ได้นำเสนอว่าเรามีกฎหมายค้างอยู่ตั้ง ๗ ฉบับ และ
ยังมีญัตติอื่น ๆ อีกจำนวนมาก เพราะฉะนั้นผมขอเสนอญัตติว่าให้มีการประชุมวุฒิสภา
เป็นกรณีพิเศษในวันอังคารที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เพื่อพิจารณาร่างกฎหมายที่ค้าง
ทั้ง ๗ ฉบับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้รับรองถูกต้อง ผมกำลังจะสั่ง
ท่านเลขาธิการให้นัดประชุมวันอังคารอยู่พอดีครับ ผมได้รับประสานงานแล้วครับ

LIRT

๑๘๕

ว. ๒๕ (ส. ทัวไป)

ธีรวรรณ ๘๐/๒

ก็เป็่นว่าผมขอนัดหมายการประชุมวันอังคารที่ ๒๗ เวลา ๐๕.๓๐ นาฬิกา วันนี้
เรามาประชุมกันเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ขอนัดประชุมวันอังคาร แล้ววันนี้
ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ผู้ตรวจงานการประชุม

วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ	สุภาภรณ์	มาลัยหัต
วรรณช	ทรวงแสง	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
อรนิตย์	ฤทธิมัต	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	สมบูรณ์	จำกระแสร์
สรบุษ	ปลื้มถนอม	อังกรียา	เอี่ยมโอษฐ์
นนทพร	แก้วมะเริง	ศรีอนงค์	นิสกา
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	เปล่งฉวี	ศิรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ้งอัถละ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรทัน	จิตติมา	แก้วงาม
พนิดา	อิสโร	สุชาดา	ภมระราภา
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
มิ่งขวัญ	พื้งรัตนมงคล	ลำรวม	ผลประสิทธิ์
ภักชนี	คงสมจิตต์		

กลุ่มงานเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	สราวุธ
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	สมแสน
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	อุทัยพันธุ์
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	บุญยืน
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	วีระ อนันตกุล
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	เกษม มาลัยศรี
๗.	นายถำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ถำพอง
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อำพล งามจิตร
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สนาม คงเมือง
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	สมชาย ไชยเวช
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	จิตรา
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	พรหมจารี
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	ถาวร
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	สมบูรณ์
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	อุบล เอื้อศรี

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๗

..... นว.๒๕

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สวอนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน สุภसारสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๓ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) ครั้งที่ ๑๖

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

ประธานวุฒิสภา

LIRT